

ქრისტიანული მრწამსი

Shepherds Global Classroom არსებობის მიზანია ქრისტეს სხეულის აღჭურვა, სასწავლო გეგმის (კურიკულუმების) მიწოდების გზით, რათა მთელს მსოფლიოში გამოიზარდონ ქრისტიანი ლიდერები. ჩვენ მიზნად ვისახავთ გავამდიდროთ ადგილობრივი სასწავლო პროგრამები 20-კურსიანი კურიკულუმის ინსტრუმენტის გადაცემით სულიერი მასწავლებლების ხელში მსოფლიოს ყველა ქვეყანაში.

ამ კურსის უფასოდ ჩამოტვირთვა შესაძლებელია ელ მისამართზე: <https://www.shepherdsglobal.org/courses>

წამყვანი ავტორი: დოქტორი სტივენ გიბსონი (Dr. Stephen Gibson)

საავტორო უფლებები © 2019 Shepherds Global Classroom
მეორე გამოცემა, ნათარგმნია ინგლისურიდან ქართულ ენაზე

ყველა უფლება დაცულია.

მესამე მხარის მასალებზე დაცულია მფლობელების საავტორო უფლებები და მათი გავრცელება ხდება შესაბამისი ლიცენზიით.

გამოყენებული ბიბლიები: ახალი გადამუშავებული გამოცემა 2015, სბს-სტოკჰოლმი 2013, სბს-სტოკჰოლმი 2001, სსგ-საქართველოს საპატრიარქო გამოცემა

ნებართვის შეტყობინება:

ეს კურსი შეიძლება დაიბეჭდოს და გავრცელდეს უფასოდ ბეჭდურ და ციფრულ ფორმატში შემდეგი მითითებების შესაბამისად: (1) კურსის შინაარსის რაიმე სახით შეცვლა დაუშვებელია; (2) არ შეიძლება კურსის წიგნების ასლების გაყიდვა მოგების მიზნით; (3) საგანმანათლებლო დაწესებულებებს შეუძლიათ თავისუფლად და უფასოდ გამოიყენონ/დააკოპირონ ეს კურსი, მაშინაც კი, თუ ისინი იღებენ სწავლის საფასურს; და (4) კურსის თარგმნა დაუშვებელია Shepherds Global Classroom-ის ნებართვისა და ზედამხედველობის გარეშე.

შინაარსი

კურსის მიმოხილვა	5
(1) ღვთის წიგნი	9
(2) ღვთიური თვისებები	23
(3) სამება.....	33
(4) კაცობრიობა.....	43
(5) ცოდვა.....	53
(6) სულები.....	63
(7) ქრისტე	73
(8) ხსნა	87
(9) ხსნის საკითხები	99
(10) სულიწმიდა.....	113
(11) ქრისტიანული სიწმიდე	125
(12) ეკლესია	133
(13) მარადიული ხვედრი.....	143
(14) დასკვნითი მოვლენები.....	151
(15) რწმენის უპველესი სიმბოლოები	159
წასაკითხად რეკომენდებული მასლა	169
დავალებების ჩასაწერი ფორმა	173

კურსის მიმოხილვა

კურსის აღწერა

ეს კურსი უზრუნველყოფს ძირითად დოქტრინებში გათვითცნობიერებას ქრისტიანული თეოლოგიის თითოეულ მთავარ კატეგორიასთან დაკავშირებით, როგორცაა ღმერთი, ქრისტი, ცოდვა, ხსნა და ა.შ.

სტუდენტი შეისწავლის დოქტრინალური შეცდომების თავიდან აცილებას. სტუდენტი აღჭურვილი იქნება ქრისტიანულ დოქტრინის სხვების სასწავლებლად.

კურსის მიზნები

- (1) ქრისტიანული რწმენის ფუძემდებლური დოქტრინების შესწავლა.
- (2) ბიბლიის, როგორც დოქტრინის წყაროს და ავტორიტეტის, სწორად გამოყენება.
- (3) დოქტრინაში მნიშვნელოვანი შეცდომების ამოცნობა.
- (4) იმის გაგება, რაც ღმერთთან ურთიერთობის გაღრმავებაში დაგვეხმარება.
- (5) გავიგოთ შინაარსი და სტრუქტურა სხვებისთვის სასწავლებლად.

განმარტებები და მითითებები კლასის ხელმძღვანელებისთვის

ამ ინსტრუქციაში აღწერილია, თუ როგორ შეიძლება კლასის სწავლება უმაღლესი ხარისხით. კლასის ხელმძღვანელმა უნდა შეინარჩუნოს ეს სტანდარტი იმ სტუდენტებისთვის, რომლებმაც მიიღეს სერთიფიკატი შეფერდს გლობალ კლასრუმისგან. სხვა სახის ჯგუფებისთვის, რომელთაც არ შეუძლიათ შეასრულონ ეს მოთხოვნები, მასწავლებელმა შეიძლება მოთხოვნები მათ შესაძლებლობებს მორგოს და მისცეს განსხვავებული სერთიფიკატი.

ჩვენი შეფასებით, გაკვეთილს 90 წუთი ან მეტი დასჭირდება. შეიძლება ჯგუფისთვის უკეთესი იყოს, თითო ბეჭდურ გაკვეთილს, ორი შეხვედრა დაუთმოს. თუ ჯგუფი ორჯერ შეხვედება, ზოგიერთი მითითება უნდა იყოს ადაპტირებული. მაგალითად, ტესტი არ უნდა ჩატარდეს ორივეჯერ.

თითოეულ სტუდენტს უნდა გადაეცეს ამ წიგნის ასლი.

შენიშვნები კლასის ხელმძღვანელებისათვის, მითითებებით გაკვეთილების კონკრეტული ნაწილებისთვის ამ კურსის მთელს სახელმძღვანელოში შეგხვდებათ. ისინი დახრილი შრიფტით არის დაბეჭდილი

გაკვეთილის დასაწყისში ჩაატარეთ ტესტი, წინა გაკვეთილის მასალიდან გამომდინარე. თითოეულმა სტუდენტმა პასუხები უნდა დაწეროს თავისით, დახმარების გარეშე. თუ სტუდენტი ვერ შეძლებს ტესტის პირველ ჯერზე ჩაბარებას, შეგიძლიათ ნება დართოთ სხვა დროს სცადოს გადაბარება (განსაზღვრული დრო: 10 წუთი). ტესტის პასუხები შეგიძლიათ ჩამოტვირთოთ ShepherdsGlobal.org - დან

ტესტის დასრულების შემდეგ გამოიყენეთ წინა გაკვეთილის მიზნების ჩამონათვალი, როგორც კითხვები გადასამეორებლად. დასვით კითხვა თითოეული მიზნისთვის და სტუდენტებს მიეცით საშუალება განმარტონ (განსაზღვრული დრო: 15 წუთი).

დაიწყეთ ახალი გაკვეთილი იმით, რომ სტუდენტმა წაიკითხოს ქვემოთ მოცემული მონაკვეთი წმიდა წერილიდან. სთხოვეთ სტუდენტებს მოკლედ განიხილონ, რას ამბობს ეს მონაკვეთი გაკვეთილის საგანთან დაკავშირებით. (განსაზღვრული დრო: 10 წუთი).

გადახედეთ გაკვეთილის მასალას, წაიკითხეთ და ახსენით თითოეული მონაკვეთი. კლასის ზოგიერთ წევრს შეეძლება სხვებს ასწავლოს გარკვეული მონაკვეთი (განსაზღვრული დრო: 45 წუთი).

კურსში გამოყენებულია **წმიდა წერილის** ბევრი ადგილი. სქოლიოში მითითებული ადგილები წმინდა წერილიდან, რომლებიც იწყება სიტყვით "წაიკითხეთ", ხმამაღლა უნდა წაიკითხოთ კლასში. სქოლიოს სხვა ადგილები ადასტურებს ტექსტში მოცემულ სიტყვებს. საჭირო არ არის კლასში ამ მუხლების მოძებნა ან წაკითხვა.

სიმბოლო ► მიანიშნებს **განსახილველ კითხვაზე**. ზოგჯერ განსახილველი კითხვა ახალ ნაწილს წარგიდგენთ, ზოგჯერ კი მიმოიხილავს ახლახანს განვილი ნაწილს. კლასის ლიდერმა უნდა დაუსვას კითხვები და მისცეს სტუდენტებს დრო, იმსჯელონ პასუხებზე. ამ ეტაპზე არ არის საჭირო პასუხის სრულად განმარტვა, განსაკუთრებით, თუ კითხვა წარადგენს ახალ მასალას.

ყოველი გაკვეთილის ბოლოს კლასმა ერთად უნდა წაიკითხოს **"რწმენის აღსარება"**.

გაკვეთილის ბოლოს თითოეულ სტუდენტს უნდა დაევალოს წმინდა წერილის მონაკვეთი მოცემული სიიდან. შემდეგი გაკვეთილის დაწყებამდე მათ უნდა წაიკითხონ მონაკვეთი და დაწერონ აბზაცი იმის შესახებ, თუ რას ამბობს მოცემული მონაკვეთი ამ თემაზე. მათ ეს აბზაცი უნდა აჩვენონ კლასის ხელმძღვანელს შემდეგ გაკვეთილზე.

მინიმუმ შვიდჯერ მაინც ამ კურსის განმავლობაში, სტუდენტმა უნდა ასწავლოს გაკვეთილი, ან გაკვეთილის ნაწილი ადამიანებს, რომლებიც არ მიეკუთვნებიან კლასს. ეს ტრენინგი შეიძლება ჩატარდეს ეკლესიის საკლასო ოთახში, ბიბლიის სწავლების საოჯახო ჯგუფში, ან სხვაგან. ყოველი მეცადინეობის ბოლოს შეახსენეთ სტუდენტებს ეს აქტივობა და მიეცით საშუალება მოხსენება გააკეთონ, თუ აქვთ ჩატარებული ტრენინგი ბოლო მეცადინეობის შემდეგ.

მეცადინეობის ბოლოს შეახსენეთ სტუდენტებს შემდეგი გაკვეთილის დაწყებამდე წაიკითხოთ მომდევნო გაკვეთილის მასალა (განცხადებებისა და დავალებების განსაზღვრული დრო: 10 წუთი).

თუ სტუდენტს სურს მოიპოვოს სერთიფიკატი **Shepherds Global Classroom**– გან, ის უნდა დაესწროს საკლასო მეცადინეობებს და შეასრულოს დავალებები. თუ სტუდენტი გაკვეთილს გამოტოვებს, მან უნდა შეისწავლოს გამოტოვებული მასალა, ჩააბაროს ტესტი და შეასრულოს წერილობითი დავალება. კურსის ბოლოს მოცემულია ფორმა შესრულებული დავალებების ჩასაწერად..

განმარტებები და მითითებები სტუდენტებისთვის

ყოველი გაკვეთილისთვის უნდა წაიკითხოთ მასალა მეცადინეობამდე, რათა უკეთ გაიგოთ და მიიღოთ მონაწილეობა დისკუსიაში.

მეცადინეობის დასაწყისში, მზად იყავით ტესტის ჩასაბარებლად წინა გაკვეთილის მასალაზე დაყრდნობით. შეისწავლეთ მოცემული ტესტის კითხვები.

მუდამ თან იქონიეთ თქვენი ბიბლია, გაკვეთილის ბეჭდური ასლი და კალამი, რომ მასალაში თქვენი ჩანაწერები დაამატოთ.

იყავით მზად, რომ მოძებნოთ მონაკვეთები წმინდა წერილიდან, უპასუხოთ სადისკუსიო კითხვებს და მონაწილეობა მიიღოთ საგაკვეთილო პროცესში, თქვენი ხელმძღვანელის მითითებით.

გაკვეთილის ბოლოს მოგეცემათ მონაკვეთი წმინდა წერილიდან. შემდეგი გაკვეთილის დაწყებამდე თქვენ უნდა წაიკითხოთ მონაკვეთი და დაწეროთ აბზაცი იმის შესახებ, თუ რას ამბობს მოცემული მონაკვეთი ამ თემაზე. ეს აბზაცი უნდა აჩვენოთ კლასის ხელმძღვანელს.

მინიმუმ შვიდჯერ მაინც ამ კურსის განმავლობაში, სტუდენტმა უნდა ასწავლოს გაკვეთილი, ან გაკვეთილის ნაწილი ადამიანებს, რომლებიც არ მიეკუთვნებიან კლასს. ეს ტრენინგი შეიძლება ჩატარდეს ეკლესიის საკლასო ოთახში, ბიბლიის სწავლების საოჯახო ჯგუფში, ან სხვაგან. აცნობეთ თქვენი კლასის ხელმძღვანელს ყოველ ჯერზე, როდესაც ვინმეს ასწავლით.

გაკვეთილი 1

ღვთის წიგნი

გაკვეთილის მიზნები

(1) სტუდენტი შეძლებს განმარტოს:

- ზოგადი გამოცხადებისა და განსაკუთრებული გამოცხადების ცნებები.
- როგორ მტკიცდება, რომ ბიბლია უტყუარია.
- წმინდა წერილის შთაგონების სწორი გაგება.
- რატომ ნიშნავს წმინდა წერილის შთაგონება შეუცდომელს.
- ტერმინები შთაგონებული, უტყუარი და შეუცვლელი.
- რატომ არის ბიბლია დასრულებული და მისი გავრცობა შეუძლებელია?
- როგორ არის ბიბლია მოძღვრების ძირითადი წყარო და საბოლოო ავტორიტეტი.
- რამდენად მნიშვნელოვანია ბიბლია ქრისტიანის ყოველდღიურ ცხოვრებაში.
- ქრისტიანული მრწამსის აღიარება ბიბლიის შესახებ.

(2) სტუდენტი განერიდება არასწორი ძალაუფლების მოსმენას და ბიბლიის გამოყენებას შეზღუდული მიზნით.

შესავალი

შენიშვნა კლასის ლიდერთათვის: ჩვეულებრივ, მეცადინეობა დაიწყება წინა გაკვეთილის ტექსტით და წინა გაკვეთილის მიზნების მიმოხილვით. რადგან ეს პირველი გაკვეთილია, გადადით ქვემოთ მოცემული წერილის წაკითხვაზე.

▶ ერთად წაიკითხეთ ფსალმუნის 118:1-16. იმსჯელეთ რას გვეუბნება ეს მუხლები ბიბლიის შესახებ.

თქვა ღმერთმა, სამყაროს შემოქმედმა. მან გამოავლინა საკუთარი თავი და შექმნის მიზანი. ღმერთმა გამოგვიცხადა ჭეშმარიტება, რომელსაც გამოცხადება ჰქვია. ბიბლიაში არის წიგნი, სახელწოდებით „გამოცხადება“, მაგრამ ამ სიტყვის გამოყენება ასევე შესაძლებელია იმ ჭეშმარიტების აღსაწერად, რაც ღმერთმა გამოავლინა.

▶ რა გზებით გამოგვიცხადა ღმერთმა ჭეშმარიტება?

გამოცხადების მრავალფეროვანი ფორმა

რადგან ღმერთმა ჭეშმარიტება სხვადასხვა გზით გამოავლინა, ჩვენ ვსაუბრობთ ორ

კატეგორიაზე: ზოგად გამოცხადებაზე და განსაკუთრებულ გამოცხადებაზე.

ზოგადი გამოცხადება

ზოგადი გამოცხადება არის ის, რისი გაგებაც შეგვიძლია ღმერთის შესახებ, მისი შემოქმედების შემხედვარე. ჩვენ ვხედავთ ღმერთის საოცარ ინტელექტს და ძალას სამყაროს მოწყობაში.

ჩვენ ვხედავთ ღმერთის მნიშვნელობას იმაში, თუ როგორ არის შექმნილი ადამიანი. ის ფაქტი, რომ შეგვიძლია ვიმსჯელოთ, დავაფასოთ სილამაზე და განვასხვავოთ სწორი და არასწორი (თუმცა არცთუ სრულყოფილად), გვაჩვენებს, რომ ჩვენს შემოქმედს ეს თვისებები უფრო მაღალი ხარისხით უნდა ჰქონდეს. ჩვენ ვიცით, რომ ღმერთი უნდა იყოს ის, ვისაც შეუძლია აზროვნება და კომუნიკაცია, რადგან ჩვენ გვაქვს ეს თვისებები.

“ეს კანონი [ღმერთის] არის იმ ერთადერთი უზენაესი და წმიდას უხრწნელი გამოსახულება, რომელიც მკვიდრობს მარადისობაში. ეს არის ღმერთი, რომელიც არავის უხილავს თავისი არსებით, და რომელიც ხილული გახდა ხალხისა და ანგელოზებისთვის. ეს არის ღვთის გაცხადებული სახე, რომელიც ღმერთმა გამოუვლინა თავის ქმნილებებს, იმ სახით რამდენის აღქმაც მათ შეუძლიათ; გამოუვლინა, რათა სიცოცხლე მიეცა და არა გაენადგურებინა ისინი, რათა მათ ეხილათ ღმერთი და ცოცხლები დარჩენილიყვნენ. ეს არის ღმერთის გული, გახსნილი ადამიანისთვის.”
ჯონ ვესლი, “ღვთის კანონის წარმოშობა, თვისებები და გამოყენება”

მას შემდეგ, რაც ზოგადი გამოცხადება გვაჩვენებს, რომ ღმერთს შეუძლია ლაპარაკი, ჩვენ გვესმის, რომ განსაკუთრებული გამოცხადება შეიძლება მოვიდეს, რადგან ღმერთს შეუძლია ლაპარაკი, შესაძლებელია არსებობდეს გზავნილები ღმერთისგან და წიგნიც იყოს ღმერთისგან.

ზოგადი გამოცხადებით, ადამიანებმა იციან, რომ ღმერთი არსებობს და ისინი მას უნდა ემორჩილებოდნენ და ისინი უკვე არ დაემორჩილნენ მას. წაიკითხეთ რომაელთა 1:20 გვეუბნება ზოგიერთ რამეს, რაც ვიცით ღმერთის მიერ შექმნილი სამყაროზე დაკვირვებით. მაგრამ ზოგადი გამოცხადება არ გვეუბნება, თუ როგორ უნდა დავიწყოთ სწორი ურთიერთობა ღმერთთან. ზოგადი გამოცხადება გვაჩვენებს განსაკუთრებული გამოცხადების აუცილებლობას, რადგან ეს გვიჩვენებს, რომ ადამიანები ცოდვილები არიან და "გამართლების არმქონენი" თავიანთი შემოქმედის წინაშე, მაგრამ ეს არ გვაჩვენებს გამოსავალს.

განსაკუთრებული გამოცხადება

განსაკუთრებული გამოცხადება მოხდა ბიბლიის შთაგონებით და ქრისტეს განსხეულებით. განსაკუთრებული გამოცხადება განმარტავს, თუ რა მდგომარეობაში ვართ ზოგად გამოცხადებაში: დაცემულნი და დამნაშავენი. განსაკუთრებული გამოცხადება აღწერს

ღმერთს, გვიხსნის დაცემასა და ცოდვას და გვიჩვენებს, თუ როგორ შეგვიძლია ღმერთთან შერიგება.

წარმოიდგინეთ, რომ თქვენ არ იცით რომ ბიბლია არსებობს. თქვენ გესმით რომ არსებობს ღმერთი და იცით, რომ მასთან პრობლემა გაქვთ. თქვენ არ იცით რა არის სიკვდილის შემდეგ. თქვენ არ იცით ცხოვრების მიზანი. თქვენ არ იცით როგორ მიუახლოვდეთ ღმერთს.

შემდეგ წარმოიდგინეთ, რომ ვინმე გიჩვენებთ წიგნს და გეტყვით, რომ იგი ღმერთისგან მოდის ამ კითხვებზე პასუხის გასაცემად. წარმოგიდგენიათ, რამდენად ღირებული იქნებოდა ეს წიგნი?

ბიბლიური მტკიცება

► რას ამბობს ბიბლია თავის შესახებ? მოიყვანეთ რამდენიმე მაგალითი ბიბლიიდან, რომლებიც ცხადყოფს, რომ იგი ღვთისგან არის მიღებული.

მოდით ვისაუბროთ იმაზე, თუ რას ამბობს ბიბლია თავის შესახებ და შემდეგ გადავხედავთ მტკიცებულებებს, რომ ბიბლია ჭეშმარიტია. ბიბლია აცხადებს, რომ იგი არის ღვთის სიტყვა. ძველ აღთქმაში 3000-ზე მეტი განცხადებაა იმის შესახებ, რომ გზავნილები ღვთისგან მოვიდა, რომლებიც ხშირად ისე მარტივად ჟღერს: „შემდეგ თქვა უფალმა...“¹ ისო მიიჩნევდა, რომ ძველი აღთქმა ღვთისგან იყო შთაგონებული. (წაიკითხეთ მათეს 5: 17-18; იოანეს 10:35; მარკოზის 12:36). ახალი აღთქმის მწერლებსაც ძველი აღთქმა ღვთიურად მიაჩნდათ. (წაიკითხეთ საქმეების 3:18; 2 პეტრეს 1:20-21; 2 ტიმოთეს 3:16). ახალი აღთქმის მწერლებს სჯეროდათ, რომ მისი დაწერა ღმერთმა შთააგონა. (წაიკითხეთ 1 კორინთელთა 14:37; 2 პეტრეს 3:16).

თუ ადამიანი არ ეთანხმება იმას, რასაც ბიბლია ამბობს თავის შესახებ, ის უნდა დააკვირდეს მტკიცებულებებს. კიდევ ერთხელ წარმოიდგინეთ, რომ თქვენ არ იცოდით ბიბლიის შესახებ. თქვენ იცით, რომ ღმერთი პიროვნებაა და სურს და შეუძლია საუბარი. ამგვარად, თქვენ იცით, რომ შესაძლებელია იყოს ღმერთის წიგნიც. შემდეგ ვილაც გიჩვენებთ წიგნს და გეუბნებათ, რომ ეს არის წიგნი ღვთისაგან.

► როგორ შეიძლება გაიგოთ, რომ ბიბლია ნამდვილად არის ღვთის სიტყვა? რა მოლოდინი გექნებოდათ, როგორი უნდა ყოფილიყო ის?

იქ სადაც სახარება იქადაგება, მსოფლიოს ნებისმიერ წერტილში, ადამიანები გრძნობენ მის ჭეშმარიტებას შინაგანი რწმენით. როდესაც მათ სჯერათ სახარების და მოინანიებენ, ისინი

---

¹ მაგალითებისთვის იხილეთ რიცხვთა 34:1; 35:1; და 35:9.

განიცდიან ღვთისგან პატიებას და შეცვლილ ცხოვრებას. ადამიანთა უმეტესობისთვის ეს პირველი მიზეზია, რის გამოც მათ სწამთ ბიბლიის. (წაიკითხეთ 1 თესალონიკელთა 1:5).

შემდეგ, მათთვის, ვინც ღმერთთან ურთიერთობაში იმყოფება, ღვთის სული მეტყველებს წმინდა წერილის საშუალებით, აძლევს გაგებას და დარწმუნებას. სულიწმიდის მიერ ბიბლიის გამოყენების მეთოდი ადასტურებს, რომ იგი ღვთის სიტყვაა. (წაიკითხეთ ეფესელთა 6:17).

ღმერთთან ურთიერთობისას მივხვდებით, რომ ბიბლია ზუსტად ავლენს ღვთის ბუნებას და ჩვენთან მუშაობის წესს. ბიბლია გვიჩვენებს ღმერთთან ურთიერთობის დაწყების და მასთან ურთიერთობის გაგრძელების გზას. ეს იმის დასტურია, რომ ბიბლია ღვთის სიტყვაა. (წაიკითხეთ ფსალმუნის 118:1-2).

მაგრამ რა ხდება, თუ გვჭირდება მტკიცებულება, რომელიც არ ემყარება საკუთარ სულიერ გამოცდილებას? სხვა რელიგიის წარმომადგენლებს აქვთ სულიერი გამოცდილებაც, მაგრამ მათი გამოცდილება არ ემყარება ჭეშმარიტებას. როგორ შეგვიძლია გავიგოთ, რომ ჩვენი გამოცდილება ემყარება ჭეშმარიტებას?

► არსებობს რაიმე მტკიცებულება იმის თაობაზე, რომ ბიბლია უტყუარია მის ნათქვამში?

ბიბლია 1500 წლის მანძილზე 40 ავტორის მიერ იწერებოდა რომელთა უმრავლესობაც ერთმანეთს არ იცნობდა. ჩვეულებრივ რას ველით ასეთი წიგნისგან? შეიძლება ვივარაუდოთ, რომ მასში იქნება ყველანაირი შეცდომა და წინააღმდეგობა. გაითვალისწინეთ შემდეგი ფაქტები ბიბლიის შესახებ. აღმოჩენილია ათასობით გეოგრაფიული დასახელებები, რომლებიც მოხსენიებულია ბიბლიაში; ათასობით ისტორიული მოვლენა და პიროვნება, რომლებიც ბიბლიაშია ნახსენები, დასტურდება ისტორიულად; არასოდეს ყოფილა რაიმე აღმოჩენა, რომ უარყოფილიყო ბიბლიური მოსაზრება; და ბიბლია არასდროს ეწინააღმდეგება საკუთარ თავს. ასეთი განცხადებები არ შეესაბამება არცერთ სხვა წიგნს, რომელიც ოდესმე დაწერილა. ჩვენები ადასტურებს ბიბლიის მტკიცებას, რომ იგი ღვთისგან არის შთაგონებული.

ჩვენ შეგვიძლია 6 პუნქტში შევაჯამოთ მტკიცებულებები, რომლებიც მხარს უჭერს ბიბლიის განცხადებას, რომ იგი არის ღვთის სიტყვა. ჩვენ ვიცით, რომ ბიბლია ნამდვილად არის ღვთის

ამრიგად, ძველი და ახალი აღთქმის წმინდა წერილები ღვთიური ჭეშმარიტების ყველაზე მყარი და ძვირფასი სისტემაა. მისი ყოველი ნაწილი შეესაბამება ღმერთის სულს; და ყველა ერთად წარმოადგენს მთლიან სხეულს, რომელშიც არც ნაკლებობაა და არც სიჭარბე. ეს არის ზეციური სიბრძნის შადრევანი, რომლის გემოს შეგრძნებაც არის შესაძლებელი, მე მიიჩვენია ყველა ადამიანის ნაწერს, რაც არ უნდა ბრძნული, განათლებული თუ წმინდა იყოს”

ჯონ ვესლი, ახალი აღთქმის განმარტებითი შენიშვნების წინასიტყვაობაში

სიტყვა, რადგან:

- ათასობით ბიბლიური ფაქტია დადასტურებული,
- ბიბლიის არცერთი განცხადება არ არის უარყოფილი,
- ბიბლია არ ეწინააღმდეგება თავის თავს,
- სახარება დასტურდება მისი მოქმედებით,
- ღვთის სული საუბრობს ბიბლიის მეშვეობით და
- ბიბლია განსაზღვრავს ჩვენს ურთიერთობას ღმერთთან.

შთაგონების განსაზღვრა

► რას ვგულისხმობთ, როცა ვამბობთ, რომ ბიბლია შთაგონებულია?

ზოგჯერ ადამიანები გრძნობენ, რომ შთაგონეს, როდესაც დიდებული იდეები მოსდით, მაგრამ ბიბლია ამაზე მეტს გულისხმობს, როდესაც ის ამბობს, რომ იგი ღვთისგან არის შთაგონებული.

„მთელი წერილი ღვთივსულიერია და სასარგებლოა სასწავლებლად, სამხილებლად, გამოსასწორებლად და დასარიგებლად სიმართლეში“ (2 ტიმოთეს 3:16)

ფრაზა „ღვთივსულიერი“, ანუ „ღვთის შთაგონებით მოცემული“ ნიშნავს „ღმერთის მიერ შთაბერილს“. მიუხედავად იმისა, რომ წმინდა წერილი კალმებით არის დაწერილი ადამიანის ხელით, ამ მუხლში ხაზგასმულია ის, რომ ბიბლია ღმერთისგან მომდინარეობს. ეს იმიტომ ხდება, რომ ბიბლია ღმერთისგან არის, მოძღვრებისთვის საიმედო და ა.შ. ის უკეთესია, ვიდრე საუკეთესო, რაც კი ადამიანს შეეძლო შეექმნა.

"უპირველეს ყოვლისა, იმის ცოდნა, რომ წმინდა წერილის არცერთ წინასწარმეტყველებას პირადი ინტერპრეტაცია არ აქვს, რადგან წინასწარმეტყველება არასოდეს ყოფილა ადამიანის ნებით, არამედ ღვთის წმინდა მამაკაცები ამბობდნენ, სულიწმიდისგან აღძრულები" (2პეტრეს 1:21)

პეტრეს მე-2 წერილის ამ მუხლებში სიტყვასიტყვით ნათქვამია, რომ მწერლები სულიწმიდის მიერ იყვნენ აღძრულნი, მათი სიზუსტე არ იყო დამოკიდებული საკუთარ ცოდნაზე. ის ფაქტი, რომ ისინი წერის დროს სულიწმიდის მიერ იყვნენ, აღძრულნი ან გადაადგილებულნი, ცხადყოფს, რომ საბოლოო ჯამში წერის სანდოობა ღმერთზე იყო დამოკიდებული. ბიბლია ისეთივე სანდოა, როგორც ღმერთი.

შთაგონება არის ზებუნებრივი ნამუშევარი, რომელშიც ღმერთმა თავი გაამჟღავნა და ეს გამოცხადება წერილობით გადმოგვცა. ბიბლია შთაგონების საბოლოო პროდუქტია. ბიბლია შთაგონებულია, როგორც არცერთი სხვა წიგნი. ბიბლიის ღვთივსულიერობა ნიშნავს, რომ ის

მთლიანად ღვთის სიტყვაა, ყოველი მასში გამოყენებული სიტყვის ჩათვლით.

როგორ იყო შთაგონება?

► როგორ მიიღეს ბიბლიის მწერლებმა ღვთის ჭეშმარიტება, სანამ წერას დაიწყებდნენ?

ზოგჯერ ხალხს აინტერესებს, როგორ მუშაობს შთაგონება. როგორ აცნობა ღმერთმა თავისი ჭეშმარიტება და დარწმუნდა, რომ იგი ზუსტად ჩაიწერა? პირველი ფაქტი, რომელიც უნდა გამოვავლინოთ ღვთის გამოცხადების სტილის შესახებ, არის მისი მრავალფეროვნება. ის არ შემოიფარგლება გარკვეული მეთოდით. (წაიკითხეთ ებრაელთა 1:1).

ზოგჯერ ღმერთი საუბრობდა ხმამაღალი ხმით, მაგალითად, როდესაც ის მოსეს ელაპარაკებოდა (გამოსვლის 33:11). სხვა დროს ის სიზმრებს ან ხილვებს უვლენდა, ხოლო მწერალი აღწერდა მათ.² შესაძლოა, წმინდა წერილის ის ნაწილი, რომელიც უშუალოდ ღმერთისგან იყო დაბეჭდილი, იყო ისრაელთან დადებული შეთანხმება, რომელიც "დაწერილი იყო ღვთის თითით" (მეორე რჯულის 9:10). როგორც ჩანს, წმინდა წერილის სხვა მონაკვეთები ნაკარნახევია, რადგან „გამოსვლის“, „ლევიალებისა“ და „რიცხვთა“ ძირითადი მონაკვეთები მოდის სიტყვების შემდეგ: „და უთხრა უფალმა მოსეს“.

შთაგონება არ ნიშნავს, რომ ღმერთმა მწერალს სიტყვები ყურში გასაგონად უთხრა. ჩვენ ვხედავთ განსხვავებებს პიროვნებებსა და წერის სტილებში სხვადასხვა მწერლებს შორის. მაგალითად, პავლეს სტილი ძალიან განსხვავდება პეტრეს სტილისგან. ჩვენი შთაგონების თვალსაზრისი უნდა მოიცავდეს ღმერთის მიერ პიროვნებების გამოყენებას, ლექსიკას, წერის სტილს, განათლებას და ისტორიულ კვლევას.

შთაგონების სწორი მოსაზრება არის ის, რომ ღმერთმა შთაგონა მთლიანად პიროვნება, გამოიყენა მწერლის ფანტაზია და პიროვნული თვისებები, ღვთიური ჭეშმარიტების გამოსახატად, არა მხოლოდ სიმართლის გამოვლენა, არამედ წერის პროცესზე დაკვირვება სრული სიზუსტის უზრუნველსაყოფად.

ზოგი ფიქრობს, რომ ღმერთმა უბრალოდ მისცა იდეები, რომელთა გადმოცემაც სურდა და მწერლებმა განმარტეს ისინი, როგორც შეეძლოთ და რომ ისინი აუცილებლად დაუშვებდნენ შეცდომებს დეტალებში. ეს მოსაზრება არ შეესაბამება ბიბლიის შთაგონების აღწერას. ბიბლიაში აღწერილია, რომ ავტორები სულიწმიდის მიერ არიან აღძრულნი თავიანთ მწერლობაში, ამიტომ ვიცით, რომ ისინი არ დარჩენილან მარტო წერის პროცესში,

² ხილვით გამოცხადების მაგალითები იხილეთ დანიელის მე-7 და მე-8 თავებში და „გამოცხადების წიგნში.“

შეცდომების დასაშვებად.

იმის გამო, რომ ბიბლია ღვთის სიტყვაა, ის არ ამბობს არაფერს, რაც არასწორია, რადგან ღმერთი არ უშვებს შეცდომებს. (წაიკითხეთ იგავების 30:5). რადგან ღმერთმა ყველაზე მეტად თავი გამოავლინა ბიბლიაში ჩაწერილ ისტორიაში, დეტალები უნდა იყოს ზუსტი, რომ ღმერთის საიმედო გამოცხადება გვქონდეს. ამიტომ, შთაგონების ბიბლიური აღწერილობიდან ვიცით, რომ ღმერთი ხელმძღვანელობდა წერის პროცესს ისე, რომ იგი სრულიად ზუსტი და უტყუარი ყოფილიყო.

ტერმინები, რომლებიც გამოიყენება ბიბლიის სრული სიზუსტის დასაცავად

შთაგონებული

ის, რომ ბიბლია შთაგონებულია, ნიშნავს, რომ ის არის ღვთის სიტყვა, რომელიც მისმა გამოცხადებამ მოგვცა. (წაიკითხეთ 2 ტიმოთეს 3:16).³ ეს ტერმინი თავდაპირველად საკმარისი იყო ბიბლიის სრული სანდოობისა და სისწორის დასადასტურებლად. მაგრამ ახლა ზოგიერთი ადამიანი, ვინც ამბობს, რომ მათ სჯერათ, რომ ბიბლია შთაგონებულია, უარყოფს, რომ ის სრულიად ზუსტია. შემდეგი ტერმინები გამოიყენება შთაგონების არსებითი ასპექტების დასაცავად.

უტყუარი

ეს ტერმინი ნიშნავს "ვერასოდეს განიცდის ჩავარდნას". როდესაც ვამბობთ, რომ ბიბლია შეუცდომელია, ვგულისხმობთ იმას, რომ შეიძლება მისი ნდობა და რომ ის არასოდეს შეგვიყვანს შეცდომაში. ბიბლია შეუცდომელია არა მხოლოდ თავისი დოქტრინალური განცხადებებით, არამედ ყველაფერში, რასაც ის ამბობს.

შეუცდომელი

ეს ტერმინი ნიშნავს "შეცდომის გარეშე". ბიბლია ზუსტია ყველა გამონათქვამში, ვინაიდან ღმერთი არასდროს იტყუება და არ ცდება. (წაიკითხეთ ტიტეს 1:2). და ვინაიდან ბიბლია არის ღვთის სიტყვა, ჩვენ შეგვიძლია დარწმუნებული ვიყოთ, რომ იგი შეცდომაში არ შეგვიყვანს. თუ ადამიანი ამბობს, რომ ბიბლიას შეიძლება ჰქონდეს შეცდომები, რადგან მის წერაში მონაწილეობდნენ ადამიანები, მას ავიწყდება შთაგონების აღწერა 2 პეტრეს 1: 21-ში: მწერლები სულიწმიდის მიერ იყნენ შთაგონებულნი, აღძრულნი. შთაგონების ბიბლიური, ისტორიული მოსაზრებაა, რომ მთელი ბიბლია შთაგონებულია, თითოეული მისი სიტყვაც კი, აქედან გამომდინარე ის შეუცდომელია. (წაიკითხეთ მათეს 5:18).

---

³ "ღვთივსულიერია" (შთაგონებულია) ნიშნავს, რომ წერილი იყო "შთაბერილი" ღმერთის ბაგიდან

რაც შეეხება გადაწერა-გამრავლების შეცდომებს?

სანამ მანქანური ბეჭდვა იარსებებდა, წმინდა წერილის ხელით გადაწერა ხდებოდა. ჩვენ არ გვაქვს პავლეს, ესაიას ან მოსეს მიერ დაწერილი ორიგინალი ხელნაწერები. არსებობს ათასობით უძველესი ხელნაწერი ეგზემპლარი, რომლებიც გვაქვს ბერძნულ და ებრაულ ენებზე, მათ შორის არის მცირე განსხვავებები და ყოველთვის არ შეგვიძლია ზუსტად ვიცოდეთ რა იყო თავდაპირველი ფორმულირება. ამასთან, განსხვავებები იმდენად მცირეა, რომ არცერთი დოქტრინა საეკლესიო არ არის მათ გამო. რადგან ვიცით, რომ ორიგინალები უტყუარი იყო და ასლებში განსხვავება ძალიან მცირეა, ვიცით, რომ ვენდობით ბიბლიურ ყველა გამონათქვამს.

► საიდან ვიცით, რომ ბიბლია ზუსტია, მიუხედავად იმისა, რომ იგი ხელით არის გადაწერილი მრავალჯერ?

► რა არის სხვადასხვა მიზეზი, რომ ზოგის აზრით, ბიბლიას შეცდომები აქვს?

რატომ ფიქრობს ზოგიერთი ადამიანი, რომ ბიბლიას აქვს შეცდომები?

ზოგჯერ ადამიანები ამტკიცებენ, რომ ბიბლიას აქვს შეცდომები, ეს იმიტომ ხდება, რომ მათ არ ესმით ბიბლიის ბუნება.

ბიბლიაში გამოყენებულია ჩვეულებრივი ადამიანური ურთიერთობების ფორმა. მაგალითად, არსებობს მუხლი, სადაც ნახსენებია მზე, რომელიც ცაზე გადაადგილდება. ჩვენ ვიცით, რომ დედამიწა ბრუნავს მზის გარშემო და არა პირიქით, მაგრამ მეცნიერებმა კი, მაინც ამბობენ, რომ მზე ამოდის და ჩადის და ეს არ არის შეცდომა, ეს უბრალოდ აღწერს, თუ როგორ ვხედავთ ამას ჩვენ.

„ ჩვენ ვამტკიცებთ, რომ მას შემდეგ, რაც ქრისტე და მისი მოციქულები დედამიწაზე ცხოვრობდნენ, აუცილებელს შორის, არაფერი მოგვეცა, რაც სრულყოფილად არ არის გადმოცემული წმინდა წერილებში.“
ადაპტირებულია ჯეიმს არმინიუსის, „დისკუსია საღვთო წერილის სრულყოფის შესახებ“-დან

ასევე არსებობს პოეტური გამონათქვამები, როგორცაა "მაღლობები ბატკნებივით ხტოდნენ", ან "მინდვრის ყველა ხე ტაშს შემოკრავს". ეს აშკარად არ არის ლიტერატურული სტილი.

განსხვავებებია წერის სტილშიც. არსებობს ციტატები სხვა მწერლებისგან, მათ შორის იმ ადამიანებისგან, რომლებიც არ ყოფილან შთაგონებულნი. არცერთი მათგანი არ წარმოადგენდა პრობლემას შთაგონებაზე სწავლებისთვის. ღმერთი ხელმძღვანელობდა წერის პროცესს, რათა დარწმუნებულიყო, რომ საბოლოო პროდუქტი მისი სიტყვა იყო.

ზოგჯერ ადამიანები ფიქრობენ, რომ ისინი ხედავენ წინააღმდეგობას ბიბლიაში, მაგრამ მათ უფრო ყურადღებით უნდა შეხედონ ამას. მაგალითად, ლუკას 8: 26—27 და მარკოზის 5: 1—2

მოგვითხრობს დემონით შეპყრობილ კაცზე, რომელიც იესომ დაიხსნა. მათეს 8:28 მოგვითხრობს, რომ სინამდვილეში დემონებით შეპყრობილი ორი კაცი იყო დახსნილი. ეს არ მოდის წინააღმდეგობაში. ლუკას და მარკოზს არ უთქვამთ, რომ მხოლოდ ერთი კაცი იყო, მათ გადაწყვიტეს ყურადღება ერთ-ერთ მამაკაცზე გაემახვილებინათ. თუ ადამიანი ხედავს ბიბლიაში ფაქტებს, რომლებიც, მოჩვენებითად ერთმანეთს ეწინააღმდეგება, მან არ უნდა გააკეთოს დასკვნები, უბრალოდ დროა საჭირო კონტექსტის გასაგებად.

ბიბლია ქრისტიანისთვის

► რა ფორმით უნდა გამოიყენოს ქრისტიანი ბიბლია?

ბიბლია გვაწვდის ღვთის რჯულს. ის ხსნას არ იძლევა, მაგრამ ის გვიჩვენებს, თუ როგორ სურს ღმერთს, რომ ვიცხოვროთ. ღვთის რჯული გვიჩვენებს ღმერთის ბუნებას. ჩვენ უნდა გავყვეთ მას, რადგან გვინდა ვიყოთ ღვთის მსგავსები. რადგან ჩვენ გვიყვარს ღმერთი, უნდა გვიყვარდეს მისი რჯულიც. 118-ე ფსალმუნი აღწერს, თუ როგორ უნდა აღფრთოვანდეს ღვთის თაყვანისმცემელი ღვთის რჯულით. ადამიანი, რომელსაც ღმერთი უყვარს, ილოცებს, რომ ღმერთმა შეცვალოს მისი გული, რათა ემორჩილებოდეს ღვთის ნებას. ადამიანს, რომელსაც ღმერთი უყვარს, იზრუნებს, რომ ღმერთს აამოს.

ღვთის სიტყვა არის ლამპარი. პეტრე მოციქული გვეუბნება, რომ სამყარო სულიერ სიბნელებშია, ხოლო ღვთის სიტყვა არის სინათლე, რომელიც გვინათებს გზას, რომელზეც მივდივართ. (წაიკითხეთ 2 პეტრეს 1:19-21, ფსალმუნის 118:105). ადამიანი არასდროს უნდა მოიმართოს იდეებით ან გრძნობებით, რომლებიც ეწინააღმდეგება ღვთის სიტყვას. სულიწმიდა არასოდეს გააკეთებინებს ადამიანს ისეთ რამეს, რასაც ბიბლია არასწორად თვლის.

ღვთის სიტყვა ჩვენი სულიერი საკვებია. კარგი მადა არის ჯანმრთელობის ნიშანი და ქრისტიანს ისე უნდა სურდეს ღვთის სიტყვა, როგორც ჩვილს რძე (1 პეტრეს 2:2). ქრისტიანი, რაც უფრო იზრდება, მეტად შეუძლია ღვთის ჭეშმარიტების გაგება და ათვისება, ისევე როგორც ბავშვი სწავლობს მყარი საკვების მიღებას (1 კორინთელთა 3:2). ქრისტიანი სულიერად ყოველდღე უნდა იკვებებოდეს ღვთის სიტყვით.

ბიბლია ჩვენი დაცვაა სატანისგან. ჩვენ უნდა აღვიჭურვოთ სულიერი საჭურველით, ხოლო მახვილი, რომელსაც სულიწმიდა იყენებს ჩვენთვის, ეს ღვთის სიტყვაა (ეფესელთა 6:17). იესომ ეშმაკის ცდუნებებს წერილიდან უპასუხა (მათეს 4:3-4).

ღვთის სიტყვა არის ჭეშმარიტება, რომელიც მოითხოვს ჩვენს რეაგირებას. იესომ იგი შეადარა დათესილ თესლს (ლუკას 8:11-15). ზოგიერთმა თესლმა არ გამოიტანა ფესვები, რადგან მიწა არ იყო პოხიერი. ბიბლიის კითხვისას უნდა ვუპასუხოთ მის ჭეშმარიტებას და ვილოცოთ,

რომ ღმერთმა თავისი სიტყვით ნაყოფი გამოიღოს ჩვენი ცხოვრებიდან.

რადგან ბიბლია ღვთის სიტყვაა . . .

- ის არასოდეს იქნება მოძველებული და შეუსაბამო. ეს ეხება ყველა ადამიანს ყველა ადგილას და ყველა დროში.
- ის არის სახელმძღვანელო ღვთის ნების გასაგებად, რადგან ღმერთი არასდროს ეწინააღმდეგება საკუთარ თავს და არ იცვლის თავის აზრს.
- ის არის ჩვენი სახელმძღვანელო ცხოვრებისგან საუკეთესოს მისაღებად, ვინაიდან ღმერთმა, ჩვენმა შემოქმედმა, ეს მითითებები მოგვცა.
- ის შეიცავს ყველაფერს, რაც უნდა ვიცოდეთ, რომ გადავრჩეთ და ღმერთთან ურთიერთობაში ვიაროთ.

მართალია, ჩვენ ვსწავლობთ მოძღვრებისა და ეკლესიის ტრადიციებისგან, მაგრამ არ შეიძლება მიღებულ იქნეს იდეა, რომელიც ეწინააღმდეგება წმინდა წერილს, რადგან ის საბოლოო ავტორიტეტია.

სულიწმიდა ნათელს ხდის ღვთის სიტყვას ჩვენთვის გასაგებად და მოგვიწოდებს დავემორჩილოთ მას.

► ღმერთი კვლავაც ლაპარაკობს, მაგრამ უნდა ველოდოთ, რომ რამე შეიძლება დაემატოს ბიბლიას?

დასრულებულია, თუ არა ბიბლია?

ბოლო მოციქულის გარდაცვალების დროიდან ეკლესია მიიჩნევს, რომ ბიბლია დასრულებულია. ეკლესიას უბრალოდ არ აურჩევია წერილები, რომ მათთვის წმინდა წერილი ეწოდებინა; არამედ, მათ გააცნობიერეს, რომ ზოგიერთ წერილს ღვთის შთაგონება ახასიათებს და წმინდა წერილის ავტორიტეტი აქვს. წმინდა წერილად აღიარებული წერილები აკმაყოფილებდნენ მოთხოვნებს, რომლებსაც უფრო მოგვიანებით დაწერილი წერილები ვეღარ აკმაყოფილებენ.

რაც შეეხება ძველი აღთქმის წიგნებს, ეკლესია ინახავდა წმინდა წერილებს, რომლებიც ისრაელმა შეინარჩუნა. ახალი აღთქმის წმინდა წერილების აღიარება მოხდა შემდეგი კრიტერიუმების შესაბამისად: მოციქულებთან ისტორიული კავშირი, თვითდამოწმების ხარისხი, ეკლესიის მიერ ერთსულოვანი მიღება, ძველი აღთქმის პატივისცემით გამოყენება და ერესისთვის წინააღმდეგობის გაწევა.

ღმერთი კვლავაც ლაპარაკობს, მაგრამ ახლა რამე შეიძლება დაემატოს ბიბლიას? შეუძლებელია,

რომელიმე ახალმა ნაშრომმა დააკმაყოფილოს ის მოთხოვნები, რომ მისი შეტანა ორიგინალ წმინდა წერილში შეიძლებოდეს. მაგალითად, მოციქულებზე ვერანაირი ახალი ნაწერი ვერ იქნება მიმატებული, რადგან ისინი უკვე აღარ არიან ჩვენს შორის. ვერც ერთ ახალ წერილს ვერ მიიღებს ყველა ეკლესია მთელს მსოფლიოში.

საღვთო წერილი სრული და საკმარისია ხსნისა და ქრისტიანული ცხოვრებისათვის (1 ტიმოთეს 3:14-16). წმინდა წერილს მნიშვნელოვანი და აუცილებელი ვერაფერი დაემატება, რადგან ის უკვე შეიცავს ყველაფერს, რაც ჩვენ გვჭირდება. ადამიანები, რომლებიც აცხადებენ, რომ მიიღეს ახალი გამოცხადება, ამის ნაცვლად მათ უნდა დაუთმონ თავიანთი დრო ღმერთის მიერ უკვე მოცემული გამოცხადების შესწავლას. ისინი იქ იპოვიან ყველაფერს, რაც სჭირდებათ და დაიცავენ თავს შეცდომებისგან.

შენიშვნა კლასის ხელმძღვანელისთვის: ინფორმაციის შემდეგი ორი მონაკვეთი ("თავიდან ასაცილებელი შეცდომები" და "კულტების (ცრუ რელიგიების) შეცდომები") შეიძლება განმარტოს კლასის ორმა წევრმა.

თავიდან ასაცილებელი შეცდომები

ბიბლიური ავტორიტეტის ეჭვქვეშ დაყენება.

რა არის თქვენთვის შეურყეველი ავტორიტეტი? ბევრი ქრისტიანი იტყოდა, რომ ბიბლია მათთვის ავტორიტეტია, მაგრამ სინამდვილეში ისინი ყველაზე მეტად ენდობიან თავიანთ გრძნობებს. ადამიანი იტყვის, რომ მისი ქმედება ნორმალურია, რადგან ის თავს დამნაშავედ არ გრძნობს, როდესაც ამას აკეთებს. ეს ადამიანი უპირატესად თავის გრძნობებს მიიჩნევს და არა ბიბლიას.

ზოგჯერ ადამიანი სერიოზულად არ აღიქვამს ბიბლიას, რადგან ის სხვის ზეგავლენის ქვეშაა მოქცეული. წმინდა წერილებში შეიძლება იყოს მცნება, რომელსაც ის არ იცავს, იმის გამო, რომ სხვები, ვინც თავის თავს ქრისტიანებს უწოდებენ, არ იცავენ მას. ის პოპულარულ ქრისტიანობას მისდევს. უნდა გვახსოვდეს, რომ ბიბლიური ქრისტიანობა, როგორც წესი არ არის პოპულარული.

ბიბლიის შესწავლა შეზღუდული მიზნით

ბიბლია მოძღვრების ძირითადი წყაროა. ის არის საბოლოო ავტორიტეტი ნებისმიერი დოქტრინალური არგუმენტისთვის. ამასთან, არის ასეთი პრობლემა, როდესაც ადამიანები ბიბლიას სწავლობენ მხოლოდ იმისთვის, რომ იპოვიან თავიანთი მოძღვრების მტკიცებულებები. ისინი არ იყენებენ ბიბლიას სულიერ საკვებად. ისინი ფიქრობენ მხოლოდ იმაზე, თუ როგორ უნდა აჩვენონ სხვებს, რომ ისინი ცდებიან. ჩვენთვის მართებულია, რომ წმინდა წერილის საშუალებით განვაავითაროთ და დავიცვათ ჩვენი მოძღვრებები. მაგრამ

ამასთან, თუ ჩვენ მხოლოდ ამისთვის ვიყენებთ ბიბლიას, ჩვენ დავკარგავთ მისი გამოყენებით ღმერთთან ჩვენი პირადი ურთიერთობის სიხარულს.

ზოგი ადამიანი ბიბლიას მხოლოდ იმ მიზნით კითხულობს, რომ გამხნევდეს. უნდა გვახსოვდეს, რომ ბიბლიის მიზნებია დარწმუნება და გამოსწორება. ჩვენ არ უნდა გამოვტოვოთ ბიბლიური მითითებები და დაველოდოთ მხოლოდ დაპირებებს, რომლებიც უკეთესად გვაგრძნობინებს თავს. შესაძლოა ის, რისი გაკეთებაც დღეს ღმერთს სურს თქვენთვის, არის დარწმუნება ან გამოსწორება.

კულტების (ცრუ რელიგიების) შეცდომები

ზოგი რელიგიური ჯგუფი აცხადებს, რომ სწამს ბიბლიის, მაგრამ საბოლოო ჯამში ავტორიტეტად სხვა რამეს მიიჩნევენ. ისინი ამტკიცებენ, რომ მხოლოდ მათ შეუძლიათ ბიბლიის ახსნა, გამოცხადების გამოყენებით, ან განსაკუთრებული სისტემით, რომელიც მხოლოდ მათ აქვთ. მათი ყველაზე მნიშვნელოვანი მოძღვრებების დამოწმება შეუძლებელია ბიბლიით.

მათ შეიძლება ჰქონდეთ სხვა წიგნი, რომელსაც ბიბლიის გარდა, წმინდა წერილად იყენებენ. მათ შეიძლება თქვან, რომ ბიბლია არ არის სანდო, რადგან მას აქვს შეცდომები თარგმანსა და გამრავლებაში.

ეს მოსაზრებები გულისხმობს იმას, რომ ბიბლია არ არის სრულყოფილი, როგორც ღვთის სიტყვა. ამ ხალხისთვის საბოლოო ავტორიტეტი სხვა რაღაც ხდება.

► კლასმა ორჯერ მაინც უნდა წაიკითხოს „მრწამსის აღიარება.“

მრწამსის აღიარება

ბიბლია ღვთის სიტყვაა. ღმერთმა შთააგონა მწერლები ისე, რომ ისინი წერდნენ უშეცდომოდ. ბიბლია მოიცავს ყველაფერს, რაც უნდა ვიცოდეთ ცოდვისგან თავის დასაცავად და ღმერთთან ურთიერთობისთვის. ბიბლია ჩვენი მოძღვრების ძირითადი წყაროა და საბოლოო ავტორიტეტია. ქრისტიანმა ყოველდღე უნდა შეისწავლოს ბიბლია, რომ უკეთ გაიცნოს ღმერთი, მიიღოს ხელმძღვანელობა და სულიერი საზრდო.

გაკვეთილი 1 დავალებები

(1) წმიდა წერილის შესასწავლი ადგილების დავალება: თითოეულ სტუდენტს უნდა დაევალოს ქვემოთ ჩამოთვლილთაგან ერთ – ერთი ადგილი წმიდა წერილიდან. შემდეგი გაკვეთილის დაწყებამდე მან უნდა წაიკითხოს მუხლები და დაწეროს აზრები გავლილი გაკვეთილის თემასთან დაკავშირებით.

- ფსალმუნის 118:33-40
- ფსალმუნის 118:129-136
- იგავების 30:5-6
- გამოცხადების 22:18-19
- მათეს 5:17-19
- 2 ტიმოთეს 3:15-17
- 2 პეტრეს 3:15-16

(2) ტესტი: შემდეგ მეცადინეობას დაიწყებთ პირველი გაკვეთილის ტესტით. შეისწავლეთ საგამოცდო კითხვები მომზადების დროს.

(3) სწავლების დავალება: შვიდჯერ მაინც უნდა ჩაატაროთ გაკვეთილი ან გაკვეთილის ნაწილი იმ ადამიანებს, რომლებიც არ გადიან ამ სწავლებას. ეს სწავლება შეიძლება ჩატარდეს ეკლესიის საკლასო ოთახში, ბიბლიის სწავლების საოჯახო ჯგუფში, ან სხვაგან. თქვენ პასუხისმგებელი ხართ ამ პირობების შექმნაზე და თქვენი ლიდერისთვის ანგარიშის ჩაბარებაზე.

(4) არ დაგავიწყდეთ და ყოველთვის წაიკითხეთ შემდეგი გაკვეთილი, რათა შემდეგი მეცადინეობისთვის მოემზადოთ.

1 გაკვეთილის ტესტი

- (1) რა არის ზოგადი გამოცხადება?
- (2) რა ფორმებით მისცა ღმერთმა განსაკუთრებული გამოცხადება?
- (3) რა სიმართლეებით ვლინდება განსაკუთრებული გამოცხადება, რაც არ ვლინდება ზოგადი გამოცხადებით?
- (4) რას ამბობს თავად ბიბლია?
- (5) რა ექვსი მიზეზი აჩვენებს, რომ ბიბლია ნამდვილად არის ღვთის სიტყვა?
- (6) რატომ არის ბიბლია სასარგებლო სასწავლებლად, სამხილებლად, გამოსასწორებლად და დასარიგებლად სიმართლეში”?
- (7) როგორ აღწერს ბიბლია შთაგონებას, რომელიც გვარწმუნებს, რომ მწერლებს არ დაუშვიათ შეცდომები?
- (8) რა მეთოდები გამოიყენა ღმერთმა შთაგონებისთვის?
- (9) რას ნიშნავს, რომ ბიბლია შთაგონებულია?
- (10) რას ნიშნავს ბიბლიის უტყუარობა?
- (11) რას ნიშნავს ბიბლიის შეუცდომლობა?

გაკვეთილი 2

ღვთიური თვისებები

გაკვეთილის მიზნები

(1) სტუდენტი შეძლებს განმარტოს:

- რატომ არის ადამიანის წარმოდგენა ღმერთზე ასე მნიშვნელოვანი?
- როგორ განასხვავებს ის ფაქტი, რომ ღმერთი არის შემოქმედი, ამას სხვა ყველაფრისგან.
- ღმერთის თვისებები, რას ნიშნავს, რომ ის არის პირადი, სული, მარადიული, სამება, ყოვლისშემძლე, ყველგან მყოფელი, უცვლელი, ყოვლისმცოდნე, წმიდა, მართალი და მოსიყვარულე.
- რამდენად მნიშვნელოვანია ღვთის თითოეული თვისება მასთან ურთიერთობისთვის.
- ბიბლიური შეხედულება ღვთის უმაღლესი ძალაუფლების შესახებ.
- მრწამსის აღიარება ღმერთის შესახებ.

(2) სტუდენტი თავიდან აიცილებს თაყვანისცემის ფორმების არასწორად გაგების შეცდომას.

შესავალი

- ▶ ერთად წაიკითხეთ ესაიას მე-40 თავი. იმსჯელეთ რას გვეუბნება ეს მუხლები ღმერთზე.
- ▶ რატომ არის ასე მნიშვნელოვანი, აქვს თუ არა ადამიანს სწორი წარმოდგენა ღმერთზე?

ვინ არის ღმერთი? ა. ტოზერმა ამ კითხვის მნიშვნელობა აჩვენა, როდესაც მან თქვა: „მე მჯერა, რომ თითქმის არ არსებობს შეცდომა მოძღვრებაში, ან ქრისტიანული ეთიკის გამოყენების წარუმატებლობა, რაც საბოლოოდ არ მიგვიყვანდა ღმერთზე არასრულყოფილ და უმართლო აზრებამდე.“⁴ იესომ სამარიტელ ქალს ჭასთან უთხრა, რომ სამარიტელების თაყვანისცემის პრობლემა ის არის, რომ მათ არ იციან ვის სცემენ თაყვანს. ნებისმიერი ადამიანის ყველაზე მნიშვნელოვანი მახასიათებელია მისი წარმოდგენა ღმერთზე. ადამიანის ღმერთზე წარმოდგენა მისი რელიგიის საფუძველია. უფრო სერიოზული შეცდომა არ შეიძლება იყოს, ვიდრე შეცდომა იმაში, თუ ვინ არის ღმერთი.

⁴ A. W. Tozer, *The Knowledge of the Holy* (New York: Harper and Row, 1961), 10.

შედარებები არასაკმარისია ღმერთის სრულად აღსაწერად, რადგან ის ჩვენთვის უსასრულოდ ამაღლებული და მიუწვდომელია. ბიბლიაც კი არ გვაწვდის მის სრულყოფილ აღწერას, მაგრამ ყველგან განგვიმარტავს მის არსსა და ძალას. დაბადების წიგნი მოგვითხრობს, თუ როგორ შექმნა ღმერთმა ცა და დედამიწა; მზე, მთვარე და ვარსკვლავები; მცენარეები და ცხოველთა სამყარო; და ბოლოს ადამიანი. წმინდა წერილის პირველი გაკვეთილი ძალიან ნათელია: ღმერთი არის ყოველივე ქმნილების შემოქმედი. ამრიგად, ის განსხვავდება ყველაფრისგან, რაც არსებობს, რადგან ის არ არის მისი ქმნილების ნაწილი.

მთელ ბიბლიაში მრავალი სხვა დამოწმებაა ღმერთის შესახებ. თეოლოგებმა საგულდაგულოდ შეაჯამეს ბიბლიური მონაცემები ღვთის თვისებების შესახებ ჩამონათვალის სახით. ჩვენ ვერასდროს შევძლებთ მათ ბოლომდე აღქმას ჩვენი არასრულყოფილი გონებით; თუმცა ღმერთის თვისებების მოწიწებით შესწავლა ეს ღირებული სულიერი ვარჯიშია. ამრიგად, ჩვენ განვიხილავთ შემდეგ მოწმობებს ღმერთის შესახებ. ისინი ემყარება მის გამოცხადებას საკუთარ თავზე ბიბლიაში და ამის გამო ვიცით, რომ ისინი სიმართლეს შეესაბამება.

ღმერთის თვისებები

ჩვენ არ განვიხილავთ ღმერთის თვისებების სრულ ჩამონათვალს, არამედ მათ, რომელთა ცოდნაც ყველაზე მნიშვნელოვანია.

► ღმერთის რომელი თვისებების ჩამოთვლა შეგიძლიათ?

ღმერთი პიროვნებაა.

ეს ნიშნავს, რომ ის არის რეალური, ცოცხალი პიროვნება ინტელექტით, გრძნობებით და ნებით. ის არ არის ბუნების კანონების ერთობლიობა, ან უპიროვნო ძალა, როგორცაა ელექტროენერჯია ან გრავიტაცია. ის ქმნის, მოქმედებს, იცის, ნებავს, გეგმავს და ლაპარაკობს.

► რა განსხვავება იქნებოდა ჩვენთვის, ღმერთი რომ არ ყოფილიყო პიროვნება?

ის ფაქტი, რომ ის პიროვნებაა, საშუალებას გვაძლევს მასთან ურთიერთობა გვქონდეს. ის რომ პიროვნება არ ყოფილიყო, მის მიმართ ვერ ვილოცებდით. ის რომ პიროვნება არ ყოფილიყო, ვერ იქნებოდა კმაყოფილი, ან უკმაყოფილო.

ღმერთი სულია.

"ღმერთი არის სული და მისი თაყვანისმცემლებიც სულითა და ჭეშმარიტებით უნდა სცემდნენ თაყვანს"(იოანე 4:24)

ის ფაქტი, რომ ღმერთი სულია, საფუძველს გვაძლევს მასთან სულიერი ურთიერთობისა და მის თაყვანისცემისთვის. ლოცვა და თაყვანისცემა არ არის დამოკიდებული მატერიალურ საგნებზე, კონკრეტულ ფიზიკურ მდგომარეობაზე, დაგეგმილ პროგრამაზე ან შენობაზე. ეს ყველაფერი შეიძლება დაგვეხმაროს ყურადღების კონცენტრირებაში ღვთისმსახურებასა და თაყვანისმცემლობაზე, მაგრამ თაყვანისცემა მათზე არ არის დამოკიდებული.

ის ფაქტი, რომ ღმერთი სულია, ასევე არის იმის მიზეზი, რომ მან აგვიკრძალა მასზე რაიმე ფიზიკური გამოსახულების გაკეთება. (წაიკითხეთ გამოსვლის 20:4-6). როგორც სული, ღმერთი ჩვენთვის უხილავია (1 ტიმოთეს 1:17). გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც ის ხილული ფორმის მიღებას აირჩევს. (წაიკითხეთ დაბადების 18:1, ესაიას 6:1). იმის გამო, რომ ღმერთზე ჩვენი აღქმა შეზღუდულია, მაშინაც კი, როდესაც ის ხილული ფორმით გამოჩნდება, მართებულია იმის თქმა, რომ ღმერთი სრულყოფილად არავის უნახავს (იოანეს 6:46, იოანეს 1:18, გამოსვლის 33:20).

ღმერთი მარადიულია.

არასოდეს ყოფილა დრო, როდესაც ის არ არსებობდა და არც არასდროს იქნება დრო, როდესაც ის აღარ იარსებებს; ღმერთს არც დასაწყისი აქვს და არც დასასრული. ღმერთმა თავი გამოგვიცხადა თავის სახელში, „მე ვარ, რომელიც ვარ“; (გამოსვლის 3:14). ის იოანეს მიერ აღწერილია, როგორც ყოვლისმპყრობელი, რომელიც იყო, არის და მოვა (გამოცხადების 1:8). მარადიულობიდან მარადიულობამდე ის არის ღმერთი (ფსალმუნის 89:2). ზოგიერთ რელიგიას აქვს მითები იმის შესახებ, თუ როდის დაიბადნენ მათი ღმერთები, მაგრამ ჭეშმარიტი ღმერთი მარადიულია.

ღმერთი სამპიროვანია.

სამების შესახებ სწავლება ბიბლიის მიხედვით ემყარება იმ ფაქტს, რომ არსებობს ერთი ღმერთი, მაგრამ ამავე დროს ის სამ განსხვავებულ პიროვნებად მოიხსენიება. არის მხოლოდ ერთი ღმერთი, მაგრამ მის ბუნებაში სამი პიროვნებაა. მართალია, ბოლომდე ვერ ვწვდებით სამების ფენომენს, მაგრამ ეს არ არის ალოგიკური, რადგან არ ვამბობთ, რომ ეს სამი პიროვნება ერთი და იგივეა. არსებობს ერთი ღმერთი, რომელიც წარმოდგენილია სამ პიროვნებად. იმის გამო, რომ მამა, ძე და სულიწმიდა ერთად ფლობენ ღვთაების ყველა თვისებას, თითოეულ მათგანს შეიძლება სწორად ეწოდოს ღმერთი და თაყვანს ვცემდეთ და ვემსახურებოდეთ როგორც ღმერთს.

ღმერთი ყოვლადძლიერია.

მას შეუძლია მოიმოქმედოს ყველაფერი, რასაც მოისურვებს. "ხოლო ჩვენი ღმერთი ზეცაშია; ყოველივე, რაც სურდა, მოიმოქმედა" (ფსალმუნის 113:11). მას არ აქვს საზღვრები, გარდა

იმისა, რომ ის არასდროს მოქმედებს მისი წმიდა ბუნების საწინააღმდეგოდ და ყოველთვის აკეთებს იმას, რასაც შეპირდა. ღმერთისთვის არაფერი წარმოადგენს სირთულეს და გამოწვევას. " გამეფდა ჩვენი უფალი, ღმერთი ყოვლისმპყრობელი" (გამოცხადების 19:6).

► რა მნიშვნელობა აქვს ჩვენთვის იმის ცოდნას, რომ ღმერთი ყოვლისშემძლეა?

ეს გამამხნეველია, რადგან ჩვენ ვიცით, რომ ჩვენი ბრძოლების ფონზე "მას, ვისაც ჩვენში მოქმედი ძალით შეუძლია განუზომლად მეტის კეთება, ვიდრე ჩვენ ვთხოვთ ან ვფიქრობთ" (ეფესელთა 3:20). მაშინაც კი, თუ ყველაფერი უკონტროლო ჩანს, ჩვენ ვიცით, რომ შესრულდება ღმერთის დიდი გეგმა. შეგვიძლია დარწმუნებით ვილოცოთ, რომ ღმერთს შეუძლია ჩაერიოს ნებისმიერ სიტუაციაში.

ღმერთი ყველგანმყოფელია.

არ არსებობს ადგილი, სადაც ის არ არის და არაფერი ხდება, რასაც ის ვერ ხედავს. ასე ამბობს უფალი: "ცა ჩემი ტახტია, დედამიწა კი ჩემი კვარცხლბეკი" (ესაიას 66:1). ის სამყაროს ღმერთია და მისი ძალა არ შემოიფარგლება რომელიმე რეგიონით. " თუ ვინმე დაიმალება სამალავში, განა მე ვერ დავინახავ მას?" - სიტყვა უფლისა, - "განა ცა და ქვეყანა ჩემით არ არის სავსე?" (იერემიას 23:24). ეს გვარწმუნებს, რომ ღმერთმა იცის ჩვენი მდგომარეობა და პრობლემები. ეს ასევე მოწმობს, რომ არცერთი ქმნილება არ არის დაფარული მისი ხედვისგან, არამედ ყოველივე გაშიშვლებული და ღიაა მის თვალთა წინაშე, ვისაც ვაბარებთ ანგარიშს. (წაიკითხეთ ებრაელთა 4:13).

"ისევე, როგორც დარწმუნებული ვარ, რომ არსებობს უსასრულო და დამოუკიდებელი არსება და შეუძლებელია არსებობდეს ერთზე მეტი; ამიტომ მე მჯერა, რომ ეს ერთი არის ღმერთი ყველაფერი არსებულის მამა . . . მე მჯერა, რომ ამ ყველაფრის მამას არა მხოლოდ შეუძლია გააკეთოს, როგორც სურს, არამედ აქვს მარადიული უფლება, გააკეთოს ის, რაც სურს და როდესაც სურს, თავისუფლად ფლობდეს ან განკარგოს ყველაფერი, რაც მან შექმნა; და რომ მან, საკუთარი სიკეთიდან გამომდინარე, შექმნა ცა და დედამიწა და ყველაფერი რაც მათშია"

ჯონ უესლი, "წერილი რომაელ კათოლიკეებს"

ღმერთი უცვლელია.

არ ყოფილა დრო, როდესაც ის ღმერთად იქცა და არც არასოდეს იქნება დრო, როდესაც ის შეწყვეტს ღმერთობას. (წაიკითხეთ იაკობის 1:17). არსებობს რელიგიები, რომლებიც თვლიან, რომ ღმერთი განვითარების პროცესშია, მაგრამ ბიბლია გვასწავლის, რომ მისი არსებითა და ბუნებით, თვისებებითა და მიზნებით ღმერთი არასოდეს იცვლება. (წაიკითხეთ მალაქიას 3:6). მას ყოველთვის უყვარს სიმართლე და ყოველთვის სძულს უმართლობა. მარადიული ღმერთი, რომელიც გამოცხადა მოსეს, როგორც „მე ვარ“, არის იგივე ღმერთი „მე ვარ“ დღევანდელობაში, უსასრულო, მარადიული და უცვლელი მის არსებაში, სიბრძნე, ძალა, სიწმინდე, სამართლიანობა, სიკეთე და ჭეშმარიტება. ის ყოველთვის იგივეა და მისი წლები არ დასრულდება (ფსალმუნის 101:27).

ღმერთი არის ყოვლისმცოდნე.

"მისი გონიერება განუზომელია" (ფსალმუნის 146:5). არ არსებობს სწავლის პროცესი ღმერთისთვის, რადგან მან ყველაფერი იცის. ღმერთს არასდროს არავისგან უსწავლია და ვერავინ მისცემს მას რჩევას. (წაიკითხეთ ესაიას 40:13-14). ღმერთმა იცის მომავალი და ამიტომ არასდროს უკვირს და მოუშზადებელი არ ხვდება მოვლენებს (ფსალმუნის 138:4).

► რა მნიშვნელობა აქვს ჩვენთვის იმის ცოდნას, რომ ღმერთი ყოვლისმცოდნეა?

ღმერთის ცოდნა ასოცირდება ღმერთის სიბრძნესთან, რომელიც გამოიხატება ქმნილებაში და განსაკუთრებით ხსნის გეგმაში. (წაიკითხეთ ფსალმუნის 103:24, რომაელთა 11:33). რადგან მან იცის და ესმის ყველაფერი, მან ყოველთვის იცის რა უნდა გააკეთოს. ღვთის ნება ყოველთვის საუკეთესოა ჩვენთვის, რადგან ღმერთს კარგად ესმის ყველა სიტუაცია და იცის, რა შედეგები მოჰყვება თითოეულ მოქმედებას.

ღმერთი წმიდაა.

ღმერთი პირველ რიგში თავის თავის აღწერს, როგორც წმიდას. ესაია წინასწარმეტყველი არაერთხელ მოიხსენიებს ღმერთს, როგორც „ისრაელის წმიდა.“ ანგელოზები განუწყვეტილად შესძახიან „წმიდა არს, წმიდა არს, წმიდა არს“ (ესაიას 6:3). ღვთის სიწმიდზე თავყვანისცემის საბაბი იყო „ისინი აქებენ შენს სახელს, დიდსა და საშიშს, - წმიდაა იგი“ (ფსალმუნის 98:3). ის არის მორალური სრულყოფილების აბსოლუტური სტანდარტი. მის ქმედებებში აღინიშნება ყველა სიკეთის არსებობა და ყოველგვარი ბოროტების არარსებობა და სხვაგვარად ვერასოდეს იქნება. ღვთის სიწმიდე ცხადყოფს, რომ ადამიანს არ შეუძლია ემსახუროს და თავყვანი სცემს მას, სანამ წინასწარ არ გარდაიქმნება მადლის მეშვეობით. (წაიკითხეთ ესაიას 6:5). ღმერთს სურს, რომ ჩვენც ისეთივე წმიდა ვიყოთ, როგორც ის არის. "არამედ თვითონაც იყავით წმიდები ყოველ საქციელში, როგორც წმიდაა იგი, ვინც თქვენ მოგიწოდათ. რადგან სწერია: "იყავით წმიდები, რადგან წმიდა ვარ მე" (1 პეტრეს 1:15-16).

ღმერთი მართალია.

ღმერთის მოქმედება ყოველთვის სწორია. მისი მოქმედებები მისი წმიდა ბუნებიდან გამომდინარეობს. (წაიკითხეთ მეორე რჯულის 32:4). მისი ბუნება არის სიმართლის სტანდარტი. ის ყოველთვის ასრულებს სიტყვას და არასდროს ამბობს ტყუილს (რიცხვთა 23:19, 2 მეფეთა (სამუელი) 7:28).

► რატომ არის ჩვენთვის მნიშვნელოვანი, რომ ღმერთი მართალია?

მისი სიმართლე საფუძვლად უდევს მის რჯულს, რომელიც სრულყოფილი სტანდარტია ჩვენი მოვალეობებისა მის წინაშე. ის სამართლიანად ასრულებს თავის კანონს, აჯილდოებს

მათ, ვინც მას ემორჩილება და სჯის მათ, ვინც არღვევს მას. ის ნუგეშს აძლევს ტანჯულებსა და დაჩაგრულებს, მაგრამ ასევე გვაფრთხილებს, რომ ვერასდროს ვერავინ გაექცევა სასჯელს ცუდი საქმეების კეთების გამო. "შიში უფლისა წმიდაა, მარადიული. უფლის განსჯანი ჭკმმარიტია, ყველა სამართლიანია" (ფსალმუნების 18:9). ის „რომელიც ყოველს თავისი საქმეების მიხედვით მიუზღავს“ (რომაელების 2:6). "ჩვენ ხომ ყველანი წარვდგებით ღვთის სამსჯავროს წინაშე" (რომაელების 14:10).

"შენ შენთვის შეგვექმენი, უფალო, და ჩვენი გულები შფოთავენ, სანამ შენში არ ჰპოვებენ სიმშვიდეს"
ნეტარი ავგუსტინე

ღმერთი სიყვარულია.

ეს თვისება განსაკუთრებით მნიშვნელოვანია. წარმოიდგინეთ, რა საშინელი რამ იქნებოდა ღმერთისთვის, რომ ყოფილიყო ყოვლისშემძლე და ყოვლისმცოდნე და არ ვეყვარებოდით ჩვენ! რა იქნებოდა, თუ ის წმიდა და მართალი იქნებოდა, მაგრამ არ ვეყვარებოდით? მაგრამ მის აბსოლუტურ ძალასა და სიწმიდესთან ერთად ღმერთს ვუყვარვართ. (წაიკითხეთ ლუკას 18:19, ფსალმუნების 118:68). ღმერთი ზოგადად აკურთხებს მის შემოქმედებას (დაბადების 1:22, 28.) მან განსაკუთრებით აკურთხა კაცობრიობა ცხოვრებისეული სიკეთეებით და შექმნა სამყარო, როგორც ადგილი, სადაც მათ სიხარულით შეეძლოთ ცხოვრება.⁵ მათთვის, ვისაც უყვარს ღმერთი და ემსახურება მას, ის ცხოვრების ყველა ასპექტს კურთხევად აქცევს (რომაელების 8:28). მისი მადლი, წყალობა, მოთმინება და მშვიდობა გვაკურთხებს მისი სიყვარულის გამო. (წაიკითხეთ გამოსვლის 34:6; ეფესელთა 1:7, 2:4-5).

ვინაიდან ისე შეიყვარა ღმერთმა ქვეყნიერება, რომ მისცა თავისი მხოლოდშობილი ძე, რათა ყოველი მისი მორწმუნე არ დაიღუპოს, არამედ ჰქონდეს საუკუნო სიცოცხლე (იოანეს 3:16). ჩვენი ცოდვისა და აჯანყების მიუხედავად, იგი მოწყალებით მოგვმართავს და გვპატიჟებს, რომ მასთან მივიდეთ იესოს მეშვეობით, რომელიც მან შესწირა ჩვენი ცოდვების გამოსასყიდად (1 იოანეს 2:2). ჯვარზე ღმერთი გვიჩვენებს მის გულს, რომელიც ჩვენს მიმართ სიყვარულითა და თანაგრძნობით არის სავსე. "იმაში ჩანს სიყვარული, რომ ჩვენ კი არ შევიყვარეთ ღმერთი, არამედ მან შეგვიყვარა და მოავლინა თავისი ძე, ჩვენი ცოდვების გამოსასყიდ მსხვერპლად" (1 იოანეს 4:10). ღმერთს უყვარს ყველა ადამიანი, მათი რასის, ბუნებრივი შესაძლებლობების ან მიწიერი სტატუსის გავლენის გარეშე და ყველას პატიებას სთავაზობს. (წაიკითხეთ რომაელების 2:11; იაკობის 2:1-5). ამიტომ, ღმერთს სურს, რომ გვიყვარდეს ყველა ადამიანი და მზად ვიყოთ ყველას პატიებისთვის, ვინც არასწორად გვექცევა. სიყვარული და პატიება ღვთის შვილების ნიშნებია. (წაიკითხეთ მათეს 5:43-45).

⁵ ფსალმუნების 7:4-6, ფსალმუნების 22, ფსალმუნების 35:5-10, და ფსალმუნების 102.

ღმერთმა თავისი ხატების მსგავსად შეგვქმნა. მიუხედავად იმისა, რომ ჩვენს ცხოვრებას დასასრული აქვს, ხოლო ის უსასრულოა, ჩვენ უფრო ვგავართ მას, ვიდრე სხვა ნებისმიერი მისი ქმნილება. მან ისე შეგვქმნა ჩვენ, რომ შეგვძლებოდა მისი შეცნობა, თაყვანისცემა და სიყვარული. მან ჩვენ თავისთვის შეგვქმნა და, როგორც ნეტარი ავგუსტინე შეგვახსენებს, ჩვენ ვერასოდეს მოვისვენებთ, ვიდრე მასში არ ვპოვებთ სიმშვიდეს. ღმერთისგან განსხვავებით, ყველაფერი მიწიერი უმნიშვნელოა და მხოლოდ ის არის ღირსი ჩვენი სრული ერთგულებისა. სამუდამო კმაყოფილებას ღმერთის გარდა ვერსად ვნახავთ. მისი წყალობით, ჩვენ შეგვიძლია მივიღოთ გამოსყიდვა და შესაძლებლობა, თაყვანი ვცეთ მას ყველაფერზე მეტად, ვენდოთ მას, როგორც ჩვენს ზეციერ მამას და შევასრულოთ მისი ნება ჩვენი ცხოვრების ყველა სფეროში.

შენიშვნა კლასის ლიდერისთვის: ინფორმაციის შემდეგი მონაკვეთი („ღმერთი უზენაესია“) შეიძლება განმარტოს კლასის წევრმა.

ღმერთი უზენაესია

ღმერთი ფლობს როგორც აბსოლუტურ ძალაუფლებას, ასევე აბსოლუტურ ხელისუფლებას. როგორც სამყაროს მმართველს, მას შეუძლია შეასრულოს ის, რასაც ინებებს (ფსალმუნის 113:1; ფსალმუნის 134:5-6).

ის ყველაფერს საკუთარი ნების შესაბამისად აკეთებს, არ სჭირდება სხვისი მითითება (ეფესელთა 1:11). რის გაკეთებასაც ის განიზრახავს, ეს აუცილებლად აღსრულდება, რადგან მას ვერავინ შეაჩერებს და არც ისეთი სიტუაცია იარსებებს, რაც მისთვის შეუძლებელს გახდის მისი განზრახვის სისრულეში მოყვანას. (წიკითხეთ ესაიას 46:9-11). ის აკონტროლებს მიწიერი მმართველების მოქმედებებს, როცა სურს (დაბადების 50:20; საქმეების 4:27-28).

მაგრამ ღმერთმა ადამიანებს თავისუფალი ნება მისცა. მათ შეუძლიათ აირჩიონ სიკეთეებისგან, მაგრამ ასევე შეუძლიათ არჩევანი გააკეთონ კეთილსა და ბოროტს შორის. მათ შეუძლიათ აირჩიონ დაემორჩილონ ღმერთს ან არ დაემორჩილონ მას. მის მიერ შექმნილმა პირველმა ადამიანებმა აირჩიეს ცოდვა. მას შემდეგ თითოეულმა ადამიანმა გააკეთა არჩევანი და მიუხედავად იმისა, რომ ზოგიერთმა სწორი არჩევანი გააკეთა, ყველამ ისევე შესცოდა ამაში.

თუ ღმერთი ყველაფერზე უფლობს, როგორ ასრულებს იგი თავის ნებას სამყაროში, სადაც მილიარდობით არსება თავად აკეთებს არჩევანს?

ღმერთის ნებაა, რომ მას ჰყავდეს ქმნილებები, რომლებიც რეალურ არჩევანს აკეთებენ. ეს ნიშნავს, რომ ის მათ არჩევანს მათ ნაცვლად არ გააკეთებს. ეს ასევე ნიშნავს, რომ რასაც ისინი

აკეთებენ, რეალური შედეგები უნდა მოჰყვეს; წინააღმდეგ შემთხვევაში, ისინი რეალურ არჩევანს არ გააკეთებდნენ. თუ ღმერთი როგორმე გააკონტროლებდა ადამიანის ქმედებების შედეგებს ისე, რომ არანაირი ბოროტება არ მომხდარიყო, მაშინ იგი ართმევდა ამ ადამიანს ბოროტების არჩევის შესაძლებლობას.

ღვთის სამართლიანობა, ჭეშმარიტი სამართლიანობაა, რადგან ის განსჯის ხალხს მათი ნებაყოფლობითი ქმედებების გამო. (წაიკითხეთ გამოცხადების 20:12-13). თუ ღმერთი გააკონტროლებდა ყველა მოქმედებას, მისთვის აზრი არ ექნებოდა, პიროვნებას დასჯიდა, თუ დააჯილდოვებდა.

ღმერთს სურს, რომ ხალხმა სწორი არჩევანი გააკეთონ, მაგრამ ყველაზე მეტად მას სურს, რომ მათ რეალური არჩევანი გააკეთონ. ამიტომ სამყარო ისეთია, როგორც არის. სამყარო არის ღმერთისგან მიღებული სიკეთეების, ადამიანთა კარგი და ცუდი მოქმედებების შედეგებისა და იმ სიკეთის ნაზავი, რაც ღმერთს გამოაქვს თუნდაც ადამიანების ცუდი ქმედებებიდან.

ჩვენ ვხედავთ ღმერთის პრიორიტეტებს ხსნის გეგმაში. ის ყველას ხსნას სთავაზობს და სურს, რომ ყველა გადარჩეს. იგი თითოეულ ადამიანს აძლევს ძალას, მიიღონ სახარება, მაგრამ ამას არ აიძულებს. ამიტომ წმინდა წერილებში გამოიყენება მოწვევები, შეთავაზებები და დარწმუნება.⁶ ღმერთი სთავაზობს ხალხს არჩევანს და აღწერს მათ შედეგებს.

ჩვენ ვქადაგებთ სახარებას სრული დარწმუნებით, იმაში რომ ყოველი ადამიანის გადარჩენა შეიძლება. ჩვენი მისიაა სულიწმიდასთან თანამშრომლობით,

დავარწმუნოთ ხალხი, დაემორჩილონ ღმერთს. (წაიკითხეთ 2 კორინთელთა 5:11).

► კლასმა ორჯერ მაინც უნდა წაიკითხოს „მრწამსის აღიარება.“

მრწამსის აღიარება

არსებობს ერთი ღმერთი, რომელმაც შექმნა სამყარო და არის უფალი ყველაფერზე. ის არის მარადიული, უცვლელი სული. ის არის ყოვლისშემძლე, ყოვლისმცოდნე და ყველგანმყოფელი. ის აბსოლუტურად წმიდაა თავისი ბუნებით და მართალია ყველაფერში, რასაც აკეთებს. ის აკურთხებს თავის ქმნილებას და უყვარს ყველა ადამიანი, სთავაზობს პატიებას და ურთიერთობას მასთან.

---

⁶ ესაიას 1:18, იესო ნავეს ძის 24:15, გამოცხადების 3:20, ესაიას 55:1, მეორე რჯულის 30:15, 19, ეზეკიელის 18:31.

გაკვეთილი 2 დავალებები

(1) წმიდა წერილის შესასწავლი ადგილების დავალება: თითოეულ სტუდენტს უნდა დაევალოს ქვემოთ ჩამოთვლილთაგან ერთ–ერთი ადგილი. შემდეგი გაკვეთილის წინ მან უნდა კლასში წაიკითხოს ეს ადგილი და დაწეროს აზრები იმის შესახებ, თუ რას ამბობს ის, ამ გაკვეთილში მთავარი განხილვის საგანთან დაკავშირებით.

- ესაიას 46
- იგავების 9:10
- ფსალმუნების 138:1-4
- გამოცხადების 4:9-11
- იონას 1:3

(2) ტესტი: შემდეგ მეცადინეობას დაიწყებთ მე-2 გაკვეთილის ტესტით. მოსამზადებლად კარგად შეისწავლეთ ტესტის საკითხები.

(3) სწავლების დავალება: არ დაგავიწყდეთ, რომ დაგეგმეთ და აცნობოთ თქვენი კლასის გარეთ ჩატარებული გაკვეთილების დრო.

2 გაკვეთილის ტესტი

(1) რომელია მამაკაცის ყველაზე მნიშვნელოვანი მახასიათებელი?

(2) რომელია ყველაზე სერიოზული შესაძლებელი შეცდომა?

(3) რომელია წმინდა წერილის პირველი გაკვეთილი ღმერთთან დაკავშირებით?

(4) დაასახელეთ ღმერთის თვისება, რომელიც ემთხვევა თითოეულ დებულებას:

- ჩვენ ვერ აღვწერთ, თუ როგორ გამოიყურება ღმერთი.
- ღმერთი ყოველთვის არსებობდა.
- ღმერთი არ არის უპიროვნო ძალა.
- ღმერთის ბუნება უცვლელია.
- ღმერთს შეუძლია გააკეთოს ის, რასაც თავად აირჩევს.
- ღმერთი ხედავს ყველაფერს.
- ღმერთმა თავისი ძე წარმოგზავნა, რომ შევეწყალებინეთ.
- ღმერთი თავისი ბუნებით სამპიროვანია.
- ღმერთი ზნეობრივად აბსოლუტურად სრულყოფილია.
- ღმერთის მოქმედება ყოველთვის მართებული და სამართლიანია.

გაკვეთილი 3

სამება

გაკვეთილის მიზნები

(1) სტუდენტი შეძლებს განმარტოს:

- როგორ არის სამყარო სამების ბუნების ილუსტრაცია.
- სამების დოქტრინის ბიბლიური საფუძველი.
- რატომ არის სამების დოქტრინა სახარების საფუძველი.
- ურთიერთობების სტრუქტურა სამებაში.
- როგორ აძლევს სამება ურთიერთობების მაგალითს ადამიანებს.
- როგორ მიგვიძღვება ჩვენი რწმენა სამებისადმი, ღმერთის თაყვანისცემისკენ.
- ქრისტიანული რწმენის ფორმულირება სამების შესახებ.

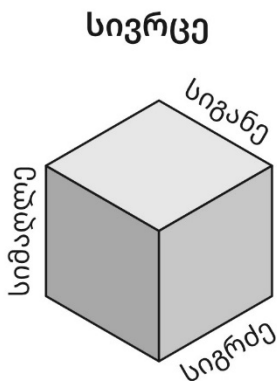
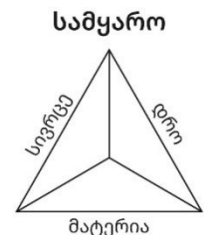
(2) სტუდენტი თავიდან აიცილებს გავრცელებული შეცდომებს, რომლებსაც ადამიანები უშვებენ სამების ფენომენის ახსნის დროს.

შესავალი

► ერთად წაიკითხეთ იოანეს მე-14 თავი. იმსჯელეთ, თუ როგორ ჩანს ამ მონაკვეთში, რომ ღმერთი სამებაა.

სამების დოქტრინას ბევრი დაბნეულობაში მოყავს, რადგან ნათქვამია, რომ ერთი გაგებით ღმერთი არის სამება, ხოლო სხვა გაგებით - ერთი.

მაგრამ როდესაც ვუყურებთ **სამყაროს**, ჩვენ ვხედავთ „სამი ერთში“-ს სხვა მაგალითებსაც. სამყაროს აქვს სამი ასპექტი - სივრცე, დრო და მატერია. ამ სამიდან ერთის არარსებობის შემთხვევაშიც კი, სამყარო არ იარსებებდა.

ამ სამიდან თითოეული ასევე შედგება სამი ასპექტისგან.

სივრცე შედგება სიგრძისგან, სიგანისგან და სიმაღლისგან - სამი ერთში. ამგვარი განზომილებების გარეშე, სივრცე აღარ იქნებოდა.

დრო შედგება წარსულისგან, აწმყოსა და მომავლისგან - სამი ერთში.

რომელიმე ასპექტის გარეშე დრო აღარ იქნებოდა.

მატერია შედგება ენერგიისგან მოძრაობაში, რომელიც ქმნის მოვლენებს - სამი ერთში. ენერგია რომ არ ყოფილიყო, ვერც მოძრაობა და ვერც მოვლენები იქნებოდა. მოძრაობა რომ არ ყოფილიყო, ვერც ენერგია და ვერც მოვლენები იქნებოდა. მოვლენები რომ არ ყოფილიყო, ვერც ენერგია და ვერც მოძრაობა იქნებოდა.

როგორც ჩანს, სამყარო შექმნილია სამი ერთში პრინციპით. შესაძლოა ღმერთმა განზრახ მისცა სამყაროს ისეთი დიზაინი, რომელიც ასახავს მის ბუნებას.

რას გვასწავლის ბიბლია სამების შესახებ? ეს აშკარად ადასტურებს სამი განსხვავებული პიროვნების არსებობას, რომლებიც სამყაროს ერთ ღმერთად არის განსაზღვრული. ეს არ მოდის წინააღმდეგობაში, რადგან ჩვენ არ ვამბობთ, რომ ღმერთი ერთდროულად არის ერთი პიროვნებაც და სამიც. ჩვენ არც იმას ვამბობთ, რომ ღმერთი არის ერთი ღმერთი და სამი ღმერთი. ჩვენ ვამბობთ, რომ ღმერთი არსებითად ერთია და პიროვნულად სამი. როგორც ერთი სამყარო არსებობს როგორც სივრცე, დრო და მატერია, ერთი ღმერთიც არსებობს, როგორც მამა, ძე და სულიწმიდა.

სამების ბიბლიური მტკიცებულებები

წინაპირობა ა: არსებობს მხოლოდ ერთი ღმერთი.

“ისმინე ისრაელ, უფალი, ჩვენი ღმერთი - ერთი უფალია” (მეორე რჯულის 6:4).

“რადგან მე ღმერთი ვარ და არ არის სხვა, მე ღმერთი ვარ და არვინ არის ჩემი მსგავსი” (ესაიას 46:9).

წინაპირობა ბ: მამა, ძე და სულიწმიდა საღვთო წერილში აღნიშნულია, როგორც ღმერთი.

“მამა ღმერთი” (გალატელთა 1:1).

“სიტყვა იყო ღმერთი. . . და სიტყვა გახდა ხორცი” (იოანეს 1:1, 14).

“რატომ ადავსო შენი გული სატანამ, რომ მოგეტყუებინა სულიწმიდა? . . . შენ ადამიანებს კი არა, ღმერთს ეცრუე” (საქმეების 5:3-4).

წინაპირობა გ: ეს სამი ერთმანეთთან და სამყაროსთან ურთიერთობენ, როგორც ცალკეული პიროვნებები.

► საიდან ვიცით, რომ ისინი სამი პიროვნებაა და არა მხოლოდ ერთი სხვადასხვა როლში?

მარკოზის 1:10-11-ში, იესოს ნათლობისას, სულიწმიდა მტრედის სახით დაეშვა მასზე და ზეციდან გაისმა ხმა, რომელმაც თქვა, “შენ ხარ ჩემი საყვარელი ძე, რომელიც მე მოვიწონე.” აქ ჩვენ ვხედავთ, რომ მამა, ძე და სულიწმიდა არ შეიძლება იყვეს ერთი და იგივე პიროვნება; ისინი ერთდროულად მოქმედებენ სხვადასხვა როლებში.

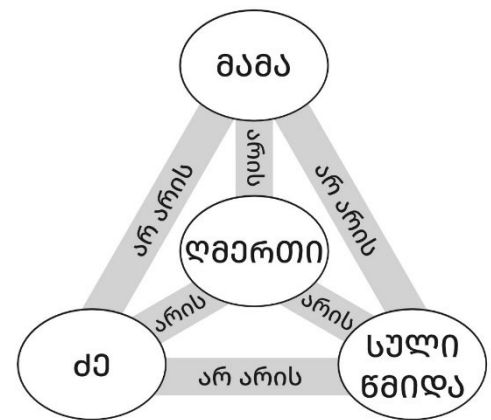
თავისი მსახურების დასასრულისკენ იესომ თქვა, რომ იგი სთხოვდა მამას, რომ გამოეგზავნა ჩვენთვის "ნუგეშისმცემელი" - სულიწმიდა (იოანეს 15:26). ხედავთ ამ თხოვნაში მონაწილე სამ განსხვავებულ პირს?

თუ იოანეს 14-17 წაკითხავთ, ბევრ ცნობას ნახავთ მამის, ძისა და სულიწმიდის ურთიერთქმედების შესახებ.

დასკვნა: ბიბლიის ერთმა ჭეშმარიტმა ღმერთმა თავი გამოავლინა სამ განსხვავებულ პიროვნებაში: მამა, ძე და სულიწმიდა. ღმერთი ბუნებით ერთია, მაგრამ პიროვნებით სამი.

ასე რომ, მართალია სიტყვა *სამება* არ გვხვდება ბიბლიაში, მაგრამ სამების დოქტრინა ემყარება წმინდა ბიბლიურ მკაფიო მტკიცებულებებს. ტერმინი სამება არის ტერმინი, რომელსაც ვიყენებთ, რათა შევაჯამოთ ყველაფერი, რასაც ბიბლია ამ მოძღვრების შესახებ ასწავლის.

ამ ბიბლიურ დოქტრინას ეკლესია ასწავლიდა მოციქულების დროიდან. ქვემოთ მოცემულია სქემა, რომელსაც ეკლესია საუკუნეების განმავლობაში იყენებდა სამების აღსაწერად.

მოძღვრება სამებაზე არსებითად მნიშვნელოვანია.

► რატომ აქვს მნიშვნელობა, სწამს თუ არა ადამიანს სამების?

სამების დოქტრინა საფუძვლად უდევს საკვანძო სწავლებებს, რომლებიც სახარებისთვის ძირითადია. მაგალითად, ზოგი, ვინც სამებას უარყოფს, უარყოფს, რომ იესო არის ღმერთი. მაგრამ თუ ის იესო, რომლისაც გწამთ, ღმერთი არ არის, თქვენ არ გყავთ იესო, რომელსაც თქვენი გადარჩენა შეუძლია!

“ჩვენი გამოსყიდვის წარმოშობა და მიზეზი არის მამა ღმერთის სიყვარული, რომელმაც თავისი ძის სისხლით გამოგვისყიდა; ძის მადლი, რომელმაც სრულად აიღო ჩვენი წყევლა და გვამღევს თავის კურთხევას და დამსახურებებს; და სულიწმიდა, რომელიც მამის სიყვარულს და ძის მადლს აწვდის ჩვენს გულებს”

ჯონ ვესლი, „წერილი უილიამ ლოუს“

თუ ვუარყოფთ, რომ მამა, ძე და სულიწმიდა ცალკეული პიროვნებებია, უარყოფთ ღმერთს, მის ბუნებრივ პიროვნულ ან ნათესაურ მახასიათებლებს. მაგალითად, ღმერთი არ იქნებოდა სამუდამოდ მოსიყვარულე ღმერთი, თუ მას მოუწევდა დალოდება, სანამ შექმნიდა ვინმეს, ვისაც შეიყვარებდა. მაგრამ თუ ღმერთი ერთ პიროვნებაზე მეტია, მათ შეუძლიათ მთელი მარადისობა უყვარდეთ ერთმანეთი. მნიშვნელოვანია გვწამდეს ამ მოურთიერთო ღმერთის (რომელიც არსებობს უანგარო სიყვარულში), რადგან ეს გავლენას ახდენს ურთიერთობაზე, როგორც ერთმანეთთან, ასევე ღმერთთან.

ალბათ ყველაზე სერიოზული ნაწილია ის, რომ ჩვენ მხოლოდ ღმერთს უნდა ვცეთ თაყვანი. ადამიანები, რომლებიც უარყოფენ სამებას, ჩვეულებრივ უარყოფენ იესოსა და სულიწმიდის ღმერთობას და არ სცემენ თაყვანს მათ. ყველაზე უარესი შეცდომა, რაც შეიძლება დაუშვას ადამიანმა, არის ის, რომ ის ან თაყვანს სცემს მას, ვინც არ არის ღმერთი, ან ვერ სცემს თაყვანს ღმერთს.

მამა, ძე და სულიწმიდა არიან პიროვნებები, რომლებიც ცხოვრობენ ურთიერთობაში.

მამა, ძე და სულიწმიდა, თითოეული წარმოადგენს პიროვნებას და ყოველთვის პირად ურთიერთობებში ცხოვრობდნენ ერთმანეთთან. ჩვენ მათ პიროვნებებს ვუწოდებთ, რადგან ისინი ერთმანეთთან ურთიერთობაში ცხოვრობენ. მათ უყვართ ერთმანეთი, უძღვნიან თავს ერთმანეთს, ესაუბრებიან ერთმანეთს და ცხოვრობენ ერთმანეთისთვის. ეს გვიჩვენებს, რომ ისინი პიროვნებები არიან.

სტრუქტურა სამებაში

მამა, ძე და სულიწმიდა ყოველთვის არსებობდნენ ურთიერთობების სტრუქტურაში. მამა არის თავი, შემდეგ ძე, შემდეგ სული. ამ სამ მარადიულ და თანასწორ პირს აქვს ძალაუფლების პოზიცია, რაც ეფუძნება ერთმანეთთან ურთიერთობას. ძალაუფლების ეს სტრუქტურა აისახება ოჯახში და ეკლესიაში. სამების წევრების მსგავსად, ოჯახის და ეკლესიის ყველა წევრს აქვთ თანაბარი ფასეულობა, მაგრამ ყველას არა აქვს ერთი და იგივე უფლებამოსილების პოზიცია.

მის ურთიერთობა მამასთან

როგორ ურთიერთობს ძე მამასთან? იესომ თქვა, რომ მამამ მას მიანიჭა, როგორც ძეს, „რომ ჰქონდეს სიცოცხლე საკუთარ თავში,“ ისევე როგორც „მამას აქვს სიცოცხლე საკუთარ თავში“ (იოანეს 5:26). მთელი მარადიულობიდან ძე იყო მამის „მხოლოდშობილი ძე“ (იოანეს 3:16). ძე არის მარად თვითმყოფადი, როგორც ღმერთი, და ისეთივე ბუნებისაა, როგორც მამა, მაგრამ მისი არსებობა მამისგან გამომდინარეობს. მარად, ძე ურთიერთობდა მამასთან, როგორც ძე, ხოლო მამა ურთიერთობდა ძესთან, როგორც მამა, მაგრამ არა ფიზიკური გაგებით.

ვინაიდან ძე მარად ურთიერთობს მამასთან, როგორც ძე, იგი მარადიულად ემორჩილება მამას. ის დაქვემდებარებულ პოზიციიდან მოქმედებს. ამიტომ თქვა იესომ, “მამა ჩემზე დიდია” (იოანეს 14:28).

მართალია, იესოს ძალაუფლების უფრო დაბალი პოზიცია უკავია, ვიდრე მამას, მაგრამ ის თავისი ბუნებით მამის თანასწორია. მას თავყვანი უნდა ვცეთ და განვადიდოთ იგივენაირად, როგორც მამა. იესომ თქვა, რომ მას ყველამ პატივი უნდა მიაგოს „როგორც მამას მიაგებენ პატივს” (იოანეს 5:23).

სულიწმიდის ურთიერთობა მამასთან და ძესთან

იოანეს 15:26-ში იესომ თქვა, რომ ის გამოგვიგზავნის სულიწმიდას, „რომელიც მამისგან გამოდის.” მიუხედავად იმისა, რომ სული მამისგან გამოდის, ის მამისა და ძის თანასწორია და მას თანაბარი პატივი უნდა მივაგოთ. გაითვალისწინეთ, რომ ეს გამოსვლაც და გამოგზავნაც ხდება სამ პიროვნებას შორის, რომლებიც ერთმანეთთან სიყვარულით სავსე ურთიერთობაში ცხოვრობენ.

მორჩილება დაკნინების გარეშე

იესომ თქვა: "ძე და მამა ერთი ვართ", საუბრობდა მათ ერთნაირ ბუნებაზე, მაგრამ მან თქვა, რომ ყოველთვის ემორჩილებოდა მამას.

ძალაუფლება და მორჩილება სამებაში არ ნიშნავს, რომ ერთი წევრი უფრო მნიშვნელოვანია, ვიდრე სხვა. ავტორიტეტი არ ნიშნავს, რომ ერთი წევრი არსებითად უფრო მეტია, ვიდრე სხვები.

ჩვენ ვხედავთ ძალაუფლებისა და თანასწორობის მაგალითებს ადამიანების ცხოვრებაში. ოჯახის წევრები ბუნებით ყველანი თანაბარნი არიან და ისინი ყველანი ერთნაირად ღირებული პიროვნებები, ღვთის ხატად შექმნილნი არიან, მიუხედავად ამისა, ავტორიტეტი მნიშვნელოვანია ოჯახის ფუნქციონირებისთვის. იგივე შეიძლება ითქვას სხვა ხელმძღვანელ თანამდებობებზეც.

ღმერთის ერთიანობის დაცვა

სამების სამი პიროვნება არ უნდა ჩაითვალოს ცალკეულ პიროვნებად. მათი ყოფის ერთიანობა ნიშნავს რომ მათ აქვთ ერთი და იგივე არსი და რომ სამი პიროვნება გაჟღენთილია ერთმანეთში, ცხოვრობენ ერთმანეთში და თავიანთ თვისებებს უზიარებენ ერთმანეთს. მამა, ძე და სულიწმიდა განიცდიან ურთიერთდამოკიდებულებას ისე, როგორც ადამიანს არ შეუძლია.

ჩვენ ადამიანები ვართ პიროვნებები და ინდივიდუალური არსებები. ღმერთი სამი პიროვნებაა, მაგრამ მხოლოდ ერთი არსებაა. იმისათვის, რომ დავიცვათ ღმერთის ერთიანობის შესახებ ბიბლიური კონცეფცია, ჩვენ ვსაუბრობთ სამების წევრებზე, არა როგორც განცალკევებულებზე, არამედ როგორც განსხვავებულებზე. ჩვენ მათზე არ ვსაუბრობთ, როგორც ადამიანებზე, არამედ როგორც პიროვნებებზე.

ჩვენ გამოვხატავთ ღმერთის პიროვნებას და ურთიერთობებს

ღმერთმა შეგვქმნა მის მსგავსად როგორც პიროვნებები, რათა ურთიერთობის შესაძლებლობა გვექონოდა ერთმანეთთან და ღმერთთან. ჩვენ გვაქვს გონება, ნება და ემოციები ურთიერთობისთვის.

ინდივიდუალურად ჩვენ არასრულქმნილი ვართ

მას შემდეგ, რაც ღმერთმა ადამი შექმნა, მან თქვა, " არ არის კარგი კაცის მარტოობა!" (დაბადების 2:18). შემდეგ მან შექმნა ევა. ადამი არასრულქმნილი იყო ევას გარეშე, რადგან მის გარეშე მას სხვა ადამიანი არ ჰყოლია ურთიერთობისთვის. სინამდვილეში, წმინდა წერილის ამ ერთი მონაკვეთიდან ჩანს, რომ ადამმა და ევამ ერთად, ასახეს ღვთის ხატება: "შექმნა ღმერთმა კაცი თავის ხატად, ღვთის ხატად შექმნა იგი. მამაკაცად და დედაკაცად შექმნა ისინი" (დაბადების 1:27). როგორც ჩანს, ადამისა და ევას ურთიერთობაში არის რაღაც, რამაც მათ ერთად შეაძლებინა აესახათ ღვთის ხატება უფრო მეტად, ვიდრე მხოლოდ ადამს შეეძლო.

დაფიქრდით, რას ნიშნავს ეს ჩვენთვის. ჩვენ არ ვმოქმედებთ, როგორც სრულქმნილი პიროვნებები, თუ არ გვაქვს ურთიერთობა სხვებთან, როგორც სამების პიროვნებებს. ეს არ ნიშნავს, რომ უნდა ვიყოთ დაქორწინებულები (სამოთხეში არავინ იქორწინებს, მაგრამ ჩვენ მაინც ვიქნებით პიროვნებები), მაგრამ ჩვენ გვჭირდება სხვებთან ურთიერთობა.

დამოკიდებულება ღვთის ხატების არეკვლისადმი

მშვენიერი შედარებაა ღმერთისა და ეკლესიის ბუნებას შორის. ღმერთშიც და ეკლესიაშიც არის ერთიანობა და მრავალფეროვნება. 1 კორინთელთა 12-ს თანახმად, ქრისტეს სხეული არის ერთიანობა, რომელიც შედგება მრავალი ასოსგან, რომლებიც ერთად ფუნქციონირებენ. ხედავთ, როგორ ასახავს ქრისტეს სხეული ღვთის ხატებას? პავლე მოელოდა, რომ ეკლესიის ყველა ცალკეული წევრი ერთად გაიზრდებოდა, როგორც ერთი, ქრისტეში. პავლე ლოცულობდა, რომ ჩვენ:

“ჭეშმარიტების სიყვარულით მთქმელნი, ყველაფერში ვიზრდებოდეთ მის მიმართ, ვინც არის თავი, ქრისტე. ვის მიერაც მთელი სხეული, ერთად შერწყმული და შეერთებული ყოველგვარი სახსრით, რომლითაც არის აღჭურვილი, სხეულის

თითოეული ასოს სათანადო მოქმედებით ახორციელებს სხეულის ზრდას, თავისი თავის სიყვარულში აღსაშენებლად” (ეფესელთა 4:15-16).

ყველა ჩვენგანმა უნდა გამოვიყენოთ ჩვენი ნიჭები და შესაძლებლობები, რათა ერთმანეთს დავეხმაროთ, რომ გავიზარდოთ ქრისტესთან ერთობაში. ღმერთს სურს, რომ ჩვენ ვირეკლავდეთ მის მოზიარებრივ ბუნებას, მადლში ზრდისათვის ერთმანეთის დახმარებით. სულიერი ზრდა ხდება საზოგადოებაში, სხვა მორწმუნეებთან მჭიდრო და ერთგულ ურთიერთობაში. ეს ასახავს ღმერთის სოციალურ ბუნებას.

თუ სამების წევრები მარადიულად ცხოვრობდნენ ერთმანეთისადმი თავდაუზოგავ სიყვარულში, ჩვენც სხვებთან სიყვარულით სავსე ურთიერთობაში უნდა ვიცხოვროთ. ჩვენ ღმერთის მსგავსად ვართ შექმნილნი, როგორც სოციალური, ურთიერთობებზე დაფუძნებული ქმნილებები, ამიტომ ყურადღება უნდა მივაქციოთ სხვებს და არა საკუთარ თავს. ჩვენ უფრო მეტი ყურადღება უნდა გავამახვილოთ საზოგადოებაზე, ვიდრე ჩვენს ინდივიდუალობაზე. ღმერთი გვაკურთხებს, როდესაც ჩვენ ვცდილობთ ავსახოთ მისი სამპიროვანი ბუნება სხვებთან ურთიერთობაში.

ტრინიტარული თაყვანისცემა

ტრინიტარული თაყვანისცემა აღიარებს, რომ ჩვენ მამასთან მივდივართ სულის დახმარებით და ძის გამომსყიდველი მსხვერპლის საფუძველზე. როგორც ტრინიტარიანელები, ჩვენ სულით უნდა ვილოცოთ მამისადმი, ძის მეშვეობით.

თაყვანისცემის მნიშვნელოვანი მიზანია, რომ ჩვენ შევუდგეთ სიყვარულით სავსე ურთიერთობას, რომელიც სამების წევრებს აქვთ ერთმანეთის მიმართ. დაფიქრდით სიყვარულზე, რომელიც არსებობს მამასა და ძეს შორის. დაფიქრდით იმაზე, თუ რა მოიმოქმედა ქრისტემ ჯვარზე, რათა ეს სიყვარული განგვეცადა. მამას და ძეს შესანიშნავი ურთიერთობები აქვთ ერთმანეთთან, და ძის გამომსყიდველი მსხვერპლის გამო, სულს შეუძლია დაგვეხმაროს, რომ მონაწილეობა მივიღოთ ამ მხურვალე, სიყვარულით სავსე ურთიერთობაში.

როგორც ტრინიტარიანელები, ჩვენ არამარტო სულით ვლოცულობთ ძის მეშვეობით, არამედ ასევე ვევედრებით მამას, ძეს და სულიწმიდას. სამების თითოეულ წევრს უნდა ვცეთ თაყვანი და

ყოვლისშემძლე და მარადიულო ღმერთო, შენ მოგვეცი შენს მსახურებს მადლი ჭემმარტი სარწმუნოების დამოწმებით ვაღიაროთ მარადიული სამების დიდება, და ღვთიური დიდებულების ძალაში თაყვანი ვცეთ ერთობას. მუდმივად შევინარჩუნოთ ეს რწმენა, რომ ჩვენ მუდამ დავიცვათ ყველა მოწინააღმდეგისგან: ჩვენი უფლის იესო ქრისტეს მეშვეობით, ვინც ცხოვრობს და მეფობს შენთან და სულიწმიდასთან ერთად, ერთი ღმერთი, აწ და მარადის. ამინ.

განვადიდოთ, რადგან ისინი ყველა, ღმერთია და თანაბრად უნდა მივაგოთ პატივი. ტრინიტარული თაყვანისცემა სამების თითოეულ წევრს თანაბრად ადიდებს და აღიარებს თითოეულის როლს ჩვენს ხსნაში.

შენიშვნა კლასის ხელმძღვანელისთვის: შეგიძლიათ შეარჩიოთ კლასის წევრი ინფორმაციის შემდეგი ბლოკის ("თავიდან ასაცილებელი შეცდომები: თეორიები სამების შესახებ") ასახსნელად.

თავიდან ასაცილებელი შეცდომები: თეორიები სამების შესახებ

ჩვენ არ გვესმის, რატომ იზრდება თესლი ტალახში, ან როგორ მუშაობს ტვინი, ან რა ძალები აკავებს ვარსკვლავებს თავიანთ ადგილებზე. მეცნიერები აკვირდებიან რა ხდება, მაგრამ მათ არ შეუძლიათ ახსნან რატომ და როგორ ხდება ეს. აზრი არ აქვს ადამიანისთვის სამების შესახებ სწავლების უარყოფას, რადგან მას სრულად არ შეუძლია ახსნას ის. ღმერთის შესახებ ყველა სწავლება არ ექვემდებარება ახსნას. მაგალითად, ვერავინ ახსნის, თუ როგორ შეიძლება ღმერთი იყოს ყველგან და ყველაფერი იცოდეს. სამების ფაქტები არ არის ალოგიკური, მაგრამ ისინი ადამიანის გამოცდილებისა და პირობების მიღმაა. თევზი ზღვაში, თუნდაც ის გონიერი ყოფილიყო, ვერასოდეს გაიგებდა, რას ნიშნავს იყო ადამიანი, მაშინაც კი, თუ მას აუხსნიდნენ ამას.

ფაქტი სამების შესახებ ის არის, რომ არსებობს ერთი ღმერთი სამ პიროვნებაში, რომლებიც იდენტურნი არიან ბუნებით და თანაბარნი ღვთაებრიობით. ხალხი ცდილობს ამის ახსნას, მაგრამ ისინი ხშირად კარგავენ მნიშვნელოვან ნაწილს. ქვემოთ მოცემულია შეცდომების მაგალითები. თითოეულ შეცდომას თავისი სახელი აქვს, მაგრამ ისინი სხვადასხვა სახელებით ისწავლებიან.

- 1. მოდალიზმი** არის იდეა, რომ ღმერთი სინამდვილეში არის ერთი პიროვნება, რომელსაც სხვადასხვა როლი აქვს შესრულებული. ამ თეორიის თანახმად, ზეცაში ღმერთი იყო მამა, დედამიწაზე ის იყო იესო და ახლა ის გვესაუბრება, როგორც სულიწმიდა. იოანეს მე-14 და მე-16 თავებში იესოს სიტყვები აღწერს ურთიერთქმედებას მას, მამასა და სულიწმიდას შორის. ამ აღწერას აზრი არ ექნებოდა, ისინი სამი განსხვავებული პიროვნება რომ არ ყოფილიყვნენ.
- 2. ტრიტიზმი** არის იდეა, რომ მამა, ძე და სულიწმიდა ცალკე არსებები არიან. ამ თეორიაში შეიძლება არსებობდეს განსხვავებებიც კი, მათ ბუნებაში. მაგალითად, მამა შეიძლება იყოს ის, ვისაც დასჯა სურს, მაგრამ ძეს სურს, რომ წყალობა გამოავლინოს. ეს იდეა ეწინააღმდეგება ბიბლიურ დოქტრინას, რომ არსებობს მხოლოდ ერთი ღმერთი

3. **სუბორდინაციონიზმი** არის იდეა, რომ სამებაში ერთი პიროვნება სხვაზე მცირეა. ადამიანი, ვისაც სწამს ეს იდეა, ფიქრობს, რომ მამა ღმერთია, ხოლო ძე და სულიწმიდა უფრო მცირენი არიან. მან შეიძლება უარყოს სულის პიროვნება და იფიქროს ძეზე, როგორც განსაკუთრებულ პიროვნებაზე, რომელიც ღმერთმა გამოიყენა. ეს შეცდომა იწვევს იმას, რომ ადამიანები არ სცემენ თაყვანს ძეს და სულიწმიდას, როგორც ღმერთს და შეიძლება გამოიწვიოს ცრუ სახარება.

► კლასმა ორჯერ მაინც უნდა წაიკითხოს „მრწამსის აღიარება.“

მრწამსის აღიარება

ღმერთი არის სამება, ერთი ღმერთი სამ პიროვნებაში, მამა, ძე და სულიწმიდა. სამივეს განსხვავებული როლი აქვს, მაგრამ ბუნებით იდენტურნი, ღვთიური თვისებებით თანასწორნი და თაყვანისცემის ღირსნი არიან.

გაკვეთილი 3 დავალებები

(1) წმიდა წერილის შესასწავლი ადგილების დავალება: თითოეულ სტუდენტს უნდა დაევალოს ქვემოთ ჩამოთვლილთაგან ერთ–ერთი ადგილი. შემდეგი გაკვეთილის წინ მან კლასში უნდა წაიკითხოს ეს ადგილი და დაწეროს აზრები იმის შესახებ, თუ რას ამბობს ის, ამ გაკვეთილში მთავარი განხილვის საგანთან დაკავშირებით.

- ებრაელთა 1:1-3, 8
- კოლასელთა 1:12-19
- ეფესელთა 1:17-23
- იოანეს 15:26
- იოანეს 17:1-5

(2) ტესტი: შემდეგ მეცადინეობას დაიწყებთ მე-2 გაკვეთილის ტესტით. მოსამზადებლად კარგად შეისწავლეთ ტესტის საკითხები.

(3) სწავლების დავალება: არ დაგავიწყდეთ, რომ დაგეგმეთ და აცნობოთ თქვენი კლასის გარეთ ჩატარებული გაკვეთილების დრო.

3 გაკვეთილის ტესტი

- (1) როგორ ასახავს სამყარო ღმერთის ბუნებას?
- (2) რომელი სამი ბიბლიური მოსაზრებაა სამების დოქტრინის საფუძველი?
- (3) რა სტრუქტურა აქვს ურთიერთობას სამებაში?
- (4) რა სახის ადამიანურ ურთიერთობები უნდა ასახავდეს სამების შიგნით ურთიერთობას?
- (5) რას ნიშნავს ტრინიტარული თაყვანისცემა?
- (6) რა არის მოდალიზმის შეცდომა?
- (7) რა არის ტრიტეიზმის შეცდომა?
- (8) რა არის სუბორდინაციონიზმის შეცდომა?

გაკვეთილი 4

კაცობრიობა

გაკვეთილის მიზნები

(1) სტუდენტი შეძლებს განმარტოს:

- საიდან ვიცით, რომ კაცობრიობაში ღმერთის ხატება ფიზიკური მსგავსება არ არის.
- კაცობრიობაში ღმერთის ხატების რვა მახასიათებელი.
- რომ ადამიანები სპეციალურად არიან შექმნილნი ღმერთთან ურთიერთობისთვის.
- იმის აღქმა, რომ ადამიანებს თავისუფალი ნება აქვთ.
- ის, რომ ადამიანებს მიწიერ ცხოვრებაში თავიანთი პრაქტიკული ღირებულების მიღმა უსასრულო მნიშვნელობა აქვთ.
- ქრისტიანული რწმენის მტკიცება კაცობრიობის შესახებ.

(2) სტუდენტი მიხვდება, რომ ის ვერ შედგება, როგორც ადამიანი, ღმერთთან ურთიერთობის გარეშე.

შესავალი

- ▶ წაიკითხეთ ერთად მე-8 ფსალმუნი. რას გვეუბნება ეს მონაკვეთი ადამიანის შესახებ?
- ▶ რა საერთო აქვს მსოფლიოს ყველა ადამიანს?

დაფიქრდით იმაზე, თუ რა გვამღევეს ჩვენს იდენტობას. რას ნიშნავს სინამდვილეში ადამიანად ყოფნა?

საწყისი ადგილი არის დაბადება 1:26 „თქვა ღმერთმა: შევექმნათ კაცი ჩვენს ხატად და ჩვენს მსგავსად“. ჩვენს ბუნებაში არის რაღაც, რაც ღმერთის მსგავსია. ჩვენ არ ვართ ღმერთები, მაგრამ არის რაღაც, რაც გამოგვარჩევს დანარჩენ ცხოველთა სამყაროდან და გვხდის უნიკალურს. ფსალმუნის 8: 5-ში ავტორს უხარია, რომ ჩვენ შევიქმენით „ბევრად არ დაგიმცირებია იგი ანგელოზებზე“ და „დიდება და ღირსება დაადგი გვირგვინად.“

ღმერთმა ადამიანებს განსაკუთრებული პასუხისმგებლობა დაგვაკისრა დედამიწისა და მასზე მყოფი არსებების სამართავად. (წაიკითხეთ დაბადების 1:26; ფსალმუნის 8:5-6). ადამიანებმა ყურადღებით უნდა მართონ დედამიწა, რათა თავიდან აიცილონ ცოცხალი

სახეობების დაკარგვა და გაქრობა, გამოიყენონ რესურსები გონივრულად და შეინარჩუნონ დედამიწა კარგ მდგომარეობაში მომავალი თაობებისთვის.

კაცობრიობის ეს ამალგებული ხედვა, რა თქმა უნდა, უკეთესია ჩვენი თვითშეფასებისთვის, ვიდრე ევოლუციის დოქტრინა! ევოლუციაში ადამიანის ცხოვრებას განსაკუთრებული მნიშვნელობა არ აქვს, არავითარი მიზანი, არანაირი მნიშვნელობა, არაფერი განსაკუთრებული ადამიანის არსებობაში.

ზოგიერთი უძველესი მითის თანახმად, ადამიანები შემთხვევით შეიქმნენ, უმიზნოდ და არცერთ შემოქმედს არ უყვარდა ისინი. მაგრამ ბიბლია გვასწავლის, რომ ჩვენ განსაკუთრებული ქმნილებები ვართ „ღვთის ხატად“. რას ნიშნავს ეს?

► საიდან ვიცით, რომ ღმერთის ხატება ადამიანში არ ნიშნავს ფიზიკურ მსგავსებას?

ღმერთის ხატება ადამიანში არ ნიშნავს ფიზიკურ მსგავსებას.

(1) ღმერთი სულია. სოლომონი მიხვდა, რომ მთელი ცა და დედამიწა ვერ დაიტევდა ღმერთს (4 მეფეთა 8:27). ღმერთს შეეძლო გამოჩენილიყო ნებისმიერი ფორმით, რომელსაც აირჩევდა, მაგრამ არ არსებობს არც ერთი გარეგნული ფორმა, რომელზეც შეგვიძლია ვთქვათ, რომ ღმერთს ჰგავს. ეს არის ერთი მიზეზი, რომ არ უნდა გავაკეთოთ ღვთის გამოსახულებები თაყვანისცემისთვის.

(2) ღმერთის გამოსახულების კაცის მსგავსად გამოხატვას კერპთაყვანისმცემლობა ეწოდება. (წაიკითხეთ რომაელთა 1:23).

(3) კაცობრიობა ფიზიკურად არის შექმნილი დედამიწაზე ცხოვრებისთვის, ფეხები აქვს სასიარულოდ, ხელები ნივთების გადასადგილებლად და მხედველობა და სმენა გარემოს აღსაქმელად. ღმერთმა შეგვქმნა დედამიწაზე ცხოვრებისთვის. მაგრამ ღმერთი ცხოვრობს მთელ სამყაროში, შეუძლია შექმნას და გადაადგილოს ნივთები თავისი სიტყვით და ჩვენგან განსხვავებით არ არის შეზღუდული. არანაირი საფუძველი არ არსებობს ვიფიქროთ, რომ მას აქვს ადამიანის ფიზიკური ფორმა.

კაცობრიობისთვის მიცემული ღმერთის ხატების ელემენტები

► რა არის ადამიანის ზოგიერთი მახასიათებელი, რომელიც ასახავს ღმერთის ხატებას?

თეოლოგები ბევრს ფიქრობდნენ იმაზე, თუ რას ნიშნავს ის, რომ ადამიანი ღვთის ხატად არის შექმნილი და უმეტესობა თანხმდება შემდეგ თვისებებზე

შემოქმედებითი ინსტიქტი

ჩვენ გვაქვს შემოქმედებითი ინსტიქტი, რომელიც იზრდება ჩვენში არსებული ღვთის ხატებისგან. ჩვენმა შემოქმედმა ჩვენც შემოქმედებითებად შეგვქმნა! ზოგჯერ გაწვრთნილ ცხოველებს შეუძლიათ გამოსახონ ისეთი ხაზები, სიმბოლოები ან ნიშნები, რომელსაც ხალხი ხელოვნებას უწოდებს. მაგრამ ისინი ძალიან განსხვავდებიან ხელოვნებისგან, რომელსაც პიროვნება ქმნის აზრის გამოსახატად. გამოქვაბულებში ნაპოვნია უძველესი ნახატები. ჩვენ ბევრი არაფერი ვიცით იმ ადამიანების შესახებ, რომლებმაც ეს ნახატები დატოვეს, მაგრამ არავის ეპარება ეჭვი, რომ ისინი ადამიანებმა შექმნეს და არა ცხოველებმა.

შემოქმედება მუსიკაშიც ვლინდება. მუსიკას აქვს შესანიშნავი უნარი გამოხატოს ჩვენი აზრები და გრძნობები. მუსიკის საშუალებით იდეების გაზიარების უნარი ღმერთის იმ ხატებიდან მოდის, რომელიც ჩვენშია.

აზროვნების უნარი

აზროვნების უნარი კიდევ ერთი „ღვთის მსგავსი“ ნიჭია. ცხოველებსაც აქვთ ტვინი, მაგრამ რაც შეგვიძლია ვთქვათ, ცხოველების "ტვინის აქტივობა" არ აღემატება ძირითადი ინსტიქტისა და ინტუიციის დონეს. მხოლოდ ადამიანებს შეუძლიათ გაანალიზება, შეფასება და დაფიქრება, შემდეგ კი დამაჯერებლად გადმოცემა.

ჩვენ არა მხოლოდ ფიქრი შეგვიძლია, აზროვნებაზე ფიქრიც კი შეგვიძლია. შეგვიძლია გავაანალიზოთ აზროვნების პროცესები. არა მხოლოდ ლოგიკურად შეგვიძლია ვიფიქროთ, არამედ ლოგიკაზეც შეგვიძლია ფიქრი.

კომუნიკაციის უნარი

ადამიანებს აქვთ კომუნიკაციის უნარი. ეს ვლინდება ენის გამოყენებაში, სადაც იდეები გარდაიქმნება სხვა ადამიანებისთვის გასაგებ ბგერებსა და სიმბოლოებში. ცხოველებს, მაგალითად ძაღლებს და ჩიტებს, შეუძლიათ "კომუნიკაცია" ბგერების საშუალებით, მაგრამ ცხოველებს შორის ადამიანთა ენის სირთულისნაირი არაფერია. ცხოველებს აქვთ შესაძლებლობები, რომ დაემუქრონ სხვებს, მოიპოვონ ტერიტორია ან გაანაწილონ საკვები, მაგრამ მათ არ აქვთ დისკუსიები ცხოვრების აზრის შესახებ.

კომუნიკაციის უნარი დამოკიდებულია აზროვნების და მსჯელობის უნარზე. ცხოველებს სიტყვების თქმა არ შეუძლიათ, მაგრამ რომც შეეძლოთ, მათ ბევრი არაფერი ექნებოდათ სათქმელი.

სოციალური ბუნება

ადამიანებს აქვთ სოციალური ბუნება. ჩვენ შექმნილნი ვართ, რომ ვიყოთ ურთიერთობაში სხვა ადამიანებთან, ვიღებდეთ ვალდებულებებს სხვების წინაშე და სხვაზე დამოკიდებულება გვქონდეს. ჩვენ ცხოვრებას სხვებზე დამოკიდებულებით ვიწყებთ და შვილს ზრდასრულ ასაკამდე მრავალი წელი სჭირდება. ეს იმიტომ ხდება, რომ ღმერთთან ურთიერთობა მნიშვნელოვანია.

ღმერთმა ადამიანის სიცოცხლე ისე შექმნა, რომ ხალხმა ერთად იმუშაოს და ურთიერთობა შეინარჩუნოს, მათი ყოველდღიური საჭიროებების დასაკმაყოფილებლად. მაშინაც კი, თუ ადამიანს შეეძლო საჭმლისა და თავშესაფრის მოპოვება სხვისი დახმარების გარეშე, მას ექნებოდა მნიშვნელოვანი საჭიროებები, რომლების დაკმაყოფილებაც მხოლოდ სხვებთან ურთიერთობისას ხდება. ადამიანის სოციალური ბუნება არის ღმერთის ბუნების ანარეკლი. ღმერთი სამებაა და მარადიულად ურთიერთობაშია.

ადამიანურ ურთიერთობებში ბევრი პრობლემაა. პრობლემების გამო, ზოგი ადამიანი ფიქრობს, რომ მათ უფრო მეტი დამოუკიდებლობა სჭირდებათ. მათ უნდათ, რომ იცხოვრონ ისე, რომ არავისზე იყვნენ დამოკიდებულნი. მარტო ცხოვრება ნამდვილად არ არის გამოსავალი და არც ის ცხოვრებაა, რაც დააწესა ჩვენთვის. ამის ნაცვლად, მან მოგვცა პრინციპები ურთიერთობებში ცხოვრებისთვის და პრობლემები მაშინ დგება, როდესაც ჩვენ ღვთის დაწესებულს არ ვასრულებთ.

ზნეობრივი განცდა

ჩვენ გვაქვს ზნეობრივი განცდა, რომელიც ჩვენი ბუნების ნაწილია. რაღაც ჩვენს შინაგანში გვეუბნება, რომ ზოგიერთი მოქმედება სწორია და ზოგიც არასწორი. (წაიკითხეთ რომაელთა 1:20; რომაელთა 2:15). ის გვეუბნება, როდის არის სწორი მივყვეთ სურვილს და როდის არა. ადამი და ევა იყვნენ შექმნილები წმინდებად და მშვენივრად შეეძლოთ ღვთის ნების შესრულება.

იმის გამო, რომ კაცობრიობა ცოდვაში ჩავარდა და დააზიანა ეს ძირითადი ზნეობრივი აღქმა, მთლად ზუსტად არა, მაგრამ თითოეულ ჩვენგანში ჯერ კიდევ არსებობს შესაძლებლობა, გავიგოთ სწორის და არასწორის ცნებები.

ადამიანი შეიქმნა ღვთის ხატად, წმინდად, რადგან ის არის წმინდა, ვინც შექმნა ის. როგორც ღმერთი არის სიყვარული, ასევე ადამიანი, რომელიც ცხოვრობს სიყვარულში, ცხოვრობს ღმერთში და ღმერთი მასში. იგი ისეთივე სუფთა იყო, როგორც ღმერთი, ყველა ცოდვისგან. მან არ იცოდა ბოროტება, მაგრამ შინაგანად და გარეგნულად უცოდველი იყო. მას „უყვარდა უფალი, მისი ღმერთი, მთელი გულით, მთელი თავისი გონებით, სულითა და ძალით“

ჯონ ვესლი, ქადაგებაში „გამართლება რწმენით“

იმის გამო, რომ ჩვენ გვაქვს ზნეობრივი გრძნობა, ჩვენ გვაქვს მოვალეობის გრძნობა, რომ სწორად უნდა მოვიქცეთ და დამნაშავეები ვართ, თუ ცოდვას ჩავდივართ. ჩვენ არ ვგავართ ცხოველებს, რომლებიც ბუნებრივ ინსტიქტებს მისდევენ დანაშაულის გრძნობის გარეშე.

თავისუფალი ნება

თავისუფალი ნება, ან არჩევანის გაკეთების უნარი დამახასიათებელია ადამიანებისთვის. ამის საპირისპიროდ, ცხოველების არჩევანი არის წამიერი იმპულსისა და ინსტიქტის დონეზე. ცხოველები არ იღებენ ფრთხილად, გააზრებულ გადაწყვეტილებებს, რომლებიც ითვალისწინებს მათი მოქმედების ეთიკას ან პრაქტიკულ შედეგებს. ადამიანს აქვს უნარი გააკეთოს შინაარსიანი, ცხოვრების შემცვლელი არჩევანი. (წაიკითხეთ იესო ნავეს 24:15).

► რატომ არის თავისუფალი ნება კაცობრიობის მნიშვნელოვანი ასპექტი?

იმის გამო, რომ ჩვენ რეალურ არჩევანს ვაკეთებთ, ღვთის წინაშე ანგარიშვალდებული ვართ. ის განსჯის ცოდვას და დააჯილდოებს სიმართლეს (გამოცხადების 20:12-13).

იმის გამო, რომ ცოდვილი ბუნებით ვართ დაბადებულნი, ჩვენ ბუნებრივად არ ვავლენთ თავისუფალ ნებას ისე, რომ განვადიდოთ ღმერთი. ადამიანი ბუნებით "ცოდვის მონაა" (წაიკითხეთ რომაელთა 6:16-17; ეფესელთა 2:1-3). არ შეუძლია სწორად ქცევა, მაგრამ ღვთის მაღლი ყველა ადამიანში აღწევს, რაც მას აძლევს სურვილს და შესაძლებლობას, უპასუხოს სახარებას. ამიტომ ადამიანს შეუძლია გააკეთოს არჩევანი, რომ მოინანიოს და ირწმუნოს სახარება. (წაიკითხეთ მარკოზის 1:15).

უკვდავება

უკვდავება არის ღვთის ხატების ყველაზე მნიშვნელოვანი თვისება. იყო დრო, როდესაც ჩვენ არ ვარსებობდით, მაგრამ თითოეული ადამიანი მარადიულად იარსებებს მას შემდეგ, რაც ჩაისახება. ჩვენ არა მხოლოდ ფიზიკური არსებები ვართ, არამედ ჩვენ ვართ სულებიც, რომლებიც მარადიულად იცხოვრებენ და სხეულებიც კი აღდგებიან მარადიული ფორმით. (წაიკითხეთ 1 კორინთელთა 15:16-22; 52-54). ღმერთმა თითოეული ჩვენგანი მარადიული მიზნით შექმნა. უკვდავება ჩვენს არჩევანს სამუდამოდ მნიშვნელოვნად აქცევს, რადგან ჩვენ სამუდამოდ ვიცხოვრებთ სამოთხეში ან ჯოჯოხეთში.

სიყვარულის უნარი

სიყვარულის უნარი ღმერთის ხატების ნაწილია. ცხოველებში ურთიერთობა ძალზე შეზღუდულია და ძირითადად ინსტიქტით კონტროლდება. ამ მახასიათებლისთვის მნიშვნელოვანია სხვა მახასიათებლები. სიყვარულს დიდი მნიშვნელობა არ ექნებოდა, თუ არ გვექნებოდა კომუნიკაციის უნარი, არჩევანის გაკეთების და ვალდებულებების აღების

შესაძლებლობა მათ წინაშე, ვინც გვიყვარს, და უნარი გაგებით ვუპასუხოთ, როდესაც სხვებისგან სიყვარულს ვიღებთ.

ადამიანური სიყვარული გამოიხატება ურთიერთობების სიხარულში, დანაპირების შესრულებაში, დათმობასა და მსახურებაში, ასევე პატიებაში. ეს ყველაფერი ღვთის სიყვარულის გამოხატულებაა.

თაყვანისცემის უნარი

ძალიან მნიშვნელოვანი მახასიათებელია ჩვენი თაყვანისცემის უნარი. იფიქრეთ თქვენს საყვარელ საგალობლებზე ან თაყვანისცემის გუნდებზე. ჩვენ ვმღერით: "ჩვენი ღმერთი საოცარი ღმერთია", "რა დიდი ხარ" ძლიერი თაყვანისცემის მარადიული საგალობლებია. მეფსალმუნემ წამოიძახა: „აკურთხე, სულო ჩემო, უფალი და მთელი შიგნეულობავ ჩემო - მისი წმიდა სახელი!" (ფსალმუნის 102:1). ეს გამონათქვამები მხოლოდ იმიტომ არის შესაძლებელი, რომ ჩვენს შიგნით რაღაც, სახელად "ღვთის ხატება", ამოიცნობს და პასუხობს საოცარ ღმერთს, რომლის მსგავსადაც ვართ შექმნილნი!

ღმერთის ხატების მიზანი კაცობრიობაში

კარგია, რომ გავჩერდეთ და დავფიქრდეთ იმაზე, თუ რატომ შეგვქმნა ღმერთმა თავის ხატად. რატომ ვართ ასე განსხვავებული დანარჩენი ქმნილებებისგან? პასუხი ესაა, ჩვენ სპეციალურად ვართ შექმნილნი იმისთვის, რომ ღმერთთან ვიყოთ ურთიერთობაში და თაყვანი ვცეთ მას.

ბიბლია გვეუბნება, რომ ქმნილება მთლიანობაში ადიდებს ღმერთს. ჩვენ ღმერთის სიდიადეს ვხედავთ მის მიერ გაკეთებულ საქმეებში. მაგრამ სხვა ქმნილებები გააზრების გარეშე განადიდებენ ღმერთს. მათ არ შეუძლიათ გაიგონ, როგორია ღმერთი, რადგან მათ არ აქვთ ბუნება, რომელიც მასთან შეიძლება იყოს დაკავშირებული.

ჩვენ შეგვიძლია აღვფრთოვანდეთ ღმერთის უსაზღვრო შემოქმედებით, რადგან თვითონ გვაქვს გარკვეული შემოქმედებითობა. ჩვენ შეგვიძლია თაყვანი ვცეთ მის სიწმიდეს და სიმართლეს, რადგან ჩვენ გვაქვს სწორისა და არასწორის შეგრძნების უნარი. ჩვენ შეგვიძლია მოწიწებით შევებოთ მის დაუსრულებელ სიყვარულს, რადგან თვითონ გვაქვს სიყვარულის უნარი.

რაც უფრო უკეთ ვიცნობთ ღმერთს, არა მხოლოდ ინტელექტუალური ცოდნით, არამედ ურთიერთობებით, მით უფრო გვიყვარს და ვეთაყვანებით მას. ჩვენ ღმერთთან ურთიერთობისას სიხარულსა და სისრულეს განვიცდით, რადგან სწორედ ამ ურთიერთობისთვის შეგვქმნა მან.

სხვა მნიშვნელოვანი აზრები

(1) ყველა ადამიანს აქვს ღვთის ხატება. არსებობენ ადამიანები, რომლებსაც ფსიქიკური შეზღუდვების გამო არ შეუძლიათ მსჯელობა, შემოქმედებითად გამოხატვა ან თავისუფალი ნების განხორციელება. მათში შეიქმნა ღვთის ხატება, მაგრამ შესაძლოა ის არ შესრულდეს მათ მიწიერ ცხოვრებაში.

(2) ყველა ადამიანის სიცოცხლეს აქვს მარადიული და უსასრულო ღირებულება. ზოგჯერ ჩვენ ვამჩნევთ ადამიანის პრაქტიკულ ღირებულებას, თვისებებს, როგორებიცაა მისი ინტელექტი, განათლება, ნიჭი ან ძალა. მაგრამ ყველა ადამიანს აქვს გაცილებით დიდი მნიშვნელობა, ვიდრე მისი პრაქტიკული ღირებულება, რადგან ის ღვთის ხატად არის შექმნილი. ამიტომ ყველა პიროვნება იმსახურებს პატივისცემას, როგორც ადამიანი, მაშინაც კი, თუ მას აკლია ისეთი რამ, რაც ხალხს პრაქტიკულ ღირებულებას ანიჭებს, და თუნდაც ის ბოროტი ადამიანი იყოს. ღმერთის ხატება ასევე არის მიზეზი იმისა, რომ ყველა ბავშვი ღირებულია ღმერთისთვის და აბორტი საშინელი ცოდვაა.

(3) ანგელოზებიც ასევე უნიკალურები არიან შემოქმედებაში. მათ აქვთ მაღალი ინტელექტი, მსჯელობის, კომუნიკაციის და თაყვანისცემის უნარები. ამიტომ მათ აქვთ ღვთის ხატების ზოგიერთი ასპექტი და საღვთო წერილში „ღვთის ძეგებს“ უწოდებენ (იოხის 1:6). ჩვენ ამჟამად ანგელოზებზე უფრო დაბალ პოზიციაზე ვიმყოფებით, ძალაუფლების თვალსაზრისით,, (ფსალმუნის 8:5). მაგრამ ისინი გვემსახურებიან (ებრაელთა 1:14). მარადისობაში ჩვენ უფრო დიდები ვიქნებით, ვიდრე ანგელოზები, და ვიმეფებთ ქრისტესთან ერთად (წაიკითხეთ 1 კორინთელთა 6:3). ეს ნიშნავს, რომ ადამიანები მეტად სრულად ვართ ღვთის ხატად შექმნილები, ვიდრე ანგელოზები.

(4) სამყარო არ არის თავდაპირველი სახით. წარმოიდგინეთ ლამაზი ნახატი, რომელიც შექმნა ნიჭიერმა მხატვარმა. წარმოიდგინეთ, რომ ნახატი იატაკზე დააგდეს და ხალხი მასზე ტალახიანი ფეხსაცმლით დადიოდა. თუ ამ ნახატს დააკვირდებით, მაინც დაინახავთ დიდ ნიჭს, რომელმაც ის შექმნა, მაგრამ ნახატი ისეთი აღარ არის, როგორც ის მხატვარმა თავდაპირველად შექმნა. ღმერთის ქმნილებაც ასევეა. ის ზუსტად ისეთი არ არის, როგორც ღმერთმა განიზრახა, რომ ყოფილიყო, მაგრამ ღვთის დიდება მაინც ჩანს მასში.

(5) ცოდვამ დაამახინჯა "ღმერთის მსგავსი" შესაძლებლობები ადამიანებში. მხატვრულმა გამოხატულებამ შეიძლება ბოროტი გული გამოავლინოს და სატანის იარაღი იყოს, მიუხედავად იმისა, რომ ნიჭი თავად ღმერთისგან მოდის. მაღლის ჩარევის გამო, ცოდვამ ბოლომდე ვერ გაანადგურა ჩვენში ღვთის ხატება. და მაღლით ღმერთის ხატება ჩვენში შეიძლება განახლდეს, განვითარდეს და გამოვლინდეს ჩვენი შემოქმედის სადიდებლად! (წაიკითხეთ კოლასელთა 3:10; ეფესელთა 4:22-24; 2 კორინთელთა 3:18).

(6) ჩვენში ყველაზე მნიშვნელოვანია ღვთის ხატება. ღვთის ხატება ჩვენში საშუალებას გვაძლევს ვუპასუხოთ სახარებას. ჩვენი ზნეობრივი გრძნობა საშუალებას გვაძლევს მადლმა გააღვიძოს ჩვენი სინდისი და გვამხილოს ცოდვაში. ჩვენში მოქმედი მადლით აღდგენილი თავისუფალი ნება საშუალებას გვაძლევს „ავირჩიოთ, ვის ვემსახურებით“. ჩვენი შემოქმედებითი ინსტიტუტების საშუალებით ჩვენ შეგვიძლია დიდება და პატივი მივაგოთ ღმერთს, გონივრული განსჯით გავიგოთ რაიმე ღმერთისა და მისი გზების შესახებ. ღმერთის გაგების ძიება თაყვანისცემად იქცევა, რადგან ჩვენ უფრო მეტად ვიაზრებთ ჩვენი შემოქმედის აბსოლუტურ სიდიადეს, რომელმაც თავისი წყალობით "დიდების და პატივის გვირგვინი დაგვადგა!"

შეცდომა, რომელიც თავიდან უნდა ავიცილოთ

ზოგჯერ ადამიანები ფიქრობენ, რომ ღმერთთან ურთიერთობას მნიშვნელობა აქვს მხოლოდ სიკვდილის შემდეგ სიცოცხლისთვის. მათი აზრით, თუ ადამიანი დედამიწაზე კარგ ცხოვრებას ეწევა, დიდი მნიშვნელობა არ აქვს ქრისტიანი არის თუ არა. მაგრამ თუ გვესმის, რომ კაცობრიობის ბუნება შექმნილია ღმერთთან ურთიერთობისთვის, მივხვდებით, რომ ადამიანის სიცოცხლე ძირითადად ფუჭია, თუ ის არ იცნობს ღმერთს. ჩვენში გვჭირდება ღვთის სული, რომელიც გვიძლევს, ახორციელებს ჩვენს პოტენციალს და მარადიულ პერსპექტივას აძლევს ყველაფერს, რასაც ვაკეთებთ.

► კლასმა ორჯერ მაინც უნდა წაიკითხოს „მრწამსის აღიარება.“

მრწამსის აღიარება

ადამიანები ღმერთის ხატად არიან შექმნილნი, ღმერთის სიყვარულისა და თაყვანისცემის მიზნით. ღმერთმა ისინი მათი მიზნისთვის შექმნა, აზროვნების, კომუნიკაციისა და სიყვარულის შესაძლებლობებით. ადამიანს აქვს ზნეობრივი გრძნობა, პირადი თავისუფალი ნება და უკვდავი სული. ღვთის მადლი აძლევს ადამიანს შესაძლებლობას, მიიღოს თავისუფალი გადაწყვეტილებები. ყველა ადამიანის ცხოვრებას აქვს მარადიული და უსასრულო ღირებულება.

გაკვეთილი 4 დავალებები

(1) წმიდა წერილის შესასწავლი ადგილების დავალება: თითოეულ სტუდენტს უნდა დაევალოს ქვემოთ ჩამოთვლილთაგან ერთ–ერთი ადგილი. შემდეგი გაკვეთილის წინ მან კლასში უნდა წაიკითხოს ეს ადგილი და დაწეროს აზრები იმის შესახებ, თუ რას ამბობს ის, ამ გაკვეთილში მთავარი განხილვის საგანთან დაკავშირებით.

- იაკობის 1:12-15
- რომაელთა 6:12-23
- 1 თესლონიკელთა 5:23
- რომაელთა 8:22-26
- იესო ნავეს ძის 24:14-18
- დაბადების 3:1-6
- ეფესელთა 2:1-9

(2) ტესტი: შემდეგ მეცადინეობას დაიწყებთ მე-4 გაკვეთილის ტესტით. მოსამზადებლად კარგად შეისწავლეთ ტესტის საკითხები.

(3) სწავლების დავალება: არ დაგავიწყდეთ, რომ დაგეგმეთ და აცნობოთ თქვენი კლასის გარეთ ჩატარებული გაკვეთილების დრო.

4 გაკვეთილის ტესტი

(1) რით განსხვავდება ქრისტიანული შეხედულება ადამიანის შესახებ, სხვებისგან?

(2) საიდან ვიცით, რომ კაცობრიობაში ღმერთის ხატება ფიზიკურ მსგავსებას არ წარმოადგენს? დაასახელეთ სამი მიზეზი.

(3) ჩამოთვალეთ კაცობრიობაში ღვთის ხატების ცხრა ელემენტი.

(4) რა მიზეზით ვართ შექმნილი ღვთის ხატად?

(5) რა უნარი მოდის მორალური გრძნობიდან?

(6) რატომ გვჭირდება ღვთის მადლი, რომ შევძლოთ ჩვენი თავისუფალი ნების გამოყენება ღმერთის მოსაწონად?

გაკვეთილი 5

ცოდვა

გაკვეთილის მიზნები

(1) სტუდენტი შეძლებს განმარტოს:

- რატომ არის მნიშვნელოვანი ცოდვის გაცნობიერება.
- ეს ცოდვა გააჩინა თავისუფალი ნების არსებობამ და არა იმან, რომ ღმერთმა შექმნა ის.
- მემკვიდრეობითი ურჯულოების განმარტება და აღწერა.
- განზრახ ჩადენილი ცოდვის შესახებ ბიბლიური კონცეფცია.
- ადამიანის შეცდომის განმარტება და სწორი დამოკიდებულება ქრისტიანული სიმწიფის პროცესის მიმართ.
- ადამიანის სისუსტის განმარტება და მისი განსხვავება ცოდვისგან.
- ქრისტიანული მრწამსის აღიარება ცოდვის შესახებ.

(2) მოსწავლე უკეთესად გაიგებს მოქცევის არსს, ეცოდინება რა განზრახ ცოდვის მკაფიო განმარტება.

შესავალი

- ▶ ერთად წაიკითხეთ დაბადების მე-3 თავი. რას გვეუბნება ეს მონაკვეთი ცოდვის შესახებ?
- ▶ რატომ არის ჩვენთვის საჭირო ცოდვის გაცნობიერება?

ჩვენთვის აუცილებელია ცოდვის გაცნობიერება:

1. **უნდა გავიაზროთ რას ნიშნავს ცოდვა, რომ გვესმოდეს ქვეყნიერების მდგომარეობა.** ბიბლია გვეუბნება, რომ ცოდვა არის ადამიანის ტანჯვის მიზეზი. ცოდვით შემოვიდა სამყაროში სიკვდილი. (წაიკითხეთ რომაელთა 5:12). ცოდვის წყევლის გამო არსებობს ავადმყოფობა, დაბერება და ტკივილი. ცოდვები, რომლებსაც ადამიანები სჩადიან, როგორებიცაა ტყუილი, ქურდობა, მკვლელობა, მრუმობა, ჩხუბი, სიმთვრალე და ჩაგვრა, ქვეყანას ტანჯვით ავსებენ. ცოდვილი ქმედებები, როგორებიცაა სიძულვილი, ვნება, სიხარბე, სიამაყე და ეგოიზმი გულში მყოფი ცოდვისგან მომდინარეობს.

2. ჩვენ უნდა გავაცნობიეროთ ცოდვა იმიტომ, რომ გავიგოთ ღმერთის პრიორიტეტები ქვეყნიერებაზე. ღმერთმა მადლითა და ხსნით უპასუხა კაცობრიობის ცოდვას. ამიტომ ცოდვა გულდასმით უნდა განისაზღვროს.
3. ჩვენ უნდა გავაცნობიეროთ ცოდვა, რომ გვესმოდეს რა არის მადლი და ხსნა.
4. ჩვენ უნდა გავაცნობიეროთ ცოდვა, რომ გავიგოთ რა არის სიწმინდე. ცოდვა სიწმინდის საწინააღმდეგოა. ის ეწინააღმდეგება ღვთისადმი ერთგულებას. იმისთვის, რომ ადამიანი იყოს წმიდა და ღვთისადმი მიძღვნილი, ის უნდა გამოეყოს ცოდვას.

ცოდვის წარმოშობა

ღმერთის ქმნილება სრულყოფილი იყო და ყველაფერი, რაც მან შექმნა, უნაკლო იყო. იხილა ღმერთმა ყოველივე, რაც შექმნა, და აჰა, კარგი იყო ფრიად (დაბადების 1:31). მაშასადამე, ჩვენ ვიცით, რომ ცოდვა არ იყო ღმერთის ბრალი.

“ადამიანის გონება ამ მდგომარეობაში ბნელია, მოკლებულია ღმერთის გამომსყიდველ ცოდნას და, მოციქულის აზრის თანახმად, არ შეუძლია მოიმოქმედოს ის, რაც ღვთის სულს ეკუთვნის.”
 ჯეიმს არმინიუსი, ოცდახუთი საჯარო დისკუსია, დისკუსია 11

ადამს და ევას ურთიერთობა ჰქონდათ ღმერთთან, მათ სურდათ ღმერთისთვის მოსაწონები ყოფილიყვნენ და ჰქონდათ შესაძლებლობა, ყველაფერი გაეკეთებინათ სწორად. სატანა მივიდა ევასთან, მის საცდუნებლად. აქედან გამომდინარე ჩვენ ვიცით, რომ ცოდვა უკვე არსებობდა სამყაროში. სატანა უკვე იყო ცოდვაში ჩავარდნილი. მაგრამ ცოდვა ჯერ კიდევ არ იყო შემოსული კაცობრიობაში და ქმნილების იმ ნაწილში, რომელიც მისი უფლებამოსილების ქვეშ იყო.

ადამს და ევას ჰქონდათ თავისუფალი ნება. ცოდვა შესაძლებელი იყო, რადგან მათ შეეძლოთ რეალური არჩევანის გაკეთება. მათ აირჩიეს ღვთის ნების დარღვევა და ეს იყო ადამიანური ცოდვის დასაწყისი. ცოდვა არ არის ის, რაც ღმერთმა შექმნა.

პირველივე ჩადენილმა ცოდვამ კაცობრიობა ღმერთს დააშორა. ცოდვამ ასევე გარყვნა კაცობრიობის ბუნება. (წაიკითხეთ ფსალმუნების 50:5). შემდგომში დაბადებულ ყველა ბავშვს ექნება ეს გარყვნილი ბუნება და ჩაიდენს ცოდვებს. (წაიკითხეთ რომაელთა 5:12, 14, 18-19).

ცოდვამ წყევლა მოუტანა ყველა ქმნილებას (დაბადების 3:16-19). ცხოვრება ცოდვის გამო შეიცვალა. დაიწყო ტკივილი დაბერება და სიკვდილი. (წაიკითხეთ 1 კორინთელთა 15:22) შრომა და გადარჩენა გახდა რთული. ადამიანური ურთიერთობები კონფლიქტით იყო სავსე. რაც წლები გადიოდა და ადამიანები მრავლდებოდნენ, ცოდვის შედეგებიც გამრავლდა იმაზე მეტად, ვიდრე ადამს და ევას წარმოედგინათ.

მემკვიდრეობითი ურჯულოება

► როგორ აღწერდით ცოდვილ ბუნებას, რომლითაც ადამიანები იზადებიან?

მემკვიდრეობითი ურჯულოება არის ადამიანის ზნეობრივი ბუნების გაფუჭება, რაც მას დაბადებიდან ცოდვისკენ უბიძგებს. ამას ზოგჯერ "პირველქმნილ ცოდვას" უწოდებენ. ეს არის ჩვენი ცოდვილი ბუნება, რომლითაც დავიბადეთ ადამის ცოდვის გამო.

ყველა ადამიანს დაბადებიდანვე აქვს ბოროტებისკენ მიდრეკილება. (წიკითხეთ ფსალმუნის 57:3). ადამიანის ბუნება უკვე დამახინჯებულია ცოდვისადმი მიდრეკილებებით, როდესაც ის იზადება. ადამიანი ცოდვის ჩადენას იწყებს, როგორც კი არჩევანის გაკეთებას დაიწყებს. ცოდვისკენ მიდრეკილება არ არის ის, რასაც ის გარემოდან ისწავლის.

ბუნებით ადამიანი სავსეა ყოველგვარი ბოროტებით? კარგავს ის ყველაფერ კარგს? მთლიანად დაეცა? მისი სული მთლიანად დაბინძურებულია? თუ ტექსტს რომ დავუბრუნდეთ, "მისი გულის აზრების ყოველი წარმოდგენა მხოლოდ ბოროტებაა მუდმივად?" აღიარე ეს და ჯერჯერობით ქრისტიანი ხარ. უარყავი ეს და შენ ჯერ კიდევ წარმართი ხარ. ჯონ ვესლი, „პირველქმნილი ცოდვის მოძღვრება“

დავითმა თქვა, ცოდვილად დავიბადე, დიახ ცოდვილად ჩავესახე დედაჩემს. (წიკითხეთ ფსალმუნის 50:5). ის არ გულისხმობდა იმას, რომ დედამ რამე დააშავა. ის გულისხმობდა, რომ მაშინაც კი, როდესაც ბავშვი საშვილოსნოში ყალიბდება, მის ბუნებას ცოდვა უკვე ამახინჯებს.

გარყვნილი, ურჯულო ბუნების გამო, ადამიანებში ღვთის ხატება დაზიანებულია. ყველა ადამიანი იზადება ეგოცენტრული ნებით და ცოდვისკენ მიდრეკილი (ფილიპელთა 3:19). ჩვენი ნება არ არის თავისუფალი არჩევანის უფლებაში, თუ ღმერთი არ მოგვცემს სურვილს და ძალას. (წიკითხეთ რომაელთა 6:16-17).

მემკვიდრეობითი ურჯულოება იწვევს შინაგან ცოდვებს, როგორცაა სიამაყე, შური, სიძულვილი და მიუტევებლობა. ის ასევე იწვევს ცოდვილ ქმედებებს.

ბუნებრივად ადამიანებს აქვთ ჯანყი ღვთის ავტორიტეტის მიმართ და გაბრაზებულნი არიან მის სამართალზე. ცოდვილთა განსჯა ხდება არა მხოლოდ ცოდვის ჩადენის გამო, არამედ ღვთისადმი ამბოხების გამო. (წიკითხეთ იუდას 15).

ცოდვილი ხასიათის ადამიანი ბუნებრივად ეგოცენტრულია. მას სურს დაამტკიცოს საკუთარი ნება, ვიდრე ენდოს ღვთისა და სხვების ავტორიტეტს. მას სურს დააკმაყოფილოს საკუთარი სურვილები და არა ღმერთს აამოს. მას საკუთარი თავის რწმენა აქვს და არ სურს

ღმერთზე დამოკიდებულება. მისთვის საკუთარი წარმატება უფრო მნიშვნელოვანია, ვიდრე ღვთის დიდება.

ადამიანები ზუსტად ვერ ხვდებიან სწორს და არასწორს, რადგან მათ გონება აქვთ დაბნელებული. (წიკითხეთ ეფესელთა 4:17-18). ბუნებით ისინი მიჰყვებიან მემბოხე სამყაროს მიმართულებას, სატანის კონტროლს და საკუთარ ცოდვილ სურვილებს; და ისინი ღვთის რისხვას იტყეხენ თავზე. (წიკითხეთ ეფესელთა 2:2-3) მათი ბუნებრივი მიდრეკილება ცოდვისკენ არის მუდამყამს (დაბადების 6:5).

მემკვიდრეობითი ურჯულოების ზღვარი და საზომი თეოლოგიაში აღწერილია, როგორც სრული გარყვნილება. იმ განსხვავების გარეშე, რომელსაც ღვთის მაღლი წარმოშობს, ადამიანს არ შეეძლო რაიმე სიკეთის გაკეთება, ან თუნდაც ჰქონოდა სიკეთის კეთების სურვილი. მას არ შეეძლო მონანიება ან ღმერთის ძებნა. (წიკითხეთ იოანეს 6:44). მას აღწერენ, როგორც "დანაშაულებსა და ცოდვებში მკვდარი" (ეფესელთა 2:1).

მნიშვნელოვანია იცოდეთ, როგორ რეაგირებს ღვთის მაღლი მემკვიდრეობით გარყვნილებაზე. პირველ რიგში, ღმერთის ძალა მოდის სახარების გზავნილებიდან, რომელიც აძლევს დაკარგულ ადამიანს სურვილს და შესაძლებლობას უპასუხოს სახარებას. (წიკითხეთ რომაელთა 1:16). შემდეგ, როდესაც ადამიანი გადარჩება, ის თავისუფლდება ცოდვის კონტროლიდან (რომაელთა 6:11-14). ამასთან, მემკვიდრეობითი ურჯულოების გავლენა გრძელდება ახალ ქრისტიანზეც.

მემკვიდრეობითი ურჯულოების გავლენა ქრისტიანში რამდენიმე გზით ვლინდება.

1. ხალი ქრისტიანი ზოგჯერ ებრძვის საკუთარ ნებას ცდუნების დროს.
2. ახალი ქრისტიანი იგრძნობს არასწორ მოტივებს, რომლებსაც უნდა
3. შეეწინააღმდეგოს.
4. ახალ ქრისტიანს არასწორი რეაქცია და დამოკიდებულება ექნება, სანამ ის გააცნობიერებს მათ.

ახალ ქრისტიანს ჭირდება გამხნეება, რათა მან არ უარყოს თავისი რწმენა. მას შეუძლია ექვი შეიტანოს იმაში, რომ იგი გადარჩენილია, რადგან მას ჯერ კიდევ უწევს ბრძოლა არასწორ მოტივებთან.

პასტორი მოთმინებით უნდა მოეკიდოს ახალ ქრისტიანებს. მან უნდა გააცნობიეროს, რომ ისინი არ იქნებიან თანმიმდევრული ქრისტიანები ყველაფერში, რასაც ისინი ამბობენ და აკეთებენ. მათ შეიძლება მაშინვე ვერ დაინახონ ის პრობლემა, რაც ჯერ კიდევ აქვთ. მათთვის აუცილებელია გამხნეება, რომ ილოცონ მემკვიდრეობითი ურჯულოების განწმენდისთვის, მაგრამ ამის გასაგებად მათ დრო სჭირდებათ.

განზრახ შეცოდება

► რა არის განზრახ შეცოდება?

განზრახ შეცოდება არის ღმერთის ცნობილი ნების მიზანმიმართული დარღვევა. (წაიკითხეთ 1 იოანეს 3:4, იაკობის 4:17). ეს ხდება მაშინ, როდესაც ადამიანი ირჩევს გააკეთოს ის, რაც იცის, რომ არასწორია ან არ აკეთებს იმას, რაც იცის, რომ სწორია.

ცოდვის ბუნებამ ყველა ადამიანი აიძულა იესოს გარდა, ჩაედინა ცოდვა. (წაიკითხეთ რომაელთა 3:23). არ არსებობს ადამიანი, რომელიც მთელი ცხოვრება მართალი იყო. (წაიკითხეთ 1 იოანეს 1:10).

რომაელთა 3:10-19 – ში მოცემულია მათი აღწერა, ვინც საკუთარ ბუნებას მისდევს, მაღლის მიერ გაკეთებული განსხვავების გარეშე. ეს არის ცხოვრება, რომელიც გამოირჩევა აჯანყებით, სიძულვილითა და განადგურებით.

არიან ადამიანები, რომლებიც მონანიებამდეც არ ვლინდებიან ბოროტებად. ისინი, როგორც ჩანს, არ სჩადიან დამანგრეველ, მავნე ცოდვებს სხვების მიმართ. მაგრამ ეს ადამიანებიც ცოდვილნი არიან, რადგან ისინი ღმერთის მორჩილების ნაცვლად, საკუთარი გზით ცხოვრებას ირჩევენ. ბიბლიაში ნათქვამია, რომ ადამიანები ჰგვანან ცხვრებს, რომლებიც საკუთარი გზებით დაიარებიან (ესაიას 53:6).

ის, რომ ადამიანმა მოითხოვოს უფლება საკუთარი გზის არჩევისა და უარყოს მისი შემოქმედის უფლება მართოს იგი, არის ცოდვის არსი. ეს აჯანყებაა ღვთის ავტორიტეტის წინააღმდეგ. ეს იყო ადამისა და ევას ცოდვა, პირველი ადამიანები, როდესაც მათ ცდუნება ჰქონდათ თავიანთი თავის ღმერთები გამხდარიყვნენ და ცდილობდნენ ღმერთისგან დამოუკიდებლად ყოფილიყვნენ. საბოლოო სამსჯავროზე ცოდვილები განიკითხებიან ცოდვის ჩადენის გამო და მიუსჯიან მათ ცეცხლის ტბას (გამოცხადების 20:12-14).

ცოდვილი, რომელიც ინანიებს და სწამს სახარების, იწყებს ცხოვრებას განზრახ შეცოდებაზე გამარჯვებით. თუ იგი ცდუნებას დანებდება და ცოდვას ჩაიდენს, მას შეუძლია მოინანიოს და მიეტევება, მაგრამ მორწმუნის ნორმალური ცხოვრება ცოდვაზე გამარჯვებაა. (წაიკითხეთ 1 იოანეს 2:1-6, 3:3-10).

უნებლიე დარღვევები

ადამიანი ზოგჯერ არღვევს ღვთის სიტყვას შემთხვევით ან გაუცნობიერებლად.

ლევიალების 4:2-3-ში ვხედავთ, რომ ადამიანს მსხვერპლის შეწირვა სჭირდებოდა, როდესაც მიხვდა, რომ მან უკვე რაღაც დააშავა. იმის გამო, რომ ქრისტეს სიკვდილი ძველ აღთქმის

ყველა მსხვერპლს ანაცვლებს, ჩვენ ვიცით, რომ ქრისტიანები გამოსყიდულ იქნენ უნებლიე დარღვევებისგან.

მათ შეიძლება ეწოდოს ცოდვები იმ გაგებით, რომ ისინი არ შეესაბამება ღვთის აბსოლუტურ სტანდარტს, მაგრამ ისინი არ არის ის, რასაც ბიბლია ჩვეულებრივ უწოდებს ცოდვას. ადამიანს, ვინც მათ ცოდვას უწოდებს, გაუჭირდება განასხვავოს ადამიანური შეცდომები ღვთის კანონის განზრახ დარღვევისგან. მას შეიძლება ჰქონდეს არასწორი, ადამიანური პასუხისმგებლობის გრძნობა.

ღმერთმა დაგმო განზრახ დარღვევები, მაგრამ არა ადამიანის შეცდომები. ეს გარდაუვალია, სანამ ჩვენი გაგება შეზღუდულია. ისინი არ არღვევენ ღმერთთან ჩვენს ურთიერთობას, რადგან არ ეწინააღმდეგებიან ღვთის სიყვარულს. ღმერთმა თქვა, რომ მისდამი სრული სიყვარული ასრულებს იმას, რასაც ის ჩვენგან მოითხოვს. (წაიკითხეთ მათეს 22:37-40; რომაელთა 13:8-10). ჩვენ არ ვართ პასუხისმგებელი იმაზე, რაც არ ვიცით. (წაიკითხეთ იაკობის 4:17).

სინათლეში სიარულით [ჩვენთვის ცნობილი ჭეშმარიტების შესაბამისად], ჩვენ ვიწმინდებით ყოველგვარი ცოდვისაგან. (წაიკითხეთ 1 იოანეს 1:7). ჩვენ არ უნდა გვქონდეს იმის შიში, რომ უცნობმა შეცდომებმა დაარღვიოს ჩვენი ურთიერთობა ღმერთთან, რადგან ჩვენ გვწამს ქრისტესმიერი გამოსყიდვის.

ლევანების წიგნი გვაჩვენებს, რომ როდესაც მივხვდებით, რომ რაღაც უნებლიედ დავაშავეთ, უნდა მოვინანიოთ, ღმერთს პატიება ვთხოვოთ და გამოვასწოროთ ჩვენი ცხოვრება ისე, როგორც ღმერთს სურს.

ღვთის სიტყვის შესწავლისას, მივყვებით სულიწმიდას, სხვა მორწმუნეებთან ურთიერთობას და ვიზრდებით, ჩვენ უნდა შევცვალოთ ქცევა, რომელიც უნებურად არღვევს ღვთის ნებას.

► რატომ უნდა გვინდოდეს უკეთესად ვიცოდეთ და შევასრულოთ ღვთის ნება?

არსებობს რამდენიმე მიზეზი, რის გამოც ჩვენ უნდა გვინდოდეს უკეთ გავიგოთ ღვთის ნება და მთლიანად მივყვეთ მას:

1. ჩვენ არ გვსურს ჩავიდინოთ ისეთი რამ, რაც ღმერთისთვის არ იქნება მოსაწონი,
2. არასათანადო საქციელს აქვს ცუდი შედეგები, თუნდაც ის უნებლიე იყოს,
3. ჩვენ უნდა ვიყოთ კარგი მაგალითები, როგორც ქრისტიანები და
4. თუ ჩვენ ვცდილობთ თავი დავაღწიოთ ღვთის ნებას, ჩვენ დამნაშავენი ვართ განზრახ ჩადენილ ცოდვაში.

თუ ვაღიარებთ, რომ რასაც ვაკეთებთ, არასწორია, მაგრამ მაინც ავირჩიეთ ამის გაკეთება, ეს აღარ არის მხოლოდ შეცდომა უცოდინრობის გამოღვთის ნების გაგებასთან ერთად, დროდადრო ვაღიარებთ ჩვენს ცხოვრებაში არსებულ შეცდომებს. თუ ვაღიარებთ, რომ რასაც ვაკეთებთ, არასწორია, მაგრამ მაინც ავირჩიეთ ამის გაკეთება, ეს აღარ არის მხოლოდ შეცდომა უცოდინრობის გამო. თუ ჩვენ უარს ვამბობთ შეცვლაზე, ეს არასწორი ქმედება განზრახ ცოდვად იქცევა.

უძლურება

სისუსტეები არის ფიზიკური ან ფსიქიკური შეზღუდვები ან ნაკლოვანებები. ყველა ადამიანს აქვს ადამიანური სისუსტეები. ადამის დაცემისა და კაცობრიობის დაკნინების გამო, რომელიც განუწყვეტელი ცოდვის შედეგია, ჩვენ ფსიქიკურად, ფიზიკურად და ემოციურად უფრო სუსტები ვართ, ვიდრე ღმერთმა ჩაგვიფიქრა.

ჩვენ ვიცით, რომ სისუსტე ცოდვა არ არის, რადგან იესოსაც კი ჰქონდა უძლურება, მაგრამ მას ცოდვა არ ჰქონია. (წაიკითხეთ ებრაელთა 4:15). იესომ განსხეულების დროს აიღო კაცობრიობის შეზღუდვები და ისეთივე ცდუნებები ჰქონდა, როგორც ჩვენ. საღვთო წერილი გვეუბნება, რომ მას მოსშივდა, დაიღალა და ტკივილი განიცადა. თუმცა იესომ ადამიანური შეზღუდვები აიღო, მის ცხოვრებაში არასდროს ჰქონია ისეთი რამ, რაც არ იყო მამის მოსაწონი, რადგან იგი ხელმძღვანელობდა მისი ღვთიური ბუნებით და სულიწმიდით.

პავლე მოციქულს გაუხარდა, რომ მისი უძლურება იყო შესაძლებლობა ღვთის ძალა გამოვლენილიყო, მაგრამ ჩვენ ვიცით, რომ ის არ საუბრობდა ცოდვაზე, რადგან მას არ გაუხარდებოდა ცოდვის გაგრძელება მის ცხოვრებაში. (წაიკითხეთ 2 კორინთელთა 12:9-10).

სანამ მოკვდავ სხეულში ვიმყოფებით, სისუსტე გვექნება. ჩვენი შეზღუდული გაგება ადამიანის შეცდომას გარდაუვალს ხდის. სისუსტე არ განაპირობებს განზრახ ცოდვას. თუ ცოდვას ვირჩევთ, ჩვენ ვართ დამნაშავე და ვერ დავადანაშაულებთ ჩვენს ადამიანურ ბუნებას. ღმერთი განგვიკითხავს არა იმიტომ, რომ ადამიანები ვართ, არამედ იმიტომ, რომ ჩვენ მის წინააღმდეგ განვაწყვეთ ჩვენი ნება.

► რატომ არის მნიშვნელოვანი განზრახ ცოდვის გარჩევა უნებლიე დარღვევებისგან?

შეცდომა, რომელიც თავიდან უნდა ავიცილოთ: განზრახ ცოდვის ბუნდოვანი განმარტება

ზოგიერთი ადამიანი ერთ დონეზე აყენებს განზრახ ცოდვას, მემკვიდრეობით გარყვნილებას, უნებლიე დანაშაულს და უძლურებას და მათ „ცოდვას“ უწოდებს, განუსხვავებლად.

ცოდვილი ინანიებს ცოდვებს, როდესაც ის საკმარისად ნანობს მათ ჩადენას და სურს მიატოვოს ისინი. ეს ნიშნავს, რომ ის ინანიებს განზრახ ცოდვას, რადგან ეს არის ის, რაც ღვთის ძალით შეიცვლება.

თუ განზრახ ცოდვას სხვა კატეგორიებისგან განვასხვავებთ, გავიგებთ, რას ნიშნავს მორწმუნის ცოდვაზე გამარჯვება. ადამიანები, რომლებიც კატეგორიებს არ გამოყოფენ, არ თვლიან, რომ ცოდვაზე გამარჯვება შესაძლებელია.

ხსნის ბიბლიურ აღწერილობას მხოლოდ ადამიანის არსებობის ასპექტებს შორის ამ განსხვავებების გათვალისწინებით აქვს აზრი. ხსნის გასაგებად, სწორად უნდა განვსაზღვროთ ცოდვა.

► კლასმა ორჯერ მაინც უნდა წაიკითხოს „მრწამსის აღიარება.“

მრწამსის აღიარება

ცოდვა წარმოიშვა პირველი ქმნილების თავისუფალი გადაწყვეტილებისგან, რომ არ დამორჩილებოდნენ ღმერთს. ყველა ადამიანი, იესოს გარდა, მემკვიდრეობით იღებს ადამის გარყვნილებას და ასევე არის ცოდვილ ქმედებებში დამნაშავე. ადამიანური შეცდომები შეიძლება არღვევდეს ღვთის კანონს, მაგრამ არ არღვევს ჩვენს ურთიერთობას ღმერთთან. ყველა ცოდვილი სამუდამოდ გასამართლდება, თუ საბოლოო განაჩენამდე ვერ იპოვის ღვთის შენდობას.

გაკვეთილი 5 დავალებები

(1) წმიდა წერილის შესასწავლი ადგილების დავალება: თითოეულ სტუდენტს უნდა დაევალოს ქვემოთ ჩამოთვლილთაგან ერთ–ერთი ადგილი. შემდეგი გაკვეთილის წინ მან კლასში უნდა წაიკითხოს ეს ადგილი და დაწეროს აზრები იმის შესახებ, თუ რას ამბობს ის, ამ გაკვეთილში მთავარი განხილვის საგანთან დაკავშირებით.

- გალატელთა 5:16-21
- ეფესელთა 5:1-8
- ტიტეს 1:10-16
- იაკობის 4:1-4
- 2 პეტრეს 2:9-17
- რომაელთა 1:21-32
- რომაელთა 3:10-20

(2) ტესტი: შემდეგ მეცადინეობას დაიწყებთ მე-2 გაკვეთილის ტესტით. მოსამზადებლად კარგად შეისწავლეთ ტესტის საკითხები.

(3) სწავლების დავალება: არ დაგავიწყდეთ, რომ დაგეგმეთ და აცნობოთ თქვენი კლასის გარეთ ჩატარებული გაკვეთილების დრო.

5 გაკვეთილის ტესტი

(1) რომელია ოთხი მიზეზი, რის გამოც უნდა გვესმოდეს, რა არის ცოდვა?

(2) საიდან ვიცით, რომ ცოდვა ღმერთის ბრალი არ იყო?

(3) ქვემოთ ჩამოთვლილ წინადადებებიდან თითოეული განსაზღვრეთ ერთ წინადადებაში: მემკვიდრეობითი ურჯულოება, განზრახ ცოდვა, უნებლიე შეცდომები და სისუსტე.

(4) რატომ უნდა გვინდოდეს ღვთის ნების უკეთ გაგება და შესრულება?

(5) საიდან ვიცით, რომ სისუსტე ცოდვა არ არის?

გაკვეთილი 6

სულები

გაკვეთილის მიზნები

(1) სტუდენტი შეძლებს განმარტოს:

- რამდენიმე დეტალი ანგელოზების ბუნების შესახებ.
- ანგელოზების ჩართულობა მორწმუნის ცხოვრებაში.
- სატანის და სხვა ბოროტი სულების დაცემა.
- სულიერი კონფლიქტი, რომელიც არსებობს სულიერ სამყაროში.
- ღმერთისა და მორწმუნეების საბოლოო გამარჯვება ბოროტ ძალებზე.
- ქრისტიანული მრწამსის აღიარება სულიერების შესახებ.

(2) სტუდენტი თავს აარიდებს არასწორ ინტერესს სულიერი სამყაროს მიმართ.

როგორები არიან ანგელოზები

► წაიკითხეთ ერთად მათეს 4:1-11. რას გვეუბნება ეს მუხლები ბოროტი სულების შესახებ?

როდესაც ადამიანები ანგელოზებზე საუბრობენ, პირველი კითხვა ასეთია: „როგორ გამოიყურებიან ანგელოზები?“ ბევრი მხატვარი ცდილობდა მათ აღწერას.

► როგორ გამოიყურებიან ანგელოზები?

აქვთ ანგელოზებს ფრთები? სერაფიმებს, რომლებიც ესრეამ იხილა, ექვსი ფრთა ჰქონდათ (ესაიას 6:2). ქერუბიმებს, რომელთაც ღმერთმა მოსეს უთხრა, რომ აღთქმის კიდობანე დაესვათ, ფრთები ჰქონდათ (გამოსვლის 25:20). ქერუბიმებს, რომლებიც ეზეკიელმა იხილა, ოთხი ფრთა ჰქონდათ (ეზეკიელის 1:6, 10:15).

ჩვენ არ ვიცით, ანგელოზებს ზოგადად აქვთ, თუ არა ფრთები. მათ არ სჭირდებათ ფრთები გადაადგილებისთვის, რადგან ისინი სულები არიან და გაცილებით დიდი სიჩქარით მოძრაობენ, ვიდრე ფრთების გამოყენებით ფრენისას. როგორც სულებს, მათ ასევე არ ექნებოდათ ფიზიკურ სხეულები. ანგელოზებისთვის ფრთები საჭირო არაა.

ხელოვანების დიდი ნაწილის საპირისპიროდ, ბიბლია არასდროს აღწერს ანგელოზებს, როგორც ქალებსა და ბავშვებს. ისინი გამოჩნდნენ მამაკაცის ფორმაში, მაგრამ არ აქვთ სქესი ადამიანური გაგებით. მათ არაფერი აქვთ ქორწინების, ან ოჯახური ურთიერთობის მსგავსი. (წაიკითხეთ მათეს 22:30). თითოეული ინდივიდუალურადაა შექმნილი.

ანგელოზები, როგორც წესი, ხალხისთვის უხილავი არიან, მაგრამ ისინი შეიძლება გამოჩნდნენ, როდესაც ამის მიზანი არსებობს. ზოგჯერ, როდესაც ანგელოზი გამოჩნდებოდა, ხალხი თავიდან ფიქრობდა, რომ ის ჩვეულებრივი ადამიანი იყო (დაბადების 19:1-2). სხვა დროს ანგელოზები ისეთი გაბრწყინებით გამოჩნდნენ, რომ ხალხი შიშით მიწაზე დაემხო (მათეს 28:2-4). როდესაც ანგელოზი ვინმეს ეცხადებოდა, ის ჩვეულებრივ იწყებდა სიტყვებით: „ნუ გეშინია.“ (წაიკითხეთ ლუკას 1:13, 1:30, 2:10).

ანგელოზები სულები არიან, მაგრამ ამის გამო მათზე არ უნდა ვიფიქროთ, რომ ისინი ნაკლებად რეალურები არიან.⁷ ბიბლია გულისხმობს, რომ სულები უფრო ძლიერები არიან, ვიდრე რაიმე ფიზიკური. (წაიკითხეთ ესაიას 31:3).

ანგელოზებს ღვთის შვილებს უწოდებენ (იოხის 1:6). და მათ აქვთ ღმერთის ბუნების მსგავსი ბუნება, მაგრამ არა ისე, როგორც ადამიანებს. ახლა ანგელოზები ბევრად აღემატებიან ადამიანებს ძალაუფლებით და ინტელექტით, მაგრამ ადამიანები ოდესმე ანგელოზებზე მაღლა დადგებიან. (წაიკითხეთ 1 კორინთელთა 6:3).

ანგელოზების შექმნა არ არის ნახსენები დაბადების წიგნში. ისინი დედამიწამდე შეიქმნენ და ხარობდნენ, როდესაც დაინახეს, როგორ ქმნიდა მას ღმერთი (იოხის 38:4-7)

ანგელოზები უკვდავები არიან (ლუკას 20:36). ის, რომ ისინი დედამიწაზე ადრე შეიქმნენ, ნიშნავს, რომ ყველა ანგელოზი ათასობით წლის განმავლობაში ცხოვრობდა და აკვირდებოდა კაცობრიობის მთელ ისტორიას.

ანგელოზებს აქვთ პიროვნება. მათ შეუძლიათ ლაპარაკი და ურთიერთობა (ლუკას 1:18-20). ისინი თაყვანს სცემენ ღმერთს, რაც ნიშნავს, რომ მათ შეუძლიათ რაიმე გაიგონ მისი ბუნების შესახებ და შეძლონ მასზე პასუხის გაცემა მოშიშებით (ებრაელთა 1:6). ისინი ხარობენ, როდესაც ცოდვილი ინანიებს, რაც ცხადყოფს, რომ მათ აქვთ ემოციები. (წაიკითხეთ ლუკას 15:10). ისინი ძალიან არიან დაინტერესებული ხსნის გეგმის გაგებით, რაც ცხადყოფს, რომ მათ ინტელექტუალური შესაძლებლობები აქვთ. (წაიკითხეთ 1 პეტრეს 1:12). მათ იზეიმეს იესოს დაბადების შესახებ უწყების გამო (ლუკას 2:13-14).

ანგელოზები ყველა ერთნაირი არ არის, რადგან ზოგს ქერუბიმებს და ზოგს სერაფიმებს უწოდებენ. არსებობს ანგელოზების იერარქიაც, რადგან ბიბლია საუბრობს როგორც ანგელოზებზე, ისე სულ მცირე ერთ მთავრანგელოზზე და ახსენებს „ემშაკს და მის ანგელოზებს.“ მათ შორის არსებობს ავტორიტეტის სტრუქტურის სისტემა, რომელსაც

---

⁷ რბრაელთა 1:14. დემონებს სულებს უწოდებენ ასევე მათეს 8:16, 12:45, საქმეების 19:12, და სხვა.

უწოდებენ ტახტებს, სამფლობელოებსა და სამთავროებს. (წაიკითხეთ კოლასელთა 1:16; ეფესელთა 6:12).

ებრაულ და ქრისტიანულ ტრადიციებში ბევრი რამ დაიწერა ანგელოზების შესახებ, რაც ბევრად აღემატება იმას, რაც წმინდა წერილიდან ვიცით.

წმინდა წერილში ბევრი რამ არ არის გამოვლენილი ანგელოზების განსხვავებების შესახებ. ტერმინი მთავარანგელოზი მხოლოდ ორჯერ არის გამოყენებული ბიბლიაში. მიქაელს მთავარანგელოზს უწოდებენ და იესოს დაბრუნებისას მთავარანგელოზის ხმა იქნება (იუდას 1:9; 1 თესალონიკელთა 4:16). ტერმინი "მთავარანგელოზი" სიტყვასიტყვით ნიშნავს მთავარ ანგელოზს. ჩვენ არ ვიცით რამდენი მთავარანგელოზი არსებობს.

სერაფიმი მოხსენიებულია ბიბლიაში მხოლოდ ესაიას მე -6 თავში. მათ ექვსი ფრთა ჰქონდათ. იმის გარდა, რომ მათ ფრთები აქვთ, ისინი შეიძლება გარკვეულწილად ადამიანურად გამოიყურებოდნენ, რადგან მათ ჰქონდათ ხელები, ფეხები და სახეები.

ქერუბიმი და ცეცხლოვანი ხმალი მოათავსეს ედემის ბაღში ადამისა და ევას განდევნის შემდეგ (დაბადების 3:24). ეს იმისთვის იყო, რომ ბაღი მიუწვდომელი ყოფილიყო. ეზეკიელის მიერ ქერუბიმების აღწერა, რომელიც მან იხილა, ძალიან განსხვავდება ნებისმიერი სხვა არსებისგან, რომელიც ჩვენთვის ცნობილია. მათ ჰქონდათ ოთხი ფრთა, ოთხი განსხვავებული სახე, რამდენიმე ხელი, ცეცხლივით ნათება, ელვისებური ბრწყინვალება და ელვის სისწრაფე (ეზეკიელის 1:5-14; 10:15).

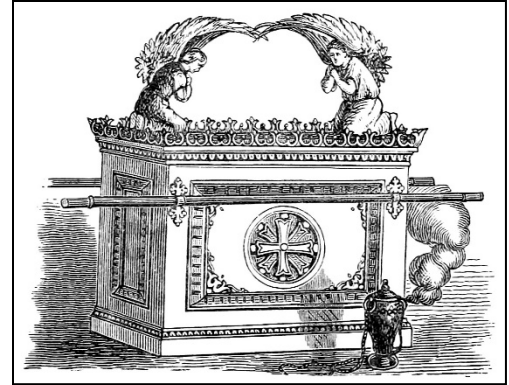
აღთქმის კიდობნის ბოლოებზე განთავსებული იყო ორი ქერუბიმის გამოსახულება, ამათ შორის იყო წყალობის ტახტი. სულ მცირე, რვაჯერ მაინც არის ნახსენები ბიბლიაში, რომ ღმერთი ქერუბიმებს შორისაა.⁸ ამან ის გამოარჩია, როგორც ისრაელის ღმერთი, რომელსაც თაყვანს სცემდნენ ტამარში, და ასევე აჩვენა, რომ იგი მიუწვდომელი იყო, გარდა მისი მითითებული გზებისა.

ღვთის ძალა და დიდებულება ჩანს მის მსახურებში. ქერუბიმები ისეთი ქმნილებები არიან, რომ ადამიანს, რომელიც ხედავს მას, შეიძლება იფიქროს, რომ ღმერთს ხედავს და თაყვანი სცეს მას, მაგრამ ის მხოლოდ ღვთის მსახურია.

---

⁸ ფსალმუნის 98:1, ესაიას 37:16, 4 მეფეთა 19:15.

ის ფაქტიც, რომ ღმერთს თან ახლავს ამდენი ანგელოზი, მის დიდებულებას აჩვენებს. იოანე მოციქულმა იხილა უამრავი ანგელოზი ღვთის ტახტის გარშემო, რომლებზეც მან თქვა: “მათი რიცხვი იყო ათიათასთა ათიათასები და ათასთა ათასები” (გამოცხადების 5:11).⁹

ანგელოზის ძალა არ არის შეუზღუდავი, რადგან ჩვენ ვკითხულობთ, რომ დანიელისთვის ცნობის მიტანა დაგვიანდა წინააღმდეგობის გამო. (წაიკითხეთ დანიელის 10:12-13). მიუხედავად ამისა, ღმერთს შეუძლია მისცეს მათ იმდენი ძალა, რამდენიც სჭირდებათ ნებისმიერი დავალების შესრულებისას, მაგალითად, იმ დროს, როდესაც ერთმა ანგელოზმა 185000 ჯარისკაცი მოკლა (4 მეფეთა 19:35).

როგორც ჩანს, ანგელოზებს ეკისრებათ პასუხისმგებლობები. ბიბლია გვეუბნება, რომ ისინი მოსამსახურებლად მივლენილნი არიან მათთან, ვინც ხსნას მიიღებს. (წაიკითხეთ ებრაელთა 1:14). ანგელოზები გარშემორტყმულნი არიან და მფარველობენ ღმერთის მსახურებს (ფსალმუნის 33:8). შეგვიძლია ვივარაუდოთ, რომ მრავალი ანგელოზი იმყოფება ჩვენთან მუდმივად. იესომ თქვა, რომ ბავშვებს ანგელოზები ჰყავთ დანიშნული. (წაიკითხეთ მათეს 18:10). მთავარანგელოზ მიქაელს უწოდებენ მთავარს, რომელიც იცავს ისრაელის ერს (დანიელის 12:1).

ბიბლია არასოდეს ამბობს, რომ ანგელოზებს უნდა ვევედროთ. ის არ ამბობს იმასაც, რომ ჩვენ უნდა ვეცადოთ მათთან რაიმე სახით ურთიერთობას. ისინი არ არიან შუამავლები ჩვენსა და ღმერთს შორის. არსებობს გაფრთხილება იმ ადამიანების შესახებ, რომლებიც თაყვანს სცემენ ანგელოზებს და მონაწილეობენ სულიერი სამყაროს საკითხებში, რაც მათ ნამდვილად არ ესმით. (წაიკითხეთ კოლასელთა 2:18). თუ ჩვენ ვცდილობთ ურთიერთობა გვექონდეს ანგელოზებთან ისე, როგორც ღმერთს არ სურს, ღვთის ანგელოზების ნაცვლად ბოროტი სულები გვიპასუხებენ.

სატანა და დაცემული ანგელოზები

► საიდან წარმოიშვნენ ბოროტი სულები?

ბოროტი სულები არიან ანგელოზები, რომლებიც ღვთის წინააღმდეგ აჯანყდნენ. ეს მოხდა ადამიანის შექმნამდე და ამის შესახებ ბიბლია ბევრს არაფერს ცხადყოფს.

⁹ Image: "Ark of the Covenant engraving", Illustrated Bible Dictionary (1893), retrieved from https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Ark_of_the_Covenant_engraving.jpg, public domain.

თავიდან ყველა ანგელოზი კეთილად და წმინდად იყო შექმნილი და ბიბლია მათ "წმინდა ანგელოზებს" უწოდებს" (მათეს 25:31). სატანა აჯანყების მეთაური იყო და მას ანგელოზების მესამედიც მიყვებოდა (გამოცხადების 12:4). იუდა საუბრობს ანგელოზებზე, რომლებმაც დატოვეს თავიანთი პირველადი პოზიცია (იუდას 6). ისინი უკვე მსჯავრდადებულნი არიან ღვთის განაჩენით. (წაიკითხეთ იოანეს 16:11, 2 პეტრეს 2:4)

“სატანა ეუფლება ცოდვილის გულს, თვალებს და ენას. მის გულს იგი ცოდვის სიყვარულით ავსებს; მის თვალებს აბრმავეს, ისე რომ, ის ვერ ხედავს დანაშაულს და დაღუპვას, რომელიც მას ელოდება; და მის ენას აკავებს ლოცვისგან”

ადამ კლარკი, ქრისტიანული თეოლოგია, „კარგი და ცუდი ანგელოზები”

წინასწარმეტყველთა წიგნებში ორი მონაკვეთია, რომლებიც შეიძლება სატანის დაცემას ეხებოდეს (ესაიას 14:12-17 და ეზეკიელის 28:12-19). თითოეული მონაკვეთი საუბრობს ადამიანზე, მიწიერ მეფეზე და შემდეგ, როგორც ჩანს, საუბრობს ისეთ საკითხებზე, რომლებიც მხოლოდ ადამიან მეფეს არ ეხება. მათ შეუძლიათ შეადარონ მეფის დაცემა სატანის დაცემას.

როგორც ჩანს, სატანა გაამპარტავნდა და ღმერთისგან დამოუკიდებლობა სურდა. მოციქულმა პავლემ გაგვაფრთხილა, რომ ადამიანი შეიძლება ამპაეტავნად იქცეოდეს და იმავე მსჯავრში ჩავარდეს, როგორშიც ეშმაკი. (წაიკითხეთ 1 ტიმოთეს 3:6). ეს იგივე ცდუნება იყო, რაც ეშმაკმა შესთავაზა ადამს და ევას, როდესაც მან თქვა, “თქვენ ღმერთებივით იქნებით.” ეს არის ცდუნება, უარყო ღვთის ავტორიტეტი და გახდე შენი თავის ღმერთი.

► რა არის ის, რაც სატანის შესახებ ვიცით?

სატანა კვლავ ხელმძღვანელობს ღმერთის წინააღმდეგ აჯანყებას. მას უწოდებენ „ჰაერის ძალთა მთავარს” (ეფესელთა 2:2). სატანას "ქვეყნიერების მმართველს" უწოდებენ, რადგან ქვეყნიერების ხალხი ძირითადად ღვთის წინააღმდეგ აჯანყებულია (იოანეს 12:31). იგი აცხადებს, რომ ფლობს მსოფლიოს სამეფოებს და მათ დროებით მისცემს იმას, ვისაც აირჩევს (ლუკას 4:4-6). იგი ცოდვილებს გონებას უბნელებს, რათა სახარება არ მიიღონ. (წაიკითხეთ 2 კორინთელთა 4:4). ცოდვილები მის ტყვეებაში იმყოფებიან (2 ტიმოთეს 2:26). მას ადამიანთა გონებიდან მიაქვს ღვთის სიტყვა, რომ მას არანაირი შედეგი არ მოჰყვება. (წაიკითხეთ მარკოზის 4:15). მან ჩადო ანანიასა და საფირას გულელებში ეკლესიისა და სულიწმიდის წინაშე ტყუილის თქმის გეგმა (საქმეების 5:3). და იუდაში შევიდა იესოს ღალატის სურვილით (ლუკას 22:3). ის იგონებს არასწორ რელიგიურ მოძღვრებებს, რომლებსაც ღვთის სიტყვა უწოდებს "ეშმაკის სწავლებას" და აღძრავს ხალხს, რომ ასწავლონ ისინი. (წაიკითხეთ 1 ტიმოთეს 4:1).

სატანას სძულს ღმერთი და ამიტომ სძულს ადამიანი, რომელიც ღვთის ხატად არის შექმნილი და ღმერთის უდიდესი კეთილგანწყობის ობიექტია. ის ცდილობს რაც შეიძლება მეტი ადამიანი მიიყვანოს იმავე სამსჯავროზე, რომელიც მან მიიღო, აიძულებს მათ აჯანყებულები იყვნენ ღვთის წინააღმდეგ.

ვინც შეგნებულად ემსახურება სატანას, ყველაზე მეტად მოტყუებული ხალხია მსოფლიოში, რადგან ისინი აჯანყებაში არიან, რომლებსაც წარმატება არ მოყვება, და ისინი ემსახურებიან ბატონს, რომელსაც სძულს ისინი და მხოლოდ მათი განადგურებით არის დაინტერესებული. ის იძლევა დაპირებებს, რომლებსაც იცის, რომ ვერ შეასრულებს.

სხვები სატანას გაუცნობიერებლად მისდევენ, როდესაც ცოდვაში ცხოვრობენ. ამიტომ ის დიდ დროს და ენერგიას უთმობს ცდუნებას და მოტყუებას. მას სურს აიძულოს ხალხი უარყონ ღვთისადმი რწმენა, ღმერთის თაყვანისცემის ნაცვლად შექმნილ კერპებს ემსახურონ. მისი ცდუნებები ტყუილია, რადგან მას სინამდვილეში არაფერი აქვს შესათავაზებელი, გარდა ღმერთის შექმნილის დამახინჯებისა. ეშმაკს არანაირი სიხარული და სიამოვნება არ შეუქმნია: ღმერთმა შექმნა ისინი ყველა. ეშმაკს მხოლოდ სიამოვნებების გაუკუღმართებული ფორმების შეთავაზება შეუძლია, რომლებიც ღვთის ნების მიღმაა.

„ეშმაკი ვერ დაგიპყრობს, თუ წინააღმდეგობას გააგრძელებ. როგორი ძლიერიც არ უნდა იყოს ის, ღმერთი მას არასდროს აძლევს უფლებას დაიმორჩილოს ადამიანი, რომელიც მას წინააღმდეგობას უწევს. მას არ შეუძლია დაძლიოს ადამიანის ნება“
ადამ კლარკი, ქრისტიანული ღვთისმეტყველება, „კეთილი და ბოროტი ანგელოზები“

გარკვეული ბოროტი სულები აშკარად ყურადღებას ამახვილებენ გარკვეულ გეოგრაფიულ ადგილებზე ან ადამიანთა ჯგუფებზე. ისევე, როგორც ანგელოზ მიქაელს უწოდებდნენ მთავარს, რომელიც იცავს, არსებობდნენ ბოროტი სულები, რომლებსაც სპარსეთისა და საბერძნეთის მთავრებს უწოდებდნენ (დანიელის 10:13, 20). ზოგიერთი სულები ხალხთა ღმერთები გახდნენ.

სატანას სურს, რომ თაყვანი სცენ. (წაიკითხეთ მათეს 4:9). ბოროტი სულები მოქმედებენ ცრუ რელიგიების საშუალებით. ბიბლია გვეუბნება, რომ როდესაც ადამიანები თაყვანს სცემენ კერპებს ისინი დემონებს სცემენ თაყვანს. (წაიკითხეთ მეორე რჯულის 32:17; 1 კორინთელთა 10:20-21). დემონები რეაგირებენ იმ ხალხის თაყვანისცემაზე, ვინც არ იცის რას ეთაყვანება. როგორც ღმერთის თაყვანისმცემელი უფრო ჰგავს ღმერთს და სიამოვნებს სიწმინდე, ასევე, ბოროტი სულების თაყვანისმცემელი უფრო ბოროტი ხდება და სიამოვნებს ბოროტება. ალბათ ყველაზე უარესი თაყვანისცემა, რაც ოდესმე ყოფილა, იყო მაშინ, როდესაც ადამიანები საკუთარ შვილებს სწირავდნენ დემონებს. (წაიკითხეთ ფსალმუნის 105:37).

სატანა და სხვა დემონები ცდილობენ სრულად გააკონტროლონ ადამიანების გონება და ქცევა. ამას ეწოდება "დემონით შეპყრობილობა". ზოგი ადამიანი შეგნებულად უთმობს თავს ამ ძალებს; შესაძლოა სხვებმა გაუცნობიერებლად დაუშვეს ეს. ზოგი ადამიანი ნაბიჯ-ნაბიჯ შევიდა ამ მდგომარეობაში, ფიქრობდნენ რა, რომ ისინი იძენდნენ ძალაუფლებას, რომელსაც საკუთარი მიზნებისთვის გამოიყენებდნენ. ასე შეპყრობილი ადამიანი ხდება ბოროტი სულების მონა, თვითგანადგურებისკენ მიდრეკილი, რომელიც განიცდის საშინელ გონებრივ და ემოციურ ტანჯვას. (წაიკითხეთ მარკოზის 5:2-5). მხოლოდ იესოს შეუძლია გაათავისუფლოს ადამიანი ამ მონობისგან.

ღმერთის გამარჯვება

იმ ქვეყნებში, სადაც სახარებას ფართოდ ქადაგებენ, ბოროტი სულების მოქმედება ჩვეულებრივ შენიღბულია. ბედის ირონიით, სწორედ ამ "ცივილიზებულ" ქვეყნებში არის ხალხი ყველაზე საერო (არა ეკლესიური), რომლებიც დასცინიან ყველაფერს ზებუნებრივს და უარყოფენ სულების არსებობას. ასეთ გარემოში ბოროტი სულები ღიად არ იქცევიან, რადგან თუ ისინი შეაშინებდნენ სახარება მოსმენილ ხალხს, ბევრი მათგანი ღმერთს მიმართავდა ხსნისა და დაცვისთვის.

იმ ქვეყნებში, სადაც სახარება ნაკლებად არის ცნობილი, ბოროტი სულები ღიად მოქმედებენ. იქაურმა ხალხმა არ იციან, რომ მათ შეუძლიათ ქრისტესგან ხსნა მიიღონ, აქედან გამომდინარე, დემონების ძალა აშინებს მათ და ემორჩილებიან. ისინი სულებს ემსახურებიან, არა სურვილითა და სიხარულით, არამედ შიშით. სახარება ეს არის ხსნისა და თავისუფლების მშვენიერი გზავნილი.

ეშმაკის მუდმივი თავდასხმების გამო, ჩვენ სულიერ ომში ვართ. ჩვენ გაფრთხილებულნი ვართ, რათა გვახსოვდეს, რომ ჩვენი ომი სულიერ სამყაროშია და არა ფიზიკური მტრების წინააღმდეგ. (წაიკითხეთ ეფესელთა 6:12) გვეუბნებიან, რომ უნდა ავიღოთ სულიერი აბჯარი, ასე რომ შეგვიძლია დავიცვათ თავი (ეფესელთა 6:13). ჩვენ შეგვიძლია დარწმუნებული ვიყოთ გამარჯვებაში, რადგან ეშმაკს არ შეუძლია წინააღმდეგობა გაუწიოს ჩვენში არსებულ ღვთის ძალას, და როდესაც ჩვენ წინააღმდეგობას გავუწევთ ეშმაკს, ის გაიქცევა ჩვენგან (იაკობის 4:7).

► არის, თუ არა ეშმაკი ღმერთის საპირწონე?

ეშმაკს აქვს ძალა, რომელიც გაცილებით აღემატება იმას, რაც აქვს ადამიანს ახლანდელ, მოკვდავ მდგომარეობაში. ამასთან, მისი ძალა არაფერია ღვთის ძალასთან შედარებით. იგი არ უნდა განვიხილოთ ღმერთის საპირწონედ, თითქოს მას ღმერთთან თანაბარი ძალა ჰქონდეს. ზოგი ფილოსოფოსი ფიქრობს, რომ სიკეთისა და ბოროტების ძალები მსოფლიოში დაახლოებით თანაბარია. ეს სიმართლისგან შორს არის. სატანა არ არის ყველგან, არ იცის

ყველაფერი და უშვებს შეცდომებს. ღმერთი არის სულების შემქმნელი და მათ არ შეუძლიათ დაამარცხონ ის. როდესაც ადამიანის გამოცდის დრო დასრულდება, ყველა ბოროტი სული განიკითხება, შეპყრობილი იქნება და დაისჯება ცოდვილ ადამიანებთან ერთად.

სატანის დამარცხების დაპირება დიდი ხნის წინ მოხდა. ღმერთმა აღუთქვა, რომ მაცხოვარს გამოგზავნიდა გველის თავის გასაჭეჭყად (დაბადების 3:15). იესო ეშმაკის საქმეების გასანადგურებლად მოვიდა და ცოდვაზე გამარჯვება მოგვცა. (წაიკითხეთ 1 იოანეს 3:8). იესო თავისი სიკვდილით და მკვდრეთით აღდგომით არ აძლევს სატანას სიკვდილზე ძალაუფლებას (ებრაელთა 2:14; გამოცხადების 1:18). სატანისა და სხვა ბოროტი სულების საბოლოო და მარადიული ბედი ცეცხლის ტბაა. (წაიკითხეთ მათეს 25:41).

ღმერთმა უკვე შეზღუდა ის, რისი გაკეთებაც სატანას შეუძლია (იოხის 1:12; 2:6). ეს იმას ნიშნავს, რომ ჩვენ არ უნდა ვიცხოვროთ იმის შიშით, რომ სატანას შეუძლია ჩვენ ზიანი მოგვაყენოს. ვერაფერი მოხდება, თუ ღმერთი არ დაუშვებს და მან კი იცის, რისი გამკლავებაც შეგვიძლია.

ჩვენ არა მხოლოდ დაცულნი ვართ სატანის თავდასხმებისგან, არამედ ჩვენ შეგვიძლია გავზარდოთ ღვთის სამეფო სატანის სამეფოს წინააღმდეგ. იესომ მისცა ძალა ყველა თავის მოწაფეს, არა მხოლოდ მოციქულებს, ბოროტი სულების განსადევნად. (წაიკითხეთ ლუკას 10:17). როდესაც სახარებას ვქადაგებთ, ღმერთი თავის ჭეშმარიტების ძალით მოსავს და ათავისუფლებს სატანისგან მათ, ვინც სახარებას ეხმაურება და იღებს.

შენიშვნა კლასის ლიდერისთვის: კლასის წევრი შეიძლება შეირჩეს ქვემოთ მოცემულ ინფორმაციის ასახსნელად. („თავიდან ასარიდებელი შეცდომა: არასწორი ინტერესი სულიერი სამყაროს მიმართ“)

შეცდომა, რომელიც თავიდან უნდა ავიცილოთ: სულიერი სამყაროსადმი არასწორი ინტერესი

ზოგი ადამიანი მოხიბლულია სულიერი სამყაროთი. ისინი იწყებენ ანგელოზების შესწავლას და შეიძლება სცადონ მათთან ურთიერთობაში შესვლა. ბიბლია არასოდეს ამბობს, რომ ანგელოზების მიმართ უნდა ვილოცოთ, ან რომ ჩვენ უნდა ვეცადოთ მათთან რაიმე სახით ურთიერთობას. ბიბლია გვაფრთხილებს, რომ მათ არ ვცეთ თაყვანი და არ ვეცადოთ ვიცოდეთ მათზე იმაზე მეტი, რისი გაგებაც შეგვიძლია. (კოლასელთა 2:18)

კიდევ უფრო სახიფათოა ადამიანის დაინტერესება ბოროტი სულებით. ზოგი ადამიანი მოხიბლულია მათი ძალით და იმ საქმეებით, რის გაკეთებაც მათ შეუძლიათ. არსებობს თამაშები, რომლებიც ურთიერთქმედებენ სულებთან. არსებობს მეთოდები, რომლებსაც ადამიანები იყენებენ სულებისგან ინფორმაციის მისაღებად. ჩვენ არასოდეს უნდა ჩავერთოთ

ბოროტ სულებთან ურთიერთობაში, გარდა იმ შემთხვევებისა, როდესაც მათ ღვთის ძალით გავუწევთ წინააღმდეგობას.

ზოგიერთმა ადამიანმა შეიმუშავა რთული და დეტალური ახსნა სულიერი სამყაროსა და მისი მუშაობის შესახებ. ფაქტია, რომ ბიბლიამ ამდენი რამ არ გაგვიმხილა. ღმერთმა გაგვიმხილა ის, რაც უნდა ვიცოდეთ.

► კლასმა ორჯერ მაინც უნდა წაიკითხოს „მრწამსის აღიარება.“

მრწამსის აღიარება

ღმერთმა შექმნა ყველა სული. წმინდა ანგელოზები თაყვანს სცემენ ღმერთს და იცავენ მორწმუნეებს. ანგელოზები არიან უკვდავი პიოვნებები, რომელთაც შეუძლიათ ლაპარაკი, თაყვანისცემა და მსჯელობა. მათ გააკეთეს მორალური არჩევანი. სატანა და სხვა ანგელოზები ცოდვაში ჩავარდნენ და ღმერთისა და ადამიანის მტრები გახდნენ. ღმერთი ზღუდავს სატანის ძალას და მას სამუდამო სასჯელი მიუსაჯა.

გაკვეთილი 6 დავალებები

(1) წმიდა წერილის შესასწავლი ადგილების დავალება: თითოეულ სტუდენტს უნდა დაევალოს ქვემოთ ჩამოთვლილთაგან ერთ–ერთი ადგილი. შემდეგი გაკვეთილის წინ მან კლასში უნდა წაიკითხოს ეს ადგილი და დაწეროს აზრები იმის შესახებ, თუ რას ამბობს ის, ამ გაკვეთილში მთავარი განხილვის საგანთან დაკავშირებით.

- 1 პეტრეს 5:8-9
- საქმეების 12:7-11
- მათეს 12:43-45
- 2 კორინთელთა 11:13-15
- ლუკას 8:27-35

(2) ტესტი: შემდეგ მეცადინეობას დაიწყებთ მე-6 გაკვეთილის ტესტით. მოსამზადებლად კარგად შეისწავლეთ ტესტის საკითხები.

(3) სწავლების დავალება: არ დაგავიწყდეთ, რომ დაგეგმეთ და აცნობოთ თქვენი კლასის გარეთ ჩატარებული გაკვეთილების დრო.

6 გაკვეთილის ტესტი

- (1) როდის შეიქმნენ ანგელოზები?
- (2) რამდენი ხანი ცხოვრობენ ანგელოზები?
- (3) საიდან ვიცით, რომ ანგელოზებს ჩვეულებრივ ფიზიკური სხეულები არ აქვთ?
- (4) საიდან ვიცით, რომ ანგელოზებს აქვთ პიროვნება?
- (5) რომელია ბიბლიის სხვადასხვა სიტყვები, რომლებიც ანგელოზებს ეხება?
- (6) რა არის ის, რასაც ანგელოზები აკეთებენ მორწმუნეებისთვის?
- (7) საიდან წარმოიშვნენ ბოროტი სულები?
- (8) რას სცემს თაყვანს სინამდვილეში კერპთაყვანისმცემელი?
- (9) რა ბედი ეწევა სატანასა და სხვა ბოროტ სულებს?

გაკვეთილი 7

ქრისტე

გაკვეთილის მიზნები

(1) სტუდენტი შეძლებს განმარტოს:

- რას ნიშნავს, რომ იესო არის მესია.
- მრწამსის აღიარება ფრაზაში „უფალი იესო ქრისტე.“
- იესოს ადამიანურობის მტკიცებულებები და მნიშვნელობა.
- იესოს ღვთაებრიობის მტკიცებულება და მნიშვნელობა.
- ქრისტეს სიკვდილის საკმარისობა ცოდვების მიტევებისთვის.
- აღდგომის მნიშვნელობა ქრისტიანული რწმენისთვის.
- ქრისტიანული რწმენის მოწმობა ქრისტეს შესახებ.

(2) სტუდენტი შეიტყობს, რას ამბობენ ზოგიერთი სხვა რელიგიების წარმომადგენლები ქრისტეს შესახებ.

შესავალი

► წაიკითხეთ ერთად გამოცხადების 5:11-14 რას გვეუბნება ეს მუხლები იესოს შესახებ?

ცრუ ქრისტეები

ბიბლია წინასწარმეტყველებს, რომ უკანასკნელ დღეებში ცრუ ქრისტეები და ცრუწინასწარმეტყველები ბევრს შეაცდენენ. მრავალი ადამიანი ირწმუნებს ცრუ ან წარმოსახვით ქრისტეს, რომლებსაც მათი გადარჩენა არ შეუძლიათ. შეიძლება შეგხვდეთ ამ ცრუ ქრისტეთაგან ორი, რომლებსაც მორმონები და იეჰოვას მოწმეები წარმოგიდგენენ.

მორმონების იესო

თუ მორმონი ოდესმე დაგიკაკუნებთ, ის მოგიყვანთ იესოს, რომელიც ლუციფერის სულიერი ძმია. ეს იესო არის ერთ-ერთი, იმ მილიარდობით ჩვილი სულებიდან, რომელიც ჩვენმა "ზეციერმა მამამ" და ჩვენმა "ზეციერმა დედამ" შემოიყვანეს ამ სამყაროში. მორმონების თანახმად, როდესაც იესო დედამიწაზე ცხოვრობდა, მას ჰყავდა რამდენიმე ცოლი, რომელთაგან ერთი მარიამ მაგდალინელი იყო. მისი სიკვდილისა და მკვდრეთით აღდგომის შემდეგ იგი ამერიკაში გაემგზავრა, რათა ინდიელებისთვის ექადაგა.

იეჰოვას მოწმეების იესო

იეჰოვას მოწმეები გეტყვიან, რომ იესო მიქაელ მთავარანგელოზია, პირველი შექმნილი არსება, რომელიც ადამიანი გახდა და ჯვრის ნაცვლად ძელზე გარდაიცვალა. იგი სულიერ ქმნილებად აღიზარდა და კვლავ მთავარანგელოზი მიქაელი გახდა, სხეული კი გაზეზად დაიშალა.

რეალური იესო

დარწმუნებული ვარ, თქვენ აცნობიერებთ, რომ ამ კულტის მსახურებს ჰყავთ იესო, რომელიც განსხვავდება ბიბლიური იესოსგან, მაგრამ თქვენ შეგიძლიათ აღწეროთ ჭეშმარიტი, ბიბლიური იესო? უმეტესობა ამერიკელს არ შეუძლია. ბოლო გამოკითხვამ აჩვენა, რომ ამერიკელთა 80% იესოს ღვთის ძეს უწოდებდა, მხოლოდ 40% -ს სჯეროდა რომ ის იყო ღმერთი და მხოლოდ 40% -ს სჯეროდა რომ იგი უცოდველი იყო. ეს გვიჩვენებს, რომ მილიონობით ადამიანს აქვს ქრისტიანულ ცრუ წარმოდგენა, რომელსაც არ შეუძლია მათი ხსნა.

თქვენთვის მნიშვნელოვანია დარწმუნებული იყოთ თქვენს რწმენაში იესოს შესახებ, რომ არ მოტყუვდეთ და შეძლოთ სხვებისთვის მისი გაცნობა.

დამატებითი ინფორმაციისთვის, თუ რას ასწავლის სხვა რელიგიები იესოს შესახებ, იხილეთ გაკვეთილის ბოლოს განყოფილება სახელწოდებით „რას ამბობს სხვა რელიგიები?“

იესო - მესია

► როგორი ბიბლიური წინასწარმეტყველებები გვხვდება მესიის შესახებ?

ოთხივე სახარება წარმოადგენს იესოს, როგორც მესიას, რომელსაც ისრაელი ელის. რამდენიმე რამ, რაც იყო ნაწინასწარმეტყველები მესიაზე. ის იქნებოდა დავით მეფის შთამომავალი და ამიტომ შეძლებდა გამეფებას. ის გადაარჩენდა თავის ხალხს ჩავგრისა და მონობისგან. იგი საგანგებოდ ცხებული იქნებოდა ღმერთის მიერ მისი მისიის შესასრულებლად. სიტყვა მესია ნიშნავს „ცხებულს.“

ძველ აღთქმაში მესიის შესახებ ზოგიერთი ყველაზე მნიშვნელოვანი დეტალი არ იყო განმარტებული, სანამ ახალი აღთქმა არ დაიწერა. მისი პრიორიტეტი იყო თავისი ხალხის ცოდვისაგან განთავისუფლება. (წაიკითხეთ მათეს 1:21; ლუკას 1:74-75). მისი სამეფო იყო არა დედამიწაზე დაფუძნებული, არამედ სულიერი და ზეციური, თუმცა საბოლოოდ მისი სამეფო გარემოცავს მთელ დედამიწას (წაიკითხეთ იოანეს 18:36; აგრეთვე იხილეთ ფილიპელთა 2:10-11; გამოცხადების 19:11-16; გამოცხადების 20:6).

სიტყვა *მესია* იყო ებრაული სიტყვა. ბერძნული შესატყვისია ხრისტოსი, საიდანაც მივიღეთ სიტყვა *ქრისტე*. ფრაზის გამოყენება „იესო ქრისტე“ ნიშნავს იმის დამოწმებას, რომ იესო არის მესია.

იესო არის უფალი

ადრეულმა ეკლესიამ გამოიყენა ტერმინი "უფალი" იმის გამოსახატად, რომ იესო უზენაესი ძალაა. როდესაც მათ თქვეს: "იესო არის უფალი", ისინი გულისხმობდნენ, რომ ის ყველასი და ყველაფრის უფალია, სამყაროს შემოქმედი და ღმერთი. ეს გახდა რწმენის აუცილებელი განცხადება, რითაც ქრისტიანები გამოირჩეოდნენ, რადგან მხოლოდ მათ სწამდათ, რომ ადამიანი, იესო, ვინც დედამიწაზე დადიოდა, ასევე იყო ერთი ღმერთი ყოველივეზე.

სიტყვების შეთანხმება: „უფალი იესო ქრისტე“ შესანიშნავ ფორმულირებას გვადლევს. ისინი ამბობენ, რომ იესო არის მესია და ის ასევე არის ღმერთი. სამივე სიტყვა არის ფილიპელთა 2:10-11-ში. ეს მუხლები გვეუბნება, რომ დადგება დრო, როდესაც მსოფლიოში ყველას მოუწევს აღიარება, რომ იესო ქრისტე არის უფალი.

სამი განსაკუთრებული დღე

ჩვენი ძირითადი რწმენა იესოს შესახებ შეიძლება დაიყოს სამ კატეგორიად, რაც დაკავშირებულია სამ განსაკუთრებულ დღესთან, რომელსაც ჩვენ აღვნიშნავთ.

ჩვენ ვზეიმობთ შობას, რადგან ის განსხეულდა

შობას ვზეიმობთ იესოს დაბადებას ქალწული დედის მიერ, რადგან იესო სულიწმიდის მიერ იქნა ჩასახული. (წაიკითხეთ ლუკას 1:34-35). მიუხედავად იმისა, რომ იესო ადამიანი იყო, რადგან იგი ქალისგან იშვა, ის ასევე იყო ღმერთი, იმ სამყაროს შემოქმედი, რომელშიც შემოვიდა. ეს საოცარია, მაგრამ სიმართლე: სანამ იესო ბავშვი იყო, მის დედას მარიამს ხელში აყავდა ის, ვინც თვითონ ის შექმნა.

ტერმინი *ღმერთის შვილი* გამოიყენება მორწმუნეებისა და ანგელოზების მიმართებაში, (იოანეს 1:12, იოხის 1:6), მაგრამ იესო არის ღვთის ძე განსაკუთრებული გზით (იოანეს 3:16). ის ერთადერთია, ვინც მთლიანად იზიარებს მამის ბუნებას. ის იმდენად სრულად არის მამის ხატება, რომ ღმერთია ისევე, როგორც მამა. (წაიკითხეთ ებრაელების 1:2-3).

ღმერთის ბუნება და ადამიანის ბუნება გაერთიანდა იესოს პიროვნებაში. ამას *განსხეულება* ეწოდება, რაც ნიშნავს, რომ ღმერთი ადამიანის სხეულში მოვიდა და გახდა კაცი. იესო ერთადერთია, ვინც შეიძლება იყოს ჩვენი მხსნელი, რადგან ის ერთადერთი ადამიანია სამყაროში, რომელიც არის ადამიანიც და ღმერთიც.

იესო არის კაცი.

მწელი არ არის ახალი აღთქმის იესოს ნამდვილად, სრულფასოვან ადამიანად აღიარება. იგი ჩაისახა დედის მუცელში, გაიზარდა, ისწავლა და განვითარდა, როგორც პიროვნება. (წიკითხეთ ლუკას 2:52). ის იღლებოდა, ეძინა, ჰქონდა ცდუნებები და აკეთებდა თითქმის ყველაფერს, რასაც სხვა ადამიანები, ცოდვის გარდა. ის მოკვდა კიდევ. ის ნამდვილად გაიგივდა კაცობრიობასთან და გახდა ერთი ჩვენგანი. (წიკითხეთ იოანეს 1:14).

► რატომ არის მნიშვნელოვანი ის, რომ იესო არის კაცი?

რადგან იესო იყო კაცი:

1. მას შეეძლო ტანჯულიყო და მომკვდარიყო, როგორც მსხვერპლი.
2. მისმა მართალმა ცხოვრებამ შეიძლება ჩაანაცვლოს ჩვენი ცოდვილი ცხოვრება. პირველი ადამი წარმოადგენდა მთელ კაცობრიობას, როდესაც მან შესცოდა და დაშორდა ღმერთს. ამან სიკვდილი მოუტანა ყველა ადამიანს. იესო უცოდველი ცხოვრებით ცხოვრობდა და ასრულებდა ღვთის ყველა მოთხოვნას. ის ყველას აძლევს მარადიულ სიცოცხლეს, ვინც მასთან გაიგივდება. მას წმინდა წერილში ბოლო ადამს უწოდებენ (1 კორინთელთა 15:22, 45-49; რომაელთა 5:17-19).
3. მას შეუძლია იყოს ჩვენი მღვდელი, რომელიც ღმერთის წინაშე წარგვადგენს. როგორც ჩვენი შუამავალი, ის არა მხოლოდ შუამდგომლობს ჩვენთვის, არამედ სინამდვილეში წარმოგვადგენს ჩვენ, როგორც ერთი ჩვენგანი. მისთვის იყო აუცილებელი, რომ გამხდარიყო კაცი, რომელიც იქნებოდა შემრიგებელი ჩვენსა და ღმერთს შორის. (წიკითხეთ ებრაელთა 2:17). მისი მღვდლის როლი მარადიულ ხსნას უზრუნველყოფს (ებრაელთა 10:5-7). იესოს ადამიანობა სახარების მნიშვნელოვანი ნაწილია. (წიკითხეთ 1 იოანეს 5:1).

დამატებითი ბიბლიური მტკიცებულებების შესახებ, რომ იესო იყო ადამიანი, იხილეთ გაკვეთილის ბოლოს” იესოს ადამიანურობის ბიბლიური მტკიცებულება”.

იესო არის ღმერთი.

იესო ამტკიცებდა, რომ ღმერთია.

ამასთან, ბიბლიური იესო მხოლოდ კაცი არ არის. ის ასევე არის სამყაროს ერთი უსასრულო (უსაზღვრო) ღმერთი. იესომ თავად დაადასტურა. მან თქვა: მე და მამა ერთი ვართ” (იოანეს 10:30). როდესაც მან ეს თქვა, იუდეველებს მისი ჩაქოლვა უნდოდათ, რადგან მათ ესმოდათ მისი ნათქვამი, რომ მან ღმერთს გაუტოლა თავი. განა ეს უთხრა მათ იესომ: „არა, თქვენ

არასწორად გამიგეთ. მე ნამდვილად არ ვარ ღმერთი!"? არა, იესომ მიიღო მისი სიტყვების მათმიური გაგება. ის ასწავლიდა, რომ ის და მამა ერთია.

როდესაც იესომ თქვა: „სანამ აბრაამი იქნებოდა, მე ვარ,” (იოანეს 8:58). ის ამტკიცებდა, რომ იყო "მე ვარ" (გამოსვლის 3:14 - ში), სამყაროს თვითმყოფადი ღმერთი (გამოსვლის 3:14). ებრაელები ცდილობდნენ მის ჩაქოლვას ამ მტკიცების გამოც (იოანეს 8:59).

იესო დედამიწაზე ყოფნისას ღვთიურ მოქმედებებს ახდენდა.

იესო დედამიწაზე ყოფნისას ახდენდა ღვთიურ მოქმედებებს. მან მოგვცა საუკუნო სიცოცხლე. (წაიკითხეთ იოანეს 10:28). მან ცოდვები გვაპატია (მარკოზის 2:10). ეს არის ის, რისი გაკეთებაც მხოლოდ ღმერთს შეუძლია. როდესაც იესომ განკურნა დავრდომილი, მან აპატია მას ცოდვები იმის დასამტკიცებლად, რომ მას ჰქონდა „ძალაუფლება დედამიწაზე ცოდვების მისატყვევლად” (მარკოზის 2:10-12). ერთი მოქმედება მეორეს მტკიცებულება იყო, ეს ცხადყოფდა, რომ იესოს არ ჰქონდა განკურნების სასწაული, როგორც უბრალოდ ღვთის მიერ ცხებულ წინასწარმეტყველს. იესოს ღვთიური უფლებამოსილება და ძალა ჰქონდა როგორც პატიების, ისე განკურნების.

იესომ ასევე აღადგინა ლაზარე მას შემდეგ, რაც თქვა: “მე ვარ აღდგომა და სიცოცხლე” (იოანეს 11:25). ეს იყო კიდევ ერთი ღვთიური მოქმედება, რომელსაც თან ახლავს ღვთიური მოთხოვნა. მხოლოდ ღმერთს შეუძლია თქვას, რომ არის "აღდგომა", რადგან მხოლოდ ღვთის ძალაა, ვისაც შეუძლია მკვდრეთით აღადგინოს ყველა. იესო ამტკიცებდა, რომ ის იყო „სიცოცხლის მომნიჭებელი“ და შემდეგ ლაზარეს სიცოცხლე აჩუქა, რითაც აჩვენა, რომ იყო ის, ვინც თავის თავზე განაცხადა. ამ შემთხვევაში იესო აშკარად განსხვავდებოდა სხვა წინასწარმეტყველებისა და მოციქულებისაგან, რომლებიც ღმერთის ძალით აღდგენდნენ ხალხს მკვდრეთით. არცერთი მათგანი არ ამტკიცებდა, რომ თავად ჰქონდა ძალა სასწაულების მოხდენის. ისინი უბრალოდ ღვთის ხელში იარაღები იყვნენ. იოანეს 5:21 -ში იესომ თქვა, როგორც მამა აღადგენს მკვდრებს და აცოცხლებს, ასევე მეც აცოცხლებს მას, ვისი გაცოცხლებაც სურს.

როდესაც იესომ მოახდინა თავისი სასწაულები, მან „თავისი დიდება გამოავლინა,” (იოანეს 2:11). „დიდება, როგორც მამისგან მხოლოდშობილის, მადლითა და ჭემმარიტებით სავსე” (იოანეს 1:14). ეს სასწაულები იყო მე ღმერთის დიდებული ძალის დემონსტრირება, რაც ადასტურებს, რომ იგი ღვთიური იყო.

იესო არის შემოქმედი და განმახლებელი.

იოანე და პავლე მოციქულების თანახმად, იესომ შექმნა ყველაფერი და ყველაფერს აერთიანებს და ყველაფერი მისთვის არსებობს. (წიკითხეთ იოანეს 1:3, კოლასელთა 1:17). რა თქმა უნდა, ამის თქმა არავისზე შეიძლება, გარდა ღმერთისა.

► რატომ არის ჩვენთვის მნიშვნელოვანი იმის ცოდნა, რომ იესო არის ღმერთი?

რადგან იესო არის ღმერთი,

1. მის მსხვერპლშეწირვას უსასრულო ღირებულება აქვს - საკმარისი სამყაროს ცოდვების მისატევებლად.
2. მას ძალუმს გადაგვარჩინოს; ის არის გზა, ჭეშმარიტება და სიცოცხლე.
3. ჩვენ მას ისევე უნდა ვცეთ თაყვანი, როგორც მამას.

თუ ჩვენ ვერ შევძლებთ დავინახოთ ღმერთი იესოში, მას პატივს არ ვცემთ, როგორც ღმერთს, რაც იესომ თქვა, რომ უნდა გავაკეთოთ. მან თქვა, რომ „ყველამ პატივი უნდა სცეს ძეს, როგორც პატივს სცემენ მამას“ (იოანეს 5:23). ჩვენ ვერ შევძლებთ მივიღოთ გადარჩენა, თუ არ ვცემთ პატივს მამას და ძეს, როგორც ღმერთს.

“როგორც მამა იყენებს ამ გამოთქმას, "მე ვარ", ასევე იყენებს ქრისტეც, რადგან ეს ნიშნავს მუდმივ არსებობას, რომელზეც დრო არ მოქმედებს”
იოანე ოქროპირი

ქრისტიანობა ემყარება არა მხოლოდ იესოს სწავლებებს და მოქმედებებს, არამედ იესოს უნიკალურ პიროვნებას. ის არ არის მხოლოდ ხსნის გზავენილის მასწავლებელი. ის თავად არის მხსნელი და მხოლოდ მას - ღმერთკაცს შეეძლო ყოფილიყო მხსნელი.

დამატებითი ბიბლიური მტკიცებულებების შესახებ, რომ იესო არის ღმერთი, იხილეთ ჩანართში „იესოს ღვთაების ბიბლიური მტკიცებულება“ ამ გაკვეთილის ბოლოს.

იესო ერთი პიროვნებაა.

მართალია, იესოს აქვს ღმერთის მთელი ბუნება და ადამიანის მთელი ბუნება, ის არ არის ორი პიროვნება ერთად. ორი ბუნება ქმნის მასში ერთ პიროვნებას, რომელიც სრულყოფილ ჰარმონიაშია. იესო არის ერთი, ღმერთკაცი და იესოს ყოველი მოქმედება უნდა გავიგოთ მისი სრული ადამიანურობისა და სრული ღვთაებრიობის გათვალისწინებით. ეკლესია ყოველთვის ასწავლიდა, რომ იესოში ორი ბუნება არ შეიძლება განცალკევდეს

ერთმანეთისგან, ამასთან, ისინი არ არიან შერეულები ისე, რომ რომელიმე ბუნებამ დაკარგოს თავისი მახასიათებლები.¹⁰

შეიძლება სასარგებლო იყოს იესოს ბუნების შედარება საღვთო წერილის ბუნებასთან. იესოს მსგავსად, ბიბლიაც სრულად ღვთიური და სრულად ადამიანურია. როგორც ადამიანური წიგნი, მას აქვს ნებისმიერი სხვა ადამიანური წიგნის მახასიათებლები, გარდა იმისა, რომ იგი შეცდომის გარეშეა. როგორც ღვთიური, ის გვიჩვენებს ღვთიურ მახასიათებლებს, რაც სხვა წიგნს არ შეუძლია. ანალოგიურად, იესო აჩვენებს როგორც ადამიანურ, ისე ღვთიურ თვისებებს. ის ფაქტი, რომ ბიბლია გვიჩვენებს ღვთიურ თვისებებს, ეს არ ხდის მას ნაკლებად ადამიანურ წიგნად. ანალოგიურად, ის ფაქტი, რომ იესო მოქმედებს თავის ღვთაებრიობაში, მას არ აქცევს ნაკლებად ადამიანად. ის ფაქტი, რომ იესო მოქმედებს მის ადამიანურობაში, მას არ ხდის ნაკლებად ღვთაებრივს.

დოქტრინის საერთო შეცდომები

დოქტრინის ყველაზე გავრცელებული შეცდომები, რასაც ადამიანები უშვებენ როდესაც ქრისტიანულ საუბრობენ, ეს არის:

- იმის უარყოფა, რომ იესო არის ღმერთი,
- იმის უარყოფა, რომ იესო არის კაცი,
- მინიმუმამდე დაყვანა მისი ღვთაებრიობის ან ადამიანურობის ისე, თითქოს ეს უმნიშვნელოა, და
- ქრისტეს პიროვნების ერთიანობის უარყოფა.

ნებისმიერი ასეთი შეცდომა მისი განსხეულების უარყოფაა. განსხეულება აუცილებელი იყო ჩვენი ხსნისთვის, ამიტომ, თუ ადამიანი უარყოფს განსხეულებას, ის დაასრულებს ცრუ სახარებით და ხსნის ცრუ გზით.

შენიშვნა კლასის ლიდერისთვის: შეიძლება შეირჩეს კლასის რომელიმე წევრი ქვემოთ მოცემული ინფორმაციის ასახსნელად.

რას ამბობენ სხვა რელიგიები

იეჰოვას მოწმეები ამბობენ, რომ იესო კაცი იყო. მათ სჯერათ, რომ ის იყო უდიდესი ადამიანი, ვინც ოდესმე ცხოვრობდა, მაგრამ მაინც მხოლოდ ადამიანი იყო. ამიტომ მათ არ სჯერათ, რომ

---

¹⁰ ქალკედონურ რწმენის სიმბოლოში (ახ. წ. აღ. 451 წ). ნათქვამია, რომ ქრისტეს ორი ბუნება უცვლელი, განუყოფელი, განუცალკევებელია და ერთმანეთში არ ერევა.

მისი სიკვდილი საკმარისი მსხვერპლია ჩვენი ხსნისთვის. მათ აქვთ საქმეებით ხსნის სახარება. ისინი აცხადებენ, რომ ქრისტიანები არიან, მაგრამ ისინი განსხვავებული რელიგიაა.

მორმონებს სჯერათ, რომ იესო თავდაპირველად ღმერთის მიერ შექმნილი სული იყო, როგორც ლუციფერის ძმა. ის გაგზავნეს დედამიწაზე რომ დაბადებულიყო, როგორც ადამიანი იესო. მორმონებს არ სჯერათ, რომ იესო არის ღმერთი.

მუსლიმებს სჯერათ, რომ იესო ღვთის მიერ გამოგზავნილი წინასწარმეტყველი იყო. მათ არ სჯერათ, რომ ის არის ღმერთი ან რომ არსებობს სამება. მათ არ სჯერათ, რომ იგი ჯვარცმულ იქნა ან მკვდრეთით აღდგა.

ინდუისტები და ბუდისტები თვლიან, რომ იესო წმინდა ადამიანი იყო, რომელიც სასწაულებს ახდენდა. ის მათი რელიგიისთვის არ არის მნიშვნელოვანი. მათ არ სჯერათ ღმერთის, რომელიც არის შემოქმედი და უფალი, ამიტომ არ სჯერათ, რომ იესო არის განსხვავებული ღმერთი.

ჩვენ დიდ პარასკევს ვზეიმობთ გამოსყიდვის გამო

დიდი პარასკევი არის დღე, როდესაც იესო ჯვარს აცვეს. ამ საშინელ და ამავედროულად შესანიშნავ დღეს იესომ ჩვენი ცოდვები ჯვარზე აზიდა. ის ჩვენი ცოდვების გამო მსხვერპლად შეეწირა, რათა ჩვენ პატიება მიგველო.

მსხვერპლად შეწირვა აუცილებელი იყო.

საჭირო იყო მსხვერპლის შეწირვა, რათა ღმერთს ეპატია ჩვენთვის და ამავე დროს დარჩენილიყო წმიდა და სამართლიანი. ეს პრინციპი ძველ აღთქმაში ისწავლებოდა ღმერთის მიერ შეწირული მსხვერპლით (ებრაელთა 9:22). თუ ღმერთი გვაპატიებდა ცოდვას უბრალოდ, საფუძვლის გარეშე, ეს მიანიშნებდა იმაზე, რომ ის არ არის სამართლიანი და რომ ცოდვა არც ისე სერიოზულია. მაგრამ იესოს ჯვარცმის გზით სიკვდილის შემხედვარე ვერავინ იტყოდა, რომ ცოდვა არ არის სერიოზული. მისმა მსხვერპლმა საფუძველი მოგვცა პატიებისთვის.

მხოლოდ იესო შეიძლება იყოს საკმარისი მსხვერპლი.

► რატომ არის იესო ერთადერთი, ვისაც შეეძლო ცოდვების გამო მსხვერპლად შეწირვა?

ღვთის სამართლიანობა და ცოდვის სიმძიმე უფრო მეტ მსხვერპლს მოითხოვდა, ვიდრე ნებისმიერი ქმნილება. (წაიკითხეთ ებრაელთა 10:4). ჩვენ ვცოდავთ უსასრულო ღმერთის წინაშე, რაც გვაკისრებს უსაზღვრო დანაშაულს. ამიტომ მხოლოდ იესო შეიძლება იყოს მსხვერპლი. ის შესაფერისია, რადგან ის არის ღმერთი და ის არის კაცი. მისი ღვთაებრიობის

გამო იგი უცოდველი იყო და მის მსხვერპლს უსასრულო მნიშვნელობა ჰქონდა. მისი ადამიანურობის გამო, მას შეეძლო ჩვენი წარმომადგენლობა და ჩვენს ნაცვლად მოკვდა.

იესოს სისხლი წარმოადგენს მის თავგანწირულ სიკვდილს.

ღმერთმა მსხვერპლშეწირვით ასწავლა ხალხს გამოსყიდვის შესახებ. მღვდლები კლავდნენ ცხოველებს და წარადგენდნენ მათ სისხლს მათი სიკვდილის სიმბოლოდ. ებრაელების წერილი ამბობს, რომ სისხლის გარეშე არ ხდება ცოდვების მიტევება (ებრაელთა 9:18-22).

ღმერთმა დაავალა მათ, რომ სისხლს განსაკუთრებულად მოქცეოდნენ, რადგან ის ასახიერებდა ქმნილების ცხოვრებას (ლევიაანების 17:11, 14). "სისხლის დაღვრა" მკვლელობას ნიშნავდა (დაბადება 9:5-6) ტაძარში სისხლს გამოყენება ნიშნავდა, რომ ცხოველი მოკლულ იქნა.

ქრისტეს სიკვდილი იყო უდიდესი მსხვერპლი, რამაც ხსნა ყველასთვის ხელმისაწვდომი გახადა ყველა დროში. (წაიკითხეთ ებრაელთა 10:4, 12). მან თავისი სისხლი წარადგინა ზეცაში, რაც მისი მსხვერპლად სიკვდილი იყო. (წაიკითხეთ ებრაელთა 9:12, 24) იესოს სისხლი ჩვენ ხსნას გვაძლევს, რადგან ის მოკვდა მსხვერპლად შეწირვით, რომ ჩვენი გადარჩენა მომხდარიყო.

რატომ გარდაიცვალა იესო ჯვარზე და არა სხვა გზით? ძველი აღთქმის ხანაში ადამიანის ძელზე ჩამოკიდება ღვთის წყევლის ნიშანი იყო (მეორე რჯულის 21:23). პავლე მოციქული გვეუბნება, რომ იესომ თავის თავზე აიღო ღვთის წყევლა ძელზე ჯვარცმით.

იესომ ღმერთი და კაცი გააერთიანა.

იესო ორი განცალკევებული მხარის - ღმერთისა და კაცის შესარიგებლად მოვიდა. როგორც შუამავალს, იესოს ერთდროულად უნდა წარმოედგინა ორივე მხარე. როგორც ღმერთი, ის ღმერთს წარმოადგენდა ადამიანში. როგორც ადამიანი, მან წარმოადგინა ადამიანი ღმერთის წინაშე. ორივე მხარის სრულად წარმოდგენით, იესომ კაცი და ღმერთი გააერთიანა. მან გააკეთა ის, რაც თითოეულმა მხარემ უნდა გააკეთოს, რომ შერიგება მოხდეს.

ჩვენ აღდგომის დღესასწაულს ვზეიმობთ მისი მკვდრეთით აღდგომის გამო

აღდგომის დღესასწაულის აღნიშვნის მრავალი ტრადიციული გზა არსებობს, მაგრამ ბევრი ადამიანი ვერ აცნობიერებს იმას, რასაც აკეთებს, და მათ შეიძლება არ იცინან რა არის მნიშვნელოვანი იესოს მკვდრეთით აღდგომაში. იესო აღდგომის დილას აღდგა საფლავიდან, ჯვარცმიდან მესამე დღეს. მან აჩვენა, რომ მას ძალაუფლება ცოდვაზე, სიკვდილსა და ეშმაკზე. მან არამარტო აიღო ჩვენი სიკვდილი, არამედ სიცოცხლით დაამარცხა იგი. რადგან ის იყო გამარჯვებული, ჩვენც შეგვიძლია ვიყოთ!

იესო სხეულებრივად აღსდგა.

ერთხელ იესომ უთხრა ებრაელებს: „დაანგრეთ ეს ტაძარი და სამ დღეში აღვადგენ მას.“ თუმცა ებრაელებს ეგონათ, რომ იგი გულისხმობდა ტაძარს, რომელიც ჰეროდემ ააშენა, იოანეს სახარებაში განმარტებულია, რომ იესო რეალურად გულისხმობდა მის სხეულს (იოანეს 2:19-21). ყველა სახარებაში ფიქსირდება ფაქტი, რომ იესოს საფლავის ცარიელი იყო მას შემდეგ, რაც ის იქ დაასაფლავეს. იესო მკვდრეთით აღდგომის შემდეგ მოწაფეებს ეჩვენა და თქვა: “შემეხეთ მე და ნახეთ, რადგან სულს არა აქვს ხორცი და ძვლები, მე კი მაქვს, როგორც ხედავთ” (ლუკას 24:39). მან დაამტკიცა, რომ იგი ფიზიკურად მკვდრეთით აღდგა.

► რა განსხვავება იქნებოდა, თუ იესო მკვდრეთით არ აღდგებოდა?

1. იესოს სხეულებრივმა მკვდრეთით აღდგენამ აჩვენა მისი სრული გამარჯვება ცოდვასა და სიკვდილზე. (წაიკითხეთ გამოცხადების 1:17-18; კოლასელთა 2:14-15).
2. იესოს სხეულებრივმა მკვდრეთით აღდგენამ დაადასტურა, რომ ის იყო ის, ვინც თავის თავს აცხადებდა (იოანეს 2:18-21; მათეს 17:22-23). ამრიგად, ამან სახარების უტყუარობაც დაამტკიცა. ადამიანები, რომლებიც უარყოფენ იესოს მკვდრეთით აღდგომას, ასევე უარყოფენ სახარებას. (წაიკითხეთ 1 კორინთელთა 15:17).
3. იესოს მკვდრეთით აღდგომა გვარწმუნებს, რომ ჩვენც მკვდრეთით აღვდგებით. იესო დაგვირდა მკვდრების აღდგინებას, მაგრამ ეს წარმოუდგენელი იქნებოდა, თუკი ის თავად არ იქნებოდა მკვდრეთით აღმდგარი (იოანეს 5:28-29). ჩვენ აღვსდგებით, რათა გვქონდეს სხეულები, იესოს განდიდებული სხეულის მსგავსად. (წაიკითხეთ 1 იოანეს 3:2).

იესო ჯერ კიდევ კაცია.

აღდგომა გვიჩვენებს ჩვენ, რომ განსხეულება მუდმივია. იესო ყოველთვის იქნება ადამიანი, კაცი ისევე როგორც ღმერთი. იესო, ჯერ კიდევ ღმერთკაცი, ახლა შუამდგომლობს ჩვენთვის მამასთან, (მომაელთა 8:34). და ერთ დღეს დაბრუნდება სამოთხეში წასაყვანად (1 თესალონიკელთა 4:16-17).

ჩვენ ადგილს ვაძლევთ იესოს იმის გამო, თუ ვინ არის ის და რა გააკეთა.

როგორც მორწმუნეები, ჩვენ ვცხოვრობთ ქრისტესთან ყოველდღიურ ურთიერთობებში. ის არა მხოლოდ ისტორიული პიროვნებაა, და არა მხოლოდ ღმერთი, რომელიც ზეცაშია, არამედ ის ჩვენთანაც იმყოფება. ის დაგვირდა, რომ ყოველთვის იქნებოდა თავის მოწაფეებთან (მათეს 28:20).

ის განსაკუთრებული ფორმით იმყოფება ეკლესიაში. ის არის ეკლესიის თავი და ეკლესია

იწოდება მის სხეულად (ეფესელთა 1:22-23). იგი ხელმძღვანელობს, მხარს უჭერს და უზრუნველყოფს ეკლესიას. (წაიკითხეთ კოლასელთა 2:19).

ადამიანი, რომელიც მიიღებს ჭეშმარიტებებს, რომლებიც ჩვენ ეხლა განვაცხადეთ იესოს შესახებ, უნდა პასუხობდეს ამ სიმართლეს რწმენით და მორჩილებით. თქვენ შეგიძლიათ დაეხმაროთ სხვებს, გახდნენ მორწმუნეები ისეთი ლოცვით, როგორც მოცემულია ქვემოთ.

„მამა, მადლობას გიხდის იმისთვის, რომ საკმარისად გიყვარვარ და შენი ძე იესო სამყაროში ჩემი გულისთვის გამოგზავნე. მე მჯერა, რომ იესო არის უცოდველი ღმერთკაცი, რომელიც მოკვდა და აღდგა, ასე რომ მე მეპატივად ჩემი ცოდვები და აღვიდგინე შენთან ურთიერთობა. ძალიან ვწუხვარ ჩემი ჩადენილი ყველა ცოდვისთვის. მე ვიცი, რომ ჩემმა ცოდვებმა ჯვარს მიაღწიეს იესო. ახლა მე ვმორდები ყველაფერს, რაც ვიცი რომ არასწორია და იესოს ვიღებ, როგორც ჩემს უფალს და მხსნელს. მმართე ეხლა. შენთვის ვიცოცხლებ სამუდამოდ! გმადლობ, რომ მაპატიე. მიყვარხარ. ამინ.“

► კლასმა ორჯერ მაინც უნდა წაიკითხოს „მრწამსის აღიარება.“

მრწამსის აღიარება

იესო არის მესია და ყველას უფალი, ღვთის ძე ქალწულისგან შობილი, სრული ადამიანური ბუნებით და სრული ღვთიური ბუნებით ერთ ადამიანში. მან იცხოვრა უცოდველი ცხოვრებით და მოკვდა, როგორც მსხვერპლი, რომ ჩვენი ცოდვები მიეტევებინა. იგი მკვდრეთით აღდგა და ყველა მორწმუნეს აღადგენს, როდესაც ის დაბრუნდება. მისი სამეფო არის სამყაროს მომცველი და უსასრულო.

შენიშვნა კლასის ლიდერისთვის: ქვემოთ მოცემული ინფორმაციის ორი მონაკვეთი („იესოს ადამიანურობის ბიბლიური მტკიცებულება“ და „იესოს ღვთაებრიობის ბიბლიური მტკიცებულება“), არჩევითია. კლასს შეუძლია შეისწავლოს ის, თუ მათ სურთ დამატებითი ბიბლიური მტკიცებულებები ამ საკითხებზე.

იესოს ადამიანურობის ბიბლიური მტკიცებულება

იესო ევას შთამომავალი იყო (დაბადება 3:15), აბრაამის თესლი (დაბადება 22:18 - შედარება საქმეების 3:25), დაიბადა ქალისგან (გალატელები 4: 4), დაბადებული მარიამისგან (მათე 1: 21-25), რომელსაც კაცის ძეს უწოდებენ (მათე 13:37) და გაიარა ჩვეულებრივი მომწიფების პროცესი (ლუკა 2:40, 52).

როდესაც ის მშობლიურ ქალაქში დაბრუნდა მის მოსახლეობლად, იქ მყოფი ხალხის რეაქცია აჩვენებს, რომ მას ჩვეულებრივი ბავშვობა ჰქონდა (მათე 13: 54-56).

მას ჰქონდა სხეული, რათა დამორჩილებულიყო, როგორც ადამიანისთვისაა დადგენილი (ებრაელები 10: 5-9); ის გახდა ხორცი და სისხლი (ებრაელები 2:14); ის შეიქმნა ისე, როგორც ჩვენ, რათა ეტანჯა, როგორც ჩვენ (ებრაელები 2: 10-18); იგი სრულყოფილი იყო ტანჯვის შედეგად (ებრაელები 2: 9-10); და მასზე მოქმედებდა ადამიანური ცდუნებები (ებრაელები 4:15).

მან მიიღო ადამიანის შესახედაობა (ფილიპელთა 2:6-8).

ის იყო ღვთის მარადიული სიტყვა, სიტყვა ხორცი იქმნა და დაემკვიდრა ჩვენს შორის (იოანე 1:14).

იესოს ადამიანურობა ქრისტიანული რწმენის აუცილებელ მოწმობას წარმოადგენს (1 იოანე 1:14, 4: 2-3).

იესოს ღვთაებრიობის ბიბლიური მტკიცებულება

იესოს ღმერთობის დადასტურების სამი გზა არსებობს:

1. მას ღმერთს უწოდებენ,
2. მან აჩვენა, რომ მას აქვს ღმერთის თვისებები და
3. იგი წარმოჩინდა ღმერთის როლებში.

იესოს ღმერთს უწოდებენ

- იოანეს 1: 1, 14-ში ნათქვამია, რომ მარადიული სიტყვა იყო ღმერთი.
- იოანეს 12:41 მოგვითხრობს, რომ ესაიამ იესო დაინახა.
- საქმეების 20:28 -ში ნათქვამია, რომ ღვთის ეკლესია მისი სისხლით შეიძინა.
- რომაელთა 9: 5-ში ნათქვამია, რომ ქრისტე მოვიდა, ღმერთის მიერ სამუდამოდ კურთხეული.
- ტიტუს 2:13 მას უწოდებს ჩვენს ღმერთსა და მხსნელს იესო ქრისტეს.
- ესაიას 7:14 -ში ნათქვამია, რომ მისი სახელი ნიშნავს "ღმერთს ჩვენთან".
- ესაიას 9: 6-ში ნათქვამია, რომ მის სახელს ძლიერი ღმერთი ეწოდა.
- 1 ტიმოთეს 3:16 -ში ნათქვამია, რომ ღმერთი ხორციელად გამოცხადდა, იქადაგა და მიღებულ იქნა დიდებაში.
- იოანეს 10:30, 33 იესომ თქვა, რომ ის იგივეა, როგორც მამა.

- იოანეს 5: 17-18-ში იუდეველებმა იცოდნენ, რომ მან თქვა, რომ ის ღმერთის თანასწორია.
- იოანეს 14: 9-ში მან თქვა: "ვინც მე მიხილა, მან მამაც იხილა".
- იოანეს 20:28 -ში თომამ დაინახა მისი ჭრილობები და თქვა: "ჩემო უფალო და ღმერთო ჩემო" და იესომ აკურთხა ისინი, ვინც ირწმუნა.
- იოანეს 8:58 -ში მან თავის თავს უწოდა "მე ვარ" და ებრაელებმა იცოდნენ, ეს მტკიცება იყო, რომ ის არის ღმერთი.
- გამოცხადების 1: 8, 11, 17-18-ში მან თქვა, რომ იყო პირველი და უკანასკნელი, ხოლო ესაიას 44:6-ში ნაჩვენებია, რომ ეს ღმერთის აღმნიშვნელი გამოთქმაა.
- ებრაელთა 1: 2-3 გვეუბნება, რომ ის მამის სრული გამოსახულებაა.
- ებრაელთა 1: 8-ში მას როგორც ღმერთს მიმართავენ.

იესოს აქვს ღვთის თვისებები

ყველგანმყოფელი. მათეს 18:20 -ში იესომ თქვა, რომ ის იქნებოდა იქ, სადაც ორი ან სამი მორწმუნეა შეკრებილი. მათეს 28:20-ში მან აღგვითქვა, რომ ყოველთვის მორწმუნეებთან იქნება.

ყოვლისშემძლე. ებრაელთა 1: 3-ში ნათქვამია, რომ მას ყველაფერი უპყრია თავისი ძალით. ფილიპელთა 3:21-ში ნათქვამია, რომ იგი ყველაფერს თავის თავს დაუმორჩილებს.

მუდმივი. ებრაელთა 13: 8 გვეუბნება, რომ ის მარადიულად იგივეა. ებრაელთა 1:12 -ში ასევე ნათქვამია, რომ ის იგივეა სამუდამოდ იქ არის ფსალმუნი 102:25-27 ციტატა ღმერთის შესახებ.

ყოვლისმცოდნე. იოანე 2: 24-25 გვეუბნება, რომ ის იცნობდა ყველა ადამიანს და იცოდა, რა იყო მათ გულებში. იოანეს 10:15-ში ის აცხადებდა, რომ იცნობს მამას ისევე, როგორც მამა იცნობს მას.

იესო ასრულებს ღმერთის ფუნქციებს

- იესო არის შემოქმედი (კოლასელთა 1:16, ებრაელთა 1:10).
- იესომ გვპატიობს ცოდვას (ლუკა 5: 20-24, მარკოზი 2:10, 7:48).
- იესო განსჯის საბოლოო სამსჯავროზე (მათე 25: 31—46, 2 კორინთელთა 5:10)).
- იესოს თავყანს სცემენ ისევე, როგორც მამას (იოანე 5: 22-23, ებრაელები 1: 6, გამოცხადება 5: 12-13).

გაკვეთილი 7 დავალებები

(1) წმიდა წერილის შესასწავლი ადგილების დავალება: თითოეულ სტუდენტს უნდა დაევალოს ქვემოთ ჩამოთვლილთაგან ერთ–ერთი ადგილი. შემდეგი გაკვეთილის წინ მან კლასში უნდა წაიკითხოს ეს ადგილი და დაწეროს აზრები იმის შესახებ, თუ რას ამბობს ის, ამ გაკვეთილში მთავარი განხილვის საგანთან დაკავშირებით.

- მარკოზის 1:1-12
- იოანეს 5:19-26
- იოანეს 6:44-51
- იოანეს 8:51-59
- გამოცხადების 1:12-18
- საქმეების 2:22-36

(2) ტესტი: შემდეგ მეცადინეობას დაიწყებთ მე-7 გაკვეთილის ტესტით. მოსამზადებლად კარგად შეისწავლეთ ტესტის საკითხები.

(3) სწავლების დავალება: არ დაგავიწყდეთ, რომ დაგეგმეთ და აცნობოთ თქვენი კლასის გარეთ ჩატარებული გაკვეთილების დრო.

7 გაკვეთილის ტესტი

(1) რა იყო მესიის პრიორიტეტი?

(2) რას გულისხმობდა ადრეული ეკლესია, როდესაც ამბობდნენ: „იესო არის უფალი“?

(3) როგორ არის იესო გამორჩეულად ღვთის ძე?

(4) რას ნიშნავს, რომ იესო განსხეულებას?

(5) რატომ არის მნიშვნელოვანი, რომ იესო არის კაცი? (სამი მიზეზი)

(6) რატომ არის ჩვენთვის მნიშვნელოვანი იმის გაცნობიერება, რომ იესო არის ღმერთი?

(7) რატომ იყო საჭირო მსხვერპლი?

(8) რატომ მოკვდა იესო ჯვარზე და არა სხვაგვარად?

(9) რა მნიშვნელობა აქვს იესოს მკვდრეთით აღდგომას?

გაკვეთილი 8

ხსნა

გაკვეთილის მიზნები

(1) სტუდენტი შეძლებს განმარტოს:

- რატომ არის ჯვარი ბევრისთვის დაბრკოლება.
- ცოვილის მდგომარეობა.
- პატიებისთვის გამოსყიდვის აუცილებლობა.
- მონანიების მნიშვნელობა.
- გადამრჩენი რწმენის ელემენტები.
- რატომ არის გამოსასყიდი საკმარისი ყველა ადამიანისთვის და ყველა ცოდვისთვის.
- ხსნაში პირადი დარწმუნებულობის საფუძველი.
- ზოგადად, ქმნილების გამოსყიდვა.
- ქრისტიანული რწმენის მოწმობა ხსნის შესახებ.

(2) სტუდენტი გააცნობიერებს რელიგიის შეცდომას მონანიების გარეშე.

შესავალი

► წაიკითხეთ ერთად 84-ე ფსალმუნი. რას გვეუბნება ეს მონაკვეთი ხსნის შესახებ?

ჯვარი

ჯვარი ყველაზე მნიშვნელოვანი ქრისტიანული სიმბოლოა. ჯვარი წარმოადგენს მოვლენას, რომელიც მთელი ისტორიის ცენტრია. ის წარმოადგენს განსხვავებას ქრისტიანულ რწმენასა და ყველა დანარჩენს შორის.

ჯვარი მრავალი ადამიანისთვის საიდუმლოს წარმოადგენს. მათ არ ესმით, რატომ მოკვდა იესო. მაშინაც კი, თუ მათ გაიგეს, რომ იგი მოკვდა, რადგან მას ვუყვარვართ და უნდოდა ჩვენი გადარჩენა, მათ არ ესმით, რატომ იყო საჭირო, რომ ეს მომხდარიყო. ისინი კითხულობენ: "თუ ღმერთს სურდა ჩვენი პატიება, რატომ არ შეეძლო უბრალოდ ამის გაკეთება?"

ჯვრის შესახებ დაბნეულობა თავიდანვე დაიწყო, როდესაც პირველმა ქრისტიანებმა სახარების ქადაგება დაიწყეს. (წაიკითხეთ 1 კორინთელთა 1:22-23). ებრაელები ფიქრობდნენ, რომ ღმერთი გამოავლენდა თავს ძალაუფლებაში. მათ ეგონათ, რომ ხსნა, რომელიც მათ

სჭირდებოდათ, ეს იქნებოდა განთავისუფლება ჩაგვრისგან, მაგრამ ჯვარმა, თითქოს სისუსტე და წარუმატებლობა აჩვენა.

ბერძნებს ეგონათ, რომ ღმერთი თავს სიბრძნით გამოიჩინდა. მათ მიაჩნდათ, რომ ხსნა, რომელიც სჭირდებოდათ, იყო იმის ახსნა, თუ როგორ უნდა მიეღოთ ცხოვრებისგან საუკეთესო, მაგრამ ჯვარი სულელურად და წარუმატებლად ჩანდა.

► რატომ არის ჯვარი ბევრისთვის დაბრკოლება?

ჯვარი დაბრკოლებაა ბევრი ადამიანისთვის. ბევრ ადამიანს სურს იყოს რელიგიური. ისინი მზად არიან დაიჯერონ გარკვეული რაღაცეები, იმოქმედონ რელიგიური წეს-ჩვეულებებით და მიიღონ რჩევები.

მაგრამ ისინი ბრაზდებიან იმ აზრზე, რომ ისინი ისეთი ცოდვილები არიან, რომ ჯვარი გახდა საჭირო მათი პატიებისთვის. ჯვარი აბრკოლებს მათ, რადგან ეს ნიშნავს, რომ ისინი ცოდვილები არიან, რომელთაც პატიება სჭირდებათ.

იმისათვის, რომ გავიგოთ იესოს მსხვერპლშეწირვა ჯვარზე, უნდა გვესმოდეს, რომ ცოდვილი ადამიანის მდგომარეობა და ღვთის წმიდა ბუნება დიდ დილემას იწვევდა. ჩვენ უნდა გვესმოდეს, თუ რატომ გახდა შესაძლებელი გამოსყიდვამ ღმერთისთვის ჩვენთვის შენდობა.

ადამიანის მდგომარეობა

ადამის ცოდვის გამო, ყოველი ადამიანი უკვე დაშორებულია ღმერთს დაიბადებიდან (რომაელთა 5:12). ეს ნიშნავს, რომ თითოეული ადამიანი არის ეგოისტი და მიდის თავისი გზით.

როგორც კი ადამიანი არჩევანის გაკეთებას იწყებს, ის ცოდვის ჩადენასაც იწყებს. **ყოველი ცოდვილი დამნაშავეა მრავალი ცოდვის ჩადენაში.** (წიკითხეთ რომაელთა 3:23).

ცოდვა არის ღვთის რჯულის დარღვევა (1 იოანეს 3:4, იაკობის 2:10-11). რადგან ღმერთი აბსოლუტურად სამართლიანია, ის არ ამართლებს ცოდვას და ყველა ადამიანი განიკითხება იმისთვის, რაც მან ჩაიდინა (2 კორინთელთა 5:10, გამოცხადების 20:12-13). ეჭვგარეშეა ნებისმიერი ადამიანის ბრალეულობა და ის განაჩენი, რომელსაც იმსახურებს. ყველა ცოდვილი უკვე მსჯავრდადებულია. (წიკითხეთ იოანეს 3:18-19).

ყველა ცოდვილი, არის ღვთის მტერი (რომაელთა 5:10). ცოდვილს არ შეუძლია ღმერთთან

“რამდენად შეიძლება გამართლებული იყოს ცოდვილი ღმერთის წინაშე, ყველა ადამიანისთვის მნიშვნელოვანია, რადგან არ შეიძლება იყოს ნამდვილი მშვიდობა ან უსაფრთხო სიხარული, სანამ ჩვენ ღვთის მტრები ვართ, ან დროში, ან მარადისობაში. ჯერ კიდევ რამდენად ნაკლებად არის გაგებული ეს მნიშვნელოვანი კითხვა! რა დაბნეული წარმოდგენა ჰქონდა ბევრს ამის შესახებ!”

ჯონ ვესლი, ქადაგებაში, სახელწოდებით „გამართლება რწმენით“

ურთიერთობის დაწყება, თუ არ მოიხსნება მისი დანაშაულები ღმერთის წინააღმდეგ.

ცოდვილი იმყოფება ისეთ მდგომარეობაშიც, რომელიც მას ღმერთთან ურთიერთობისთვის გამოუსადეგარს ხდის. **ცოდვილი გარყვნილია თავის სურვილებში** (ეფესელთა 2:3). იმის გამო, რომ იგი ცოდვის მონაა, **ცოდვილს არ ძალუძს შეცვალოს თავისი მდგომარეობა**. (წაიკითხეთ რომაელთა 5:20, 7:23).

რა სახის ხსნა სჭირდება ცოდვილს? იმის გამო, რომ ცოდვილი დამნაშავეა, ხსნა პატიებას ნიშნავს. რადგან ის ღმერთის მტერია, ხსნა შერიგებას ნიშნავს. რადგან ის გარყვნილია, ხსნა განწმენდას ნიშნავს. რადგან ის უძლურია, ხსნა ნიშნავს გადარჩენას. ეს მხოლოდ ხსნის რამდენიმე ასპექტია, რომელიც ცოდვილს სჭირდება.

დილემა

ადამიანი ვერ გადაიხდის საკუთარი ცოდვის საფასურს. ერთ-ერთი მიზეზი იმაშია, რომ რაც ჩვენ უკვე გვაქვს, ნებისმიერ შემთხვევაში მაინც ღმერთს ეკუთვნის. უფრო მნიშვნელოვანი მიზეზი იმაშია, რომ ცოდვა უსასრულო ღმერთის წინააღმდეგაა მიმართული და ადამიანს უსასრულო არაფერი გააჩნია, რომ გადაიხადოს.

აბსოლუტურად ვერაფერი გააკეთა ადამიანმა თავის საჭიროებისთვის; ამრიგად, ადამიანის წინაშე არ შეიძლება დაწესებულიყო მოთხოვნა, რომელიც ხსნას დაასრულებდა. (წაიკითხეთ გალატელთა 3:21). თუკი ადამიანისთვის შესაძლებელი იყო საკუთარი ხსნის განხორციელება, საჭირო არ იქნებოდა იესოს ჯვარზე სიკვდილი. (წაიკითხეთ გალატელთა 2:21).

► თუ ღმერთს სურდა პატიება, რატომ არ გვაპატია უბრალოდ, ჯვრის გარეშე?

რადგან ღმერთი წმიდაა, მან უნდა განიკითხოს ჭეშმარიტებისა და სამართლიანობის შესაბამისად (რომაელთა 2:5-6). ტერმინი გამოსყიდვა აღნიშნავს იმ ფაქტს, რომ იესოს მსხვერპლშეწირვა, ჩვენთვის ღმერთთან შერიგების გზაა.

წარმოიდგინეთ, ქრისტეს მსხვერპლი რომ არ მომხდარიყო. რა მოხდებოდა, თუ ღმერთი უბრალოდ გვაპატიებდა ცოდვებს გამოსყიდვის გარეშე?

თუ ღმერთმა ცოდვა გამოსყიდვის გარეშე გვაპატია, გამოდის, რომ ცოდვა უმნიშვნელოა. როგორც ჩანს, ღმერთი უსამართლო და უწმინდურიც კია. გამოდის რომ, ღმერთის თვალში მცირე განსხვავებაა ადამიანებს შორის, რომლებიც სწორად იქცევიან და რომლებიც არასწორად იქცევიან.

თუ პატიება გამოსყიდვის გარეშე იქნებოდა, ღმერთს თაყვანს ვერ სცემდნენ, როგორც სამართლიან და წმიდა ღმერთს. გამოსყიდვის გარეშე პატიება ღმერთს შეურაცხყოფს, ნაცვლად იმისა, რომ მას პატივი მივაგოთ, ასე რომ ეს შეუძლებელია.

მაგრამ ღმერთი მოსიყვარულეა და პატიება სურს. მას არ სურდა მთელი კაცობრიობა ცოდვილ მდგომარეობაში დაეტოვებინა, მარადიულად დაეკარგა, მიუხედავად იმისა, რომ ეს იყო ის, რაც მათ დაიმსახურეს.

იესოს ჯვარზე მსხვერპლად შეწირვამ უზრუნველყო უსასრულო ღირებულების მსხვერპლი, რომელიც საჭირო იყო. **იესო შესაფერისი იყო, რადგან (1) ის უცოდველია** (2 კორინთელთა 5:21) (სრულყოფილი და არ სჭირდება თავად ხსნა) და **(2) რადგან ღმერთიც არის და ადამიანიც.**

გამოსყიდვა უზრუნველყოფს იმას, რაც საჭიროა შენდობის საფუძვლად. ახლა ღმერთს შეუძლია აპატიოს ადამიანს, ვინც ინანიებს და სწამს მისი დაპირებების. ვერავინ, ვისაც შემეცნებული აქვს ჯვარზე შეწირული მსხვერპლი, ვერ იფიქრებს, რომ ცოდვა არ არის სერიოზული ღმერთისთვის.

გამოსყიდვა საშუალებას აძლევს ღმერთს გამართლებულად მიიჩნიოს ცოდვილი, რომელსაც სწამს აღთქმების, მაგრამ ამასთანავე დარჩეს სამართლიანი. (წაიკითხეთ რომაელთა 3:26). რომაელთა 3:20-26-ში მოცემულია ლოგიკური ახსნა, თუ როგორ მუშაობს გამოსყიდვა.

ულამაზესი მონაკვეთი, რომელიც აღწერს ღვთის წყალობას, მრავალი წლით ადრე დაიწერა გამოსყიდვის აღსრულების შემთხვევამდე. ეს არის 84-ე ფსალმუნი. იგი აღწერს თუ როგორ გვაპატიებს ღმერთი ცოდვას. ის საუბრობს იმაზე, თუ როგორ დასრულდა მისი რისხვა. ამას მოსდევს ძალიან საინტერესო განცხადება. მასში ნათქვამია: „წყალობა და ჭეშმარიტება შეხვდებიან ერთმანეთს, სიმართლე და მშვიდობა გადაჰკოცნიან ერთიმეორეს.“ ეს არის გამოსყიდვის გზით ხსნის შესანიშნავი სურათი. გამოსყიდვის გარეშე, ღვთის წყალობა შეიზღუდა იმ ჭეშმარიტებით, რომ ჩვენ ვართ დამნაშავენი. ღვთის სამართლიანობა კი მის მტრებად გვაქცევს, ნაცვლად იმისა, რომ მშვიდობა გვქონდეს მასთან.

ბიბლია გვეუბნება, რომ ღმერთის მიერ მოწოდებული ხსნის საშუალებები აბსოლუტურად ერთადერთი გზაა. თუ ადამიანი უარყოფს მადლით ხსნას ქრისტესრწმენის მეშვეობით, მისი გადარჩენა შეუძლებელია. (წაიკითხეთ მარკოზის 16:15-16; საქმეების 4:12; ებრაელთა 2:3).

ამიტომ ძალიან მნიშვნელოვანია მხოლოდ მადლით და მხოლოდ რწმენით მიღებული გადარჩენის შესახებ დოქტრინის ცოდნა. ხსნა მხოლოდ მადლითაა, რადგან ვერაფერს გავაკეთებთ ამის მოსაპოვებლად ან დამსახურებისთვის. ეს მხოლოდ რწმენით არის შესაძლებელი, რადგან ვერაფერს გავაკეთებთ ამის მისაღწევად. ჩვენ მხოლოდ ღმერთის აღთქმების დაჯერება შეგვიძლია.

► ვინ გადადგამს პირველ ნაბიჯს ადამიანის სახსნელად, ღმერთი თუ თავად ადამიანი?

პირველი მადლი

ღმერთმა გადადგა პირველი ნაბიჯები ცოდვილის სახსნელად. მან პატიების მზადყოფნა გამოავლინა ჯვარზე იესოს მსხვერპლად შეწირვით. ახლა ღვთის მადლი ცოდვილის გულში აღწევს, მას ცოდვებში ამხელს და პატიების სურვილს ბადებს მასში. (წაიკითხეთ ტიტეს 2:11; იოანეს 1:9; რომაელთა 1:20). ცოდვილი უძლურია დატოვოს თავისი ცოდვილი ცხოვრება ღმერთის დახმარების გარეშე (იოანეს 6:44). ღმერთი აძლევს ცოდვილს სახარების მიმართ რეაგირების შესაძლებლობას. თუ ადამიანი ვერ გადარჩა, ეს იმიტომ არ მოხდა, რომ მას არ ჰქონდა მადლი, არამედ იმიტომ, რომ მან არ უპასუხა მადლს, რომელიც ღმერთმა მისცა მას.

იესო მოკვდა მთელი მსოფლიოს ცოდვებისთვის და ღმერთს სურს, რომ ყოველი ადამიანი გადარჩეს. (წაიკითხეთ 2 პეტრეს 3:9; 1 იოანეს 2:2; 1 ტიმოთეს 4:10). ღვთის მადლი ყველას აძლევს პასუხის გაცემის შესაძლებლობას, მაგრამ ის არავის აიძულებს. ამიტომ ღმერთი ცოდვილს მოუწოდებს აირჩიოს მონანიება და რწმენა (მარკოზის 1:15).

მონანიება

► რა არის მონანიება?

მონანიება ნიშნავს, რომ ცოდვილი თავს დამნაშავედ მიიჩნევს და სასჯელის ღირსია და მზად არის მიატოვოს თავისი ცოდვები.

"დატოვებს ბოროტეული თავის გზას და უსამართლო კაცი თავის ზრახვებს; დაუბრუნდება უფალს და ის შეიწყალებს მას; და ჩვენს ღმერთს, რადგან ის მრავლის მიმტევებელია " (ესაიას 55:7).

მონანიება არ ნიშნავს იმას, რომ ცოდვილმა უნდა გამოასწოროს თავისი ცხოვრება და გახდეს მართალი, სანამ ღმერთი არ აპატიებს მას. ეს შეუძლებელია, მაგრამ ცოდვილს უნდა სურდეს, რომ ღმერთმა გაათავისუფლოს იგი ცოდვებისგან.

► ხსნა მადლით მიიღება, მაშ რატომ არის მონანიება საჭირო ხსნისთვის?

რწმენა არის ერთადერთი მოთხოვნა პატიებისთვის, მაგრამ რწმენა გადარჩენისთვის არ შეიძლება არსებობდეს მონანიების გარეშე. თუ ადამიანს არ სურს მოინანიოს, მას არ სურს ცოდვისგან გათავისუფლება.

თუ ღმერთმა აპატია ადამიანებს, რომლებიც განაგრძობენ ცოდვის ჩადენას და არ ინანიებენ, ეს მას შეურაცხყოფს, როგორც დედამიწის სამართლიან მსაჯულს.

მონანიება აუცილებელია, რადგან თუ ადამიანი არ მოინანიებს, ის არ აღიარებს ცოდვის

ბოროტებას. თუ მას არ ესმის, რატომ უნდა შეწყვიტოს ცოდვის ჩადენა, მაშინ მას არ ესმის, რატომ სჭირდება პატიება. თუ ადამიანი თავს ნამდვილად დამნაშავედ არ თვლის, გამართლების გარეშე და სასჯელის ღირსად, იგი არ მოინანიებს. თუ ის აღიარებს, რომ ცოდვილია, მაგრამ სურს რელიგია, რომელიც საშუალებას მისცემს მას ცოდვის ჩადენა განაგრძოს, მან არ მოინანია, რადგან სურს გააგრძელოს იმის კეთება, რამაც ის დამნაშავედ აქცია.

გადამრჩენი რწმენა

► თუ ადამიანს გადარჩენის რწმენა აქვს, რას ნიშნავს ეს, რომ მას სწამს?

(1) ის ხედავს, რომ საკუთარი თავის გასამართლებლად ვერაფერს გააკეთებს.

"ვინაიდან მადლით ხართ გადარჩენილები, რწმენის მეშვეობით, და ეს თქვენგანით კი არ არის, არამედ ღვთის ნიჭია, არა საქმეთაგან, რათა არავინ დაიკვებოს" (ეფესელთა 2:8-9).

ის აცნობიერებს, რომ არაფერი შეუძლია გააკეთოს (იმუშაოს), რომ ნაწილობრივ მაინც დაიმსახუროს ხსნა.

(2) მას სწამს, რომ ქრისტეს მსხვერპლი საკმარისია მისი პატიებისთვის.

"ის არის ჩვენი და არა მარტო ჩვენი, არამედ მთელი წუთისოფლის ცოდვების მიმტვევებელი" (1 იოანეს 2:2).

გამოსასყიდი მსხვერპლი ნიშნავს მსხვერპლს, რომელიც შესაძლებელს ხდის ჩვენს პატიებას. ჩვენი პატიებისთვის ქრისტეს მსხვერპლის გარდა, არაფერია საჭირო.

(3) მას სწამს, რომ ქრისტე აღსდგა მკვდრეთით, დაამარცხა ცოდვა და სიკვდილი.

"...თუ შენი ბაგით აღიარებ, რომ იესო უფალია, და შენი გულით ირწმუნებ, რომ ღმერთმა მკვდრეთით აღადგინა იგი, გადარჩები" (რომაელთა 10:9)

ცოდვისა და სიკვდილის დამარცხების ერთადერთი გზა იყო იესოს მკვდრეთით აღდგომა. იესო კვლავ გაცოცხლდა და დაამტკიცა სრული გამარჯვება ორივეზე.

(4) მას სწამს, რომ ღმერთი მას მხოლოდ რწმენის პირობით აპატიებს.

"თუ ვაღიარებთ ჩვენს ცოდვებს, მაშინ ის, სარწმუნო და მართალი, მოგვითმის ცოდვებს და განგვწმედს ყოველგვარი უკეთურებისაგან" (1 იოანეს 1:9).

თუ ის ფიქრობს, რომ სხვა პირობებიც არსებობს, მას აქვს მოლოდინი, რომ ნაწილობრივ გადარჩება საქმეებით და არა მთლიანად მადლით.

დარწმუნება

► როგორ შეიძლება ადამიანმა დანამდვილებით იცოდეს, რომ იგი გადარჩენილია?

ზოგიერთი ადამიანი დამოკიდებულია მათ გრძნობებზე, მაგრამ გრძნობები ცვალებადია და შეიძლება შეცდომაში შეგვიყვანონ.

ბიბლია გვეუბნება, რომ დანამდვილებით შეგვიძლია ვიცოდეთ, რომ გადარჩენილნი ვართ. შეიძლება დარწმუნებული ვიყოთ, რომ ღმერთმა მიგვიღო. ჩვენ არ უნდა ვიცხოვროთ შიშით, რადგან ღმერთის სული გვარწმუნებს, რომ ღვთის შვილები ვართ (რომაელთა 8:15-16).

ეს დარწმუნება იმდენად სრულია, რომ არ უნდა გვეშინოდეს განკითხვის დღის. (წაიკითხეთ 1 იოანეს 4:17). ზოგი ამბობს, რომ იმედი აქვს, რომ ისინი სამოთხეში მოხვდებიან, მაგრამ შეგვიძლია მივიღოთ ამაზე უკეთესი დარწმუნება. არ არის საკმარისი იმის დაჯერება, რომ ხსნა მთელ კაცობრიობისადმია შეთავაზებული; ადამიანმა უნდა იცოდეს, რომ თავად არის გადარჩენილი.

შეცვლილი ცხოვრება იმის დასტურია, რომ ადამიანი გადარჩა, მაგრამ ეს მტკიცებულებები თავიდანვე არ ვლინდება. ხსნის შედეგებს დრო არ ჰქონია, რომ გამოვლენილიყო. ამიტომ, მონანიების დროს შეცვლილი ცხოვრება არ არის დარწმუნების საფუძველი.

მორწმუნეს შეუძლია დარწმუნებული იყოს თავის ხსნაში, იცის რა, რომ ის მიჰყვებოდა ხსნის ბიბლიურ გზას. თუ ადამიანმა გულწრფელად მოინანია და ირწმუნა ისე, როგორც ბიბლია განსაზღვრავს, მას აქვს უფლება დაიჯეროს, რომ ღმერთი აპატიებს მას. როდესაც ადამიანი ინანიებს და სწამს, ღმერთი თავისი სულით მოწმობს, რომ ის გახდა ღვთის შვილი.

თუ ადამიანი ცდილობს შეიგრძნოს, რომ გადარჩენილია, მიუხედავად იმისა, რომ არ მოინანია, ის დაიბნევა და შესაძლოა თავი მოიტყუოს.

თუ ადამიანი (1) ნამდვილად მოინანიებს, (2) ენდობა ღვთის აღთქმას საღვთო წერილში და (3) მიიღებს სულის მოწმობას, ის არ მოტყუვდება. ეს დარწმუნება ემყარება ღვთის სიტყვას, რომელიც აბსოლუტურად სანდოა. ღმერთი ყოველთვის ასრულებს თავის აღთქმებს.

10 სიტყვა ხსნის ასპექტებისთვის

შერიგება: ეს სიტყვა ნიშნავს, რომ ვინც მტრები იყვნენ, კვლავ დაამყარეს მშვიდობა. ხსნის დროს ჩვენ ღმერთთან ვამყარებთ მშვიდობას. (წაიკითხეთ 2 კორინთელთა 5:19, რომაელთა 5:1¹¹).

---

¹¹ ამ მუხლებში საუბარია როგორც გამართლებაზე, ასევე შერიგებაზე

გამოსყიდვა: ეს სიტყვა ნიშნავს რომ ჩანაწერი გაიწმინდა. ხსნის დროს, ცოდვების შესახებ ჩვენი ჩანაწერი წაიშალა. (წაიკითხეთ ებრაელთა 8:12).

გამოსასყიდი მსხვერპლი: ეს სიტყვა ეხება იმას, რაც იყო მოცემული ვინმეს რისხვის ასარიდებლად. ხსნის დროს იესოს მსხვერპლშეწირვამ აგვარიდა ღვთის რისხვას, რომელიც ჩვენს წინააღმდეგ იყო. (წაიკითხეთ 1 იოანეს 2:2).

გათავისუფლება: ეს სიტყვა ნიშნავს, ვინმეს დახსნას სხვისი ძალაუფლებისგან. ხსნის დროს ჩვენ სატანისა და ცოდვის ძალაუფლებისგან გავთავისუფლდით. (წაიკითხეთ ლუკას1:74; რომაელთა 6:6, 12-18).

დახსნა: ეს სიტყვა ნიშნავს, რომ ვინმესთვის ფასი გადახდილია, რომ ის თავისუფალი იყოს. ხსნის დროს, იესოს სიკვდილი არის ფასი, რათა ცოდვების მონობისა და სასჯელისგან დახსნილები ვიყოთ. (წაიკითხეთ ეფესელთა 1:7; ტიტეს 2:14).

გამართლება: ეს სიტყვა ნიშნავს რომ ვინმე გამოცხადებულია მართლად ან უდანაშაულოდ. ხსნის დროს, დამნაშავე ცოდვილი მართლად ითვლება, რადგან მის ნაცვლად იესო ეტანჯა. (წაიკითხეთ 2 კორინთელთა 5:19; რომაელთა 5:1¹²).

განწმენდა: ეს სიტყვა ნიშნავს, რომ ვინმე გახდა წმინდანი. ხსნის დროს ცოდვილი ღვთის წმინდა შვილად იქცევა (მრავალი ეპისტოლე მორწმუნეებს მოიხსენიებს, როგორც „წმინდანებს“ ეფესელთა 1:1; კოლასელთა 1:1; ფილიპელთა1:1).

შვილად მიღება: ეს სიტყვა ნიშნავს რომ ვინმე სხვისი კანონიერი შვილი ხდება. ხსნის დროს ჩვენ ღვთის შვილები ვხდებით. (წაიკითხეთ იოანეს 1:12; ეომაელთა 8:15).

რეგენერაცია / ხელახლა შობა: ეს სიტყვა ნიშნავს, რომ ადამიანი თავიდან იწყებს ცხოვრებას. ხსნის დროს მორწმუნე ახალ ცხოვრებას იწყებს. (წაიკითხეთ ეფესელთა 2:1, იოანეს 7:38-39; გალატელთა 4:29; იოანეს 3:5).

დაბეჭდვა: ეს სიტყვა ნიშნავს იმას, რომ რაღაც არის მონიშნული (ბეჭედ დასმული) იმის საჩვენებლად, თუ ვინ ფლობს მას. ხსნის დროს ჩვენში მყოფი სულიწმიდა გვცნობს ჩვენ, როგორც ღმერთის კუთვნილებას. (წაიკითხეთ ეფესელთა 1:13).

შენიშვნა კლასის ლიდერისთვის: კლასის წევრი შეიძლება შეირჩეს ქვემოთ მოცემული ინფორმაციის ასახსნელად (შეცდომა, რომელიც თავიდან უნდა ავიცილოთ: რელიგია მონანიების გარეშე).

---

¹² ამ მუხლებში საუბარია როგორც გამართლებაზე, ასევე შერიგებაზე

შეცდომა, რომელიც თავიდან უნდა ავიცილოთ: რელიგია მონანიების გარეშე

არიან ადამიანები, რომლებიც ადვილად ფიქრობენ, რომ გადარჩენილნი არიან, როდესაც გაიგებენ, რომ ხსნა რწმენით მადლის მეშვეობით ხდება. მან გულწრფელად არ მოინანია, რადგან არ ესმოდა, რომ მას ეს სჭირდებოდა. ის არასდროს მიიჩნევდა თავს ცოდვილად, რომელიც იმსახურებს ღვთის განაჩენს. ის ფიქრობს, რომ მადლი ნიშნავს, რომ მას შეუძლია საკუთარი გზებით იაროს. იმის გამო, რომ იგი იღებს ქრისტიანობის ჭეშმარიტებას, ფიქრობს, რომ ის ქრისტიანია, თუმცა მას არანაირი გარდაქმნა არ ჰქონია. ის არასოდეს დათმობდა საკუთარ ნებას; ამის ნაცვლად, მან მიიღო ღმერთი, როგორც მისი ცხოვრების ნაწილი და დღესაც ძირითადად ცხოვრობს საკუთარი ნებით. როგორც წმინდა წერილებშია აღწერილი, ეს არ არის ღმერთთან გადამრჩენი ურთიერთობის დასაწყისი.

► კლასმა ორჯერ მაინც უნდა წაიკითხოს „მრწამსის აღიარება.“

მრწამსის აღიარება

იესო ქრისტეს სიცოცხლე, სიკვდილი და მკვდრეთით აღდგომა სამყაროს ცოდვების გამოსყიდვას წარმოადგენს. ყველა ადამიანი დამნაშავეა ცოდვაში და უძლურია თავი გადარჩინოს. ყველა ცოდვილს, ვინც ინანიებს, შეუძლია ღვთის წყალობა რწმენით მიიღოს. მორწმუნეს ეპატიება და ცოდვის ძალაუფლებისა და სასჯელისაგან თავისუფლდება. სულიწმიდა მორწმუნეს ცოდვილიდან ღმერთის წმინდა თაყვანისმცემლად ცვლის. ხსნის სხვა საშუალება არ არსებობს. მთლიანობაში ქმნილება გამოსყიდულია და საბოლოოდ აღდგება ღმერთის მიერ.

შენიშვნა კლასის ლიდერისთვის: ქვემოთ მოცემული ინფორმაციის ორი მონაკვეთი („ხსნა ძველ აღთქმაში“ და „მთელი ქმნილების ხსნა“) შერჩევითია. კლასს შეუძლია აითვისოს ის, თუ წევრებს აინტერესებთ ეს თემები.

ხსნა ძველ აღთქმაში

ძველ აღთქმაში ღმერთმა დაადგინა თაყვანისცემის სისტემა მსხვერპლშეწირვით. მსხვერპლშეწირვამ ვერ უზრუნველყო ხსნა, იესოს სიკვდილგან განცხვავებით. ბიბლია გვეუბნება, რომ „ვინაიდან ვაცთა და კუროთა სისხლით ცოდვების მოსპობა შეუძლებელია“ (ებრაელთა 10:4). მაშ რატომ ხდებოდა მსხვერპლშეწირვა? ეს იყო თაყვანისცემის ფორმები, რომლებიც განასახიერებდა ქრისტეს მსხვერპლს მომავალში (ებრაელთა 10:1).

ეს არ ნიშნავს, რომ ხსნა ახალი აღთქმის დრომდე არ იყო შესაძლებელი. როდესაც პავლე მოციქულმა განმარტა მოძღვრება მადლით გამართლების რწმენის მეშვეობით, მან აბრაამისა და დავითის მაგალითები მოიყვანა იმის საჩვენებლად, რომ ეს არ იყო ახალი იდეა

(რომაელთა 4:1-8). იესომ თქვა, რომ ნიკოდიმოსს უკვე უნდა ცოდნოდა ხელახლა შობის შესახებ, რადგან ის ძველი აღთქმის მასწავლებელი იყო (იოანეს 3:10). პავლემ ტიმოთეს უთხრა, რომ ძველი აღთქმის წმინდა წერილები მას ბრძენად აქცევდა ხსნის შესახებ ცოდნაში (2 ტიმოთეს 3:15). ასე რომ, სახარება ძველ აღთქმაში იყო ხელმისაწვდომი.

ძველი აღთქმის დროში იყვნენ ზოგიერთები, რომლებსაც ესმოდათ მადლი. მათ არ იცოდნენ გამოსყიდვის დეტალები ან როგორ იმოქმედებდა ის, მაგრამ მათ სჯეროდათ, რომ ღმერთმა მიტევების საფუძველი შექმნა. მსხვერპლშეწირვა ამ რწმენის გამოხატვის მხოლოდ ფორმა იყო, ისევე როგორც დღეს თაყვანისცემის ფორმები გვაქვს (მაგალითად, უფლის სერობა). მსხვერპლშეწირვა უსარგებლო იყო, თუ ის რწმენითა და მორჩილებით არ იყო მიტანილი, ისევე, როგორც ჩვენი თაყვანისცემის ფორმები არაფრის მომცემია, თუ ისინი არ წარმოადგენენ გულისა და ცხოვრების გამოხატვას.

ფსალმუნი 50 და ესაია 1: 11-18 ცხადყოფს, რომ მონანიება და რწმენა მნიშვნელოვანი იყო ძველი აღთქმის დროს.

მთელი ქმნილების ხსნა

როდესაც პირველმა ადამიანებმა შესცოდეს, წყევლამ მოიცვა მთელი ქმნილება (დაბადების 3:17). როდესაც ხსნა დასრულდება, ქმნილება აღდგება.

ხსნა იწყება გადარჩენილი ადამიანების სულიერი განახლებით. მორწმუნეები გადარჩნენ ცოდვისგან და ახლა ცხოვრობენ ღვთის კურთხევებში. ამასთან, მათ ჯერ არ განიცადეს ცოდვის წყევლის ფიზიკური ასპექტებისგან განთავისუფლება. მათ ჯერ კიდევ აქვთ სხეულები, რომლებიც ბერდებიან და იღუპებიან.

ბუნება კვლავ ცოდვის წყევლაშია. ჩვენ ის არ გვინახავს ისეთი, როგორც ღმერთმა თავდაპირველად შექმნა იგი. ჩვენ ვხედავთ ბუნებას, რომელიც სავსეა მავნე არსებებით და ერთმანეთთან კონფლიქტში მყოფი არსებებით. ჩვენს სამყაროში მრავალი არსება უნდა დაიხოცოს, რათა სხვებმა იცოცხლონ.

დგება დრო, როდესაც მთელი ქმნილება განახლდება (გამოცხადების 21:1; ებრაელთა 1:10-12). რომაელთა 8: 19-25-ში აღწერილია ქრისტიანული იმედი, სამყაროს ცოდვის წყევლისგან განთავისუფლების შესახებ.

გაკვეთილი 8 დავალებები

(1) წმიდა წერილის შესასწავლი ადგილების დავალება: თითოეულ სტუდენტს უნდა დაევალოს ქვემოთ ჩამოთვლილთაგან ერთ–ერთი ადგილი. შემდეგი გაკვეთილის წინ მან კლასში უნდა წაიკითხოს ეს ადგილი და დაწეროს აზრები იმის შესახებ, თუ რას ამბობს ის, ამ გაკვეთილში მთავარი განხილვის საგანთან დაკავშირებით.

- ეფესელთა 2:1-10
- ესაიას 1:11-18, ფსალმუნის 50
- რომაელთა 8:19-25
- რომაელთა 3:20-26

(2) ტესტი: შემდეგ მეცადინეობას დაიწყებთ მე-8 გაკვეთილის ტესტით. მოსამზადებლად კარგად შეისწავლეთ ტესტის საკითხები. სწავლების

(3) დავალება: არ დაგავიწყდეთ, რომ დაგეგმეთ და აცნობოთ თქვენი კლასის გარეთ ჩატარებული გაკვეთილების დრო.

8 გაკვეთილის ტესტი

- (1) რატომ არის ჯვარი დაბრკოლება მრავალი ადამიანისთვის?
- (2) როგორია ცოდვილის მდგომარეობის ოთხი ასპექტი?
- (3) რატომ შეურაცხყოფს გამოსყიდვის გარეშე პატიება, ღმერთს?
- (4) რა არის მონანიება?
- (5) თუ ადამიანს გადარჩენის რწმენა აქვს, რას ნიშნავს ეს, რომ მას სწამს?
- (6) რატომ განისაზღვრა იესო მსხვერპლად შესაწირად?
- (7) როგორ შეუძლია ადამიანს დანამდვილებით იცოდეს, რომ იგი გადარჩენილია?
- (8) შეარჩიეთ ხსნის ტერმინები სწორ ფრაზებთან:

—	გამოსყიდვა	A	გადახდილი ფასი
—	განწმენდა	B	ითვლება მართლად
—	გამოსყიდვა	C	საიდენტიფიკაციო ნიშანი
—	გათავისუფლება	D	მშვიდობა
—	ბეჭდის დასმა	E	რისხვის არიდება
—	შერიგება	F	სუფთა ჩანაწერი
—	გამოსასყიდი მსხვერპლი	G	გადარჩენა
—	შვილება	H	განწმენდა
—	ხელახლა დაბადება	I	გახდე ძე
—	დასაბუთება	J	ახალი ცხოვრება

გაკვეთილი 9

ხსნის საკითხები

გაკვეთილის მიზნები

(1) სტუდენტი შეძლებს განმარტოს:

- მორწმუნის ცოდვაზე გამარჯვების პრივილეგია და მნიშვნელობა.
- მადლი, რომელსაც ღმერთი უზრუნველყოფს გამარჯვებულ ცხოვრებისთვის.
- სულიერი ცხოვრება, რომელიც მოდის ქრისტესთან ურთიერთობიდან.
- ბიბლიური გაფრთხილებები მადლისგან დაცემის შესახებ.
- ქრისტიანული მრწამსის აღიარება ხსნის კონკრეტულ საკითხებთან დაკავშირებით.

(2) სტუდენტი იქონიებს ცოდვაზე გამარჯვების დიდ იმედს.

შესავალი

► წაიკითხეთ ერთად რომაელთა მე-6 თავი. რას გვეუბნება ეს მონაკვეთი ხსნის შედეგების შესახებ?

ხსნის მტკიცებულება

ხსნის პირადი დარწმუნება 1 იოანეს ეპისტოლეს ერთ-ერთი მთავარი თემაა. იოანემ ანბობს, რომ ეს იყო ამ წერილის დაწერის მიზეზი: “ეს მოგწერეთ თქვენ, ღვთის ძის სახელის მორწმუნეებს, რათა იცოდეთ, რომ გაქვთ საუკუნო სიცოცხლე” (5:13).

► რა უნდა გააკეთოს ადამიანი, თუ მას ეჭვი ეპარება, არის თუ არა ის გადარჩენილი?

მოციქულმა იცოდა, რომ იქნება დრო, როდესაც მორწმუნეს დასჭირდება დარწმუნება, რომ ის გადარჩენილია. ის გვიჩვენებს, რომ მორწმუნისთვის მართებულია ეძებოს მტკიცებულებები, რომელთა საფუძველზეც დარწმუნდება. მთელ ეპისტოლეში მან მოიყვანა მტკიცებულებების რამდენიმე მაგალითი და ამბობს: “ჩვენ ასე ვიცით” (1 იოანეს 2:3, 2:5, 2:29; 3:10, 3:14, 3:19, 3:24; 5:2, 5:18). ის ამბობს, რომ მორწმუნეებს შეუძლიათ ამ მტკიცებულებების გამოყენება თავიანთი გულის დასაჯერებლად (1 იოანეს 1:9).

მორწმუნის თვისება, რომელიც ყველაზე მეტად ხაზგასმულია 1 იოანეს ეპისტოლეში, არის ცოდვაზე გამარჯვება. მორწმუნის ნორმალური მდგომარეობა განზრახ ცოდვისგან განთავისუფლებული ცხოვრებაა. მოციქული ამბობს: „შვილნო ჩემნო, ამას გწერთ იმისათვის, რომ არ შესცოდოთ” (2:1). ამ სიტყვებით მოციქული აჩვენებს, რომ მორწმუნემ უნდა

იცხოვროს განზრახ ცოდვის გარეშე და ამბობს, ის წერს, რომ მათ აჩვენოს გამარჯვებული ცხოვრების მნიშვნელობა.

“ხოლო თუ ვინმე შესცოდავს, გვყავს შუამდგომელი მამის წინაშე მართალი იესო ქრისტე. ის არის ჩვენი და არა მარტო ჩვენი, არამედ მთელი წუთისოფლის ცოდვების მიმტევებელი” (2:1ბ-2).

აქ ის აღიარებს, რომ ცოდვა შეიძლება მოხდეს, თუმცა არა აუცილებლად. ის გვარწმუნებს, რომ თუ მორწმუნე შესცოდავს, ქრისტეს მსხვერპლს შეუძლია გამოისყიდოს ეს ცოდვა. ეს არ ნიშნავს, რომ მორწმუნეს შეუძლია ცოდვაში დაბრუნება და ავტომატურად ეპატიება მონანიების გარეშე. მუხლში უბრალოდ ნათქვამია, რომ მსხვერპლი ხელმისაწვდომია, ამავე დროს მთელი მსოფლიოსთვის. ჩვენ ვიცით, რომ მთელი მსოფლიო ავტომატურად არ არის გადარჩენილი. მონანიება აუცილებელია ნებისმიერი ცოდვის მისატევებლად, იმისდა მიუხედავად, იყო თუ არა ცოდვილი ერთ დროს მორწმუნე. თუ მორწმუნე შესცოდავს, მან უნდა მოინანიოს ღმერთთან ურთიერთობების გამო.

1 იოანეს შემდეგი მუხლებიდან ჩანს, რომ იგი ხაზს უსვამს იმას, რომ მორწმუნის უდიდესი განსხვავება არის განზრახ ცოდვაზე გამარჯვება. ფრჩხილებში მოცემულ ფრაზებს ემატება კომენტარები.

"იმით გავიგებთ, რომ შევიცანით იგი, თუ დავიცავთ მის მცნებებს. [ადამიანი, რომელიც არ ემორჩილება ღმერთს, არ აქვს ეს მტკიცებულება] ვინც ამბობს: შევიცანო იგი და მის მცნებებს არ იცავს, ცრუა და არ არის მასში ჭეშმარიტება (2:3-4).

"ყოველი ცოდვის ჩამდენი ურჯულოებასაც სჩადის და ცოდვა ურჯულოებაა. თქვენ იცით, რომ იგი გამოჩნდა, რათა ეტვირთა ჩვენი ცოდვები, და რომ მასში არ არის ცოდვა. ყოველი, ვინც რჩება მასში, არ სცოდავს. ვერც ერთი შემცოდე ვერ იხილავს და ვერ შეიცნობს მას (3:4-6).

"შვილებო, ნურავინ გაცდუნებთ. სიმართლის მოქმედი მართალია ისევე, როგორც ის არის მართალი. [არც ერთი ადამიანი არ შეიძლება იყოს მართალი, თუ ის ცოდვის ჩადენას განარბობს] ცოდვის ჩამდენი ეშმაკისგან არის, რადგან თავდაპირველად ეშმაკმა შესცოდა. ამისათვის გამოჩნდა ძე ღვთისა, რათა დაერღვია ეშმაკის საქმენი (3:7-8).

"ყოველი, ვინც ღვთისაგან არის შობილი, არ სჩადის ცოდვას, ვინაიდან მისი თესლი იმყოფება მასში და არ ძალუძს შეცოდება, ვინაიდან ღვთისაგან არის შობილი (3:9).

"ყოველი, ვინც ღვთისაგან არის შობილი, არ სჩადის ცოდვას, ვინაიდან მისი თესლი იმყოფება მასში [თუ ის არ იმყოფება ქრისტეში, ის შესცოდავს. თუ ის შესცოდავს, ის

წყვეტს ქრისტეში ყოფნას] და არ ძალუძს შეცოდება, ვინაიდან ღვთისაგან არის შობილი (3:24).

"ღვთის შვილნი რომ გვიყვარს, მაშინ ვგებულობთ, როდესაც გვიყვარს ღმერთი და ვიცავთ მის მცნებებს. ვინაიდან ღვთის სიყვარული ისაა, რომ ვიცავდეთ მის მცნებებს. ხოლო მისი მცნებები მძიმე როდია [ნამდვილი სიყვარული მორჩილებას აღძრავს. დაუმორჩილებლობა გვიჩვენებს სიყვარულის ნაკლებობას.] (5:2-3).

"ვინაიდან ყოველი ღვთისგან შობილი სძლევს წუთისოფელს. [მის ცდუნებებს და სულს] და ეს არის ძლევა, წუთისოფლის მძლეველი, ჩვენი რწმენა (5:4).

"ვიცი, რომ ყოველი, ვინც ღმერთისგან იშვა, არ სცოდავს; რადგან ღმერთისგან შობილი იცავს თავის თავს და ბოროტი არ ეკარება მას." (5:18).

ცოდვით, მე აქ ვგულისხმობ გარე ცოდვას, ამ სიტყვის საერთო გამოყენების შესაბამისად: ღვთის გამოვლენილი, დაწერილი რჯულის ნებაყოფლობითი დარღვევა; ღვთის ნებისმიერი მცნების დარღვევა, რომელიც ცნობილია იმ დროს. "ვინც ღმერთისგან არის შობილი", მიუხედავად იმისა, რომ ის რწმენით და სიყვარულით ცხოვრობს, ლოცვისა და მაღლიერების სულისკვეთებით, ცოდვას არა მხოლოდ არ სჩადის, არამედ არც კი შეუძლია შესცოდოს ამგვარად. სანამ მას სწამს ღმერთი ქრისტეს მეშვეობით და უყვარს იგი და მის წინაშე გულს ღვრის, მას არ შეუძლია ნებაყოფლობით გადალახოს ღვთის ნებისმიერი მცნება" ჯონ ვესლი, "ღვთისგან შობილთა დიდი პრივილეგია"

► მორწმუნის რა გამორჩეული მახასიათებლებია ამ მუხლებში?

ამ მუხლებიდან აშკარად ჩანს, რომ მორწმუნის გამორჩეული მახასიათებელია ის, რომ ის ღმერთის მორჩილებით ცხოვრობს. ცოდვაზე გამარჯვება მორწმუნის დიდი პრივილეგიაა.

შენიშვნა 1 იოანეს 1: 8-ზე

ზოგჯერ ადამიანები, რომლებიც უარყოფენ, რომ მორწმუნეს შეუძლია განზრახ ცოდვაზე გამარჯვებაში იცხოვროს, მოჰყავთ 1 იოანეს 1:8: "თუ ვამბობთ, რომ არა გვაქვს ცოდვა, თავს ვიტყუებთ და ჭეშმარიტება არ არის ჩვენში." მაგრამ რას ნიშნავს "გქონდეს ცოდვა"? ნიშნავს ეს იმას, რომ მორწმუნეებიც კი განაგრძობენ განზრახ ცოდვას? ეს არ შეესაბამება მესამე თავის განცხადებებს, რომელიც ზემოთაა ციტირებული. როგორ შეეძლო იოანეს ეს სიტყვები ეთქვა მესამე თავში, თუ მან მანამდე თქვა: "ყველა ადამიანი, მათ შორის ყველა მორწმუნეც, განაგრძობს ცოდვის ჩადენას"? ამას აზრი არ ექნებოდა.

კონტექსტი აჩვენებს მნიშვნელობას. მეშვიდე მუხლში აღთქმულია ცოდვისაგან განწმენდა. ეს განწმენდა მათთვისაა, ვინც "სინათლეში დადის", რაც ნიშნავს ჭეშმარიტების შესაბამისად

სიარულს, ღვთის მორჩილებაში. ისინი, ვინც ახლა ღვთის მორჩილებაში ცხოვრობენ, ქრისტეს სისხლით განწმენდილნი არიან წარსული ცოდვებისგან.

მაგრამ შეიძლება არსებობდეს ზოგი ადამიანი, ვინც უარყოფს, რომ შესცოდა და განწმენდა სჭირდება. ეს ის არის, ვინც ამბობს, რომ მათ "ცოდვა არ აქვთ" და საკუთარ თავს "ატყუებენ". ისინი აცხადებენ, რომ მათ არასოდეს შეუცოდავთ, ან რომ თავიანთი ცოდვის პრობლემა ქრისტეს გარეშე გადაწყვიტეს.

კვლავ მეცხრე მუხლში აღთქმული გვაქვს პატიება და განწმენდა. მეათე მუხლში ის კვლავ ამბობს, რომ ისინი, ვინც ამბობენ, რომ მათ "არ შეუცოდავთ", ეწინააღმდეგებიან თვით ღმერთს.

იოანე წერდა მათი შეცდომის შესასწორებლად, ვინც არ თვლიდა, რომ ქრისტეს მიერ განწმენდისა და პატიების მიღება სჭირდებოდათ - მათ, ვინც ფიქრობდა, რომ გადარჩენა არ სჭირდებოდათ. ის არ ამბობდა, რომ მორწმუნეებიც კი განაგრძობენ ცოდვის ჩადენას, რადგან ეს წინააღმდეგობაში მოვიდოდა მის მიერ ამ წერილში გაკეთებულ მთავარ აქცენტებთან და პირდაპირ მტკიცებებთან.

ღვთის მაღლი გამარჯვებული ცხოვრებისათვის

გამარჯვებაში ცხოვრება ყოველთვის ადვილი არ არის მემკვიდრეობითი ურჯულოებისა და ადამიანური სისუსტის გამო. ამის გამო ბევრს სჯერა, რომ განზრახ ცოდვის ჩადენის გარეშე ცხოვრება შეუძლებელია. მაგრამ ღვთის მაღლს ორივე პრობლემაზე აქვს პასუხი.

► რა არის მემკვიდრეობითი ურჯულოება?

მემკვიდრეობითი ურჯულოება არის ადამიანის ზნეობრივი ბუნების გაფუჭება, რაც მას დაბადებიდან ცოდვისკენ უბიძგებს. მოქცევის შემდეგ, მორწმუნე ებრძვის ცოდვისკენ მიდრეკილებას. მაგრამ ღმერთი მაღლს არამარტო ყოველდღიური გამარჯვებისთვის, არამედ მემკვიდრეობითი ურჯულოების განწმენდისთვისაც უზრუნველყოფს (1 თესალონიკელთა 5:23; 1 იოანეს 1:7; საქმეების 15:9). ცოდვილი ბუნება არ არის ისეთი მდგომარეობა, რომლითაც უნდა ვიცხოვროთ მთელი ჩვენი მიწიერი ცხოვრების განმავლობაში. იმისათვის, რომ იცხოვროს გამარჯვებული ცხოვრებით, მორწმუნე უნდა მივიდეს იქამდე, რომ უპირობოდ სრულად გადასცეს თავისი გული ღმერთს. ამ დროს ღმერთი წმენდს მის გულს, რათა მას შეეძლოს ღმერთის სრული სიყვარული.

► რა არის უძლურება?

უძლურებები არის ფიზიკური ან ფსიქიკური შეზღუდვები ან ნაკლოვანებები. ადამის ცოდვაში დაცემისა და განგრძობადი ცოდვით კაცობრიობის დაკნინების გამო, ჩვენ

გონებრივად, ფიზიკურად და ემოციურად უფრო სუსტები ვართ, ვიდრე ღმერთმა ჩაგვიფიქრა.

უძლურება ნიშნავს, რომ ჩვენ შეცდომებს დავუშვებთ. ჩვენ შეიძლება არ ვიცით რა არის სწორი მოქმედება ამა, თუ იმ სიტუაციაში. შეიძლება არასწორი მოსაზრებები გვექონდეს ადამიანთა გარკვეული ჯგუფების ან ეთნიკური ჯგუფების შესახებ. არასწორი იდეები ავტომატურად არ გამოსწორდება, როდესაც ადამიანი გადარჩენას იღებს. არასწორი იდეები იწვევს არასწორ ქმედებებს, რადგან თუ ადამიანი ცდება იმაში, რაც უნდა მოიმოქმედოს, ის არასწორად მოიქცევა.

სისუსტემ შეიძლება აიძულოს ადამიანი იბრძოლოს რამდენიმე მიზეზის გამო. შესაძლოა მან არ ისწავლა ბიბლიური პრინციპების გამოყენება. შესაძლოა მას არ აქვს შემუშავებული მეთოდები, რომლებიც დაეხმარება მას წინააღმდეგობა გაუწიოს იმპულსებს. შესაძლოა მას არ აქვს ყოველდღიური ჩვევები, რაც დაეხმარებოდა მას ძლიერად დარჩენაში. შესაძლოა მას არ ესმის სულში სიარულის მნიშვნელობა.

ჩვენ არ უნდა ვიჩქაროთ სხვების განსჯა, რადგან ყოველთვის არ ვიცით, როდის სცოდავენ ისინი განზრახ. ხშირად ადამიანები არასწორად იქცევიან სულიერი სიმწიფისა და ცოდნის ნაკლებობის გამო.

ოდესმე გქონიათ ისეთი ცდუნება, რომელიც გეგონათ, რომ სხვას არასდროს არავის ჰქონია? ოდესმე გიფიქრიათ, რომ მართლაცაა შესაძლებელი ცოდვაზე სრული გამარჯვებით ცხოვრება? ღმერთმა აღგვითქვა შთამაგონებელი მაღლი, რომელიც უფრო მეტად აკომპენსირებს ჩვენს სისუსტეს ცდუნებებში:

„არ შეგმთხვევიათ განსაცდელი, გარდა ადამიანურისა; და სარწმუნოა ღმერთი, რომელიც არ დაუშვებს, რომ თქვენს შესაძლებლობაზე მეტად გამოიცადოთ, არამედ განსაცდელში გამოსავალსაც მოგცემთ, რომ შესძლოთ ატანა" (1 კორინთელთა 10:13).

► რა არის ის რამდენიმე რამ, რაც ამ მუხლიდან გავიგეთ?

ეს მუხლი რამდენიმე მნიშვნელოვან რამეს გვეუბნება.

1. **ცდუნება მოდის ჩვენი ადამიანური ბუნების გამო.** ეს ნიშნავს, რომ ბრძოლა, რომელიც გაქვს, სინამდვილეში არ არის გამორჩეული და მხოლოდ შენი.
2. **ღმერთმა იცის ჩვენი შეზღუდულობა.** მან იცის, რამდენის გაძლება და გადატანა შეგვიძლია. ჩვენ სინამდვილეში არ ვიცით, რამდენს გავუძლებთ, მან კი იცის.

3. ღმერთი ზღუდავს ჩვენს წინააღმდეგ წამოსულ ცდუნებებს. მას სურს, რომ გამარჯვებულად ვიცხოვროთ. ამ მუხლის თანახმად, გამარჯვება ყოველთვის შესაძლებელია.
4. ღმერთი გვადლევს იმას, რაც გამარჯვებისთვის გვჭირდება. ის ქმნის "თავის დაღწევის გზას". ღმერთს სურს, რომ ჩვენ ვიცხოვროთ გამარჯვებულად. ის იძლევა მადლს გამარჯვებული ცხოვრებისათვის.

სულში ცხოვრება

► სტუდენტებმა უნდა მიმართონ რომაელების მე-8 თავს და ნახონ ამ ნაწილში გამოყენებული მუხლები.

რომაელთა მე-8 თავში მოცემულია მშვენიერი აღწერილობა სულის მოქმედების შესახებ მორწმუნის ცხოვრებაში. ბიბლია გვეუბნება, რომ ჩვენ ლოცვაც კი არ ვიცით ისე, როგორც უნდა ვიცოდეთ, მაგრამ სულიწმიდა ლოცულობს ჩვენი მეშვეობით.

ეს თავი მოგვითხრობს, თუ როგორ უნდა ვიცხოვროთ გამარჯვებული ცხოვრებით. ჩვენ არ ვიქნებით მსჯავრდებულნი, თუ ხორცის ნაცვლად სულს მივყვებით (მუხლი 1). ჩვენ შეგვიძლია შევასრულოთ ის სიმართლე, რომელსაც ღმერთი ელოდება ჩვენგან, რადგან ჩვენში მოქმედებს სულიწმიდის ძალა (მუხლი. 4).

თუ ადამიანს ცოდვილი ბუნება აკონტროლებს, მას არ შეუძლია ღმერთს აამოს (მუხლი 8). ის მსჯავრდებულია (მუხლი 1) და მისჯილი აქვს მას ღმერთის მიერ ("სიკვდილი" მუხლი 13). მაგრამ სულიწმიდის ძალით და ხელმძღვანელობით ჩვენ შეგვიძლია დავასრულოთ ცოდვილი ქმედებები (მუხლი 13-14).

ცოდვაზე გამარჯვების გადაუდებლობა

ზოგჯერ ისმის შეკითხვები, როგორიცაა:

1. ნამდვილად საჭიროა ქრისტიანისთვის ცოდვაზე გამარჯვება?
2. რა ემართება მორწმუნის ღმერთთან ურთიერთობას, თუ ის ცდუნებას ნებდება?
3. შესაძლებელია თუ არა ადამიანმა დაკარგოს ხსნა მისი მიღების შემდეგ?

ადრეული ეკლესია თვლიდა, რომ ადამიანი კარგავს ხსნას, თუ იგი განზრახ აუჯანყდა ღმერთს. ადრეულმა პასტორებმა გააფრთხილეს თავიანთი ხალხი იმის შესახებ, რომ აუცილებელია რწმენით გამარჯვებული ცხოვრება, რადგან ბიბლია შეიცავს ბევრ ასეთ გაფრთხილებას.

ცოდვილის მოქცევის დროს ის ინანიებს იმ ცოდვებს, რომლებსაც ხვდება, რომ ჩაიდინა. როდესაც ის ღმერთთან ურთიერთობაში ცხოვრობს, ის ხედავს თავისში განსახორციელებელ სხვა ცვლილებებაც. ეს შეიძლება იყოს ქმედებები, ჩვევები, გართობა ან სიტყვები, რომლებიც ღმერთს არ მოსწონს. ბიბლიაში ნათქვამია: "განვიწმიდოთ ხორცისა და სულის ყოველგვარი ბიწისაგან, ღვთის მოშიშებით აღვასრულოთ სიწმიდე" (2 კორინთელთა 7:1).

რა მოხდება, თუ მორწმუნე გადაწყვეტს, რომ არ სურს შეცვალოს ის, რასაც ახლა ხედავს, რომ არასწორია? რა მოხდება, თუ ის გადაწყვეტს დაუბრუნდეს ცოდვებს, რომლებიც მოინანია, როდესაც მან გადარჩენა მიიღო?

ზოგჯერ ადამიანები ასე ამბობენ:

- „თუ მარადიული სიცოცხლე ნამდვილად მარადიულია, ის ვერასოდეს დაიკარგება.“
- „თუ ჩვენ დახსნილნი ვართ მაღლით და არა ჩვენი საქმეებით, მაშინ ცხადია, ვერაფრით დავკარგავთ ხსნას“
- „უძლები შვილი კვლავ მამის ძე იყო, მაშინაც კი, როდესაც ის შორეულ ქვეყანაში იყო მამის წინააღმდეგ აჯანყების შემდეგ.“
- „მას შემდეგ, რაც ღმერთმა ხსნა უფასო საჩუქრად მოგვანიჭა, ის მას უკან აღარასოდეს წაიღებს.“

ამგვარმა აზროვნებამ ათასობით ადამიანს გაუადვილა მოქცევის შემდეგ ცოდვაში დაბრუნება, ფიქრობენ, რომ ისინი დაცულები არიან ცოდვაზე გამარჯვების გარეშე. მნიშვნელოვანია იმის გაგება, თუ რას გვასწავლის ბიბლია მორწმუნე ადამიანის დაცულობის შესახებ.

ქრისტეში ცხოვრება

იოანეს 15: 2-10-ში მოყვანილია ვაზისა და ლერწმის ცნობილი იგავი. ის პასუხობს რამდენიმე მნიშვნელოვან კითხვას.

როგორ ვრჩებით ქრისტეში? „თუ ჩემს მცნებებს დაიცავთ, ჩემს სიყვარულში დარჩებით“ (მუხლი 10). ქრისტეში ყოფნის შეწყვეტა ნიშნავს, რომ ადამიანმა შეწყვეტა მისი მორჩილება. რა მოხდება შემდეგ?

“ვინც ჩემში არ დარჩება, გარეთ გადაიგდება, როგორც ლერწი, და დაჭკნება. მოაგროვებენ მათ, ცეცხლში ჩაყრდნენ და დაიწვება” (მუხლი 6). თუ ადამიანი შეწყვეტს მორჩილებას და ამით შეწყვეტს ქრისტეში ყოფნას, მას უკუაგდება. ლერწმის დაწვის მაგალითი გვიჩვენებს სრულ უარყოფას.

„თქვენ ჩემში დარჩით, მე კი - თქვენში. როგორც ლერწი ვერ მოისხამს ნაყოფს თავისით, თუ ვაზზე არ დარჩება, ისევე თქვენც, თუ ჩემში არ დარჩებით” (მუხლი 4). „ყოველ უნაყოფო ლერწს ჩემში ის მაშორებს” (მუხლი 2). თუ ქრისტეში არ ვიმყოფებით მორჩილებით, ვერ გამოვიღებთ ნაყოფს. ნაყოფის გამოღება ნიშნავს ცხოვრებას, რომელიც იცვლება, იკურთხება და მოიმართება ღვთის მადლით. თუ ადამიანი არ ემორჩილება ღმერთს, ის გამოეყოფა იმ ცხოვრების დინებას, რომელსაც ღმერთი უზრუნველყოფს და აღარ შეეძლება ღვთის მადლით ცხოვრება. ის, ვინც არ იძლევა ნაყოფს, უკუგდებულა.

ხსნა არის მადლის უფასო საჩუქარი, მაგრამ ის არ არის საჩუქარი, რომელსაც შეიძლება ფლობდე მის მომცემთან ურთიერთობის გარეშე. თუ სალი, ვილის წიგნს მისცემს და ის ნამდვილად მისია, ვილის შეუძლია ეს წიგნი განკარგოს როგორც სურს. სალის სურს, რომ ვილიმ წაიკითხოს წიგნი, მაგრამ რომც არ წაიკითხოს, მას უკან ვეღარ გამოართმევს. ვილიმ შეიძლება წიგნი წვიმაში დატოვოს, ან გაანადგუროს, ან გამოიყენოს მწერების მოსაკლავად. სალის უკან გამორთმევა აღარ შეუძლია, რადგან მან ის უკვე აჩუქა მას. ვილის წიგნის ფლობა არ არის დამოკიდებული მის სალისთან ურთიერთობაზე. მაშინაც კი, თუ ის სალის მტერი გახდება, წიგნი მაინც აქვს.

ვაზის და ლერწების შესახებ იგავი გვიჩვენებს, რომ ხსნა განსხვავდება საჩუქრისგან, რომელსაც ადამიანი შეინარჩუნებს, მის მიმცემთან ურთიერთობის გარეშე. ქრისტე ვაზს ჰგავს, რომელიც გვაცოცხლებს (იოანეს 15:6). ხსნა ურთიერთობის საშუალებით ხდება. ბიბლია არსად გვეუბნება, რომ ჩვენ შევინარჩუნებთ ხსნას, რაც არ უნდა გავაკეთოთ. მისგან განშორება ხსნისგან განშორებაა. ჩვენ ვაგრძელებთ ამ გადამრჩენ ურთიერთობას ღმერთის მორჩილებით (იოანეს 15:10).

თანამედროვე ილუსტრაცია შეიძლება იყოს ნათურა და ელექტროენერგია. ნათურას აქვს სინათლე, ხოლო ელექტროენერგია მიედინება მასში. ნათურას არ შეუძლია შეინარჩუნოს სინათლე, თუ იგი გამორთულია ენერჯის წყაროდან. ანალოგიურად, ჩვენ გვაქვს საუკუნო სიცოცხლე ქრისტესთან ურთიერთობით. მისი ცხოვრება ჩვენში მოედინება. ჩვენ ვერ შევინარჩუნებთ ამ ცხოვრებას, თუ მას დავშორდებით.

ბიბლიური გაფრთხილებები

ზოგი ამბობს, რომ არ არსებობს საშუალება, რომ წაიშალოს სახელი სიცოცხლის წიგნიდან, მას შემდეგ რაც ის იქ უკვე ჩაიწერა. მაგრამ სახელის ამოშლის ერთი გზა მაინც არსებობს:

"თუ ვინმე რამეს მოაკლებს ამ წინასწარმეტყველების წიგნის სიტყვებს, ღმერთი წაართმევს მას წილს სიცოცხლის ხისგან, წმიდა ქალაქიდან და იქიდან, რაც ამ წიგნშია ჩაწერილი."
"(გოცხადება 22:19)

ძალიან ცოტა ადამიანია დამნაშავე იმაში, რომ მათ პირდაპირი გაგებით მოაკლეს ნაწილი გამოცხადების წიგნს. თუმცადა, ხაზგასმით აღინიშნა, რომ სახელის წაშლა შესაძლებელია „სიცოცხლის წიგნიდან“.

წმინდა წერილი გვაფრთხილებს, რომ ერთხელ გადარჩენილ ადამიანს შეუძლია დაკარგოს ხსნა ცოდვის მიერ საბოლოოდ დამარცხების გამო. “გამარჯვებული შეიმოსავს თეთრ სამოსლებს და მის სახელს არ ამოვშლი სიცოცხლის წიგნიდან, და ვაღიარებ მის სახელს ჩემი მამის წინაშე და მისი ანგელოზების წინაშე” (გამოცხადება 3:5) მრავალი დაპირება ეძლევა ეკლესიებს „გამოცხადებაში“ და ბევრი მათგანი ხსნას ეხება (იხილეთ 2:11), თუმცა ყველა დაპირება მორწმუნის მიერ ცოდვის დაძლევაზეა დამოკიდებული. ეს გადარჩენილი ხალხია, მაგრამ მათი ხსნა დაიკარგებოდა, თუ მათ ცოდვა დაძლევა.

ერთ დროს პავლე შიშობდა, რომ თესალონიკში მისმა მოქცეულებმა შეიძლება უარი თქვან თავიანთ რწმენაზე. მან თქვა, რომ თუ ეს მოხდებოდა, მისი შრომა ფუჭი გამოდგებოდა (1 თესალონიკელთა 3:5). ეს ცხადყოფს, რომ მორწმუნე შეიძლება იმდენად დაშორდეს თავის რწმენას, რომ მისი თავდაპირველი მოქცევა უშედეგო გამოდგეს.

2 პეტრეს 2:18-21-ში ვხვდებით, რომ არსებობენ ცრუ მასწავლებლები, რომლებიც ატყუებენ ზოგიერთ მორწმუნეს, რომლებიც „უფლისა და მაცხოვრის იესო ქრისტეს ცოდნით სოფლის სიბილწეებს ჩამოცილდნენ.“ ამ ყოფილმა მორწმუნეებმა „იცოდნენ სიმართლის გზა“, მაგრამ მიატოვეს იგი. ამ ტექსტში ნათქვამია, რომ უმჯობესი იქნებოდა არ შეეცნოთ სიმართლის გზა, ვიდრე შეეცნოთ და უკუქცეულიყვნენ მათთვის გადაცემული წმიდა მცნებისაგან. ეს გვიჩვენებს, რომ შესაძლებელია ადამიანმა დაკარგოს ხსნა ცოდვაში დაბრუნებით. თუ ადამიანისთვის შეუძლებელი იქნებოდა ხსნის დაკარგვა, ის არასდროს იქნებოდა უარეს მდგომარეობაში, ვიდრე იყო გადარჩენის მიღებამდე.

შვილობა შეიძლება შეიცვალოს. ჩვენ ოდესღაც ეშმაკის შვილები ვიყავით (იოანეს 8:44). და რისხვის შვილები, (ეფესელთა 2:2). მაგრამ ეს შვილობა შეიცვალა, როდესაც ღმერთმა გვიშვილა. უძლებმა ძემ დაკარგა შვილობის ყველა უპირატესობა, სანამ მამამისისგან გაუცხოებული იყო. როდესაც ის დაბრუნდა, მამამისმა მასზე თქვა, რომ მკვდარი იყო (ლუკას 15:32).

„ის, ვისაც სჯერა, რომ შეიძლება დაკარგოს რწმენა და ეშინია, რომ შეიძლება დაეცეს, მას არ აკლია საჭირო კომფორტი და არ ტანჯავს შინაგანი შფოთვა. საკმარისია ნუგეშისცემა და შფოთვის აღმოფხვრა, როდესაც მან იცის, რომ სატანას ძალაუფლების, ცოდვის, ქვეყნიერების ან მისი ხორცის სისუსტის გამო არ დაკარგავს რწმენას, თუ იგი ნებაყოფლობით არ ემორჩილება ცდუნებას და უზულებელყოფს მისი ხსნის კეთილსინდისიერად განხორციელებას “

ჯეიმს არმინიუსი, ნაწყვეტი ზოგიერთი სტატიიდან, "ხსნის გარანტიების შესახებ"

ღმერთს სურს, რომ მორწმუნეებმა თავი უსაფრთხოდ იგრძნონ, მაგრამ არა მათ გრძნობებზე და ყალბ დარწმუნებებზე დაყრდნობით, ეს მათ რეალური საფრთხის წინაშე დააყენებს. ჩვენ არ უნდა დავპირდეთ მორწმუნეებს ისეთი რამ, რასაც ღმერთი არ გვპირდება. ის არ დაგვირება, რომ ჩვენ დაცულები ვიქნებით და არ დაგვარგავთ ხსნას, რაც არ უნდა ჩავიდინოთ. ის გვპირდება, რომ გაგვიძღვება და საშუალებას მოგვცემს ვიცხოვროთ ცოდვაზე გამარჯვებით. ეს საკმარისი დარწმუნებაა ჩვენთვის, რომ შიშისგან განვთავისუფლდეთ.

ზოგჯერ მორწმუნეებს ეჭვი ეპარებათ მათი ხსნის თაობაზე. ისინი შეიძლება დარწმუნებულები იყვნენ, რომ ერთ დროს იყვნენ გადარჩენილები, მაგრამ ეჭვობენ, იმყოფებიან კი კვლავ ღმერთთან დამხსნელ ურთიერთობაში. ბიბლია ეჭვს არ გვიტოვებს ამ მნიშვნელოვან საკითხში. ღვთის ნებაა, რომ მორწმუნე იმდენად დარწმუნებული იყოს თავის ხსნაში, რომ ჰქონდეს "გაბედულება განკითხვის დღეს," (1 იოანეს 4:17). იმის დაუფიქრებლად, გაივლის თუ არა იგი ღმერთის გამოცდას.

როდესაც მორწმუნეს ეჭვი ეპარება, მან უბრალოდ არ უნდა უგულებელყოს ისინი, რადგან დარწმუნებულია, რომ ერთ დროს ჰქონდა გადარჩენა. მიზანშეწონილია „კამოიკვლიოთ საკუთარი თავი, ხართ თუ არა რწმენაში“ (2 კორინთელთა 13:5). თუ ადამიანმა იცის, რომ ის გადარჩა ხსნის ბიბლიური ნაბიჯების მიყოლით, და რომ ის რჩება ქრისტეში მასთან მორჩილ ურთიერთობაში, მას შეუძლია დარწმუნებული იყოს, რომ აქვს სულიერი ცხოვრება.

შენიშვნა კლასის ლიდერისთვის: შეიძლება კლასის სხვადასხვა წევრების არჩევა ქვემოთ მოცემულ ორ ბლოკში ინფორმაციის ასახსნელად. ("შეცდომის თავიდან აცილება: დაბალი მოლოდინი" და "რატომ არის ეს მნიშვნელოვანი") და ქვემოთ ("პრაქტიკული მითითებები გამარჯვებული ცხოვრებისათვის") ბოლო მონაკვეთი.

შეცდომის თავიდან აცილება: დაბალი მოლოდინი

ცოდვაზე გამარჯვება ხალხისთვის შეუძლებელი ჩანს ორი მიზეზის გამო: უძლურება და მემკვიდრეობითი ურჯულოება. უნდა გვახსოვდეს, რომ ღმერთი არ გვსჯის ადამიანური შეზღუდულობების გამო. ღმერთი თავისი სულით გვამლევს ძალას, რომ მისი ნება შევასრულოთ. უძლურების ქონა არ არის ცოდვა და არცერთმა ადამიანმა არ უნდა სცოდოს უძლურების გამო.

მემკვიდრეობითი ურჯულოების გავლენა მოქცევის შემდეგაც გრძელდება, მაგრამ ღმერთი განწმენდის წყალობას გვთავაზობს. ჩვენ არ ვართ დამნაშავენი იმაში, რომ მემკვიდრეობითი ურჯულოებით დავიბადეთ, მაგრამ ეს ჩვენი დანაშაულია, თუ მას შევინარჩუნებთ. ასე რომ, არც უძლურებამ და არც მემკვიდრეობითმა გარყვნილებამ არ უნდა დაგვაკარგინოს გამარჯვებულად ცხოვრების იმედი.

ქრისტეს რწმენის მეშვეობით, მასთან ვართ გაერთიანებულნი. ჩვენ მას ვიცნობთ მის სიკვდილსა და აღდგომაში და ჩვენთვის ეს ნიშნავს სიკვდილს ცოდვისთვის და აღდგომას ახალი სიცოცხლისთვის. ის ჩვენშია და ჩვენ მასში ვართ. ქრისტიანული ცხოვრება მხოლოდ ის არ არის, რომ ჩვენ ვცდილობთ მივბამოთ მის მაგალითს და გავაკეთოთ, რაც შეგვიძლია. ქრისტიანულ ცხოვრებაში ქრისტე ცხოვრობს ჩვენში. ის ცოდვაზე გამარჯვებული იყო, როდესაც დედამიწაზე დადიოდა და ის დღესაც გამარჯვებულად ცხოვრობს ჩვენში.

რატომ არის ეს მნიშვნელოვანი

დიდი ქალაქის ქუჩის გასწვრივ ბორდიურზე ზის ღარიბი ქალი ძონძებში ჩაცმული. თმა აქვს გაწეწილი და ჭუჭყში აბურდული. მისი კანი ბინძური და გაჭკვარტლულია. იგი უიმედოდ და სასოწარკვეთილი ზის. მოულოდნელად, დიდი მღელვარება ატყდა და მოსახვევიდან გამოჩნდა დიდებული უფლისწული თავის დიდებულებთან ერთად. უფლისწული ლამაზი, ძლიერი და კეთილია! როდესაც მისი ეტლი გადის იმ ადგილს, სადაც ბინძური ქალი ზის, უფლისწული მეეტლეს უბრძანებს: "გააჩერე"

როდესაც ეტლი გაჩერდა, უფლისწულმა თავის მსახურებს უთხრა: „ის ქალი, რომელიც ბორდიურზე ზის, ის ქალია, ვინც მინდა ცოლად მოვიყვანო!“

ახლა სცენა იცვლება. მოდით შევიხედოთ სასახლეში ქორწილის დღეს. რას ვხედავთ? ჭუჭყიანი ქალი კვლავ ძონძებში ჩაცმულია, აბურდული და ბინძური თმებით. მის გარშემო მოახლე ქალები არიან საქორწინო კაბით, საპონითა და სუნამოთი, მაგრამ პატარძალი არ არის დაინტერესებული, რომ თავად მოემზადოს ქორწილის დღისთვის. ერთ-ერთი ქალბატონი იკითხავს: „ჩემო ქალბატონო, არ გასურთ მოემზადოთ ქორწილისთვის?“ პატარძალი პასუხობს: „ასე გამოვუყურებოდი, როდესაც მან დამინახა და ცოლად მოყვანა მოინდომა, ამიტომ ვფიქრობ, მნიშვნელობა არ აქვს ახლა როგორ გამოვიყურები.“

ჩვენ შოკირებული ვიქნებოდით ასეთი დამოკიდებულებით. ვინაიდან უფლისწულს უყვარს ის, მას არ სურს, რომ ის თავის ძველ მდგომარეობაში დარჩეს. იმის გამო, რომ უფლისწულს შეუყვარდა ის მაშინ, როდესაც ის არ იყო მიმზიდველი, ქალს უნდა სურდეს, რომ საუკეთესოდ გამოიყურებოდეს მისთვის.

ღმერთმა შეგვიყვარა, როდესაც ცოდვილები ვიყავით, მაგრამ ეს არ ნიშნავს, რომ ცოდვას არ აქვს მნიშვნელობა. რადგან მას ვუყვარვართ, მას სურს შეცვალოს ჩვენი მდგომარეობა. რადგან მას ვუყვარვართ, უნდა გვინდოდეს მივიღოთ ისეთი გარეგნობა და ხასიათი, რომელიც მას აამებს.

პრაქტიკული მითითებები გამარჯვებული ცხოვრებისათვის

მთელ მსოფლიოში ქრისტიანული ჭეშმარიტება ერევა ცრურწმენას. ზოგი ცოდვაზე გამარჯვებას განმეორებით ლოცვებით, ემოციური გამოცდილებით და ბოროტი სულების საყვედურით ასწავლის (რომლებიც ითვლება, რომ ხდება გარკვეული ცოდვების მიზეზი), თვითგვემა, გარკვეული თილისმების ტარება, სახლის გარშემო სულიერი სიმბოლოების განთავსება ან სხეულის სპეციალური ზეთით ცხება. ეს არის გამარჯვება „სულიერი მაგიის საშუალებით“!

ზოგი ცოდვაზე გამარჯვებასაც ძალიან მარტივად ასწავლის. ისინი ამბობენ, რომ ხსნის განცდა და სულიწმიდით ავსება გაანადგურებს ცოდვის ძალას. ისინი ხაზს ვერ უსვამენ სულიერი ზრდის, დისციპლინისა და მუდმივი სიფხიზლის საჭიროებას.

მათ, ვინც ვერ ახერხებს ქვეყნიერებასა და ცოდვაზე თანმიმდევრულ გამარჯვებას, გულწრფელად უნდა დაუსვან საკუთარ თავს შემდეგი კითხვები:

1. **მე ხელახლა ნამდვილად დავიბადე?** მოვკვდი ჩემი ძველი ცხოვრებისთვის; მოვინანიე და მივატოვე? მაქვს ახალი ცხოვრება ქრისტეში - ახალი დამოკიდებულება, ახალი სურვილები, ახალი წყურვილი ღვთის საქმეების მიმართ (2 კორინთელთა 5:17)? დამკვიდრდა ქრისტე ჩემს გულში სულიწმინდის მეშვეობით? ვცდილობ მხოლოდ ადამიანის ნების საშუალებით დავძლიო ცოდვა, თუ დამოკიდებული ვარ ღვთის ძალაზე, რომელიც ჩემში ცხოვრობს (გალატელები 2:20)?
2. **ვიმარხავ გულში ღვთის სიტყვას?** მეფსალმუნე ამოწმებდა: „გულში ჩავიმარხე შენი სიტყვები, რათა არ შეგცოდო“ (ფსალმუნი 118:11). ჩვენ უნდა ვიკვებოთ ღვთის სიტყვით, რადგან ახალშობილი მშვიერი ბავშვი დედის რძით იკვებება (I პეტრეს 2: 2).
3. **ვთვლი თავს მართლაც მკვდრად ცოდვისთვის და ცოცხლად ღმერთისთვის?** „თქვენც ასევე შერაცხეთ თქვენი თავი ცოდვისათვის მკვდრებად და ღვთისათვის ცოცხლებად ქრისტე იესოში“ (რომაელთა 6:11). უარვყოფ თუ არა ცდუნებას დარწმუნებით, რომ მას ჩემზე ძალა არ აქვს?
4. **ვარ ღმერთზე მინდობილი გასამარჯვებლად?** მოციქულმა იოანემ თქვა, რომ ღვთის ოჯახში დაბადებული ადამიანი „ამარცხებს ქვეყნიერებას. და ეს არის ძლევა, და წუთისოფლის მძლეველი - ჩვენი რწმენა“ (I იოანე 5: 4). მოციქულმა პავლემ თქვა, რომ ის არასოდეს არაფერზე დადებს იმედს, გარდა იესოს ჯვრისა, რადგან ჯვრის გამო ხდება, რომ წუთისოფლის რაღაცეები კარგავენ ძალას, რომ მიზიდავდნენ და მაკონტროლებდნენ (გალატელები 6:14). ჩვენთვის შეუძლებელი იქნება გამარჯვებით თანმიმდევრული ცხოვრება, თუ დავივიწყებთ ყველა სიმართლის წყაროს - იესოს.

5. **ყოველდღე ვიმოსები უფალ იესოს რწმენით და უგულებელყოფ ცოდვას?** იმის მიუხედავად, თუ სად ვართ ჩვენ ქრისტიანულ გზაზე, გამარჯვება არასოდეს არის ავტომატური. მე შეგნებულად უნდა მივიღო იესოს დამოკიდებულება ცოდვისადმი და მივყვე მის მაგალითს. (რომაელები 13:14, ეფესელთა 4:24)
6. **ვიმოსები, თუ არა ღვთის სულიერი საჭურველით?** ცხოვრების ბრძოლის ველზე ბევრი მორწმუნე დაჭრილია სატანის ცეცხლოვანი ისრით, მხოლოდ იმიტომ, რომ ისინი უყურადღებოდ იქცევიან თავიანთი სულიერი დაცვის მიმართ (ეფესოელები 6:11).
7. **ვვარჯიშობ თვითდისციპლინაში?** რაც არ უნდა ზრდასრულები ვიყოთ ჩვენს რწმენაში, ყოველთვის იქნება თვითდისციპლინის საჭიროება. ვავარჯიშებ ჩემს სხეულს და ვაყენებ მას დისციპლინის ქვეშ? ბუნებრივი, ღმერთისგან მოცემული მადა (მაგალითად, ჭამის, ძილისა და სექსის სურვილი) უნდა კონტროლდებოდეს, რათა ისინი ჩემი ახლად დაბადებული სულის მიზნებს მოემსახურონ. მას შემდეგ, რაც ჩემი სხეული ცოდვამ გარყვნა, მისი სურვილები დაუბალანსებელია. დაუშვებელია ხორცის მმართველობა; ის უნდა ემსახურებოდეს სულს. პავლემ თქვა, ვთრგუნავ და ვიმონებ ჩემს სხეულს, რათა სხვებს რომ ვუქადაგებ, თვითონ უღირსი არ აღმოვჩნდე (1 კორინთელთა 9: 25-27). ეს დისციპლინა აუცილებელია თითოეული ქრისტიანისთვის.
8. **ვეცხოვრობ მორჩილებაში?** „იარეთ სინათლეში“ - ეს არის იოანე მოციქულის შეგონება (1 იოანე 1: 7). რადგან უამრავი ხაფანგი, დაბრკოლება ქვები და საშიში ადგილებია სამოთხისკენ მიმავალ გზაზე, ჩვენ ყოველთვის უნდა ვიართო ღვთის სიტყვის სინათლეზე (ფსალმუნი 118: 105)) და სულიწმიდის თანდასწრებაში (იოანე 14:26). მორჩილება გვპირდება იმას, რომ იესოს სისხლი დაგვიცავს სიწმიდეში. სიბნელეში სიარული იწვევს დაბრკოლებას, დაცემას და საბოლოოდ სიკვდილს მათთვის, ვინც მობრუნებაზე უარს ამბობს.

► კლასმა ორჯერ მაინც უნდა წაიკითხოს „მრწამსის აღიარება.“

მრწამსის აღიარება

თითოეული მორწმუნის პრივილეგია და მოვალეობაა იცხოვროს ცოდვაზე გამარჯვებულმა. მორწმუნეს აქვს სიცოცხლე ქრისტესთან ურთიერთობებიდან გამომდინარე. მორწმუნე, რომელიც უარყოფს ღვთის ნებას და უბრუნდება ცოდვას, არღვევს ღმერთთან გადამრჩენ ურთიერთობას. ღმერთი გვაძლიერებს მაღლს, ამიტომ მორწმუნეს შეუძლია გადალახოს ყველა ცდუნება.

გაკვეთილი 9 დავალებები

(1) წმიდა წერილის შესასწავლი ადგილების დავალება: თითოეულ სტუდენტს უნდა დაევალოს ქვემოთ ჩამოთვლილთაგან ერთ–ერთი ადგილი. შემდეგი გაკვეთილის წინ მან კლასში უნდა წაიკითხოს ეს ადგილი და დაწეროს აზრები იმის შესახებ, თუ რას ამბობს ის, ამ გაკვეთილში მთავარი განხილვის საგანთან დაკავშირებით.

- 2 პეტრეს 1:1-11
- ებრაელთა 10:23-39
- გამოცხადების 3:14-22
- იაკობის 1:21-27
- მათეს 13:18-23

(2) ტესტი: შემდეგ მეცადინეობას დაიწყებთ მე-9 გაკვეთილის ტესტით. მოსამზადებლად კარგად შეისწავლეთ ტესტის საკითხები.

(3) სწავლების დავალება: არ დაგავიწყდეთ, რომ დაგეგმეთ და აცნობოთ თქვენი კლასის გარეთ ჩატარებული გაკვეთილების დრო.

9 გაკვეთილის ტესტი \

(1) რა არის 1 იოანეს მთავარი თემა?

(2) მორწმუნის რომელ მახასიათებელს უსვამს ხაზს ყველაზე მეტად 1 იოანე?

(3) რა ოთხი რამ ვიცით 1 კორინთელთა 10:13 –დან?

(4) როგორ განაგრძობს მორწმუნე ქრისტეს მორჩილებას?

(5) რა არის საჭირო განგრძობადი ხსნიისთვის?

გაკვეთილი 10

სულიწმიდა

გაკვეთილის მიზნები

(1) სტუდენტი შეძლებს განმარტოს:

- მახასიათებლები, რომლებიც აჩვენებს, რომ სულიწმიდა არის პიროვნება.
- ბიბლიური მტკიცებულებები სულიწმიდის პიროვნულობისა და ღვთაების შესახებ.
- რატომ არის სულიწმიდის პიროვნულობაზე და ღვთაებრიობაზე სწავლება აუცილებელი.
- სულიწმიდის ისტორიული და ამჟამინდელი საქმიანობა.
- მორწმუნის სულიწმიდასთან ურთიერთობის პრაქტიკული ასპექტები.
- ქრისტიანული მრწამსის აღიარება სულიწმიდის შესახებ.

(2) სტუდენტი გამოიყენებს რამდენიმე პრინციპს სულის ნიჭების შესახებ.

შესავალი

► ერთად წაიკითხეთ 138-ე ფსალმუნი. განიხილეთ რას გვეუბნება ეს მონაკვეთი ღვთის სულის შესახებ.

ზოგი ფიქრობს, რომ სულიწმიდა არის უპიროვნო ძალა ან უბრალოდ თანდასწრება. მაგალითად, იეჰოვას მოწმე მსგავს რამეს იტყვის: „სულიწმიდა არ არის პიროვნება და ის არ არის სამების ნაწილი. სულიწმიდა არის ღმერთის აქტიური ძალა, რომელსაც ის იყენებს თავისი ნების შესასრულებლად ... გარკვეულწილად, ის შეიძლება ელექტროენერგიას შევადაროთ.”¹³

► რა არის არასწორი სულიწმიდის შესახებ იეჰოვას მოწმეების კონცეფციაში?

“და სულიწმინდა უფალი
მაცოცხლებელი, გამომავალი
მამისაგან და ძისაგან. მამასთან
და ძესთან ერთად ის ღირსია
თაყვანისცემისა და
ქებადიდებისა. ის ლაპარაკობს
წინასწარმეტყველების
მეშვეობით”

ნიკეის რწმენის სიმბოლო,
ახ.წ.აღ. 325 წ.

¹³ *Should You Believe in the Trinity?* (New York: The Watchtower Bible and Tract Society, 1989)

იეჰოვას მოწმე ხედავს სულიწმიდას, როგორც უპიროვნო ძალას. იმის გამო, რომ მათ არ აქვთ ბიბლიური გაგება ღმერთის შესახებ, მათ არ შეუძლიათ სწორი ურთიერთობა ჰქონდეთ მასთან.

არ უნდა ველოდოთ, რომ შევძლებთ ყველაფერი გავიგოთ სულიწმიდის შესახებ. იესომ თქვა, რომ სულიწმიდის მოქმედება ქარს ჰგავს; გესმის, მაგრამ არ იცი, საიდან მოდის და სად მიდის (იოანეს 3:8). მაგრამ არის რამოდენიმე რამ, რაც შეგვიძლია ვიცოდეთ სულის შესახებ და ისინი მნიშვნელოვანია ღმერთთან ჩვენი ურთიერთობისთვის.

საღვთო წერილის მონაკვეთი, რომელიც სულიწმიდისა და ეკლესიის ურთიერთქმედების ყველაზე მეტ აღწერას გვაძლევს, არის „საქმეების წიგნი“. იქ ჩვენ ვხედავთ იმის მაგალითს, თუ როგორ პასუხობდა ეკლესია თავის დასაწყისში სულიწმიდას. (1) ისინი პატივს მიაგებდნენ სულიწმიდას მის ღვთაებრიობაში. (წაიკითხეთ საქმეების 5:3-4). (2) ისინი აცნობიერებდნენ სულიწმიდის თანდასწრებას, ხელმძღვანელობასა და საქმიანობას. (წაიკითხეთ საქმეების 15:28). (3) მათ გააცნობიერეს თავიანთი დამოკიდებულება და პასუხისმგებლობა, რომ უპასუხონ სულიწმიდას. (წაიკითხეთ საქმეების 4:24, 31).

იმისათვის, რომ სულიწმიდასთან ამგვარი ურთიერთობა გვექნდეს, უნდა გავითვალისწინოთ, რომ ის პიროვნებაა და ის არის ღმერთი. შემდეგ ჩვენ შეგვიძლია მოვძებნოთ პრინციპები, რომლებიც წარმართავს მასთან ურთიერთობებს.

სულიწმიდა პიროვნებაა

სულიწმიდას ფიზიკური სხეული არ აქვს, როგორც იესოს, მაგრამ ის პიროვნებაა. რეალურ პიროვნებას აქვს პიროვნებისთვის დამახასიათებელი თვისებები, როგორებიცაა გონება, ნება და ემოციები. აქვს თუ არა სულიწმიდას ნება? ის ქრისტიანებს ურიგებს სულიერ ნიჭებს „როგორც სურს“ (1 კორინთელთა 12:11). აქვს სულიწმიდას გონება? ის „იკვლევს... ღმერთის სიღრმეებს“ და იცის მათ შესახებ (1 კორინთელთა 2:10). აქვს სულიწმიდას ემოციები? ჩვენ გვეუბნებიან: „ნუ დაანაღვლიანებთ სულიწმიდას“ (ეფესელთა 4:30). თუ შეიძლება სულიწმიდის დანაღვლიანება, ესე იგი მას ემოციები აქვს. რადგან სულიწმიდას აქვს გონება, ნება და ემოციები, ვიცით, რომ ის პიროვნებაა.

► რატომ არის ჩვენთვის მნიშვნელოვანი იმის ცოდნა, რომ სულიწმიდა არის პიროვნება?

თუ სულიწმიდა უპიროვნო ძალაა, მასთან ურთიერთობა ვერ გვექნება. ზოგი ფიქრობს, რომ სულიწმიდა უბრალოდ მათ ემოციებს აღძრავს, ან რომ ის მხოლოდ ის ძალაა, რომლის გამოყენებასაც ცდილობენ.

პიროვნებას აქვს შესაძლებლობა ჰქონდეს სხვებთან ურთიერთობა. ფილიპელთა 2: 1-ის თანახმად, სულს შეუძლია ურთიერთობა ჰქონდეს ჩვენთან. 2 კორინთელთა 13:14 თანახმად,

სულიწმიდას შეუძლია ჩვენთან ზიარება. როგორც ის, ვისაც შეუძლია ჰქონდეს მოზიარების და ურთიერთობების უნარი, სულიწმიდა უნდა იყოს პიროვნება.

სულიწმიდის პიროვნების შესახებ დამატებითი ბიბლიური მტკიცებულებებისათვის, იხილეთ ამ გაკვეთილის ბოლოს მდებარე ბლოკი სახელწოდებით „ბიბლიური მტკიცებულებები სულიწმიდის პიროვნების შესახებ.“

სულიწმიდა არის ღმერთი

სულიწმიდა არის ყოვლისმცოდნე, ყოვლისმხედველი, ყველგანმყოფელი ღმერთი. გაიხსენეთ ანანიასა და საფირას ისტორია? სანამ ანანია მოკვდებოდა, პეტრემ უთხრა მას: „რატომ ადავსო შენი გული სატანამ, რომ მოგეტყუებინა სულიწმიდა? ... შენ ადამიანებს კი არა, ღმერთს ეცრუე“ (საქმეების 5:3-4). მომხდარიდან ვხედავთ, რომ სულიწმიდის მოტყუება იგივეა, რაც ღმერთს ეცრუო; აქედან გამომდინარე სულიწმიდა არის ღმერთი.

სულიწმიდამ ყველაფერი იცის. 1კორინთელთა 2:10-11-ში ვხედავთ, რომ მან იცის ყველაფერი ღმერთის შესახებ. ამას დასჭირდება უსასრულო გონება. მან შთააგონა ძველი აღთქმის წმინდა წერილები, მათ შორის წინასწარმეტყველებები, რაც მთელ ცოდნას მოითხოვს. (წაიკითხეთ 2 პეტრეს 1:21). გვეუბნებიან, რომ წმინდა წერილები ღმერთისგან არის შთაგონებული, (2 ტიმოთეს 3:16). რომელიც სულიწმიდას ღმერთად განსაზღვრავს.

სულიწმიდა ყველგან არის. ფსალმუნი 138:7 გვეუბნება, რომ არავის შეუძლია წასვლა სადმე, სადაც ღმერთის სულის თანდასწრებისგან თავის დაღწევას შეძლებს. ის იმყოფება ყველა მორწმუნესთან, რადგან ბიბლია ამბობს, რომ თუ ადამიანს არ აქვს ქრისტეს სული, ის არ ეკუთვნის ქრისტეს. კონტექსტიდან ჩანს, რომ ქრისტეს სული არის სულიწმიდა.

სულიწმიდას მთელი ძალა აქვს. ის აკეთებს იმას, რაც მხოლოდ ღმერთს შეუძლია. ის ადანაშაულებს წუთისოფელს ცოდვაში, უმართლობასა და მსჯავრდადებაში (იოანეს 16:8). ამისათვის მას უნდა ჰქონდეს წვდომა ყველა ადამიანის სინდისზე და შეძლოს მათი გონების დარწმუნება გარკვეულ ჭეშმარიტებებში. მას ასევე შეუძლია თითოეულ მორწმუნეს შინაგანი ძალა მისცეს. (წაიკითხეთ ეფესელთა 3:16). სულის ნაყოფია სიყვარული, სიხარული, მშვიდობა და ა.შ. (წაიკითხეთ გალატელთა 5:22). ღვთიური ძალის გარდა, ვერაფერი წარმოშობდა ამას ნებისმიერი ადამიანის ცხოვრებაში, განსაკუთრებით კი ყველა მორწმუნეში, მსოფლიოს ნებისმიერ წერტილში.

ლუკას 12:10-ში ნათქვამია, რომ სულიწმინდის გამოხატვა შესაძლებელია. ღვთისგამოხატვა შესაძლებელია მხოლოდ ღმერთის მიმართ. სულიწმინდა მარადიულია (ებრაელთა 9:14) ჩვენს სხეულებს ღვთის ტაძარი ეწოდება, რადგან იქ სულიწმინდა ცხოვრობს (1

კორინთელთა 3:16) ბიბლიური მტკიცებულებებიდან ვიცით, რომ სულიწმინდა თავად ღმერთია, ღვთიური სამების მესამე პიროვნება

► რატომ არის ჩვენთვის მნიშვნელოვანი სულიწმიდის ღვთაებრიობის რწმენა?

მნიშვნელოვანია გჯეროდეს სულიწმიდის ღვთაებრიობის, რათა შეძლო მას მიაგო ღირსება და პატივი. სერიოზული რამ იქნებოდა, თუ თავიდან არ ვცემდით სულიწმიდას. სინამდვილეში, საეჭვოა ვინმეს გადარჩენა, მანამ სანამ ის უარყოფს იმის ღვთაებრიობას, ვინც ცდილობს მის ხსნას.

სულიწმიდა მამისა და ძისგან განსხვავდება

იმის თქმა, რომ სულიწმიდა განსხვავდება მამისა და ძისგან, არ ნიშნავს, რომ ისინი განსხვავებული პიროვნებები არიან იმავე გაგებით, როგორც ადამიანები. სამების წევრები ერთმანეთში მკვიდრობენ და ყველა ერთი და იგივე ღმერთია, მაგრამ საკმარისად განსხვავებულნი არიან, ერთმანეთთან სასაუბროდ, უყვართ ერთმანეთი და აქვთ ნამდვილი პირადი ურთიერთობები ერთმანეთთან და ჩვენთან.

სადვთო წერილები განასხვავებს სამების პირებს. მაგალითად, ისევ და ისევ იოანეს 14-16 თავების მეშვეობით, იესომ მოიხსენია ისეთი დამხმარე, რომელსაც ის გამოგზავნიდა, როდესაც მამასთან დაბრუნდებოდა (იოანეს 14:16-17, 26; 15:26; 16:7, 13-15). ეს დამხმარე ხელმძღვანელობდა მოწაფეებს და ასწავლიდა მათ. თუ იესო და სულიწმიდა ერთი და იგივე პიროვნება იქნებოდა, იესოს მიერ სულიწმიდის *კიდევ ერთ* დამხმარედ მოხსენიება უაზრო იქნებოდა. იესო უნდა გულისხმობდეს *სხვა* პიროვნებას, რომელიც განსხვავდება მისგან.

იესომ თქვა, რომ სულიწმინდა თავის თავზე არ ილაპარაკებს, არამედ გამოავლენს იმას, რაც ქრისტემ მიიღო მამისგან (იოანე 16:13-15) თუ იესო და მამა იგივე პიროვნებაა, რაც სულიწმიდა, ამ სიტყვებს აზრი არ ექნებოდა.

როდესაც იესო მოინათლა, ზეციდან გაისმა ხმა: "ეს არის ჩემი საყვარელი ძე" და სულიწმიდა, მტრედის სახით გადმოვიდა იესოსზე (მარკოზი 1:10-11) სამების სამივე წევრი, ერთმანეთისგან აშკარად განსხვავებულები, აქ ერთდროულად არიან ჩართულნი.

როგორც განსხვავებული პიროვნება, სულიწმიდა მამისა და ძის სიყვარულით სავსე ურთიერთობაში ცხოვრობდა მთელი მარადიულობიდან. ღმერთმა შეგვქმნა, რომ მონაწილეობა მივიღოთ ამ ურთიერთობებში. ღმერთს სურს, რომ მასთან ურთიერთობებით დავტკბეთ, (1 იოანეს 1:4). რადგან სამების თითოეული წევრი დროთა დაწყებამდეც ტკბებოდა დანარჩენებთან ურთიერთობით. (წაიკითხეთ იოანეს 17:22-23).

სულიწმიდა მოქმედა

სამყაროს შექმნის დროიდან, სულიწმიდა მოქმედებს მსოფლიოში. ის იმყოფებოდა იქ და მონაწილეობდა დედამიწის შექმნის პროცესში (დაბადების 1:3). მან განსაკუთრებული შესაძლებლობები მისცა ადამიანებს, რომლებიც მოწოდებულები იყვნენ საგანგებო სამუშაოს შესასრულებლად (მსაჯულთა 3:9-10; მსაჯულთა 15:14-15; გამოსვლის 35:30-31). ის აძლევდა მითითებებს წინასწარმეტყველებს (ესაიას 61:1). მან შთააგონა წმინდა წერილები (2 პეტრეს 1:21). ძველი აღთქმის დროს იგი მუშაობდა ხალხის გულებში და ცდილობდა ისინი ღმერთისკენ მიემართა (საქმეების 7:51). მან შემოგვთავაზა მადლის მოქმედება, რომლის საშუალებითაც მათ შეეძლოთ მთელი გულით შეეყვარებინათ ღმერთი. (წაიკითხეთ მეორე რჯულის 30:6).

მას სიცოცხლის სულს უწოდებენ. ის არის სული, რომელმაც შეგვქმნა და სიცოცხლე მოგვცა. თუ ის სამყაროდან გავა, მთელი ცხოვრება გაჩერდება და ადამიანი მტვრად მიიქცევა. (წაიკითხეთ რომაელთა 8:2; იოხის 33:4; იოხის 34:14)

ახალმა აღთქმამ წარმოაჩინა სულიწმიდის მოღვაწეობის ახალი ასპექტი. იოანე ნათლისმცემელმა თქვა, რომ იესო ხალხს სულიწმიდით მონათლავდა (მათეს 3:11). იესომ თავის მოწაფეებს მოუწოდა დალოდებოდნენ "მამის აღთქმულს", სულიწმიდით ნათლობას, რომელიც ორმოცდამეათე დღეს მოხდა (საქმეების 1:4-5, 8). მიუხედავად იმისა, რომ ამ შემთხვევის დროს მრავალი არაჩვეულებრივი მოვლენა შეინიშნებოდა, მოგვიანებით პეტრემ თქვა, რომ მთავარი რაც ამ დროს მოხდა ის იყო, რომ მათი გულები განიწმინდა. (წაიკითხეთ საქმეების 15:8-9).

იესო მოწაფეებს დაჰპირდა, რომ მათთან სულიწმიდა იქნებოდა, შეახსენებდა მათ იესოს სწავლებას და ჭეშმარიტებაში შეუძღვებოდა მათ (იოანეს 14:26; 16:13). იესომ თქვა, რომ სულიწმიდა სხვა *პარაკლეთოსი* (ნუგეზისმცემელი) იქნება (იოანეს 14:16, 26; 15:26; 16:7). ეს სიტყვა მიესადაგება იმას, ვინც ჩვენთან არის, ვინც გვაძხვნევებს და ის ასევე შეიძლება ნიშნავდეს წარმომადგენელს. სულიწმიდა წარმოადგენს იესოს და გვახსენებს მის სიტყვებს.¹⁴

► რა არის ის, რასაც სულიწმიდა აკეთებს?

ქვეყნიერებაზე სულიწმიდის მუშაობის სრულად ახსნა შეუძლებელია, მაგრამ აქ მოცემულია მისი საქმიანობის ზოგიერთი ჩამონათვალი.

---

¹⁴ იგივე სიტყვაა 1 იოანეს 2:1 -ში, სადაც ნათქვამია, რომ იესო არის ჩვენი შუამდგომელი მამის წინაშე.

1. იგი განსჯის ცოდვას (იოანეს 16:8; 1 კორინთელთა 2:4; 1 თესალონიკელთა 1:5). (წინააღმდეგ შემთხვევაში შეუძლებელი იქნებოდა ადამიანს გაეცნობიერებინა მონანიების და პატიების საჭიროება).
2. ის აღადგენს და სიცოცხლეს ანიჭებს ადამიანს, ვინც მკვდარი იყო ცოდვაში (ტიტე 3:5; ეფესელთა 2:1; იოანეს 7:38-39; გალატელთა 4:29; იოანეს 3:5).
3. ის მორწმუნეს პირად დარწმუნებას აძლევს, რომ გადარჩენილია (რომაელთა 8:16).
4. ის ყველა მორწმუნეში ცხოვრობს (ყველა გადარჩენილ ადამიანში სულიწმიდა არის) (საქმეების 2:4; 1 კორინთელთა 6:19; რომაელთა 8:9).
5. ის იძლევა ღვთის ჭეშმარიტების გაგებას (შემეცნობას) (1 კორინთელთა 2:9-10, 13-14; ეფესელთა 6:17; 2 კორინთელთა 3:14-17).
6. ის ხალხს სპეციალური მსახურებისკენ მოუწოდებს და ხელმძღვანელობს გადაწყვეტილებებს მსახურებაში (საქმეების 13:2-4; 15:28; 16:6-10).
7. ის წმენდს მორწმუნეს მისი გულის გასუფთავებით, რათა იგი წმიდა გახდეს (1 პეტრეს 1:2; საქმეების 15:8-9; 1 თესალონიკელთა 5:23).
8. ის იძლევა ძალას ცოდვაზე გასამარჯვებლად (რომაელთა 8:1, 5, 13; გალატელთა 5:16)
9. ის იძლევა სულის ნაყოფს მორწმუნის ცხოვრებაში (გალატელთა 5:22-23).
10. ის მსახურებისთვის სულის ნიჭებს იძლევა (1 კორინთელთა 12:4-10, 28-30; რომაელთა 12:6-8).
11. ის იძლევა განსაკუთრებულ ძალაუფლებას მსახურების ცხებულებისთვის (საქმეების 1:8; 13:9; გალატელთა 3:5; 1 პეტრეს 2:12).
12. ის მორწმუნეს ღვთის ნების შესაბამისად ლოცვაში ეხმარება (რომაელთა 8:26-27; ეფესელთა 6:18).
13. ის ქმნის ეკლესიის ერთიანობასა და ძმობას (ეფესელთა 4:3; 1 კორინთელთა 12:13).

შენიშვნა კლასის ლიდერისთვის: კლასში შეიძლება შეირჩეს პიროვნება, ვინც განმარტავს ქვემოთ მოყვანილ ჩარჩოში განთავსებულ ინფორმაციას. („ზოგიერთი პრინციპი სულის ნიჭების შესახებ“)

ზოგიერთი პრინციპი სულის ნიჭების შესახებ

1. სული მუშაობს სხვადასხვა ნიჭების, მოქმედებებისა და მართვის საშუალებით (1 კორინთელთა 12: 4-6).
2. სულიერი ნიჭები გადანაწილებულია ღვთის ნების მიხედვით და არა სულიერების (1 კორინთელთა 12:11, 4: 7).
3. თითოეულ ადამიანს აქვს სულით მიცემული გარკვეული შესაძლებლობები (1 კორინთელთა 12: 7).
4. ყოველი მორწმუნისგან კონკრეტული ნიჭის მოლოდინი არ შეიძლება (1 კორინთელთა 12: 8-11, 14-30).
5. ნიჭები ყოველთვის უნდა იქნას გამოყენებული სხვების მსახურებაში ღვთის სადიდებლად (1 კორინთელთა 12: 21-22, 25, 1 პეტრეს 4: 10-11).

სულიწმიდა ურთიერთობაშია მორწმუნეებთან

თუ თქვენ ურთიერთობა გაქვთ ღმერთთან, თქვენ ურთიერთობა გაქვთ სულიწმიდასთან. შეუძლებელია სამების მხოლოდ ერთი პიროვნების ცნობა და სხვებისა არა. (წაიკითხეთ ეფესელთა 2:18; იოანეს 6:44).

ადამიანისთვის არ არის აუცილებელი სულიწმინდის შესახებ სწავლების გაგება, სანამ ის ხსნას არ მიიღებს. მოწაფეებმა ცოტა რამ იცოდნენ სულის შესახებ, მაგრამ იესომ უთხრა მათ, რომ ისინი იცნობდნენ სულს და ის უკვე იყო მათთან. (წაიკითხეთ იოანეს 14:17).

სულიწმიდის შესახებ სწორი სწავლების ქონა გვეხმარება მასთან სწორ ურთიერთობაში ვიყოთ და საშუალებას გვაძლევს, რომ მან მეტი რამ გააკეთოს ჩვენს ცხოვრებაში. იმის ცოდნა, რომ ის პიროვნებაა, გვაძლევს იმის შემეცნებას, რომ მასთან ურთიერთობა შეგვიძლია. ჩვენ შეგვიძლია მასთან საუბარი და ისიც გვესაუბრება. ის, როგორც წესი, ჩვენთან გასაგონი ხმით არ საუბრობს, მაგრამ ის გვეხმარება, რომ გავიგოთ ღვთის ნება და ღვთის სიყვარული. თუ ჩვენ ნამდვილად გვსურს ღვთის ნების შესრულება, ის გვეხმარება, მიუხედავად იმისა, რომ ამას ყოველთვის შეიძლება ვერ ვგრძნობდეთ.

იმის ცოდნა, რომ ის პიროვნებაა, ნიშნავს, რომ ჩვენ არ მოვიქცევით ისე, თითქოს ის უბრალოდ ძალა ან გრძნობაა. როდესაც ჩვენ ღმერთს ვცემთ თაყვანს, ჩვენ ვფიქრობთ იმაზე, თუ ვინ არის ის, როგორია ის და არა მხოლოდ დაუფიქრებლად ამ გრძნობებით ვტკბებით. როდესაც ვლოცულობთ, გონივრულად გამოვთქვამთ და ვცდილობთ გავიგოთ, რისი ჩვენება შეუძლია მას, ნაცვლად იმისა, რომ სიტყვები და საგნები უპიროვნოდ, მაგიური გზით გამოვიყენოთ, როგორც ამას სხვა რელიგიების წარმომადგენლები აკეთებენ.

იმის ცოდნამ, რომ სულიწმიდა არის ღმერთი, უნდა ჩაგვაყენოს მოწიწების პოზიციაში თაყვანისსაცემად. როდესაც ვლოცულობთ და ვგრძნობთ მის ხელმძღვანელობას, უნდა გვახსოვდეს, რომ ის არის ღმერთი, რომელსაც უყვარვართ, სრულად გვიცნობს და იცის ჩვენი მომავალი. ის ასევე არის აბსოლუტური ავტორიტეტი, რომელსაც უნდა დავემორჩილოთ.

ის ყოველთვის ჩვენთან არის. წმინდა წერილში ნათქვამია, რომ თუ სულით ვცოცხლობთ, სულითვე უნდა ვიაროთ (გალატელთა 5:25). ჩვენ ისე უნდა ვიცხოვროთ, როგორც მის წინაშე მუდმივად მყოფებმა და არ ვიფიქროთ, რომ მის თანდასწრებაში მხოლოდ ეკლესიაში შეგვიძლია ვიყოთ. ის არა მხოლოდ ჩვენთან არის, არამედ ჩვენშიც ცხოვრობს, ეს არის მიზეზი, რომ უნდა ვიცხოვროთ სუფთა და წმინდა ცხოვრებით. (წაიკითხეთ 1 კორინთელთა 6:19).

ჩვენ უნდა გვახსოვდეს, რომ სულიწმიდის პრიორიტეტი, მოგვცეს გამარჯვება ცოდვაზე და სიწმინდე ჩვენს გულში (რომაელთა 8:13; გალატელთა 5:16; საქმეების 15:8-9). ჩვენ არ უნდა ვილოცოთ სხვა რამისთვის, თუ არ ვაძლევთ მას უფლებას უპირველესი პრიორიტეტი შეასრულოს. რწმენით ილოცე, რომ მან გაგისუფთავოს გული და გაქციოს სრულიად წმიდად. (წაიკითხეთ 1 თესალონიკელთა 5:23).

ცხოვრებისეულ ბრძოლებში ის შინაგან ძალას გვაძლევს (ეფესელთა 3:16). მას ესმის ჩვენი, ესმის ჩვენი სიტუაციები და შეუძლია მოგვცეს ზუსტად ის, რაც გვჭირდება.

მსახურებისას მასზე უნდა ვიყოთ დამოკიდებულნი, რომ ხელმძღვანელობა გაგვიწიოს, ძალა მისცეს თავის სიტყვას და სულიერ შედეგებს მიაღწიოს სხვათა გულებში. ადამიანის ვერანაირი უნარი ვერ შეცვლის სულის მოქმედებას.

მაშინაც კი, თუ თქვენ უკვე სულით ხართ სავსე, არ უნდა დაგვავიწყდეს მასთან ურთიერთობის შენარჩუნება, რომელიც გამყოფებთ ავსებულს. სულით ავსების ბრძანება ბერძნულ ზმნაში, უწყვეტ მოქმედებას ნიშნავს. (წაიკითხეთ ეფესელთა 5:18). ჩვენ მუდმივად უნდა ავივსოთ და ეს მასთან ურთიერთობის შედეგად ხდება.

► კლასმა ორჯერ მაინც უნდა წაიკითხოს „მრწამსის აღიარება.“

მრწამსის აღიარება

სულიწმიდა არის სამების მესამე პიროვნება, რომელიც სრულად ღვთიურია მამასთან და ძესთან ერთად. იგი მსჯავრს სდებს ცოდვას, ადადგენს და ცხოვრობს ყველა მორწმუნეში, ანიჭებს გამარჯვებას ცოდვაზე და წმენდს გულს. ის არის გამაერთიანებელი სიცოცხლე ეკლესიის, რომელიც მან აკურთხა სულის ნაყოფებითა და მსახურებისთვის სულიერი ნიჭებით.

შენიშვნა კლასის ლიდერისთვის: ქვემოთ მოცემული ნაწილი არასავალდებულოა და მისი შესწავლა შესაძლებელია იმ შემთხვევაში, თუ კლასი განიცდის ამ საკითხის მეტი ბიბლიური მტკიცებულების მოძიების მოთხოვნილებას.

ბიბლიური მტკიცებულებები სულიწმიდის პიროვნების შესახებ

- მათეს 28:19 -ში ნათქვამია, რომ მოვნათლოთ მამის, ძისა და სულიწმიდის სახელით, რაც გულისხმობს, რომ სამივეს აქვს ძალაუფლება.
- 2 კორინთელთა 13:14 -ში მოხსენიებულია სულიწმიდასთან მოზიარება, რაც გულისხმობს გონიერ კომუნიკაციას.
- მარკოზის 13:11 -ში მორწმუნეებს აღუთქვს, რომ სულიწმიდა მათი მეშვეობით ილაპარაკებდა დევნის დროს.
- იოანეს 14:17, 26-ში სულიწმინდას ეწოდება ჭეშმარიტების სული, რომელიც ასწავლის და შეახსენებს მათ.
- იოანეს 16: 7—11-ში იესომ აღუთქვა, რომ სულიწმიდა ამხელს წუთისოფელს ცოდვის, სიმართლისა და განკითხვის გამო, რაც გონივრულ კომუნიკაციას მოითხოვს.
- იოანეს 16: 13-15-ში ნათქვამია, რომ სულიწმიდა ილაპარაკებს არა საკუთარ თავზე, არამედ ქრისტეზე.
- 1 კორინთელთა 12:11-ის თანახმად, სულიწმიდა ირჩევს, თუ როგორ უნდა გადაეცეს სულიერი ნიჭები.
- ის ჩვენ სულებს უმოწმებს, რომ ჩვენ ღვთის შვილები ვართ (რომაელთა 8:16).
- ის შუამდგომლობს ჩვენთვის მამის წინაშე და აქვს გონება, რომელსაც შეუძლია გაიგოს ღვთის ნება რომაელთა 8: 26-27).
- ეფესელთა 4: 30-ის თანახმად, მას შეუძლია დანადგლიანება; რაც ნიშნავს, რომ მას ესმის ჩვენი პასუხები მასზე და აქვს ემოციები.
- მას შეიძლება მოატყუონ, რაც ნიშნავს, რომ მას ესმის კომუნიკაცია (საქმეების 5: 3).
- ის საუბრობს, აძლევს მითითებებს და აქვს ნება, რომელსაც ხალხი უნდა მიჰყვეს (საქმეების 13: 2-4).
- ის მოციქულებს მათი მისიონერული მოგზაურობისას მიმართულებას აძლევდა და ზოგჯერ ეუბნებოდა, რომ არ წასულიყვნენ ამა თუ იმ ადგილზე (საქმეების 16: 6).

ზოგი ადამიანი უარყოფს სულიწმიდის პიროვნებას და ამბობს, რომ ის არის უპიროვნო ძალა, ისეთივე როგორცაა ელექტროენერგია, ან გრავიტაცია. ამასთან, შეუძლებელია უპიროვნო ძალა აღწერილი იყოს ისე, როგორც ბიბლია აღწერს სულიწმიდას. ელექტროენერგია არ საუბრობს და მსჯელობს; გრავიტაციის მოტყუება შეუძლებელია. უგუნურ ძალას არ შეუძლია გაიგოს ღვთის ნება.

ზოგი ამბობს, რომ ეს წერილები მხოლოდ პერსონიფიკაციაა, მომელიც საუბრობს რაღაც პიროვნულობას მოკლებულზე, თითქოს ეს არის პიროვნება, რომელსაც სინამდვილეში არ გულისხმობენ. თუმცა, წმინდა წერილი სულიწმიდაზე საუბრობს პიროვნული თვალსაზრისით, და ხალხი მას პასუხობდა, როგორც პიროვნებას. რამდენიმე ადგილას, სულიწმიდაზე ილაპარაკება მეტაფორულად, თითქოს ის რაღაც სუბსტანცია იყოს, მაგალითად, როდესაც ბიბლიაში ნათქვამია, რომ სული "გადმოიდგრება" (საქ. 2:17). ეს უნდა განიხილებოდეს მეტაფორულად, რადგან ჩვეულებრივ ბიბლია საუბრობს სულიწმიდაზე, როგორც პიროვნებაზე.

გაკვეთილი 10 დავალებები

(1) წმიდა წერილის შესასწავლი ადგილების დავალება: თითოეულ სტუდენტს უნდა დაევალოს ქვემოთ ჩამოთვლილთაგან ერთ–ერთი ადგილი. შემდეგი გაკვეთილის წინ მან კლასში უნდა წაიკითხოს ეს ადგილი და დაწეროს აზრები იმის შესახებ, თუ რას ამბობს ის, ამ გაკვეთილში მთავარი განხილვის საგანთან დაკავშირებით.

- საქმეები 1:4-8, 1
- კორინთელთა 2:9-16
- რომაელთა 8:1-14
- 1 კორინთელთა 12:1-13
- გალატელთა 5:22-26

(2) ტესტი: შემდეგ მეცადინეობას დაიწყებთ მე-10 გაკვეთილის ტესტით. მოსამზადებლად კარგად შეისწავლეთ ტესტის საკითხები.

(3) სწავლების დავალება: არ დაგავიწყდეთ, რომ დაგეგმეთ და აცნობოთ თქვენი კლასის გარეთ ჩატარებული გაკვეთილების დრო.

10 გაკვეთილის ტესტი

(1) ჩამოთვალეთ სულიწმიდის მიმართ ადრეული ეკლესიის რეაგირების სამი მახასიათებელი.

(2) პიროვნულობის რომელი მახასიათებლები აჩვენებს, რომ სულიწმიდა არის პიროვნება?

(3) რას ნიშნავს სიტყვა პარაკლეტოსი?

(4) რა არის სულის მოქმედება? მოცემული 13 – დან 9 ჩამოთვალეთ.

(5) რა პრიორიტეტს უნდა ველოდოთ პირველ რიგში სულიწმიდისგან?

გაკვეთილი 11

ქრისტიანული სიწმიდე

გაკვეთილის მიზნები

(1) სტუდენტი შეძლებს განმარტოს:

- ღვთის სიწმიდე, როგორც ქრისტიანული სიწმიდის ფუძე.
- სიწმინდის მნიშვნელობა ღვთისმსახურებისა და ღმერთთან ურთიერთობისთვის.
- მემკვიდრეობითი უზნეობის გავლენა მორწმუნეს ცხოვრებაში.
- პროცესი, რომელსაც მორწმუნე მიჰყავს განწმენდემდე.
- განწმენდის გამოცდილების ბიბლიური მაგალითები.
- სრული განწმენდის განსაზღვრება.
- სულიწმიდის ნათლობის ბიბლიური კონცეფცია.
- ქრისტიანული მრწამსის აღიარება ქრისტიანული სიწმინდის შესახებ.

(2) სტუდენტი ექნება რწმენა, რომ ღვთის მაღლი მას წმინდაჰყოფს, დღევანდელ სამყაროში.

შესავალი

► წაიკითხეთ ფსალმუნი 119:33-40 ერთად. რას გვეუბნება ეს მუხლები ღმერთის მიერ მორწმუნის გარდაქმნის გზაზე?

როდესაც ღმერთმა საკუთარი თავის გამოცხადება დაიწყო, მისი პირველი მიზანი იყო იმის ჩვენება, თუ როგორი ღმერთია იგი. ღმერთი თავის თავს პირველ რიგში აღწერს, როგორც წმიდას. სიტყვა სიწმიდე, ებრაულად (ქადოშ), ძველ აღთქმაში 600-ზე მეტჯერ გვხვდება. მაგალითად, ესაია ხშირად მოიხსენიებდა ღმერთს, როგორც „ისრაელის წმიდა.“

ღვთის სიწმინდე თავყანისცემის თემა იყო:

“აქონ შენი დიადი და საშიში სახელი, რადგან წმიდაა იგი... აღამაღლეთ უფალი, ღმერთი ჩვენი და თავყანი ეცით მის ფერხთა საყრდენს - წმიდაა იგი” (ფსალმუნი 98:3, 5).

ღვთის სიწმინდე ადამიანისადმი მოთხოვნის საფუძველია. რადგან ისაა წმიდა, ის მოუწოდებს თავის თავყანისმცემლებს, იყვნენ წმინდები. მან თქვა: “იყავით წმიდა, რადგან წმიდა ვარ მე” (ლევიათა 11:44-45; 19:2; 20:26; 21:8).

ისრაელის ღმერთი განსხვავდებოდა წარმართთა ცრუ ღმერთებისგან და განსხვავებული თაყვანისცემას ითხოვდა.

“ვინ ავა უფლის მთაზე ან ვინ დადგება მის წმიდა ადგილზე? ვისაც ხელები სუფთა აქვს და გული სპეტაკი, ვინც ამო კერპებს არ წაპოტინებია და ყალბად არ დაუფიცია” (ფსალმუნი 23:3-4)

აქ კითხვა დგას: "ვის თაყვანისცემას ღებულობს ღმერთი?" როგორც ჩანს, ყველა არ არის მიღებული ღვთის თაყვანისმცემლად.

სიწმინდე, რომელსაც ის ელის, არ არის მხოლოდ ფორმალური ან თვალთმაქცური; ეს არის ნამდვილი სიწმინდე. ახალ აღთქმაში ღვთის მსახურთა სიწმინდის სტანდარტი მეორდება: „არამედ ისეთი წმიდანი იყავით ყოველ საქციელში, როგორი წმიდაცაა იგი, ვინც თქვენ მოგიწოდათ. ვინაიდან დაწერილია: "იყავით წმიდანი, რადგან წმიდა ვარ მე" (1 პეტრეს 1:15-16). "საუბარი" არის სიტყვა, რომელიც ეხება ქცევას, ქმედებას, მთელს ცხოვრების წესს. ღმერთი არ ითხოვს მხოლოდ, რომ მისი თაყვანისმცემლები იყვნენ წარმოსაჩენად, ფორმალურად წმიდანი, ან წმიდები ეწოდოთ, როდესაც სინამდვილეში არ არიან.

ჩვენ გადარჩენილნი ვართ მაღლით და ღმერთი გვღებულობს ქრისტეს მსხვერპლის გამო, როცა ჯერ კიდევ ცოდვილნი ვართ. ის გვიღებს, როგორ ცოდვილებს, მაგრამ ცოდვილნი არ ვრჩებით. ცოდვა შეურაცხყოფა და დანაშაულია ღმერთის წინააღმდეგ ჩვენ კი გვსურს მას ვაამოთ.

► რა მიზეზებით არის სიწმინდე დაკავშირებული თაყვანისცემასთან?

სიწმიდე დაკავშირებულია თაყვანისცემასთან, რადგან გვიყვარს ღმერთი და გვსურს, რომ ვაამოთ მას. ღმერთის მოთხოვნა არ გვაკვირებს, თუ გვესმის, რა არის სინამდვილეში თაყვანისცემა. ჩვენ მას მხოლოდ შიშის გამო არ ვცემთ თაყვანს. ჩვენ მხოლოდ იმიტომ არ ვცემთ თაყვანს, რომ ის გვაკურთხებს.

ღმერთის თაყვანისცემა ნიშნავს იმის აღქმას, რომ ის ყველაზე დიდებული პიროვნებაა, რაც კი არსებობს. თაყვანისცემა ნიშნავს აღტაცებას მისით, როგორც ის არის. თაყვანისცემა არის მისი ბუნების და თვისებების დაფასება.

ღმერთის ბუნება არსებითად წმიდაა, ასე რომ, თუ ჩვენ ნამდვილად ვაღმერთებთ ღვთის ბუნებას, შევიძლებთ ცოდვას და უწმინდურებას, მაშინაც კი, თუ მათ საკუთარ თავში დავინახავთ. **სიწმინდე თაყვანისცემას უკავშირდება, რადგან ჩვენ გვიყვარს ღმერთი და გვინდა, რომ მას ვგავდეთ.**

როდესაც პირველად ვხვდებით ღმერთს, ცოდვა ხელს გვიშლის მასთან ურთიერთობაში. ამიტომაც ღმერთთან ჩვენი ურთიერთობა ვერ იწყება მანამ, სანამ არ მოვინანიებთ, სანამ არ მოგვეტევა და ახალ გულს არ მივიღებთ.

იმავე დროს, როდესაც ჩვენი ღმერთთან შერიგება ხდება, ხდება ჩვენი გარდაქმნაც. სულიერად, ჩვენ ახალ ქმნილებად ვიქცევით. ჩვენ ცოდვის ძალაუფლებისგან ვთავისუფლდებით და გვსურს ღმერთს ვაამოთ. ქრისტიანული სიწმინდე იწყება მაშინ, როდესაც პიროვნების გადარჩენას იღებს.

ბიბლია გვასწავლის, რომ ხსნას დაუყოვნებლივ მივყავართ წმინდა ცხოვრებისკენ. „ღვთის მადლი, რომელიც ყველა ადამიანის მხსნელია“ გვასწავლის, რომ „გონივრულად, სიმართლითა და ღვთისმოსაობით ვიცხოვროთ ამ წუთისოფელში“ (ტიტე 2:11-12). ხსნის მიზანია ცოდვისგან ჩვენი განთავისუფლება და განწმენდა, ასე რომ ჩვენ შეგვიძლია ვიცხოვროთ ღმერთთან ურთიერთობაში.¹⁵

რამდენადაც ვცხოვრობთ ღმერთთან ურთიერთობაში, ჩვენ ვაგრძელებთ სიწმინდეში ზრდას, რადგან უფრო მეტად გვესმის მისი ჭეშმარიტება. „სიარული სინათლეში“ ნიშნავს განვაგრძოთ ღმერთის მორჩილება, რაც უფრო მეტად ვიგებთ მისი ჭეშმარიტების შესახებ (1 იოანე 1:7). რაც უფრო უკეთ გვესმის, რა მოსწონს და რა არ მოსწონს მას, მით მეტად ვიცვლებით მისი ჭეშმარიტებით და სულიწმინდის ძალით. ეს არის სულიერი ზრდის ასპექტი.

ადამიანს, რომელსაც ღმერთი უყვარს, სურს იყოს სრულიად წმიდა. მას არ სურს შეცვალოს მხოლოდ თავისი მოქმედებები. მას სურს, რომ მისი მოტივები მთლიანად ღმერთისთვის იყოს. დავითი ლოცულობდა, რომ შეძლებოდა ცხოვრება სრული გამარჯვებით ცოდვაზე, შემდეგ კი ლოცულობდა, რომ მისი სიტყვები და გულის ფიქრებიც კი, ღმერთის მოსაწონი ყოფილიყო (ფსალმუნი 18:12-14. ასევე იხილეთ ფსალმუნი 118:7, 34, 36, 69, 80, და 112).

მაგრამ მორწმუნეებს კიდევ რაღაც სჭირდებათ, გარდა სიწმინდის ზრდის პროცესისა, რომელიც მონანიებას, ღვთისკენ მოქცევას მოჰყვება. მორწმუნეები აცნობიერებენ გულში დარჩენილ უწმინდურებას. ეს არის ის, რისი განკურნებაც შეუძლებელია ეტაპობრივი ზრდით. მიუხედავად იმისა, რომ ისინი გადარჩენილნი არიან და ღვთისადმი მორჩილებაში ცხოვრობენ, ისინი ზოგჯერ გრძნობენ თავისში მიდრეკილებას, რომ კვლავ ცოდვას დაუბრუნდნენ.

---

¹⁵ ხსნის მიზანი არის ის, რომ ჩვენ ყოველდღე შეგვეძლოს ღმერთს ვემსახუროთ სიწმინდეში (ლუკა 1:74-75). როგორც მორწმუნეები, მკვდრები ვართ ცოდვისთვის და ვერ გავაგრძელებთ მის ჩადენას (რომაელთა 6:2, 11-16).

მემკვიდრეობითი უზნეობა და მანკიერება არის ადამიანის ზნეობრივი ბუნების გარყვნა, რაც მას დაბადებიდან ცოდვისკენ უბიძგებს. თეოლოგები მას ზოგჯერ "პირველქმნილ ცოდვას" უწოდებენ, რადგან ეს ჩვენი ცოდვილი ბუნებაა, რომლითაც ადამის ცოდვის გამო დავიბადეთ.

ყველა ადამიანი იბადება ნებით, რომელიც საკუთარ თავზე ორიენტირებული და ცოდვისკენ მიდრეკილია (ფილიპელთა 3:19). ჩვენი ნება არ არის თავისუფალი, რომ სწორი აირჩიოს, თუ ღმერთი არ მოგვცემს სურვილს და ძალას (რომაელთა 6:16-17). მემკვიდრეობითი, თანდაყოლილი უზნეობა იწვევს შინაგან ცოდვებს, როგორცაა სიამაყე, შური, სიძულვილი და უპატიებლობა. ეს ასევე განაპირობებს ცოდვის ჩადენას.

► ადამიანს გადარჩენის შემდეგაც აქვს მემკვიდრეობითი უზნეობა?

გადარჩენილი ადამიანი აღარ არის მემკვიდრეობითი უზნეობის კონტროლის ქვეშ. მას კვლავაც ის რომ აკონტროლებდეს, იგი ცოდვაში იცხოვრებდა და არა გადარჩენაში. ბიბლია გვეუბნება, რომ ადამიანი, რომელსაც „ხორციელი გონება“ აკონტროლებს, მსჯავრდადებულია (რომაელთა 8:6-8, 13). გადარჩენილი ადამიანი არ ექვემდებარება მემკვიდრეობით უზნეობის კონტროლს და სულიერი ძალის გამოყენებით, შეუძლია იცხოვროს ცოდვაზე გამარჯვებით (რომაელთა 8:1, 9, 13).

მაგრამ გადარჩენილ ადამიანს კვლავ აქვს მემკვიდრეობითი უზნეობის გავლენა თავისში, სანამ არ განიწმინდება მისგან. პავლემ კორინთელ მორწმუნეებს განუცხადა, რომ ისინი კვლავ "ხორციელნი" იყვნენ და ქვეყნიური ადამიანების მსგავსი დამოკიდებულება ჰქონდათ, მიუხედავად იმისა, რომ მათ გადარჩენა მიიღეს. (წაიკითხეთ 1 კორინთელთა 3:1-3). მან მიანიშნა კიდევ, რომ ახალი ქრისტიანისთვის ამ მდგომარეობაში ყოფნა ნორმალურია, რადგან მისი თქმით, იყო "ხორციელი," ნიშნავს იყო ჩვილის მსგავსი ქრისტეში."

ამ მდგომარეობაში მყოფ მორწმუნეს უყვარს ღმერთი, მაგრამ არ შეუძლია უყვარდეს ღმერთი მთელი გულით, სულით, გონებით და ძალით. მას არ შეუძლია პავლეს მსგავსად თქვას, რომ მას აქვს ერთი მოტივი, რომ შეასრულოს ღვთის მოწოდება (ფილიპელთა 3:13-15). მან იცის, რომ მისი გულის ზოგიერთი ფიქრები არ არის მისაღები ღმერთისთვის.

ღმერთი არ გვტოვებს ამ მდგომარეობაში. ჯერ კიდევ ძველად მან პირობა მისცა ისრაელის ხალხს. მან თქვა, რომ აღასრულებდა მადლის საქმეს, რაც მათ მისცემდა შესაძლებლობას, რომ ის მთელი გულით შეეყვარათ. (წაიკითხეთ მეორე რჯული 30:6).

დავითი ლოცულობდა განსაკუთრებული მადლის მოქმედებისთვის, რომელიც პატიების მიღმა იყო. ის ცოდვაში ჩავარდა და მიხვდა, რომ ეს მოხდა მის გულში არსებული პრობლემის გამო. იგი ღმერთს ევედრებოდა: "ცოდვილად ჩავესახე დედაჩემს... მაგრამ გულში დაფარული ჭეშმარიტება გასურს". მან იცოდა, რომ ცოდვა მის ბუნებაში იყო, მაგრამ თვლიდა, რომ ღმერთი მოითხოვდა მისგან, რომ ის სრულიად წმიდა ყოფილიყო. ის ლოცულობდა სრული განწმენდისთვის. (წაიკითხეთ ფსალმუნი 50:5-10).

ახალი აღთქმის მორწმუნეები მოქცევის შემდეგ სხვა, განსაკუთრებული მოვლენისკენ იყვნენ მოწოდებულნი. თესალონიკელები იყვნენ მორწმუნეობის შესანიშნავი ნიმუშები, ვინც მიიღეს სახარება, ზურგი შეაქციეს კერპებს, განიცადეს დევნა, ხარობდნენ სულიწმიდით და იესოს დაბრუნებას ელოდნენ (1 თესალონიკელთა 1:6-10). თუმცა მათ რწმენას მაინც რაღაც აკლდა. ეს არ იყო ისეთი რამ, რაც მიეცემოდათ ხანგრძლივი პროცესის ან სიკვდილის შემდეგ, რადგან პავლემ თქვა, რომ ეს შეიძლება მომხდარიყო მის მიერ მათი მონახულების დროს. (წაიკითხეთ 1 თესალონიკელთა 3:10). ის ლოცულობდა, რომ მათში სრულად და მთლიანად (სხეულში, სამშვინველსა და სულში) განწმენდა მომხდარიყო, რომ ქრისტეს დაბრუნებისას წმიდანი ყოფილიყვნენ. (წაიკითხეთ 1 თესალონიკელთა 5:23).

"და ეს უსაზღვრო დაპირება, რომელიც მთელს სახარების ხანას განაგებს, "შინაგანში ჩავუდებ მათ ჩემს რჯულს და გულებზე დავუწერ," ყველა დავალებას აქცევს აღთქმებად; მათ შორის, ამასაც: "ის ზრახვანი იქონიეთ თქვენში, რაც ქრისტე იესოშია." ეს დავალება, დაპირების, ანუ აღთქმის ტოლფასია და საფუძველს გვაძლევს ველოდოთ, რომ ის ჩვენში თვითონ მოიმოქმედებს იმას, რასაც ჩვენგან მოითხოვს"

ჯონ ვესლი, პერიფრაზი ქადაგებიდან „სრულყოფილების შესახებ“

იესოს მოწაფეებმა განსაკუთრებული მადლის მოქმედება განიცადეს ორმოცდამეათე დღის დღესასწაულზე. ჩვენ ვიცით, რომ ამ დროისთვის მათ უკვე მიღებული ჰქონდათ გადარჩენა, რადგან იესომ თქვა, რომ ისინი ქვეყნიერნი არ იყვნენ, არამედ მას და მამას ეკუთვნოდნენ, ხოლო მათი სახელები ზეცაში იყო ჩაწერილი (იოანე 17:14; იოანე 17:9-10; ლუკა 10:20). მათ უკვე ჰქონდათ სულიწმიდა. (წაიკითხეთ იოანე 14:17). ხოლო ორმოცდამეათე დღეს ისინი სულიწმინდამ აავსო და მათში განსაკუთრებული რამ მოიმოქმედა. მოგვიანებით პეტრემ თქვა, რომ მთავარი, რაც მოხდა ისაა, რომ სულიწმინდამ განწმინდა მათი გულები (საქმეები 15:8-9). მათ სასწრაფოდ ესაჭიროებოდათ გულის ეს განწმენდა, მიუხედავად იმისა, რომ ისინი უკვე გადარჩენილნი იყვნენ. (წაიკითხეთ მარკოზი 9:33-34; მარკოზი 10:35-41; ლუკა 9:54-55).

ამ სპეციალურ მოვლენას, რომელიც უკვე გადარჩენილ ადამიანს მოეთხოვება, შეიძლება ეწოდოს "სრული განწმენდა". სრული სიწმინდე არის მემკვიდრეობითი უზნეობისგან განწმენდა. ამას სულიწმინდა ახორციელებს მორწმუნეში, მისი მოქცევის შემდეგ.

მორწმუნე რწმენით ღებულობს ღვთის ამ მოქმედებას. პეტრემ თქვა, რომ მათი გულები „რწმენით განიწმინდა“. პავლე მოციქულმა, თესალონიკელი მორწმუნეების სრული განწმენდისთვის ლოცვის შემდეგ თქვა: ”ერთგულია, ვინც მოგიწოდათ” (1 თესალონიკელთა 5:24).

დასკვნის სახით, ჩვენ ვამბობთ, რომ

1. მემკვიდრეობითი უზნეობა მორწმუნეში მოქცევის შემდეგაც რჩება,
2. ღმერთი მოგვიწოდებს, რომ ვიყოთ სრულიად წმიდები,
3. ღმერთი უზრუნველყოფს მემკვიდრეობითი უზნეობისგან განწმენდას და
4. მორწმუნე იღებს სრულ განწმენდას რწმენით.

თითოეულმა მორწმუნემ უნდა სთხოვოს ღმერთს, დაანახოს მას, თუ ჯერაც საჭიროებს გულის განწმენდას, რათა შემდეგ რწმენით ილოცოს ღმერთისადმი, რომ მან სრულად განწმინდოს ის. ყველა პასტორი უნდა ქადაგებდეს და ურჩევდეს თავის ხალხს, რომ ამ მაღლისკენ ისწრაფოდნენ.

შენიშვნა კლასის ლიდერისთვის: კლასში შეიძლება შეირჩეს პიროვნება, ვინც განმარტავს ქვემოთ მოყვანილ ინფორმაციას („ენების ნიჭი“).

ენების ნიჭი

ყველა ქრისტიანი ვერ თანხმება ენების ნიჭების თაობაზე. ენების შესახებ აზრთა სხვადასხვაობამ შეიძლება ხელი შეგვიშალოს მსახურების ზოგიერთ ფორმაში ერთად თანამშრომლობაში, მაგრამ არ უნდა მოგვიყვანოს ვინმეს ქრისტიანად აღიარების უარყოფამდე. ენების შესახებ ერთი დოქტრინა ხელს უშლის მოზიარეობას. ზოგს სწამს, რომ ადამიანს, ვინც არ ლაპარაკობს ენებზე, არ აქვს სულიწმინდა, მაშინაც კი, თუ არსებობს მტკიცებულება, რომ ის მოქცეულია. შემდეგ პუნქტებში მოცემულია მიზეზები, რომ არ უნდა აღვიქვამდეთ ენების ნიჭს, როგორც სულიწმინდის მტკიცებულებას

1. ბიბლია არასდროს ამბობს, რომ ენების ნიჭი რაიმეს მტკიცებაა. რამდენჯერმე მოხდა, როდესაც ადამიანები სულიწმიდით აივსნენ. ეს არ არის საკმარისი იმის დასამტკიცებლად, რომ ეს ყოველთვის ნიშნად უნდა მოვიაზროთ.
2. წმიდა წერილის თანახმად, ეს არ არის საჩუქარი, რომელსაც ყველა ადამიანი უნდა ელოდეს, მაგრამ ყველა უნდა იყოს სულიწმიდით სავსე. ღმერთი წყვეტს, თუ როგორ უნდა დაარიგოს საჩუქრები (ნიჭები) და სხვადასხვა ადამიანს, სხვადასხვა ნიჭს აძლევს (1 კორინთელთა 12:4-11). რიტორიკული კითხვების სერია, რომელთაგან თითოეულზე პასუხი უნდა იყოს "არა", გვაჩვენებს, რომ შეუძლებელია თითოეული მორწმუნისგან ველოდოთ გარკვეულ სულიერ საჩუქარს, ანუ ნიჭს (12:29-30).

3. ყველა მორწმუნეს აქვს ღვთის სული (რომაელები 8:9) და, შესაბამისად, მას შეუძლია ჰქონდეს სულის ნიჭები. კორინთელებს ჯერ კიდევ სჭირდებათ გულის გაწმენდა, მაგრამ სულიერი ნიჭებით გამოირჩეოდნენ (1 კორინთელები 1: 7, 3:3).
4. წმიდა წერილის თანახმად, ენების ნიჭი არ არის ნიშანი მორწმუნეებისთვის, და ამიტომ არ წარმოადგენს მტკიცებას მორწმუნესთვის, რომ მას სულიწმინდა აქვს. ეს არის ღმერთს ძალის ნიშანი ურწმუნოთათვის, უცხო ენაზე სახარების გადაცემის საშუალებით (1 კორინთელთა 14:22). მისი გამოყენება რაღაცის დასადასტურებლად, რის დასადასტურებლადაც ის არ არის მოცემული, დაბნეულობას იწვევს.
5. ენების ნიჭი არ უკავშირდება იმ პირველად საჭიროებას, რომელსაც სულიწმიდით ავსება პასუხობს. სულიწმიდა მოდის მორწმუნის გულის განსაწმენდად და მსახურებისთვის ძლის მისაცემად. ამ მიზანს არ ასრულებს ენების ნიჭი იმ ვითარებაში, როდესაც ეს ნიჭი არ არის საჭირო. სულიწმინდის საქმე არის სულიერი გამარჯვება და მსახურებისთვის ცხება.

ჩვენ შეგვიძლია შევადაროთ ნებისმიერი სულიერი გამოცდილება, რაც ხდება ადამიანის მოქცევის დროს. მოქცევა საღვთო წერილშია აღთქმული, ეს ხდება რწმენით, ამას სულიწმიდაც ადასტურებს და მორწმუნემ იცის, რომ მისი საჭიროება დაკმაყოფილებულია, ყოველგვარი სხვა ფენომენების განცდის გარეშე. იგივე ითქმის სულიწმიდით ნათლობაზეც.

► კლასმა ორჯერ მაინც უნდა წაიკითხოს „მრწამსის აღიარება.“

მრწამსის აღიარება

ქრისტიანული სიწმინდე მაშინ იწყება, როდესაც ცოდვილი მოინანიებს და ღვთის მადლით გარდაიქმნება. მორწმუნე სულიერად იზრდება, იმდენად, რამდენადაც იზრდება მის მიერ ღვთის ნების შემეცნება და მორჩილებაში დარჩენა. სრული განწმენდა არის ღვთის მოქმედება, სადაც მოქცევის შემდგომ პერიოდში, რომლითაც ის მორწმუნეს წმენდს მემკვიდრეობითი ურჯულოებისგან.

გაკვეთილი 11 დავალებები

(1) წმიდა წერილის შესასწავლი ადგილების დავალება: თითოეულ სტუდენტს უნდა დაევალოს ქვემოთ ჩამოთვლილთაგან ერთ–ერთი ადგილი. შემდეგი გაკვეთილის წინ მან კლასში უნდა წაიკითხოს ეს ადგილი და დაწეროს აზრები იმის შესახებ, თუ რას ამბობს ის, ამ გაკვეთილში მთავარი განხილვის საგანთან დაკავშირებით.

- საქმეები 2:1-18
- 1 თესალონიკელთა 5:14-24
- ესაია 6:1-8, ტიტე 2:11-14
- 1 კორინთელთა 10:1-13

(2) ტესტი: შემდეგ მეცადინეობას დაიწყებთ მე-10 გაკვეთილის ტესტით. მოსამზადებლად კარგად შეისწავლეთ ტესტის საკითხები.

(3) სწავლების დავალება: არ დაგავიწყდეთ, რომ დაგეგმეთ და აცნობოთ თქვენი კლასის გარეთ ჩატარებული გაკვეთილების დრო.

11 გაკვეთილის ტესტი

(1) რა არის თაყვანისცემის ძირითადი თემა?

(2) რატომ არის სიწმინდე დაკავშირებული თაყვანისცემასთან?

(3) როდის იწყება ქრისტიანული სიწმინდე?

(4) რას ნიშნავს სინათლეში სიარული?

(5) რაზე ლოცულობდა პავლე თესალონიკელი მორწმუნეებისთვის?

(6) რა იყო ყველაზე მნიშვნელოვანი, რაც მოხდა სულთმოფენობის დღესასწაულზე?

(7) რა არის მემკვიდრეობითი ურჯულოება?

(8) რა არის სრული განწმენდა?

გაკვეთილი 12

ეკლესია

გაკვეთილის მიზნები

(1) სტუდენტი შეძლებს განმარტოს:

- ეკლესიის წარმოშობა.
- ეკლესია, როგორც ცოცხალი დაწესებულება.
- ეკლესია, როგორც ცოცხალი, ადგილობრივი ორგანიზმი.
- მსოფლიო ეკლესიის ერთიანობის საფუძველი.
- ეკლესიის ადგილობრივი ერთიანობის საფუძველი.
- ეკლესიის საიდუმლოებები.
- ეკლესიის მიზნები.
- ქრისტიანული რწმენის დებულება ეკლესიის შესახებ.

(2) სტუდენტი დაინახავს თავისი პასუხისმგებლობა თავი მიუძღვნას და უერთგულოს ადგილობრივ ეკლესიას.

შესავალი

► წაიკითხეთ ეფესელთა 3:3-10 ერთად. რას გვეუბნება ეს მუხლები ეკლესიის შესახებ?

ეკლესიის წარმოშობა

საუკუნეების განმავლობაში, ახალ აღთქმამდე, ეკლესია იყო საიდუმლო, რომელიც ბოლომდე გაცხადებული არ იყო. (წაიკითხეთ ეფესელთა 3:3-10). იყვნენ ადამიანები, რომლებიც განიცდიდნენ ღვთის მადლს და ცხოვრობდნენ მასთან ურთიერთობაში, (რომაელთა 4:1-8). მაგრამ ეკლესია არ იყო დაარსებული.

► როდის დაიბადა ეკლესია?

იესოს ცხოვრებამ და მსახურებამ დასაბამი დაუდო ეკლესიას და ის მის მიერ მოტანილ ხსნაზეა აგებული (მათე 16:16-18). ეკლესიის ხანა სულთმოფენობის დღეს დაიწყო. იმ დღიდან ეკლესიას უნდა ემოქმედა სულწმიდის ძალით, დედამიწაზე ქრისტეს ფიზიკური და ხილული ხელმძღვანელობის გარეშე (იოანე 16:7).

იესომ თავის მოწაფეებს მისცა ძალაუფლება მთელს მსოფლიოში გაეგრცელებინათ და დაეფუძნებინათ მისი სწავლებები (მათე 28:18-20). და დაპირდა, რომ სულიწმიდა მათ

შეუძღვებოდა ყოველ ჭეშმარიტებაში (იოანე 16:13). ეკლესიას შეიძლება ეწოდოს "სამოციქულო", რადგან მოციქულთა სწავლებები წარმოადგენს ეკლესიის ფუნდამენტურ მოძღვრებებს. ნებისმიერ რწმენას, რომელიც ეწინააღმდეგება ამ ფუნდამენტურ დოქტრინებს, არ უნდა ეწოდოს ქრისტიანული.

ეკლესია სათავეს იღებს:

1. იესოს მსახურებაში,
2. ქრისტეს მიერ ხსნაში,
3. ორმოცდამეათე დღის დღესასწაულზე მომხდარი მოვლენაში და
4. სამოციქულო მოძღვრების განვითარებაში.

ეკლესია, როგორც ცოცხალი დაწესებულება

ეკლესია შედარებულია ოჯახთან, რომელშიც ღმერთი არის მამა, ხოლო წევრები არიან დამძმები (ეფესელთა 3:15; გალატელთა 6:10). ეკლესიას ეწოდება ერი, რომელსაც არა აქვს არავითარი რასა ან ბუნებრივი წარმოშობა (1 პეტრე2:9-10). ეკლესია შედარებულია ფიზიკურ სხეულს, რომლის თავიც ქრისტეა, ხოლო წევრები ერთად მუშაობენ და ზრუნავენ ერთმანეთზე (1 კორინთელთა 12:14, 26).

ქრისტიანი - ეკლესიის წევრია. ბიბლია გვეუბნება, რომ რადგან ეკლესიას ქრისტეს სხეული ეწოდება, ქრისტიანებს მისი ასოები, მისი ხორცი და ძვლები ეწოდებათ (ეფესელთა 5:30). ეკლესიისგან განცალკევება ნიშნავს იმისგან განცალკევებას, რასაც ქრისტე აკეთებს დედამიწაზე. ეკლესიის უპატივცემულობა და უსიყვარულობა ნიშნავს ქრისტეს უპატივცემულობას და მის მიმართ სიყვარულის არქონას.

როგორც სხეულის წევრს, ქრისტიანს არ უნდა ჰქონდეს ეკლესიისგან დამოუკიდებლობის განწყობა. მას სხვა წევრები სჭირდება და სხვა წევრებს ისინი (1 კორინთელთა 12:21). არასწორია ქრისტიანისთვის ისე ცხოვრება, თითქოს ეკლესიის გარეშეც სულიერად თვითკმარია.

ეკლესია, როგორც ცოცხალი, ადგილობრივი ორგანიზმი

არსებობს ერთი ეკუმენური (მსოფლიო) ეკლესია, თუმცა ეკლესია ასევე უნდა არსებობდეს ადგილობრივად. სხეულის წევრებს არ შეუძლიათ ფუნქციონირება, სამან ისინი არ იქნებიან ერთად, ერთ ადგილზე. პავლემ კორინთელ მორწმუნეებს მისწერა, რომ ისინი ქრისტეს სხეული იყვნენ, (1 კორინთელთა 12:27) რაც გულისხმობს იმას, რომ ადგილობრივი ეკლესია არის ქრისტეს სხეული ამ ადგილისთვის.

ღმერთმა შექმნა ადგილობრივი ეკლესია, როგორც რწმენის ოჯახი, რომელიც

ფუნქციონირებს როგორც სულიერი ნიჭების მქონე სხეული, უძღვის ადამიანურ რესურსებს და პოულობს ღვთიურ რესურსებს, რათა დააკმაყოფილოს მოზიარებაში მყოფი წევრების ყველა სახის საჭიროება, ვინც ცხოვრების ყველა ასპექტში, აჩვენებენ ქვეყნიერებას ღმერთის სიბრძნეს და მოუხმობენ დალუპვის გზაზე მყოფ ადამიანებს, რომ მოექცნენ და ოჯახს შეუერთდნენ.

ნამდვილი მოზიარება მოიცავს ეკონომიკას, რადგან ამ მოზიარებაში მყოფები ერთად ცხოვრობენ და ზრუნავენ ერთმანეთის საჭიროებებზე (იაკობი 2:15-16; 1:27). ქრისტიები დაძმის საჭიროება ეკლესიის პასუხისმგებლობაა, თუ ის მონაწილეობს ეკლესიის ცხოვრებაში და იღებს პასუხისმგებლობას, თავისი შესაძლებლობის ფარგლებში.

ღმერთი იძლევა სულიერ ნიჭებსა და განსაკუთრებულ მოწოდებას მსახურებებისთვის, რათა განამტკიცოს და ააშენოს ადგილობრივი ეკლესია (ეფესელთა 4:11-12).

ადგილობრივი ეკლესია ემსახურება თავის მრევლს, თემს. პირველი პრიორიტეტი არის სულიერი, სახარების ქადაგება და ჭეშმარიტების დაცვა ყველა საკითხში. ეკლესია ემსახურება თემში არსებულ მატერიალურ საჭიროებებს, მაგრამ უპირატესობა ენიჭება იმ ხალხს, ვინც ეკლესიის სულიერ მოზიარებაშია.

ეკლესიის სრულყოფა

იესომ თავი გასწირა ეკლესიისთვის, რათა განეწმინდა, რომ მას არ ჰქონოდა ლაქა, ან მანკი (ეფესელთა 5:27). ეკლესიამ არასდროს უნდა შეიწყნაროს ცოდვა, თუმცა მზად უნდა იყოს პატიებისთვის. ლიდერები წმინდა ცხოვრების მაგალითები უნდა იყვნენ (1 ტიმოთე 3:2-3). თუ ეკლესიის წევრი სცოდავს, მას უნდა დაუპირისპირდნენ და ჩამოაცილონ მოზიარებას, თუ არ მოინანიებს (1 კორინთელთა 5:11-13).

► რატომ არის ეკლესია არასრულყოფილი?

ეკლესიის ხალხი ყოველმხრივ არ იქნება სრულყოფილი. ეკლესიის მახარობლობის გამო, თემში არიან ადამიანები, რომლებმაც ჯერ არ მოინანიეს ცოდვა. გადარჩენილთა შორისაც კი მათ ცხოვრებაში შეუსაბამოები დარჩება, რადგან მათ ჯერ კიდევ არ ესმით, თუ როგორ უნდა მიუსადაგონ ჭეშმარიტება მათი ცხოვრების ყველა დეტალს. მოწიფულ ქრისტიანებშიც კი შეიძლება შეინიშნოს შეუსაბამობა და არასწორი მიდგომები, რადგან მოწიფული ქრისტიანიც კი სულიერი ზრდის პროცესშია. ეკლესიის საქმის ნაწილია განუწყვეტლივ ასწავლოს და გამოიყენოს ღვთის სიტყვა, ხალხის სულიერ სიმწიფემდე მისაყვანად (1 ტიმოთე 3:16).

ეკლესიის განსაზღვრება

მსოფლიო ეკლესიის მოკლე განსაზღვრებაა, რომ ის არის დაწესებულება, რომელიც მოიცავს ყველა დროის და ყველა ადგილზე მცხოვრებ ქრისტიანებს. მას ზოგჯერ "უხილავ" ეკლესიას უწოდებენ, რადგან არ არსებობს მიწიერი ორგანიზაცია, რომელიც მთელ მსოფლიო ეკლესიას მართავს ან მისი წევრების სია აქვს.

ადგილობრივი ეკლესიის მოკლე განსაზღვრებაა, რომ ეს არის ქრისტიანთა ადგილობრივი ჯგუფი, რომლებიც ერთიანდებიან ეკლესიის ყველა მიზნის შესასრულებლად. ჯგუფი არ არის ეკლესია, თუ ისინი ამაზე უფრო შეზღუდული მიზნით ერთიანდებიან.

აქ მოცემულია ადგილობრივი ეკლესიის უფრო ვრცელი განსაზღვრება, რომელიც ხელს შეუწყობს მის გარჩევას სხვა სახის ჯგუფებისგან: "მონათლული მორწმუნეების ჯგუფი, რომელიც გაერთიანებულია თაყვანისმცემლობის, აღმშენებლობის, მსახურების, მოზიარეობისა და ხალხთან ურთიერთობისთვის; აღიარებენ სულიერ ლიდერობას, მზად არიან ემსახურონ საზოგადოების ყველა ფენას, ქრისტეს სხეულის სხვადასხვა ნიჭის საშუალებით და რეგულარულად ასრულებენ განკარგულებებს."¹⁶

მსოფლიო ეკლესიის ერთიანობა

არსებობს ერთი ეკლესია, რომელიც არის ყველა ადგილისა და დროისთვის. იესომ თქვა: "მე ვაშენებ ჩემს ეკლესიას" და არა "ეკლესიებს". პავლე მოციქულმა დაწერა, რომ ერთია სხეული და ერთია სული... ერთი იმედით; ერთია უფალი, ერთია რწმენა, ერთია ნათლობა (ეფესელთა 4:4-6).

ადრეული ქრისტიანული აღმსარებლობა მოიხსენიებდა "კათოლიკე ეკლესიას". სიტყვა "კათოლიკე" არ გულისხმობდა რომის კათოლიკურ ეკლესიას, არამედ მთელ მსოფლიოში არსებულ ეკლესიას, რომელიც მოიცავს ყველა ჭეშმარიტ ქრისტიანს.

მსოფლიო ეკლესიის ერთიანობა არ ნიშნავს ერთ ორგანიზაციად ყოფნას, ერთი ცენტრალური ადმინისტრაციის ქვეშ. ეს არასოდეს მოხდება ქრისტეს დაბრუნებამდე. ზოგს სურს, რომ ეს მოხდეს, მაგრამ, როგორც ჩანს, ეს ღმერთის ნება არ ყოფილა, რადგან იესომ მოწაფეებს შეუსწორა, როდესაც ისინი ფიქრობდნენ, რომ ადამიანს არ უნდა ემსახურა მათი ორგანიზაციისგან დამოუკიდებლად (ლუკა 9:49-50). იესოს რომ სდომოდა ცენტრალური ადმინისტრაცია ჰქონოდა მთელს მსოფლიო ეკლესიაზე, მას შეეძლო ფიზიკურად დარჩენილიყო დედამიწაზე, რომ გაძლოდა მას. თუმცა, იესომ დაინახა, რომ სულიწმიდის

¹⁶ David Dockery, *Southern Baptist Consensus and Renewal: A Biblical, Historical, and Theological Proposal* (Nashville: B&H Publishing Group, 2008), 127

მრავალფეროვანი მოქმედება მთელს მსოფლიოში, ვერ განხორციელდებოდა ისე, როგორც საჭიროა, მას რომ ცენტრალური შტაბი ჰქონოდა.

► რას ემყარება მსოფლიო ეკლესიის ერთიანობა?

მსოფლიო ეკლესიის ერთიანობა ემყარება

1. სამოციქულო მოძღვრებებს და
2. გარდამქმნელ ურთიერთობას ქრისტესთან.

დოქტრინალური ერთობა არ ნიშნავს, რომ ქრისტიანები თანხმდებიან ყველაფერში, თუნდაც ყველა მნიშვნელოვან დოქტრინაში. ეს ნიშნავს, რომ ისინი იზიარებენ მნიშვნელოვან დოქტრინებს ღმერთისა და ქრისტეს ბუნების შესახებ და სახარების მნიშვნელოვან საკითხებზე. ამის გარეშე ისინი თავყვანს ვერ სცემდნენ ერთსა და იმავე ღმერთს და ვერ განიცდიდნენ მის მადლს.

დოქტრინა არ არის ერთადერთი, რაც საჭიროა ქრისტიანული ერთიანობისთვის. ქრისტიანები, ერთმანეთთან ურთიერთობის უღელს, იზიარებენ ქრისტესთან გარდამქმნელი ურთიერთობის გამო. იმის გამო, რომ მათ მოინანიეს ცოდვა, ირწმუნეს ქრისტე და სულიწმიდა აქვთ, მათ განსაკუთრებული ურთიერთობა აქვთ. ქრისტიანები აღიარებენ ერთმანეთს მთელს მსოფლიოში, მიუხედავად განსხვავებებისა ყველაფერ დანარჩენში.

ადგილობრივი ეკლესიის ერთობა

ქრისტიანად შეგვიძლია ვაღიაროთ ნებისმიერი ადამიანი, რომელიც ფლობს აუცილებელ ქრისტიანულ დოქტრინებს და, აშკარად, გარდამქმნელ ურთიერთობაშია ქრისტესთან. მაგრამ ადგილობრივი ეკლესიის დოქტრინალური შეთანხმება ბევრად უფრო დეტალური უნდა იყოს.

ადგილობრივი ეკლესია არის ადამიანთა ჯგუფი, რომლებმაც თავი მიუძღვნეს ერთობლივ თავყვანისცემას, ევანგელიზაციას, ახალმოქცეულთა და ახალგაზრდების მომოწაფებას და ქრისტიანული ცხოვრების პრაქტიკული დეტალების სწავლებას. იმისათვის, რომ ადამიანებმა ერთად მიაღწიონ ამ მიზანს, ისინი უნდა შეთანხმდნენ მოძღვრების ბევრ დეტალზე.

“მე მჯერა, რომ ქრისტემ, თავის მოციქულებით, თავისთვის შეკრიბა ეკლესია, რომელსაც მუდმივად ჰმატებდა მათ, ვინც გადარჩენას იღებდა; რომ ეს კათოლიკე ანუ მსოფლიო ეკლესია, რომელიც ვრცელდება ყველა ერსა და ყველა ხანაზე, წმინდაა მის ყველა წევრში, რომელთაც მოზიარეობა აქვთ მამა ღმერთთან, ძესთან და სულიწმიდასთან”

ჯონ ვესლი, მოკლე ამონარიდი წიგნიდან „წერილი რომაელ კათოლიკეს”

მაგალითად, შეიძლება ადგილობრივი ეკლესიის წარმომადგენელი ეუბნება ყველა ახალგაზრდას და ახალმოქცეულს, რომ ილოცონ ენების ნიჭისთვის. მაგრამ ამ ეკლესიის სხვა ლიდერებს არ სჯერათ, რომ ენების ნიჭი არის ის, რასაც ღმერთი ყველა მორწმუნეს ჰპირდება. ისინი შიშობენ, რომ ადამიანები სულიერ დაბნეულობაში აღმოჩნდებიან, თუ ეცდებიან განიცადონ ისეთი რამ, რაც არ არის ღვთის ნება. ცხადია, ეს ხალხი ვერ შეძლებს ადგილობრივ ეკლესიაში ერთად მუშაობას. მაშინაც კი, თუ ლიდერები პიროვნებას ქრისტიანად თვლიან, არ უნდა დაუშვან, რომ მან მავნე დოქტრინები ასწავლოს.

ადგილობრივმა ეკლესიებმა უნდა შეათანხმონ დოქტრინები, რომლებიც გავლენას ახდენს მათ ერთობლივ ცხოვრებაზე და მსახურების წესზე. ამიტომ, არაფერია ცუდი იმაში, რომ ეკლესიას ჰქონდეს წერილობითი განაცხადი იმ დოქტრინების შესახებ, რომელსაც ისინი იზიარებენ. ეს არ ნიშნავს, რომ ისინი ფიქრობენ, რომ ვინც ამას არ ეთანხმება, არ არის ქრისტიანი. წერილობითი დოქტრინალური დებულების მიზანია აჩვენოს დოქტრინები, რომლებიც მორწმუნეთა ჯგუფს სჭირდება ერთობლივი მუშაობისთვის.

ეკლესიის საიდუმლოებები

იესომ ეკლესიას ორი საიდუმლო მისცა. მათ ასევე შეიძლება ეწოდოს რიტუალები ან ცერემონიები.

ნათლობა არის ქრისტეს სიკვდილისა და აღდგომის სიმბოლო (რომაელთა 6:3-4). ნათლობა არის მოწმობა, რომ მორწმუნე აიგივებს თავს ქრისტესთან და განიცადა ცოდვისთვის სიკვდილი და ახალი სიცოცხლე ქრისტეში. ნათლობა არ არის ის დრო, როდესაც ადამიანი ხდება ქრისტიანი. ნათლობა არის საჯარო დამოწმება იმის შესახებ, რომ ღმერთისკენ მოქცევა მოხდა (იოანე 3:7-8).¹⁷

უფლის სერობა, იესომ ჯვარცმის წინ, თავის მოწაფეებთან უკანასკნელი ტრაპეზის დროს დააწესა (1 კორინთელთა 11:23-25). პური და ღვინო წარმოადგენს იესოს სხეულს და სისხლს, რომელიც ჩვენი ხსნისთვის მსხვერპლადაა შეწირული. როგორც ფიზიკური სიცოცხლისთვის ვჭამთ საჭმელს, ისე ჩვენი სულიერი სიცოცხლის თვალსაზრისით, დამოკიდებული ვართ მის მსხვერპლზე (იოანე 6:53-58).

ამ საიდუმლოებებს შეიძლება ვუწოდოთ "მადლის საშუალება". ისინი არ უზრუნველყოფენ მადლს, თუ მათ რწმენისა და მორჩილების გარეშე ვასრულებთ. ესაა სავარჯიშოები,

¹⁷ Image: "The Lord's Supper" taken by Allison Estabrook on Oct. 14, 2022, retrieved from <https://www.flickr.com/photos/sgc-library/52476662295/>, licensed under CC BY 4.0

რომლებიც ღმერთმა მოგვცა და თუ რწმენით შევასრულებთ, ისინი ღვთისგან მადლის მიღების საშუალებაა.

► რა მიზნები აქვს ეკლესიას?

ზოგიერთი მიზანი ადგილობრივი ეკლესიისთვის შეგვიძლია ვნახოთ ახალ აღთქმაში

1. მახარებლობა (ევანგელიზაცია) (მათე 28:18-20).
2. ღვთისმსახურება და თაყვანისცემა ეკლესიად (1 კორინთელთა 3:16).
3. მოძღვრების შენარჩუნება (1 ტიმოთე 3:15, იუდა 3).
4. პასტორების ფინანსური მხარდაჭერა (1 ტიმოთე 5:17-18).
5. მისიონერების წარგზავნა და მხარდაჭერა (საქმეები 13:2-4, რომაელთა 15:24).
6. გაჭირვებული წევრების დახმარება (1 ტიმოთე 5:3).
7. ცოდვაში ჩავარდნილი წევრების დისციპლინირება (1 კორინთელთა 5:9-13).
8. ნათლობის და უფლის სერობის ჩატარება (მათე 28:19, 1 კორინთელთა 11:23-26).
9. მორწმუნეებს გაწვრთნა მათ სიმწიფემდე (ეფესელთა 4:12-13).

ამ საქმეების უმეტესობას ვერ გააკეთებს ერთი ადამიანი, რომელიც დამოუკიდებლად მოქმედებს. ეს მიზნები დამოკიდებულია მორწმუნეთა ჯგუფის თანამშრომლობაზე და ლიდერულ სტრუქტურაზე.

ღმერთი მოუწოდებს ყველა მორწმუნეს, უერთგულოს ადგილობრივ ეკლესიას და დაეხმაროს ამ ეკლესიას მისი ამოცანის შესრულებაში. სანამ წევრი არ მსახურობს ეკლესიაში, ის არ ასრულებს თავის დანიშნულებას, როგორც ქრისტეს სხეულის წევრი.

შენიშვნა კლასის ლიდერისთვის: კლასში შეიძლება შეირჩეს პიროვნება, ვინც განმარტავს ქვემოთ განთავსებულ ინფორმაციას („შეცდომა, რომელიც თავიდან უნდა აიცილოთ: სულიერი ინდივიდუალიზმი“).

შეცდომა, რომელიც თავიდან უნდა აიცილოთ: სულიერი ინდივიდუალიზმი

ზოგი ადამიანი რეალურად არასოდეს უძღვნივს თავს ადგილობრივ ეკლესიას. მათ სურთ თავისუფლად დაესწრონ ნებისმიერ ეკლესიას, ნებისმიერ კვირა დღეს. მათ არ შეუძლიათ დახმარება გაუწიონ ეკლესიის რომელიმე მიზანს, რაც ამ გაკვეთილშია ჩამოთვლილი, რადგან ეკლესია მათზე დამოკიდებული ვერ იქნება. მათ არ აქვთ ურთიერთობები, რომელიც ვინმეს საშუალებას მისცემდა სულიერი ანგარიშვალდებულება დაეკისრებინა. ყველა ქრისტიანი რომ ასე მოქცეულიყო, ეკლესიები აღარ იარსებებდა.

► კლასმა ორჯერ მაინც უნდა წაიკითხოს „მრწამსის აღიარება.“

მრწამსის აღიარება

ქრისტემ ააშენა ერთი წმინდა, მსოფლიო მასშტაბის ეკლესია, რომელიც გამოხატულია როგორც ქრისტეს სხეული, ადგილობრივ ეკლესიებში. ეკლესია ინახავს მოციქულთა მოძღვრებებს და იცავს ყველა სიმართლეს. ეკლესია არის ღმერთის ოჯახი, მოზიარება, რომელიც ემსახურება ამ მოზიარებაში მყოფთა ყველა საჭიროებას. ეკლესია თაყვანს სცემს ღმერთს, მახარობლობს მთელს მსოფლიოში და იმოწაფებს მორწმუნეებს.

გაკვეთილი 12 დავალებები

(1) წმიდა წერილის შესასწავლი ადგილების დავალება: თითოეულ სტუდენტს უნდა დაევალოს ქვემოთ ჩამოთვლილთაგან ერთ-ერთი ადგილი. შემდეგი გაკვეთილის წინ მან კლასში უნდა წაიკითხოს ეს ადგილი და დაწეროს აზრები იმის შესახებ, თუ რას ამბობს ის, ამ გაკვეთილში მთავარი განხილვის საგანთან დაკავშირებით

- 1 კორინთელთა 12:14-31
- იაკობი 2:1-9
- ეფესელთა 4:11-16
- 1 კორინთელთა 6:1-8
- 1 კორინთელთა 5:1-13

(2) ტესტი: შემდეგ მეცადინეობას დაიწყებთ მე-10 გაკვეთილის ტესტით. მოსამზადებლად კარგად შეისწავლეთ ტესტის საკითხები.

(3) სწავლების დავალება: არ დაგავიწყდეთ, რომ დაგეგმეთ და აცნობოთ თქვენი კლასის გარეთ ჩატარებული გაკვეთილების დრო.

12 გაკვეთილის ტესტი

- (1) როდის დაიწყო ეკლესიის ხანა?
- (2) რატომ შეიძლება ეწოდოს ეკლესიას "სამოციქულო"?
- (3) რა არის ეკლესიის წარმოშობის ოთხი ასპექტი?
- (4) რა არის ეკუმენური (მსოფლიო) ეკლესიის მოკლე განსაზღვრება?
- (5) რა არის ადგილობრივი ეკლესიის მოკლე განსაზღვრება?
- (6) რას ნიშნავდა თავდაპირველად ტერმინი „კათოლიკე ეკლესია“?
- (7) რა ორი საფუძველი უდევს ეკლესიის მსოფლიო ერთიანობას?
- (8) რა მიზანს ემსახურება წერილობითი დოქტრინალური დებულება?
- (9) ჩამოთვალეთ ადგილობრივი ეკლესიის ექვსი დანიშნულება.

გაკვეთილი 13

მარადიული ხვედრი

გაკვეთილის მიზნები

(1) სტუდენტი შეძლებს განმარტოს:

- ზეცის პირველხარისხოვანი მოქმედება.
- ზეცის მახასიათებლები, რომლებიც წმინდა წერილებშია გამოვლენილი.
- მარადიული სასჯელის მახასიათებლები, რომლებიც წმინდა წერილებშია გამოვლენილი.
- რელიგიების რამდენიმე მაგალითი, რომლებიც უარყოფენ მარადიული სასჯელის ფაქტს.
- მარადიული სასჯელის სამართლიანობა.
- ქრისტიანული მრწამსის აღიარება მარადიული ხვედრის შესახებ.

(2) სტუდენტი დაიმახსოვრებს, რომ ზოგიერთ მოქმედებას აქვს მარადიული შედეგები, რომელიც არასოდეს შეიცვლება.

ნაწილი 1: მორწმუნეების მარადიული ხვედრი

► წაიკითხეთ გამოცხადება 21 თავი ერთად. რას გვეუბნება ეს მუხლები მორწმუნეთა მომავლის შესახებ?

მთელი ქმნილება არსებობს ღვთის სადიდებლად, მაგრამ ზეცა სამყაროს ცენტრალური სცენაა, სადაც ღმერთს უმაღლეს დონეზე სცემენ თაყვანს მის მიერ შექმნილი ქმნილებები. (წაიკითხეთ გამოცხადების 5:11-14). ღვთის დიდება ზეცაში ისეთი სისრულით გამოვლინდება, რომ ეს იქნება ქალაქის ლამპარი (გამოცხადების 21:23). ეს ის ადგილია, სადაც ღმერთს ისე შევიცნობთ, რომ „მის სახეს ვიხილავთ“ (გამოცხადების 22:4).

თაყვანისცემა ზეცის საქმიანობაა. სიხარული თაყვანისცემის მეორე მხარეა. მეფსალმუნემ თქვა: „სიხარულის სისავსეა შენი სახის წინაშე, შენს მარჯვნივ ყოფნა ნეტარებაა უკუნისამდე“ (ფსალმუნის 15:11). შესაბამისია, რომ სიხარული და თაყვანისცემა ერთმანეთთან არის დაკავშირებული. ღმერთმა შეგვქმნა საკუთარი ხატებით, რომ ისე შეგვეძლოს მისი ბუნების გაგება, რომ თაყვანი ვცეთ და ვემსახუროთ მას, იმის გამო როგორც ის არის. ჩვენი ემოციები,

სიყვარულის უნარი და ინტელექტი მოცემულია იმისთვის, რომ უმაღლესი ხარისხით შევძლოთ ღმერთის თაყვანისცემა.

ეს სიტყვები იესომ თავის მოწაფეებს განუცხადა:

„ნუ შეკრთება თქვენი გული. იწამეთ ღმერთი და მიწამეთ მე. მამაჩემის სახლში ბევრი სავანეა; ასე რომ არ ყოფილიყო გეტყოდით. როცა წავალ და ადგილს მოგიძხადებთ, ისევ მოვალ და ჩემთან წაგიყვანთ, რათა, სადაც მე ვარ, თქვენც იქ იყოთ“ (იოანეს 14:1-3)

იესოს სიტყვები მოგვითხრობს ზეცის შესახებ. ყველაზე მნიშვნელოვანი რაც ვიცით არის ის, რომ ზეცა ღმერთის სახლია. იესომ მას თავისი მამის სახლი უწოდა. კიდევ ერთი მნიშვნელოვანი ფაქტი ისაა, რომ ერთ დროს შეგვეძლება ღმერთთან ერთად ვიცხოვროთ იქ.

ზეცის დაპირებამ უნდა განსაზღვროს ჩვენი ცხოვრების წესი დედამიწაზე. ადამიანი, რომელიც მარადიული ღირებულებებით ცხოვრობს, ყველაზე უკეთესს გააკეთებს დედამიწაზე. ადამიანს, რომელსაც ზეციური ჯილდო ელოდება, აქვს სტიმული, რომ გაუძლოს გაჭირვებას და ისწრაფოს შეასრულოს ღვთის ნება. იესო სიმართლისთვის დევნილს ეუბნება: „იხარეთ და იმხიარულეთ, რადგან დიდია თქვენი საზღაური ცაში“ (მათეს 5:12).

ზეცის მახასიათებლები

► რა დეტალები ვიცით ზეცის შესახებ?

ზოგჯერ დედამიწაზე ადამიანები ვერ ყიდულობენ მათთვის სასურველ სახლს ან შესაძლოა ვერ შეძლონ თავიანთი სახლის მოწყობა ისე, როგორც მათ სურთ. მაგრამ ღმერთს აქვს უსაზღვრო ძალა და რესურსები, ამიტომ ვიცით, რომ მისი სახლი არის ზუსტად ისეთი, როგორც მას სურს რომ იყოს. ამიტომ, ზეცა შესანიშნავად შეესაბამება ღმერთის ბუნებას.

ცოდვა ზეცაში არ იქნება. ყველა არსება ზეცაში, ანგელოზები თუ ადამიანები, თუ სხვა ქმნილებები, სრულიად წმინდა იქნება. (წაიკითხეთ გამოცხადების 21:8, 27).

ზეცა განთავისუფლდება ცოდვის ყველა შედეგისგან, ტკივილის, მწუხარების, კონფლიქტებისა და საფრთხის

“თუ საკუთარ თავში აღმოვაჩენ სურვილს, რომელსაც ამქვეყნად ვერანაირი გამოცდილება ვერ აკმაყოფილებს, სავარაუდო ახსნაა ის, რომ მე სხვა სამყაროსთვის ვარ შექმნილი. ალბათ, ამქვეყნიური სიამოვნება მისი დაკმაყოფილების მიზანი არასოდეს ყოფილა, არამედ მხოლოდ მისი აღფრთოვანება, რეალური რამის შეთავაზება ... მე ეს ცხოვრების მთავარ მიზნად უნდა დავისახო - ამ სხვა ქვეყნისკენ სწრაფვა და სხვებისთვისაც დახმარების გაწევა”

ს.ს. ლუისი, უბრალო ქრისტიანობა

ჩათვლით. (წაიკითხეთ გამოცხადების 21:4). აღარ იქნება არანაირი წყევლა ქმნილებაზე, მათ შორის ავადმყოფობა, დაბერება და სიკვდილი. (წაიკითხეთ გამოცხადების 22:3).

ზეცის სილამაზე აღუწერელია. ჩვენთვის მოწოდებული დეტალები მოიცავს იასპის კედლებს, მარგალიტის კარიბჭეს, იშვიათი ძვირფასი ქვების სამირკვლებსა და ოქროს ქუჩებს. (წაიკითხეთ გამოცხადების 21:18-21).

ვინ და როდის?

ზეცა გამზადებულია მათთვის, ვინც ცოდვას მოინანიებს და ირწმუნებს იესო ქრისტეს, როგორც მხსნელსა და უფალს (იოანეს 3:16). ბიბლია გვეუბნება, რომ თუ ჩვენ მარადიული ღირებულებებით ვცხოვრობთ, ჩვენ შეგვიძლია დავიუნჯოთ ზეცაში მარადიული და უსაფრთხო საუნჯე. (წაიკითხეთ მათეს 6:20). ზეცა დასახლებულია მილიონობით გამოსყიდული ადამიანითა და ანგელოზებით (გამოცხადების 5:8-11).

როდის ხვდება ადამიანი ზეცაში? იესომ ჯვარზე მომაკვდავ ავაზაკს უთხრა, რომ ისინი ერთად იქნებოდნენ სამოთხეში იმავე დღეს (ლუკას 23:43). პავლემ თქვა, რომ სხეულთან განშორება უფალთან დაბინავებაა (2 კორინთელთა 5:8). ამიტომ, ჩვენ ვიცით, რომ მორწმუნე ზეცაში მიდის სიკვდილის შემდეგ. მორწმუნეები, რომლებიც ჯერ კიდევ ცოცხლები არიან იესოს დაბრუნებისთანავე, ზეცაში მიდიან სიკვდილის გარეშე. (წაიკითხეთ 1 კორინთელთა 15:51-52).

ნაწილი 2: ურწმუნოების მარადიული ხვედრი

სასჯელები დედამიწაზე ყოველთვის როდისმე მთავრდება, მაშინაც კი, თუ ის დგება დასჯილის სიკვდილის შემდეგ. მაგრამ იესომ აღწერა მარადიული სასჯელი. მან თქვა:

„წადით ჩემგან, წყეულნო, საუკუნო ცეცხლში, რომელიც გამზადებულია ეშმაკისა და მისი ანგელოზებისთვის.... და წავლენ ისინი საუკუნო სატანჯველში, ხოლო მართალნი - საუკუნო სიცოცხლეში” (მათეს 25:41, 46)

იესომ და მოციქულებმა დაადასტურეს, რომ ჯოჯოხეთი, ცეცხლოვანი ტბა და მარადიული სასჯელი არსებობს. სინამდვილეში, იესომ ზეცაზე მეტჯერ ჯოჯოხეთი ახსენა. მან გაგვაფრთხილა, რომ თავიდან ავიცილოთ ეს საშინელი ადგილი. აქ მოყვანილია იესოს და მის მოციქულთა ზოგიერთ მოწმობა.

„თუ მარჯვენა თვალი გაცდუნებს, ამოითხარე და გადააგდე, რადგან უმჯობესია, ერთი ასოთაგანი დაკარგო, ვიდრე მთელი შენი სხეული ჩავარდეს გეენაში. თუ მარჯვენა ხელი გაცდუნებს, მოიკვეთე და გადააგდე, რადგან უმჯობესია, ერთი ასოთაგანი დაკარგო, ვიდრე მთელი შენი სხეული ჩავარდეს გეენაში” (მათეს 5:29-30)

„ასევე იქნება წუთისოფლის აღსასრულის დროს: გამოვლენ ანგელოზები და გამოაცალკევენ ბოროტებს მართლებისგან. ჩაყრიან მათ ცეცხლის ქურაში: და იქნება იქ ტირილი და კბილთა ღრჭენა” (მათეს 13:49-50)

ფარისევლების მისამართით იესომ თქვა: „იქედნეთა ნაშობო გველებო! გენის მსჯავრს როგორ გაექცევით?” (მათეს 23:33)

„და ჯოჯოხეთში, ტანჯვა-წამებაში მყოფმა, აღაპყრო თვალები და დაინახა შორიდან აბრაჰამი და ლაზარეც მის წიაღში. შესძახა: მამაო აბრაჰამ, შემიწყალე და მომივლინე ლაზარე, რომ თითის წვერი დაისველოს წყალში და ენა გამიგრილოს, რადგან ვიტანჯები ამ ალში.” (ლუკას 16:23-24)

პავლე მოციქული წერს, რომ იესო „გამოცხადდება ციდან, თავის ძლიერ ანგელოზებთან ერთად, და ცეცხლის ალით იძიებს შურს მათზე, ვინც არ იცნობს ღმერთს და არ ემორჩილება უფალ იესოს სახარებას, რომლებიც მარადიულ დაღუპვას მიიღებენ სასჯელად უფლის პირისა და მისი სიძლიერის დიდებისგან” (2 თესალონიკელთა 1:7-9)

„რადგან ღმერთმა ის ანგელოზებიც არ დაინდო, რომელთაც შესცოდეს, არამედ წყვდიადის ბორკილებს გადასცა და ტარტაროზში ჩაყარა სამსჯავროსთვის შესანახად” (2 პეტრეს 2:4)

“ხოლო ეშმაკი, მათი მაცდუნებელი, ჩაგდებულ იქნა ცეცხლისა და გოგირდის ტბაში, სადაც მხეცი და ცრუწინასწარმეტყველი იმყოფებიან, და იტანჯებიან დღე და ღამე უკუნითი უკუნისამდე... ვინც არ აღმოჩნდა სიცოცხლის წიგნში ჩაწერილი, ცეცხლის ტბაში იქნა ჩაგდებული” (გამოცხადების 20:10, 15)

ყურადღება მიაქციეთ, როგორი სიტყვებია გამოყენებული ამ ადგილის აღსაწერად: ცეცხლი, ტანჯვა, შურისგება, განადგურება, სიბნელე, ბორკილები, განსჯა, ტირილი, მოთქმა და კბილთა ღრჭენა.

იესომ თქვა, რომ უმჯობესი იქნება ამოითხარო შენი მარჯვენა თვალი და მოიჭრა შენი მარჯვენა ხელი, ვიდრე ჯოჯოხეთში ჩაგადონ ორივე თვალით და ორივე ხელით. იესო არ ახალისებდა სხეულის დასახიჩრებას, მაგრამ აჩერებდა ნებისმიერ საქმიანობას, რამაც შეიძლება ცოდვაში და ჯოჯოხეთში მიგვიყვანოს, რაც არ უნდა ღირებული ჩანდეს იგი დედამიწაზე.

► რომელი რელიგიები ცდება ჯოჯოხეთის შესახებ თავიანთ მოძღვრებაში?

ბიბლია გვეუბნება, რომ სიკვდილი ამთავრებს ადამიანის გამოსაცდელ ვადას და რომ ჯოჯოხეთი არის (1) მარადიული, (2) შეუქცევადი და (3) მტანჯველი. ამ ბიბლიურ

ჭემმარიტებას უარყოფენ ათეისტები, რომლებიც ამბობენ, რომ სიკვდილის შემდეგ აღარაფერია და იეჰოვას მოწმეები, მორმონები და უნივერსალისტები, რომლებიც ამბობენ, რომ ჯოჯოხეთი არ არსებობს. ის, რომ სიკვდილი ამთავრებს ადამიანის გამოსაცდელ ვადას, უარყოფენ რომის კათოლიკეები, რომლებიც თვლიან, რომ ადამიანის მდგომარეობა შეიძლება გამოსწორდეს სიკვდილის შემდეგ.

არიან ისეთებიც, რომლებიც უარყოფენ ჯოჯოხეთის არსებობას, რადგან ისინი მას უსამართლოდ თვლიან. ისინი ამბობენ, რომ თუ ცოდვა დროით შემოფარგლულ სამყაროში ხდება, არ იქნება სამართლიანი, რომ სასჯელი მარადიული იყოს. წმიდა ავგუსტინე პასუხობდა ამ წინააღმდეგობას სისხლის სამართლის მაგალითზე. თუ მარცვა რამდენიმე წუთში მოხდა, მხოლოდ რამდენიმე წუთიანი სასჯელი უნდა დაეკისროს? მკვლელობა, რომელსაც მხოლოდ ერთი წუთი სჭირდება, გამოუსწორებელ ზიანს იწვევს. წმინდა წერილში ვხედავთ, რომ საუკუნო და უსასრულო ღმერთის წინააღმდეგ ცოდვა იწვევს სამუდამო სასჯელს, მიუხედავად იმისა, რომ იგი ჩადენილია დროში ცხოვრებისას.

► რატომ არის ჯოჯოხეთი მარადიული?

ჯოჯოხეთი მარადიულია, რადგან

1. ცოდვა დანაშაულია უსასრულო ღმერთის წინააღმდეგ.
2. ცოდვილი უარყოფს ღმერთისადმი მარადიულ მსახურებას.
3. ჩვენ ვართ მარადიული არსებები, რომლებსაც წასასვლელი არსად გვაქვს, თუკი ღმერთთან განშორებას ვირჩევთ.

დედამიწაზე ჩვენ მოგვწონს, რომ გვაქვს შესაძლებლობა ჩვენი გადაწყვეტილებები შევცვალოთ. ძალიან მკაცრი ჩანს, რომ არჩევანს შეიძლება ჰქონდეს მარადიული შედეგები. გვსურს ვიფიქროთ, რომ მომავალში გვექნება მეორე შანსი, თუნდაც ახლა გავაკეთოთ გააზრებული, წინასწარ განზრახული არჩევანი. მაგრამ სავსებით გონივრულია, რომ ღმერთმა განსაზღვრა ჩვენი გამოსაცდელი ვადა მთელი ცხოვრებით.

ზოგი უარს ამბობს დაიჯეროს ჯოჯოხეთის არსებობა, რადგან ეჭვი შეაქვს იმაში, თუ როგორ შეიძლება მოსიყვარულე ღმერთმა ვინმე გაუშვას ისეთ საშინელ ადგილზე, როგორსაც ეს მუხლები აღწერს. უნდა გვახსოვდეს, რომ ღმერთს სურს, რომ არავინ დაიღუპოს, არამედ

„საბოლოო ჯამში, ჯოჯოხეთზე სწავლების წინააღმდეგ გამოთქმული მოსაზრებები უნდა მივიდეს ამ კითხვამდე: კიდევ რას სთხოვთ ღმერთს, რომ გააკეთოს?“ წარსული ცოდვების მოსპობას და ყველაფრის თავიდან დაწყებას, სასწაულებრივად დახმარებას სირთულეების გადალახვაში? მაგრამ მან უკვე შესთავაზა ამის გაკეთება. აპატიოს მათ? მაგრამ ისინი უარს ამბობენ პატიებაზე. თავი დაანებოს? ვშიშობ, ეს ის არის, რასაც ის აკეთებს“

ს.ს. ლუისი, პარაფრაზირებული „ტკივილის პრობლემიდან“

ყველამ მოინანიოს და მიიღოს ხსნა. ამას ბიბლია რამდენიმე ადგილას ამბობს. (წაიკითხეთ 1 ტიმოთეს 2:4; 2 პეტრეს 2:9; საქმეების 17:30). მათ, ვინც ჯოჯობხეთში მიდის, გააკეთეს საკუთარი არჩევანი, რომელიც მათ ამ საშინელ ადგილას ახვედრებს. შემთხვევით არავინ ხვდება ჯოჯობხეთში. ის, ვინც იქ ხვდება, თვითონ აირჩია ადგილი ღმერთის, სიმართლისა და ხსნის უარყოფით.

რადგან ყველა სიკეთე ღმერთისგან მოდის, ღმერთზე უარის თქმა, საბოლოო ჯამში, ნიშნავს ყველა სიკეთეზე უარის თქმას. სიმშვიდე, შიშისგან და ტკივილისგან დაცვა და კომფორტული ადგილი სიკეთეა, რაც მხოლოდ ღმერთს შეუძლია მოგვცეს. ღმერთთან სრული განშორება ნიშნავს ყველაფრის ნაკლებობას, რაც კარგია, რაც სიკეთეა და ეს არის ჯოჯობხეთი.

მადლობა ღმერთს, რომ იესო ქრისტეს გამომსყიდველი მსხვერპლით, მისმა სიყვარულმა შესაძლებლობა მოგვცა, რომ „თავიდან ავიცილოთ რისხვა.“ ჯოჯობხეთის აგონიის ნაცვლად, ჩვენ შეგვიძლია გავიზიაროთ ხსნის სიხარული და ზეცის საოცრება. ჩვენ ჩვენი ბედისთვის ვირჩევთ ზეცას, როდესაც ვირჩევთ "ღვთის წინაშე მონანიებას და ჩვენი უფლის იესო ქრისტეს რწმენას" (საქმეების 20:21).

შეცდომა, რომელიც თავიდან უნდა ავიცილოთ: მარადიული შედეგების დავიწყება

მიწიერ ცხოვრებაში ბევრი გადაწყვეტილება არ გამოიყურება საბოლოოდ. დროთა განმავლობაში მრავალი შეცდომის გამოსწორება შეიძლება. უნდა გვახსოვდეს, რომ ბევრ გადაწყვეტილებას აქვს მარადიული შედეგები. სიკვდილის შემდეგ ჩვენ ვერ შევცვლით იმ მოქმედებებს, რომლებიც გავლენას ახდენდა ჩვენს მარადიულ ბედზე ან მოქმედებებს, რომლებმაც გავლენა მოახდინეს სხვებზე მათ გადაწყვეტილებებში.

► კლასმა ორჯერ მაინც უნდა წაიკითხოს „მრწამსის აღიარება.“

მრწამსის აღიარება

ყველა ადამიანი მარადიულად იარსებებს ან სამოთხეში ან ჯოჯობხეთში. ზეცა ღმერთის სახლია, სადაც მორწმუნეები იცხოვრებენ ღმერთთან და სიხარულით ეთაყვანებიან მას. ზეცაში არ არის ცოდვა და არც რაიმე ტანჯვა, რომელიც მისი შედეგია. ჯოჯობხეთი მარადიული, შეუქცევადი და მტანჯველი სასჯელის ადგილია ყველასათვის, ვინც არ იქნა დახსნილი ცოდვებისგან ქრისტესმიერი მსხვერპლით. ჯოჯობხეთი არის სამართლიანი სასჯელი უსასრულო ღმერთის მიმართ განზრახ ცოდვისთვის.

გაკვეთილი 13 დავალებები

(1) წმიდა წერილის შესასწავლი ადგილების დავალება: თითოეულ სტუდენტს უნდა დაევალოს ქვემოთ ჩამოთვლილთაგან ერთ–ერთი ადგილი. შემდეგი გაკვეთილის წინ მან კლასში უნდა წაიკითხოს ეს ადგილი და დაწეროს აზრები იმის შესახებ, თუ რას ამბობს ის, ამ გაკვეთილში მთავარი განხილვის საგანთან დაკავშირებით.

- გამოცხადების 22:1-5
- გამოცხადების 22:10-17
- ლუკა 16:19-31
- ესაია 5:11-16
- მათე 5:27-30

(2) ტესტი: შემდეგ მეცადინეობას დაიწყებთ მე-13 გაკვეთილის ტესტით. მოსამზადებლად კარგად შეისწავლეთ ტესტის საკითხები.

(3) სწავლების დავალება: არ დაგავიწყდეთ, რომ დაგეგმეთ და აცნობოთ თქვენი კლასის გარეთ ჩატარებული გაკვეთილების დრო.

13 გაკვეთილის ტესტი

(1) რა არის ზეცის პირველხარისხოვანი აქტივობა?

(2) რა არის ის რამდენიმე რამ, რაც ზეცაში არ იქნება?

(3) ვინ მოხვდება ზეცაში?

(4) როდის ხვდებიან მორწმუნეები სამოთხეში?

(5) რა სამ რამეს გვეუბნება ბიბლია ჯოჯოხეთის შესახებ?

(6) რას გულისხმობდა იესო, როდესაც თქვა, რომ ადამიანმა ხელი უნდა მოიკვეთოს?

(7) რატომ არის ჯოჯოხეთი მარადიული?

გაკვეთილი 14

დასკვნითი მოვლენები

გაკვეთილის მიზნები

(1) სტუდენტი შეძლებს განმარტოს:

- მნიშვნელობის დონეები დასკვნითი მოვლენების ჩამონათვალში.
- ქრისტეს დაბრუნება და მისი მნიშვნელობა ქრისტიანული ცხოვრებისათვის.
- ყველა ადამიანის მკვდრეთით აღდგომა და სხეულის ღირებულება (ფასეულობა).
- ყველა ზნეობრივი არსების საბოლოო განსჯა.
- ღმერთის მარადიული სამეფო.
- ქრისტიანული რწმენის მოწმობა დასკვნითი მოვლენების შესახებ.

(2) სტუდენტს ეცოდინება მიწიერი ცხოვრების მარადიულობის პერსპექტივიდან დანახვის მნიშვნელობა.

შესავალი

► წაკითხეთ დანიელი 7:9-14 ერთად. რას გვეუბნება ეს მუხლები მომავლის შესახებ?

მხეცის ნიშანი, საყვირები, დიდი ჭირი, ანტიქრისტე, 1000 წელი, 7 წელი, დიდი თეთრი ტახტი, ქალაქის დაშვება ზეციდან, ცეცხლის ტბა - ეს არის ბიბლიური წინასწარმეტყველებების თემები.

► რა საკითხებზე ფიქრობთ ბიბლიურ წინასწარმეტყველებებში?

მნიშვნელობის დონეები

წინასწარმეტყველებების განხილვა ხშირად ფოკუსირდება ძირითადი ქეშმარიტების ნაცვლად, უმნიშვნელო კითხვებზე. წინასწარმეტყველების თემები არ არის ყველა ერთნაირად მნიშვნელოვანი. ამ კურსში არ შევეცდებით ყველაფერი მოვიცვათ და განვიხილოთ წინასწარმეტყველების შესახებ.

ზოგჯერ ხალხს აინტერესებს, როგორ გამოიყურება მხეცის ნიშანი, რომელი ქვეყნიდან მოვა ანტიქრისტე და ვინ იქნებიან ორი მოწმე. ეს არის კითხვები, რომლებზეც ბიბლია გარკვევით არ პასუხობს და ამაზე კამათი არ ღირს.

არსებობს სხვა თემები, რომლებსაც ბიბლია მეტად განმარტავს. რამდენიმე მაგალითი აქედან: იესო დაბრუნდება დიდი ჭირის დასაწყისში, შუაში, თუ ბოლოს; და არის თუ არა ათასწლეული პირდაპირი გაგებით ათასი წელი. ამასთან, ამ მოძღვრებებს სახარებისათვის არსებითი მნიშვნელობა არ აქვს. არასოდეს უნდა გაწყვიტოთ ურთიერთობა ვინმესთან, ვის აზრსაც არ ეთანხმებით ერთ-ერთ ამ საკითხზე.

არსებობს რამდენიმე ძირითადი ჭეშმარიტება ბიბლიურ წინასწარმეტყველებებში. ეს ისეთი ჭეშმარიტებებია, რომლებიც ისე ნათელია, რომ ყველა, ვისაც ბიბლიის სჯერა, იღებს მათ. ეს სწავლებები გავლენას ახდენს ქრისტიანულ ცხოვრებაზე და ქრისტიანული მოძღვრების მთელ სისტემაზე.

მოდით გავეცნოთ ბიბლიურ წინასწარმეტყველებებში გამოვლენილ ოთხ ძირითად ჭეშმარიტებას დასკვნითი მოვლენების შესახებ.

იესოს ფიზიკური დაბრუნება

იესო აშკარად, ხილულად დაბრუნდება ამ დედამიწაზე. მიუხედავად იმისა, რომ ის ახლა სულიერად იმყოფება მორწმუნებთან დედამიწაზე, ის დაბრუნდება თავისი აღმდგარი, განდიდებული სხეულით, მთელი დედამიწის დასანახად. (წიკითხეთ გამოცხადების 1:7).

► რა არის ის, რაც მოხდება იესოს დაბრუნების შემდეგ?

ქრისტეს დაბრუნება იქნება მიწიერი ისტორიის კულმინაცია. მსოფლიოს სამეფოები გადაიქცევიან ქრისტეს სამეფოდ. ვინც მისი ერთგული იქნება, დააჯილდოებენ და პატივს მიაგებენ. ისინი, ვინც მის წინააღმდეგ ამბოხდნენ, განადგურდებიან და მას ექნება ძალა, რომელიც გადალახავს ყველა წინააღმდეგობას. (წიკითხეთ მათეს 26:64). ყველა მუხლი მოიდრიკება და ყველა ენა აღიარებს, რომ იესო არის უფალი (ფილიპელთა 2:10).

გარდაცვლილი ქრისტიანები აღდგებიან ქრისტეს მმართველობაში (2 ტიმოთეს 2:12) ისინი და ცოცხლად დარჩენილი მორწმუნეები უფალს შეეგებებიან, როდესაც ის გამოჩნდება (1 თესალონიკელთა 4:16-17).

იესოს დაბრუნება ყველა ქრისტიანის ნეტარი იმედია. (წიკითხეთ ტიტეს 2:13). იგიქრეთ ყველაფერზე, რასაც მისი დაბრუნება ნიშნავს ჩვენთვის: დევნის, ტანჯვისა და მწუხარების დასრულებას; შეერთებას წმინდანებთან და ქრისტესთან, ჩვენთვის საყვარელ ადამიანებთან; იმის დასტურს, რომ ჩვენი რწმენა ამაო არ ყოფილა; თავად იესოს ხილვას; და სამოთხეში შესვლას და ღმერთთან მარადიული სიცოცხლის სისავსეს. ყველაფერი დამოკიდებულია არა მისი დაბრუნების დროზე, არამედ უბრალოდ იმაზე, რომ ის დაბრუნდება დაპირებისამებრ.

იესომ თქვა, რომ ის ღიად ძალასა და დიდებაში დაბრუნდებოდა (მათეს 24:30). ის დაგვირდა, რომ დაბრუნდება და თავის ხალხს წაიყვანს თან (იოანეს 14:3). ანგელოზებმა თქვეს, რომ ის დაბრუნდებოდა იმგვარადვე, როგორც ზეცაში ავიდა (საქმეების 1:11). მოციქულები მონანიებას ქადაგებდნენ, სანამ ქრისტეს დაბრუნებას ელოდებოდნენ, რათა ამქვეყნად ღვთის საბოლოო გეგმა დაემყარებინათ. (წაიკითხეთ საქმეების 3:19-21). ის, რომ იესო კვლავ დაბრუნდება ამ დედამიწაზე ძალაუფლებით და დიდებით, არის მრავალგზის განმეორებული ახალ აღთქმაში.¹⁸

მიუხედავად იმისა, რომ არსებობს ნიშნები, რომლებიც წინ უსწრებენ მეორედ მოსვლას, ჩვენ ზუსტად არ ვიცით როდის დაბრუნდება ის. მორწმუნეებისთვის სასარგებლოა, ყოველთვის გაითვალისწინონ იესოს მოსვლა და შესაბამისად იცხოვრონ. (წაიკითხეთ მარკოზის 13:33-37).

► რატომ ბრუნდება იესო?

ჩვენ ვცხოვრობთ სამყაროში, სადაც ადამიანთა უმეტესობა აჯანყებულია ღმერთის წინააღმდეგ. მთელი ქმნილება იტანჯება ცოდვის წყევლის გამო. მსოფლიო ვერასოდეს გახდება სრულყოფილი პოლიტიკური ქმედებებით, სოციალური რეფორმებით, განათლების გაუმჯობესებით, ან წარმატებული ეკონომიკით. იესო მოულოდნელად შევა მის ქმნილებაში, როგორც დაბრუნებული მეფე, რათა გამოასწოროს ის.

ყველა ადამიანი ცოდვილია, მაგრამ თუ ისინი ახლა ნებით შეუერთდებიან ღვთის სამეფოს, მათ შეეძლება თავი დააღწიონ მომავალ განაჩენს. ღვთის სამეფო უკვე მოქმედებს მათში, ვინც მოინანიებს და ირწმუნებს (მარკოზის 1:14-15; 9:1). ეს სამეფო სრულად და ღიად მოვა იესოს დაბრუნებისთანავე.

► როგორ უნდა ვიცხოვროთ, რადგან ვიცით, რომ იესო დაბრუნდება?

უნდა გვახსოვდეს პირველი ქრისტიანების პრიორიტეტები. ჩვენ მოწოდებულნი ვართ შევინარჩუნოთ ჩვენი რწმენა და "მოვითმინოთ ბოლომდე." ჩვენ გაფრთხილებულნი ვართ, რომ სიამოვნებებმა და ქვეყნიურმა რაღაცეებმა არ უნდა დაგვაფიქვოს მომავალი (ლუკას 21:34-36). ჩვენ მარადიული ღირებულებების შესაბამისად ვცხოვრობთ, რადგან ამ სამყაროს ყველაფერი გაქრება. ჩვენ გვევალება, რომ „ფხიზლად ვიყოთ“ და არ ვიყუროთ ცაში მისი გამოჩენის მოლოდინში, არამედ სულიერად ვიყოთ ფხიზლად, რომ მისი მოსვლის დროს

---

¹⁸ I თესალონიკელთა 4:15-16; II თესალონიკელთა 1:7, 10; ტიტეს 2:13; ებრაელთა 9:28; იაკობის 5:7-8; I პეტრეს 1:7, 13; II პეტრეს 1:16; 3:4, 12; I იოანეს 2:28.

მოუმზადებლები არ აღმოვჩნდეთ (მარკოზის 13:33-37). ჩვენ ვლოცულობთ სიწმინდისთვის და სუფთა ცხოვრებით ვცხოვრობთ, რადგან გვსურს მას დავემსგავსოთ (1 იოანეს 3:3).

ვინც ცხოვრობს დღეს ისე, თითქოს ის არ დაბრუნდება, მზად არ იქნება მისი დაბრუნებისთვის. 1 თესალონიკელთა 5:1-6 აჩვენებს, რომ ისინი, ვინც სიბნელეში იმყოფებიან და ცხოვრობენ ქვეყნიერებისთვის, შეძრწუნდებიან უფლის დაბრუნებით. ჩვენთვის ის აღარ დაბრუნდება „როგორც ქურდი.“ იესოს მოსვლა ელვასავით იქნება, (მათეს 24:27; 1 კორინთელთა 15:52). ისე მოულოდნელად, რომ მისი გამოჩენის შემდეგ ვერავინ შეძლებს რაიმეს შეცვლას.

ჩვენ ველოდებით მის მოსვლას

1. მარადიული პრიორიტეტების დაცვით,
2. სიწმინდეში ცხოვრებით
3. საკუთარი თავის სულიერი დაცვით ლოცვების მეშვეობით.

ყველა ადამიანის სხეულბრივი აღდგომა

ჩვენ ვიცით, რომ სხეულს მარადიული ღირებულება აქვს, რადგან ბიბლია ასწავლის ყველა ადამიანის მკვდრეთით აღდგენას. მოძღვრება აღდგომის შესახებ აუცილებელია. ამაზე მეტყველებს ის ფაქტი, რომ პავლემ დაწერა 58 მუხლი (1 კორინთელთა 15), რომელიც იცავდა აღდგომის მოძღვრებას. პავლე მოციქულმა განმარტა, რომ მკვდრეთით აღდგომის უარყოფა სახარების უარყოფას ნიშნავს. თუ მკვდრეთით აღდგომა არ არსებობს, მაშინ იესო ვერ აღდგებოდა (1 კორინთელთა 15:3). თუ იესო მკვდრეთით არ აღდგა, სახარება ვერ იქნება ჭეშმარიტი და არავინ გადარჩენილა (1 კორინთელთა 15:17).

ყოველი ადამიანი აღდგება, მაგრამ ერთდროულად არა. იესო დაბრუნების შემდეგ ყველა ცოცხლად დარჩენილ ქრისტიანს თან წაიყვანს და მკვდრეთით აღადგენს მკვდრებს (1 თესალონიკელთა 4:16-17; გამოცხადების 20:6).

ისინი, ვინც თავიანთ ცოდვებში დაიღუპნენ, არ მიიღებიან პირველ აღდგომაში. ისინი მოგვიანებით აღდგებიან განსჯისთვის (გამოცხადების 20:13).

“ო სიკვდილო, სად არის შენი ნესტარი? ოჰ ჰადეს, სად არის შენი გამარჯვება? ქრისტე აღსდგა და თქვენ გაუქმებულნი ხართ. ქრისტე აღსდგა და დემონები ჩამოგდებულ იქნენ. ქრისტე აღსდგა და ანგელოზები ხარობენ. ქრისტე აღსდგა და სიცოცხლე გამოანთავისუფლა. ქრისტე აღსდგა და საფლავები დაცარიელდა მკვდრებისგან: რადგან ქრისტე, მკვდრეთით აღმდგარი, გახდა წინამორბედი და მაცოცხლებელი მათი, ვინც განისვენა. მას დიდება და ძალა უკუნითი უკუნისამდე. ამინ.”

იოანე ოქროპირი, "სააღდგომო ქადაგება"

ქრისტიანები იესოსავით განდიდებულ სხეულებში აღდგებიან (1 იოანეს 3:2). ცოდვილები მარადიული სასჯელისთვის სხვა ფორმით აღდგებიან (იოანეს 5:28-29).

► თუ არ ირწმუნეთ, რომ სხეული აღდგება, რა სარგებელია თქვენთვის?

იმის რწმენა, რომ ოდესმე აღვდგებით, გავლენას ახდენს ჩვენი ცხოვრების წესზე. ამ სწავლების პრაქტიკული ეფექტის დანახვა შეგვიძლია იმ ადამიანების მაგალითებზე, რომლებიც უარყოფენ მას. კორინთელთა კრებიდან (კონგრეგაციიდან) ზოგიერთმა ადამიანმა უარყო, რომ ადამიანის სხეული აღდგება. ისინი, ვისაც სჯეროდა ამ შეცდომის, გაიყვნენ ორ პოზიციად. ზოგიერთმა თქვა: „რადგან სხეული არ აღდგება, სულია მხოლოდ მნიშვნელოვანი. ეს გულისხმობს, რომ ცოდვები, რომლებსაც სხეული სჩადის, არ არის სერიოზული. ჩვენ შეგვიძლია ვიმრუშოთ კიდეც, რადგან სხეული მაინც განადგურდება.“ იხილეთ 1 კორინთელთა 6:13-14.

სხვებმა თქვეს: „რადგან სხეული არ აღდგება, ის უნდა იყოს უსარგებლო და ბოროტი. ჩვენ უნდა დავთრგუნოთ სხეულის ყველა სურვილი, არ უნდა ვჭამოთ არაფერი სასიამოვნო და გემრიელი და არ უნდა ვიქორწინოთ.“

ორივე ეს შეცდომა გამოიწვია მკვდრეთით აღდგომის უარყოფამ. აღდგომის შესახებ ქრისტიანული სწავლება ფასეულად მიიჩნევს სხეულს. ღირებულება ნაჩვენებია იმით, რომ ქრისტიანთა სხეულები გამოსყიდულია, ისინი არიან სულიწმიდის ტაძრები, არიან ქრისტეს ნაწილები და აღდგებიან და განდიდდებიან. (წაკითხეთ 1 კორინთელთა 6:14, 15, 19, 20).

მკვდრეთით აღდგომის სწავლება აუცილებელია, რადგან ეს ნიშნავს, რომ

- იესო მკვდრეთით აღდგა,
- ყველა ადამიანი აღდგება,
- სხეულს აქვს მარადიული ღირებულება და
- სახარება მართალია

სამსჯავრო

სამსჯავრო ნამდვილად დასასრულია მათთვის, ვისი სახელებიც არ არის ჩაწერილი სიცოცხლის წიგნში. ეს მათი არსებობის დასასრული არ არის, მაგრამ ეს მათი არჩევანის გაკეთების დასასრულია. მთელი შემდგომი მარადისობა იქნება უსასრულო შედეგები იმ გადაწყვეტილების, რომელთა შეცვლაც შეუძლებელია.

სამსჯავრო ჰმატებს ჩვენს არჩევანს მნიშვნელობას, რომელიც სცილდება მის უშუალო შედეგებს. ზოგი ფიქრობს, რომ სანამ შეძლებენ გააკონტროლონ თავიანთი მოქმედებების შედეგები, საშიში არაფერია. მათ სურთ დაიჯერონ, რომ მათი ცოდვა არ არის ბოროტი, თუ

მას ზიანი არ მოაქვს. სინამდვილეში, ყველა ცოდვას მოაქვს ზიანი, მაგრამ ამ ცხოვრებაშიც რომ არ მოიტანოს ზიანი, ცოდვა მაინც საყურადღებოა სამსჯავროს გამო. ღვთის სიტყვაში ნათქვამია, რომ ადამიანები წარდგებიან ქრისტეს სამსჯავროზე და პასუხი აგებენ თავიანთი საქციელის გამო. (წაიკითხეთ 2 კორინთელთა 5:10; რომაელთა 2:6-11).

სამსჯავროზე ზოგი მარადიულად დასასჯელად გაიგზავნება, სხვები კი მარადიულ ჯილდოს მიიღებენ. წერილებში აღწერილია განკითხვის ერთი სცენა ცოდვილთათვის, რომლებიც მკვდრეთით აღმდგარნი არიან თავიანთი ცოდვილი საქმეების გამო, განაჩენის მისაღებად (იხილეთ გამოცხადების 20:11-15) ქრისტიანებისთვის კიდევ ერთი სამსჯავრო არსებობს, სადაც ისინი დაჯილდოვდებიან იმ შრომისთვის, რომელმაც ღირებული და ხანგრძლივი შედეგი გამოიღო. (წაიკითხეთ 1 კორინთელთა 3:14-15).

სამსჯავრო ნიშნავს, რომ ოდესმე ცოდვა დასრულდება. ძნელი წარმოსადგენია სამყარო ცოდვის გარეშე, მაგრამ ოდესმე ღმერთის წინააღმდეგ ყოველგვარი აჯანყება დასრულდება.

ღმერთი არ აპირებს, რომ ჩვენ მუდმივ შიშში ვიცხოვროთ და ეს შიში იყოს ჩვენი სწორად ცხოვრების მოტივი. ამასთან, მომავალი სამსჯავროს გააზრება გვაძლევს პასუხისმგებლობის გრძნობას, რომელიც წარმართავს ჩვენს ცხოვრებას.

ჩვენ უნდა ვიცოდეთ სამსჯავროს შესახებ, რომ გავიგოთ (1) ცოდვის მნიშვნელობა, (2) ჩვენი პასუხისმგებლობა ღმერთის წინაშე, (3) ჩვენი არჩევანის მნიშვნელობა და (4) ყველა ცოდვის დასასრული.

ღმერთის მარადიული სამეფო

ზოგიერთი ფილოსოფიისა და რელიგიის თანახმად, დრო სამუდამოდ გრძელდება ციკლებში, დასაწყისისა და დასასრული გარეშე და არ არსებობს მოვლენები, რომლებიც სამუდამოდ შეცვლის რამეს. მაგრამ ბიბლიის თანახმად, დროს აქვს დასაწყისი და მოვლენათა წყება რომელიც დასასრულისკენ მიდის. ბიბლია აღწერს სამყაროს შექმნას, შემდეგ ადამიანის ტრაგიკულ დაცემას, შემდეგ კი ხსნის გეგმას, რომელსაც ღმერთი ანვითარებდა კაცობრიობის ისტორიის განმავლობაში.

დაბადების წიგნში ცოდვის დასაწყისს ვხვდებით. გამოცხადებაში ცოდვა გამორიცხულია ღვთის მარადიულ ქალაქში (გამოცხადების 21:27). დაბადებაში ჩვენ ვხედავთ სიცოცხლის ხის დაკარგვას და სიკვდილით დასჯის განაჩენს. გამოცხადებაში ჩვენ ვხედავთ სიცოცხლის ხის აღდგენას, სიცოცხლის წიგნში ჩაწერილ სახელებს და სიცოცხლის წყლის მდინარესთან მიწვევას (გამოცხადების 22:1, 2, 19).

ღმერთის სრულყოფილი და მარადიული სამეფოს დამყარება დაასრულებს ღვთის გეგმას. ღმერთი ყოველთვის იყო მისი სამყაროს მეფე, მაგრამ ადამის დაცემის შემდეგ კაცობრიობის

უმეტესობა აჯანყდა ღმერთის სამეფოს წინააღმდეგ. ეს მალე დასრულდება და ღმერთი მარადიულად იმეფებს მოცილეს გარეშე. სამყარო სრულყოფილი იქნება, როგორც ღმერთს სურს, ისეთივე როგორც ზეცაა.

შეცდომის თავიდან აცილება: ამქვეყნიურზე ფოკუსირება

არსებობს ადამიანური ტენდენცია იცხოვროს ისე, თითქოს ამქვეყნიური ცხოვრება სამუდამოდ გაგრძელდება. ჩვენ ვცდილობთ გავაუმჯობესოთ ჩვენი პირობები, მოვაგვაროთ ჩვენი პრობლემები და შევქმნათ ისეთი გარემო, რომელიც გვახარებს. ჩვენ უნდა დავემსგავსოთ აბრაამს, რომელიც მარადიულ სახლს ელოდა, როდესაც ის კარვებში ცხოვრობდა და ხშირად გადადიოდა ერთი ადგილიდან მეორეში (ებრაელთა 11: 8-10, 14-16). უნდა გვახსოვდეს, რომ ის, რასაც ვაშენებთ, რასაც ვფლობთ და ის პირობები, რასაც ჩვენ ვქმნით, ყველაფერი დროებითია. ჩვენ უნდა ვიმუშაოთ იმისთვის, რასაც მარადიული ღირებულება აქვს.

► კლასმა ორჯერ მაინც უნდა წაიკითხოს „მრწამსის აღიარება.“

მრწამსის აღიარება

იესო დაბრუნდება, დაპირებისამებრ, გააცოცხლებს წარსულის მორწმუნეებს და წაიყვანს ყველა მორწმუნეს თავის სამეფოში. ყველა ადამიანი მკვდრეთით აღდგება, რათა წარსდგეს სამსჯავროზე. მას ან მარადიული ჯილდო მიენიჭება, ან სამუდამო სასჯელს მიუსჯიან. ღმერთის სამეფო სრულყოფილად მოვა და ღმერთი მარადიულად იმეფებს.

გაკვეთილი 14 დავალებები

(1) წმიდა წერილის შესასწავლი ადგილების დავალება: თითოეულ სტუდენტს უნდა დაევალოს ქვემოთ ჩამოთვლილთაგან ერთ–ერთი ადგილი. შემდეგი გაკვეთილის წინ მან კლასში უნდა წაიკითხოს ეს ადგილი და დაწეროს აზრები იმის შესახებ, თუ რას ამბობს ის, ამ გაკვეთილში მთავარი განხილვის საგანთან დაკავშირებით

- მათეს 25:31-46
- 2 პეტრეს 3:1-14
- 1 კორინთელების 15:51-58
- გამოცხადების 20:11-15
- დანიელის 2:31-45

(2) ტესტი: შემდეგ მეცადინეობას დაიწყებთ მე-10 გაკვეთილის ტესტით. მოსამზადებლად კარგად შეისწავლეთ ტესტის საკითხები.

(3) სწავლების დავალება: არ დაგავიწყდეთ, რომ დაგეგმეთ და აცნობოთ თქვენი კლასის გარეთ ჩატარებული გაკვეთილების დრო.

14 გაკვეთილის ტესტი

(1) რა არის ოთხი აუცილებელი ჭეშმარიტება ბიბლიურ წინასწარმეტყველებებში?

(2) რა დაემართება ქრისტიანებს, როდესაც იესო დაბრუნდება?

(3) როგორ უნდა დაველოდოთ იესოს მოსვლას?

(4) რატომ არის აღდგომაზე სწავლება აუცილებელი?

(5) რატომ არის ჩვენთვის მნიშვნელოვანი ვიცოდეთ სამსჯავროს შესახებ?

გაკვეთილი 15

რწმენის უძველესი სიმბოლოები

გაკვეთილის მიზნები

(1) სტუდენტი შეძლებს განმარტოს:

- რწმენის სიმბოლოს მიზანი და გამოყენება, როგორც მრწამსის აღიარების განცხადება.
- რწმენის სიმბოლოს რამდენიმე ბიბლიური მაგალითი.
- სამი ისტორიული აღმსარებლობის წარმოშობა და შინაარსი.
- რატომ უნდა შეინარჩუნონ თანამედროვე ქრისტიანებმა ისტორიული ქრისტიანობა.
- ქრისტიანული მრწამსის ფორმულირება რწმენის სიმბოლოს შესახებ.

(2) სტუდენტი დააფასებს ადრეული ეკლესიის ფუძემდებლური რწმენას, როგორც ქრისტიანობის პირველწყაროს.

შესავალი

► ერთად წაიკითხეთ 2 იოანე. რას გვეუბნება ეს მუხლები ეკლესიის მოძღვრებების პირველწყაროს მნიშვნელობაზე?

რწმენის სიმბოლოების წარმოშობა

რწმენის სიმბოლო არის ქრისტიანული რწმენის არსის შეჯამება. ადრეულმა ეკლესიამ დაინახა ბიბლიური მოძღვრების შეჯამების საჭიროება.

► რატომ სჭირდებოდა ეკლესიას რწმენის სიმბოლოები? საკმარისი არ იყო ბიბლია?

ყოველთვის არიან ადამიანები, რომლებიც აცხადებენ, რომ სწამთ ბიბლიის, მაგრამ ასწავლიან მოძღვრებებს, რომლებიც ეწინააღმდეგება მას. ეკლესიამ შეიმუშავა ბიბლიური მოძღვრების დებულებები, რომლებიც ნამდვილ ქრისტიანობას განასხვავებს ცრუ მოძღვრებისგან.

მოძღვრების ერთ-ერთი პირველი მტკიცება იყო „იესო არის უფალი“, რაც ნიშნავს, რომ იესო არის ღმერთი. სიტყვები „უფალი იესო ქრისტე“ ასევე ამტკიცებს, რომ იესო არის მესია (ქრისტე) და რომ ის არის ღმერთი. ადამიანი, რომელმაც უარი თქვა იმის თქმაზე, რომ იესო არის უფალი, ან გამოეყენებინა ფრაზა "უფალი იესო ქრისტე", არ იყო ქრისტიანი.

მოგვიანებით იყვნენ ადამიანები, რომლებიც ამტკიცებდნენ, რომ იყვნენ ქრისტიანები, მაგრამ არ სჯეროდათ, რომ იესო ნამდვილად იყო ადამიანი. სწორედ ამიტომ, 1 იოანეს წერილში გვხვდება რწმენის სიმბოლოს მტკიცებულება: "ყოველი სული, რომელიც არ აღიარებს ხორცში მოსულ იესო ქრისტეს, ღვთისგან არ არის" (1 იოანეს 4:3). მოციქულმა ასევე თქვა, რომ თუ ადამიანი უარყოფს ქრისტეს ძირითად მოძღვრებებს, ის სცოდავს და არაა ღმერთისგან (2 იოანეს 9).

"მარადიული ხსნისთვის აუცილებელია, რომ მან ასევე სწორად ირწმუნოს ჩვენი უფლის იესო ქრისტეს განსხეულება. სწორი რწმენა არის ის, რომ ჩვენ გვწამდეს და ვაღიაროთ, რომ ჩვენი უფალი იესო ქრისტე, ღვთის ძე, არის ღმერთი და კაცი" ათანასეს რწმენის სიმბოლო

ყველაზე ადრეული რწმენის სიმბოლო, რომელიც რამდენიმე განცხადებას აკეთებს, არის 1 ტიმოთეს 3:16 -ში:

„ღმერთი გამოჩნდა ხორცში, გამართლებულ იქნა სულში, დანახულ იქნა ანგელოზების მიერ, ნაქადაგები იქნა ერებს შორის, რწმენით იქნა მიღებული ქვეყნიერებაზე და ამაღლდა დიდებაში.“

ჩვენ არ ვიცით 1 ტიმოთეს წერილში განხილული რწმენის სიმბოლოს ყველა საკითხი, მაგრამ ის ხაზს უსვამს იესოს ღვთაებრიობას და ადამიანურობას, როდესაც ამბობს, რომ ღმერთი გამოჩნდა ხორცში.

რწმენის სიმბოლოებრივი ეს მოკლე განცხადებები მიზანს ემსახურებოდა. თუ ადრეული ქრისტიანი შეხვდებოდა სხვა პიროვნებას, რომელიც ამტკიცებდა, რომ სწამს იესო, ქრისტიანს შეეძლო ეკითხა: "გწამთ, რომ იესო არის უფალი?" ან "გჯერათ, რომ იესო არის ღმერთი ხორციელად მოსული?" თუ პიროვნებამ თქვა „არა“, მაშინ ქრისტიანმა იცოდა, რომ ადამიანმა სინამდვილეში არ იცის, ან არ იღებს იმას, რასაც ბიბლია ასწავლის.

სულთმოფენობის დღის შემდეგ პირველი რამდენიმე საუკუნის განმავლობაში ეკლესიამ საჭიროდ ჩათვალა მკაფიო განცხადებები გაეკეთებინა სამების, ქრისტეს განსხეულებისა და სულიწმიდის პიროვნების შესახებ. მათ დაამკვიდრეს დოქტრინალური სტანდარტები, როგორც ერის წინააღმდეგ თავდაცვა. რწმენის სიმბოლო მიზნად ისახავდა ფუნდამენტური ჭეშმარიტების შეჯამებას, რომელსაც ყველა ქრისტიანი ირწმუნებდა.

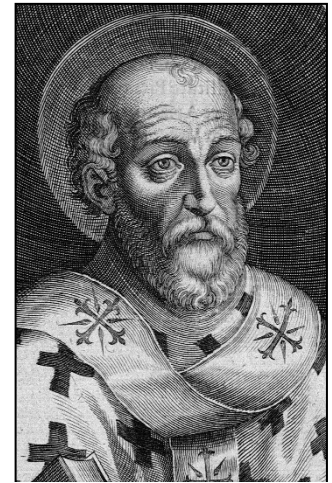
რწმენის სიმბოლო ვერ ფარავდა ყველა საკითხს, მაგრამ ადამიანი ქრისტიანად არ ჩაითვლებოდა, თუ მან უარყო რაიმე რწმენის ადრეულ სიმბოლოში. ისინი ქრისტიანული რწმენის განსაზღვრის მცდელობა იყო.

აქ მოცემულია ეკლესიის სამი ადრეული რწმენის სიმბოლო.

მოციქულთა რწმენის სიმბოლო

მოციქულთა რწმენის სიმბოლო არ დაწერილა მათ მიერ, მაგრამ ის დაიწერა მეორე საუკუნეში მოციქულთა მოძღვრების გამოხატვის მიზნით.¹⁹

„მწამს მამა ღმერთი, ყოვლისშემძლე, შემომქმედი ცისა და მიწისა, და უფალი იესო ქრისტე, მხოლოდ შობილი ძე ღმერთისა, უფალი ჩვენი, ჩასახული სულიწმინდისაგან, დაბადებული ქალწულ მარიამისაგან, ნაწამები პონტოელი პილატეს დროს, ჯვარცმული, მომკვდარი და დამარხული, ჩასული ჯოჯოხეთში, მკვდრეთით აღმდგარი მესამე დღეს, ამალეებული ზეცაში და ყოვლისშემძლე მამა ღმერთის დიდებაში მჯდომი, საიდანაც ის მოვა ცოცხალთა და მკვდართა გასასამართლებლად.

*Athanasius,
pp. 296-373*

მწამს სულიწმიდა, ერთი წმიდა კათოლიკე ეკლესია, წმინდანთა მოზიარეობა, ცოდვების პატიება, მკვდრეთით აღდგომა და საუკუნე სიცოცხლე ამინ.“

როგორც ჩანს, რწმენის ეს სიმბოლო მიზნად ისახავდა მათი შეცდომების გამოვლენას, ვინც უარყოფდა, რომ იესო ჭეშმარიტად იყო კაცი და ქალწულისგან შობილი. იყვნენ ისეთი ადამიანებიც, რომლებიც უარყოფდნენ, რომ იესო ნამდვილად მოკვდა და რომ ის ფიზიკურად მკვდრეთით აღდგა.

მოციქულთა რწმენის სიმბოლოში ძალიან ცოტა რამაა ნათქვამი სულიწმიდის შესახებ. ეს არა იმის გამო, რომ ეკლესიამ არ იცოდა ვინ არის სულიწმიდა; ეს იმიტომ მოხდა, რომ მისი პიროვნების შესახებ მწვალებლობები ჯერ კიდევ არ ეწინააღმდეგებოდა ეკლესიას. ტერმინი *კათოლიკე* უბრალოდ ნიშნავს „საყოველთაოს“ და გულისხმობს, რომ არსებობს ერთი ჭეშმარიტი ეკლესია. „ცოდვების პატიება“ გულისხმობს გადარჩენას მადლით, ვიდრე საქმეებით ან რიტუალებით.

ნიკეის რწმენის სიმბოლო

ნიკეის რწმენის სიმბოლო მიღებულ იქნა საეკლესიო კრებაზე 325 წელს. მისი მიზანი იყო დაეცვა მოძღვრებები ქრისტეს ღვთაებრიობისა და სულიწმიდის შესახებ. რამდენიმე

¹⁹ Image: "S. Athanasius", retrieved from Bibliothèque Sainte-Geneviève Images, <https://archive.org/details/EST84RESP8A>, public domain.

განცხადება დაემატა სხვა კრებაზე 381 წელს. რწმენის ეს სიმბოლო ეხება ზოგიერთ საკითხს, რომლებიც მანამდე არ გაჩენილა.

„გვწამს ერთი ღმერთი - მამა ყოვლისმპყრობელი, შემომქმედი ყოველი ხილულისა და უხილავისა.

გვწამს ერთი უფალი იესო ქრისტე, მხოლოდშობილი მამისაგან საუკუნეთა უწინ, ნათელი - ნათლისაგან, ღმერთი ჭეშმარიტი - ჭეშმარიტი ღმერთისაგან, დაბადებული არა შექმნილი, მამასთან თანაარსი, (ჰომოიუსიოს), მისგან წარმოიშვა ყოველივე. ჩვენთვის და ჩვენი ხსნისათვის ჩამოვიდა იგი ზეციდან, ხორცი შეისხა სულიწმინდისაგან და ქალწულ მარიამისაგან და გახდა კაცი, პონტოელი პილატეს დროს იქნა ჯვარცმული ჩვენი გულისათვის, იტანჯა და დამარხული იქნა. მესამე დღეს ის აღდგა წერილის მიხედვით და ამაღლდა ზეცაში. ის ზის მამის მარჯვნივ და მოვა კვლავ დიდებით, რომ გაასამართლოს ცოცხლები და მკვდრები, მის მეფობას არ ექნება დასასრული.

და სულიწმინდა უფალი მაცოცხლებელი, გამომავალი მამისაგან და ძისაგან. მამასთან და ძესთან ერთად ის ღირსია თაყვანისცემისა და ქებადიდებისა. ის ლაპარაკობს წინასწარმეტყველების მეშვეობით; და მხოლოდ ერთ, წმინდა კათოლიკე სამოციქულო ეკლესიაში. ჩვენ ვაღიარებთ ერთ ნათლობას ცოდვების მისატევებლად, ჩვენ ველოდებით მკვდრეთით აღდგომას და საუკუნო სიცოცხლის დადგომას. ამინ.

რა არის ის რამდენიმე რამ, რასაც რწმენის ამ

► სიმბოლოში ვხედავთ, რომელიც არ იყო მოციქულთა რწმენის სიმბოლოში?

აქ ვხედავთ სამების სამივე პიროვნებასთან დაკავშირებით გაფართოებულ ფორმულირებას. ხაზგასმულია ქრისტეს სრული ღვთაებრიობა, რათა დავიცვათ ის მათგან, ვინც ირწმუნებოდა, რომ სწამდა, რომ იესო ღმერთია, მაგრამ მინიმუმამდე ამცირებს მის ღვთაებრიობას. ის მარადიულია ("ყველა სამყაროს შექმნამდე"), არ არის შექმნილი და წარმოადგენს იმას, რასაც მამა წარმოადგენს. იესოს უნდა ეწოდოს ღმერთი იმავე მიზეზით, როგორც მამას უნდა ეწოდოს ღმერთი.

სულიწმიდას თაყვანი უნდა ვცეთ მამისა და ძის მსგავსად, რაც ადასტურებს იმას, რომ ის არის ღმერთი.

ქალკედონიური რწმენის სიმბოლო

ქალკედონიური რწმენის სიმბოლო დაიწერა 451 წელს. მისი მიზანი იყო ქრისტეს განსხეულების მოძღვრებების დაცვა. ტექსტის გაგება მარტივი არ არის, მწერლების

მცდელობა მიმართული იყო იმისკენ, რომ დაეცვათ მოძღვრება ქრისტეს სრულად ღვთაებრიობისა და სრულად ადამიანურობის შესახებ, ისე რომ არცერთი ასპექტი არ შემცირებულიყო ისე, რომ უაზრო გამხდარიყო.

ბოლოს მწერლებმა განაცხადეს, რომ ისინი მიიჩნევენ, რომ ეს მოძღვრებები გამომდინარეობდა როგორც წერილებიდან, ისე ეკლესიური ტრადიციებიდან. ისინი არ ავითარებდნენ ახალ იდეებს, არამედ იცავდნენ იმას, რისიც ეკლესიას ყოველთვის სწამდა.

„ამგვარად, ჩვენ ყველანი, წმინდა მამათა მიმდევარნი, ერთხმად ვასწავლით, ვაღიაროთ ერთი და იგივე ძე, ჩვენი უფალი იესო ქრისტე, სრული ღმერთი და სრული ადამიანი, ჭეშმარიტი ღმერთი და ჭეშმარიტი ადამიანი, იგივე სხეულითა და გონიერი სულით, მამის ერთარსი თავისი ღვთიურობით და იგივე, ჩვენი ერთარსი თავისი კაცებით, ყველაფერში ჩვენი მსგავსი, გარდა ცოდვისა, ღმრთეებით მამისაგან შობილი უწინარეს ყოველთა საუკუნეთა, ხოლო უკანასკნელ ჟამს ჩვენთვის და ჩვენი ცხოვნებისათვის კაცობრივად შობილი ღვთისმშობელ ქალწულ მარიამისაგან. ვაღიარებთ ერთსა და იმავე ქრისტეს, ძეს, უფალს, მხოლოდშობილს, ცნობილს ორი ბუნებით, რომელიც აქვს შეურწყმელად, უცვლელად, განუყოფლად, განუცალკევებლად, - ისე, რომ შეერთებით ოდნავადაც არ დარღვეულა ორი ბუნების განსხვავება, არამედ მით უფრო შენარჩუნებულია თითოეული ბუნების თვისება, რომლებიც შეერთებულია ერთ პირსა და ერთ ჰიპოსტასში, - რომლებიც არ განიყოფა და არ განიკვეთება ორ პირად, არამედ ვაღიარებთ ერთსა და იმავე ძესა და მხოლოდშობილ ღვთის სიტყვას, უფალ იესო ქრისტეს, როგორც (ასწავლიდნენ) ძველი წინასწარმეტყველები მის შესახებ და (როგორც) ეს ჩვენ გადმოგვცა მამათა სიმბოლომ“.

► ხედავთ რწმენის ამ სიმბოლოში განსაკუთრებით ხაზგასმულ საკითხებს?

ქრისტეს ღვთაებრიობა არ იყო ის, რაც იესოს მხოლოდ ზეცაში გააჩნდა და არა დედამიწაზე. ადრეულ ქრისტიანებს სწამდათ, რომ იესო იყო ნამდვილი ღმერთი სხეულში მოსული. ის დედამიწაზე ყოფნის დროს, მთლიანად ფლობდა ღმერთისა და ადამიანის თვისებებს ერთად. მათ ქრისტეს ეს ბუნება მისი, როგორც მხსნელის განსაკუთრებულ თვისებად მიაჩნდათ.

რწმენის სიმბოლოები დღეს

საუკუნეები გავიდა მას შემდეგ რაც ეკლესია დაარსდა. სამყარო მრავალმხრივ შეიცვალა. მრავალი რელიგიური მრწამსი განვითარდა.

ზოგი ფიქრობს, რომ არ არსებობს მოძღვრებები, რომლებიც უცვლელად უნდა დარჩნენ. მათ თავისუფლად შეუძლიათ ირწმუნონ ის, რაც სურთ და თავიანთ თავს კვლავ ქრისტიანები უწოდონ.

► საჭიროა თუ არა ჩვენთვის, ვირწმუნოთ ეკლესიის ადრეული რწმენის სიმბოლოები?

ბიბლიური ღმერთი, რომელიც აღწერილია რწმენის ადრეულ სიმბოლოებში, არ შეცვლილა. ადრეულმა ქრისტიანებმა იცოდნენ, რომ ღმერთმა ისინი იხსნა მისდამი რწმენის საპასუხოდ. ეს მოწმობები ღმერთის ბუნებისა და ხსნის საშუალებების შესახებ თავიდანვე ძირითადი ქრისტიანობა იყო.

ეს არ ნიშნავს, რომ ადამიანი არ არის დახსნილი, თუ ის მართალი არ არის ყველა თავის მოძღვრებაში. ყველა მძღვრება არ არის საჭირო სახარებისათვის. ადამიანი ვერ უარყოფს იმას, რაც იცის, რომ სიმართლეა, მაგრამ შეიძლება ზოგიერთ რამეში შეცდეს.

მაგრამ ამ გაკვეთილში მოცემული უძველესი რწმენის სიმბოლოები მხოლოდ არსებით მოძღვრებებზე საუბრობს. თუ ეკლესიას აქვს ამ ფუნდამენტურისაგან განსხვავებული ხედვა ღმერთზე, მან ასევე უნდა მოიფიქროს ხსნის სხვა საშუალებებიც, კერძოდ, სხვა სახარება. თუ ისინი ასე მოიქცევიან, თავიანთ თავს ქრისტიანები არ უნდა უწოდონ, რადგან ისინი ახალ რელიგიას იგონებენ.

რა თქმა უნდა, ყველა ადამიანს შეუძლია იფიქროს ის, რაც სურს, მაგრამ თუ მას არ აქვს ქრისტიანული რწმენა, ის არ არის ქრისტიანი. ის რაღაც სხვა არის.

პირველ საუკუნეებში არ არსებობდა დენომინაციები, როგორც დღეს გვაქვს. იყო ერთი ეკლესია. რწმენის სიმბოლოებიც მთელი ეკლესიის განცხადებებს წარმოადგენდა. დღესაც ეკლესიები, რომლებიც პატივს სცემენ ბიბლიის ავტორიტეტს, რწმენის სიმბოლოების დებულებებს იცავენ, თუმცა ბევრ სხვა იდეაში არ ეთანხმებიან.

ადრეულმა ეკლესიამ იცოდა, რომ ღმერთთან ურთიერთობა ყველაზე მთავარია. მათ იცოდნენ, რომ დახსნა ღმერთთან ურთიერთობის შედეგად მიიღეს. ამიტომ იყო მათთვის ასე მნიშვნელოვანი დარწმუნებულიყვნენ, რომ მათ იცოდნენ როგორია ღმერთი.

იუდას წიგნი გვაფრთხილებს, რომ უნდა დავიცვათ რწმენა, რომელიც თავდაპირველად ეკლესიაში იქნა გადმოცემული (იუდას 3). ღმერთმა სცხოს თავისი ჭეშმარიტება, როდესაც ჩვენ ერთგულად ვემსახურებით სახარების ქადაგებით, შევაგონებთ მორწმუნეებს და ვასწავლით მათ, ვისაც ის მოუწოდებს მსახურებისკენ.

შეცდომის თავიდან აცილება: დენომინაციური განსაკუთრებულობანი

ერთ ორგანიზაციაში გაერთიანებულ ეკლესიათა ჯგუფს დენომინაციებს უწოდებენ. ათასობით დენომინაცია არსებობს, რომლებიც ქრისტიანობაზე აცხადებენ პრეტენზიას. ათასობით დამოუკიდებელი ეკლესიაა, რომლებიც არ არის დენომინაციის ნაწილი.

ზოგჯერ დენომინაციები მახარებლობის (ევანგელიზაციის) შემდეგ იწყება. თუ რეგიონში ბევრი მოქცეულია და არ არსებობს დენომინაცია, რომელიც იზრუნებდა მათზე, შესაძლოა ახალი დენომინაცია წარმოიშვას. დენომინაცია შეიძლება დაიწყოს მისიონერული ორგანიზაციის მუშაობით რომელიმე ქვეყანაში.

რაც არ უნდა ახალი იყოს მოძღვრება, ის იქნება არასწორი;

რადგან ძველი რელიგია ერთადერთი ჭეშმარიტია; და ვერცერთი მოძღვრება ვერ იქნება სწორი, თუ ის არ არის იგივე "რაც თავდაპირველად იყო"

ჯონ ვესლი, ქადაგებაში სახელწოდებით „მორწმუნეების ცოდვის შესახებ“

ზოგჯერ დენომინაცია სათავეს იღებს ხალხის ჯგუფიდან, ვინც თვლის, რომ მნიშვნელოვანი მოძღვრება უარყოფილია ან უგულვებელყოფილია იმ ეკლესიის მიერ, რომელშიც იმყოფებიან. ისინი

იწყებენ ახალ დენომინაციას მოძღვრებით სწორად ყოფნის განზრახვით. დროთა განმავლობაში ისინი განაგრძობენ თავიანთი მოძღვრებების შემუშავებას და განვითარებას. იმის გამო, რომ მათ ესმით ბიბლია ქრისტიანთა სხვა ჯგუფებისგან განსხვავებულად, მათი დენომინაციების მოძღვრებები განსხვავდება სხვა დენომინაციებისგან.

დენომინაციებში ასევე ვითარდება ტრადიციები თაყვანისცემის სათანადო ფორმისა და ქრისტიანული ცხოვრების დეტალების შესახებ. დენომინაციები ერთმანეთისგან განსხვავდება ტრადიციებით.

ქრისტიანული დენომინაციების უმეტესობა არ აცხადებს, რომ ერთადერთი ჭეშმარიტი ეკლესიაა. თუ ორგანიზაცია აცხადებს, რომ არის ღმერთის მთელი ეკლესია დედამიწაზე, მას არ უნდა ვენდოთ.

ურწმუნოები აპროტესტებენ ქრისტიანობას მისი დაყოფისა და მრავალფეროვნების გამო. ურწმუნოები ფიქრობენ, რომ ქრისტიანების სხვადასხვა სექტები ერთმანეთს ეწინააღმდეგებიან. მსოფლიოში ბევრი ფიქრობს, რომ ქრისტიანებს შორის ერთიანობა არ არის.

დენომინაციას, ან ადგილობრივ ეკლესიას, რომელიც ნამდვილადაა ქრისტიანული, სწამს ადრეული ქრისტიანული რწმენის სიმბოლოების მოძღვრებები. ეს არის მოძღვრებითი ერთობა, რომელიც არსებობს ყველა ქრისტიანულ ორგანიზაციას შორის. არსებობს დიდი

მრავალფეროვნება უფრო მცირე მოძღვრებით საკითხებში და ტრადიციებში, მაგრამ არ შეიძლება ითქვას, რომ ეკლესია არ არის ქრისტიანული ამ განსხვავებების გამო.

შეცდომის თავიდან აცილება: პირადი დარწმუნებულობის გაუგებრობა

როგორც ქრისტიანი, რომელიც ღმერთთან ურთიერთობაში ცხოვრობს, ის ავითარებს ბიბლიური ჭეშმარიტების საკუთარ გაგებას. ის ყოველთვის არ მიიღებს იმავე დასკვნებს, რაც სხვებს აქვთ. ყოველდღიურ ცხოვრებაში ჭეშმარიტების გამოყენებით, ის შეიმუშავებს წესებს, რომლებიც განსხვავდება სხვა ქრისტიანებისგან.

როდესაც ადამიანი ფიქრობს თავის რწმენაზე, მას არ უნდა ჰქონდეს უფლება უარყოს ადრეული ქრისტიანობის ძირითადი მოძღვრებები, თუკი ის არ გადაწყვეტს, რომ აღარ არის ქრისტიანი.

ქრისტიანს ასევე უნდა შეეძლოს ირწმუნოს თავისი ეკლესიის დადგენილი მოძღვრებები. თუ მას სჯერა, რომ მისი ეკლესიის მოძღვრებები არასწორია, მას ნამდვილად არ შეუძლია თავი მიუძღვნას ეკლესიას, როგორც წევრმა.

ინდივიდუალური ქრისტიანი იხელმძღვანელებს თავისი ეკლესიის სწავლებით, მაგრამ მას ექნება პირადი რწმენა, რომელიც განსხვავდება მისი ეკლესიის სხვა წევრებისგანაც კი. პირადი რწმენა არ არის ბიბლიაში პირდაპირ ნათქვამი; ეს არის ვინმეს მცდელობა, გამოიყენოს ბიბლიური ჭეშმარიტება გარკვეულ საკითხზე.

თითოეულმა ქრისტიანმა ნამდვილად უნდა გამოიყენოს ბიბლიური ჭეშმარიტება თავის სიტუაციებში, მაგრამ მან არ უნდა იჩქაროს სხვების განსჯა საკუთარი დასკვნების მიხედვით. ჩვენთვის მისაღებია, ველოდოთ ყველა ქრისტიანისგან, რომ დაიცვან ადრეული რწმენის სიმბოლოების მოძღვრებები, ასევე სწორია ჩვენთვის, ველოდოთ ეკლესიის წევრებისგან, დაიცვან თავიანთი ეკლესიის მოძღვრებები, მაგრამ ქრისტიანისთვის არასწორია იმის მოლოდინი, რომ სხვები დაეთანხმებიან მის ყველა პირად დარწმუნებულობას.

► კლასმა ორჯერ მაინც უნდა წაიკითხოს „მრწამსის აღიარება.“

მრწამსის აღიარება

წმინდა წერილი გვასწავლის, რომ ჩავეჭიდოთ და დავიცვათ ქრისტიანობის უტყუარი მოძღვრებები. პირველმა ქრისტიანებმა განაცხადეს თავიანთი შეხედულებების შესახებ, რომლებიც აუცილებელია სახარებისა და ღმერთთან ჩვენი ურთიერთობისთვის. ეს მტკიცებულებები დღემდე განსაზღვრავს ქრისტიანობის არსს.

გაკვეთილი 15 დავალებები

(1) წმიდა წერილის შესასწავლი ადგილების დავალება: თითოეულ სტუდენტს უნდა დაევალოს ქვემოთ ჩამოთვლილთაგან ერთ–ერთი ადგილი. შემდეგი გაკვეთილის წინ მან კლასში უნდა წაიკითხოს ეს ადგილი და დაწეროს აზრები იმის შესახებ, თუ რას ამბობს ის, ამ გაკვეთილში მთავარი განხილვის საგანთან დაკავშირებით

- ტიტე 1:7-14
- იუდა 3-13
- 1 ტიმოთე 4:1-7
- 1 ტიმოთე 3:16
- 1 იოანე 4:1-3, 14-15, და 5:12

(2) ტესტი: შემდეგ მეცადინეობას დაიწყებთ მე-10 გაკვეთილის ტესტით. მოსამზადებლად კარგად შეისწავლეთ ტესტის საკითხები.

(3) სწავლების დავალება: არ დაგავიწყდეთ, რომ დაგეგმეთ და აცნობოთ თქვენი კლასის გარეთ ჩატარებული გაკვეთილების დრო.

15 გაკვეთილის ტესტი

(1) რა არის რწმენის სიმბოლო?

(2) იესოს შესახებ, რომელი ორი მტკიცება იყო აუცილებელი პირველი ქრისტიანებისთვის?

(3) რომელია წმინდა წერილში რწმენის პირველი სიმბოლო, რომელიც რამდენიმე ფორმულირებას იძლევა?

(4) რა მიზანს ემსახურებოდა მოციქულთა რწმენის სიმბოლო?

(5) რა მიზანს ემსახურებოდა ნიკეის რწმენის სიმბოლო?

(6) რა მიზანს ემსახურებოდა ქალკედონის რწმენის სიმბოლო?

წასაკითხად რეკომენდებული მასლა

ამ წიგნში განხილული თემების შესახებ დამატებითი ინფორმაციის მისაღებად იხილეთ შემდეგი რესურსები.

ღმერთის წიგნი

Dockery, David S. *Christian Scripture*. Nashville: Broadman and Holman, 1995.

ღმერთის თვისებები

Purkiser, W.T., ed. *Exploring Our Christian Faith*. Kansas City, MO: Beacon Hill Press, 1960.

Tozer, A. W. *The Knowledge of the Holy*. New York: Harper and Row, 1961.

სამება

Morey, Robert. *The Trinity: Evidence and Issues*. Iowa Falls: Word Bible Publishers, 1996.

White, James. *The Forgotten Trinity: Recovering the Heart of Christian Belief*. Minneapolis: Bethany House Publishers, 1998.

კაცობრიობა

Purkiser, W.T., ed. *Exploring Our Christian Faith*. Kansas City, MO: Beacon Hill, 1978. (See Chapter 10: “What is Man?”)

ცოდვა

Wesley, John. “The Doctrine of Original Sin,” in *The Complete Works of Wesley. Vol. 9*.

Wilcox, Leslie. *Profiles in Wesleyan Theology*. Salem, OH: Schmull Publishing, 1985. (See Chapter 7: “Origin and Nature of Sin,” 141-170.)

სულეზი

Lewis, C. S. *The Screwtape Letters*. New York: Macmillan Co., 1968.

Wesley, John. “Satan’s Devices.” *Wesley’s 52 Standard Sermons*. Salem, OH: Schmull Publishing, 1988.

ქრისტე

Strobel, Lee. *The Case for Christ*. Grand Rapids: Zondervan, 1998.

Zacharias, Ravi. *Jesus Among Other Gods*. Nashville: Word Publishing, 2000.

ბსნა

Purkiser, W. T., ed. *Exploring Our Christian Faith*. Kansas City, MO: Beacon Hill Press, 1960. (See Chapter XI and XII: “Man’s Predicament,” and “The Doctrine of Atonement.”)

Wilcox, Leslie. *Profiles in Wesleyan Theology*. Salem, OH: Schmul Publishing, 1985. See Chapters 9-10: “Atonement” and “Conditions of Reconciliation,” 171-214.

Wiley, H. Orton and Culbertson, Paul T. *Introduction to Christian Theology*. Kansas City, MO: Beacon Hill Press, 1946.

ბსნის საკითხები

Shank, Robert. *Life in the Son*. Minneapolis: Bethany House Publishers, 1989.

Wiley, H. Orton and Culbertson, Paul T. *Introduction to Christian Theology*. Kansas City, MO: Beacon Hill Press, 1946.

სულიწმიდა

Carter, Charles. *The Person and Ministry of the Holy Spirit: A Wesleyan Perspective*. Grand Rapids: Baker Book House, 1974.

Murray, Andrew. *Andrew Murray on the Holy Spirit*. New Kensington: Whitaker House, 1998.

ეკლესია

Noll, Mark. *Turning Points*. Grand Rapids: Baker Academic, 1997.

Oden, Thomas. *Life in the Spirit*. Peabody: Prince Press, 2001.

მარადიული ხვედრი

Lewis, C. S. “The Weight of Glory,” in *The Weight of Glory and Other Addresses*. New York: Macmillan Publishing, 1980.

Purkiser, W.T., ed. *Exploring Our Christian Faith*. Kansas City, MO: Beacon Hill Press, 1967. (See Chapter XXVIII, “The Future Life.”)

Wesley, John. “The Great Assize.” *Wesley’s 52 Standard Sermons*. Salem, OH: Schmul Publishing, 1988.

დასკვნითი მოვლენები

Ladd, George Eldon. *The Blessed Hope*. Grand Rapids: Eerdmans, 1992.

Wiley, H. Orton & Culbertson, Paul T. *Introduction to Christian Theology*. Kansas City, MO: Beacon Hill Press, 1949.

რწმენის უძველესი სიმბოლოები

Gonzalez, Justo L. *The Story of Christianity, Vol. I*. New York: Harper, 2010.

Noll, Mark. *Turning Points: Decisive Moments in the History of Christianity*. Grand Rapids: Baker, 2012.

დავალებების ჩასაწერი ფორმა

სტუდენტის სახელი _____

ქვემოთ მოცემულ ცხრილში, თითოეული დავალების გვერდით ჩაწერეთ შესრულების თარიღი. ტესტები „დასრულებულად“ ითვლება, როდესაც სტუდენტი იღებს 70% ან მეტ ქულას. Shepherds Global Classroom-ისგან სერთიფიკატის მისაღებად, ყველა დავალება წარმატებით უნდა შესრულდეს.

გაკვეთილი	ადგილი ბიბლიიდან	ტესტი	კლასგარეშე სწავლება	
			თარიღი	გარემო
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
11				
12				
13				
14				
15				

Shepherds Global Classroom-ის კურსის დასრულების სერთიფიკატის მისაღებად განაცხადი შესაძლებელია შეავსოთ ჩვენს ვებ – გვერდზე: www.shepherdsglobal.org. SGC- ს პრეზიდენტი, გადასცემს ციფრულ სერთიფიკატებს, ინსტრუქტორებსა და კურატორებს, რომლებიც შეავსებენ განაცხადს თავიანთი სტუდენტის(ების) სახელით.